MISTER UNIVERS

A cucerit California

A vrut să fie guvernator. Un rol de super-erou, un „regizor" de mâna întâi în punerea în scenă a tuturor detaliilor menite să pună în valoare protagonistul şi, în final, un succes de box-office. Obişnuit al filmelor de acţiune, Arnold şi-a asumat toate riscurile, a acceptat chiar şi „cascadoriile" care i-au pus în pericol... imaginea morală. Dar, în felul lui, a luptat, a făcut faţă tuturor capcanelor, şi-a mitraliat inamicii şi, contra cronometru, a ajuns drept la ţintă. În vârf, acolo unde şi-a dorit. Punct ochit, punct lovit: guvernator de California.

Rolul vieţii

Marţi, 7 octombrie, California s-a transformat într-un „platou de filmare" în care se turna „o mică revoluţie politică", potrivit unui scenariu în care fostul guvernator (Gray Davis), ales în urmă cu mai puţin de un an, a fost înlocuit de un actor de origine austriacă (în 1983 a obţinut cetăţenia americană), novice în politică. E vorba de fostul Mister Univers, actor celebru al filmelor de acţiune, care a visat să calce pe urmele lui Ronald Reagan, alt actor devenit preşedintele celui mai puternic stat de pe planetă. 56% dintre electori au spus NU pentru Gray Davis şi 44% DA, pentru... Terminator.

Fostul campion al culturismului, căsătorit cu o femeie din clanul democrat Kennedy (jurnalista Maria Shriver, nepoata lui J.F. Kennedy), a recoltat 50% din sufragii, învingându-l pe principalul său rival, tot democrat, hispanicul Cruz Bustamante, care a înregistrat doar 31% din voturi. Ce-i drept, această victorie nu este rezultatul unei bătălii de final de competiţie, dar în mod evident, este o etapă elocventă a faptului că cei doi candidaţi republicani au totalizat mai mult de trei sferturi din sufragiile californienilor, ceea ce este o mică revoluţie într-o ţară care, în mod tradiţional, îi votează mai curând pe republicani. Asta înseamnă că statul cel mai întins ca arie geografică şi cu cea mai numeroasă populaţie din Statele Unite, va fi guvernat de un republican, în ciuda faptului că preşedintele George W. Bush reprezintă partidul republican. Conform „scenariului" legat de protocol, care dă bine „pe ecran", marţi seara, învinsul Gray Davis l-a sunat pe campionul Arnold Schwarzenegger pentru a-l felicita şi pentru a-i face urări de succes în noua carieră.

Campionul şi-a arătat muşchii

Ca într-un film palpitant, plin de suspansuri şi răsturnări de situaţie, în timpul campaniei electorale, americanii (unii dintre ei) au adus în „gros plan" imagini menite să şifoneze imaginea eroului principal, Schwarzy. Cum ar fi faptul că fostul Mister Univers hărţuia femeile. Obiceiul prost a început demult, prin anii 70, când Terminatorul de mai târziu era celebru în primul rând pentru performanţele sale culturiste (a fost desemnat de 4 ori Mister Univers şi de 8 ori Mister Olimp). E vorba de acea epocă în care i-a venit totodată ideea să fie un alt Johnny Weissmuller al cinematografiei (imbatabilul Tarzan din istoria cinematografiei, rol pe care Weissmuller l-a interpretat de 13 ori între 1932-1948 , ajutat fiind de trupul său atletic, de agilitatea de înotător profesionist, precum şi de chipul senin, netulburat de gânduri). După ce şi-a ales modelul, Mister Univers a obţinut şi primul său rol, potrivit calităţilor lui de atunci, cel al lui *Hercule la New York*. Şi aşa, treptat, Arnold impune un personaj invincibil, uriaş ca statură, dublat de un spirit justiţiar. Cine s-ar fi gândit că dincolo de ipostaza de pe ecran, de personaj preponderent pozitiv, Schwarzy a avut şi o viaţă personală nu întotdeauna lipsită de păcate, pe care „răuvoitorii" le-au scos la iveală în campania electorală a actorului republican. Şi aşa se face că lumea a aflat că pe vremea când Schwarzy era un pachet de muşchi de toată frumuseţea, Terminatorul de mai târziu obişnuia să hărţuiască sexual femeile. Nici mai mult, nici mai puţin de şase „voci", victime ale apucăturilor lui, au declarat în cor în „Los Angeles Times" felul cum actorul „le-a umilit" hărţuindu-le sexual în studiourile de filmare sau în diverse birouri ale instituţiilor publice.

Obiceiul n-are vârstă

Una dintre mărturii se referea la anii 70, pe când Schwarzenegger era în vârful carierei sale de

culturist, dar din nefericire pentru imaginea candidatului la postul de guvernator, au existat şi dezvăluiri care trimiteau la perioade mult mai apropiate: două în 1980, alte două în 1990 şi ultima din 2000. Trei dintre femeile hărţuite de fostul Mister Univers au dat şi detalii spunând că nu au fost violate, ci doar umilite, în sensul că bărbatul nr.1 din lume le-a atins sânii, uneia i-a ridicat fusta şi a mângâiat-o pe fese. O altă victimă a povestit că Mister Schwarzenegger a încercat să-i scoată tricoul în timp ce se aflau în ascensorul unui hotel, iar alta că a fost obligată să i se aşeze pe genunchi, timp în care a fost întrebată de acest... zeu al Olimpului dacă a experimentat deja un anumit tip de act sexual. Să fi fost chiar aşa?

Respectând întocmai indicaţiile de „regie" ale şefului de campanie electorală, marele Schwarzenegger a recunoscut cu prilejul unei întâlniri cu alegătorii din San Diego că a procedat prost la acea vreme: „Da, e adevărat că atunci făceam lucruri nu tocmai bune... Dar astăzi recunosc că i-am ofensat pe unii oameni, fapt ce-l regret şi pentru care îmi cer scuze. De aici înainte voi fi un campion pentru femei – a declarat actorul, adresându-se publicului feminin şi încercând să-şi pună în valoare farmecul îndelung exersat în filme. Daţi-mi ocazia şi o voi dovedi!".

Încercarea mult mai temperată decât odinioară, de a seduce doar prin vorbe, nu a convins întreaga asistenţă feminină, aşa că un grup de femei şi-au exprimat dezaprobarea manifestând la Costa Mesa, la sud-est de Los Angeles. „Sunt aici în numele tuturor femeilor din California. Nu vrem un guvernator care tratează femeile în acest fel", a declarat cu acel prilej Gail Escobar, o femeie care pretindea la rândul ei că fostul Mister Univers a încercat să le violeze pe ea şi pe o prietenă de-a ei, în 1987, când ea avea doar 16 ani.

Tată nazist?

În justiţiarul de carieră – din filme – o parte a presei americane nu s-a sfiit să arunce cu noroi. După ce a răsfoit biografia actorului-politician, s-a oprit la pagina care dezvăluia trecutul nazist al tatălui acestuia, Gustav, decedat în 1971, la vârsta de 64 de ani.

Media americană şi îndeosebi "Los Angeles Times" a lăsat să curgă valuri de cerneală pe seama acestui subiect. S-a făcut apel şi la Centrul Simon Wiesenthal din Los Angeles, investit cu misiunea urmăririi criminalilor de război, care, spre surpriza multora, a făcut public faptul că în 1990, însuşi Arnold Schwarzenegger a cerut acestei instituţii să deschidă o anchetă privind trecutul nazist al tatălui său, tocmai pentru a se face lumină la acest capitol şi, totodată, pentru a se pune punct oricărei speculaţii. S-au scos aşadar din arhiva centrului Wiesenthal documente vechi care atestau că Gustav Schwarzenegger a fost absolvit de orice fel de crimă de război, aşa cum s-a întâmplat în cazul multor persoane care, asemenea lui, aparţinuseră nivelurilor celor mai de jos ale ierarhiei partidului nazist. De altfel, încă din 1947, Gustav a fost exonerat de vreo vină, fapt care i-a dat posibilitatea să-şi recapete funcţia de jandarm. Şi totuşi, care a fost trecutul lui Gustav Schwarzenegger?

Potrivit documentelor din arhivele publice conservate la Viena şi Berlin, Gustav Schwarzenegger aderase la partidul nazist NSDAP în 1938, cu un an înainte de a se înrola în armata germană. Membru al poliţiei militare, a luat parte la invazia Poloniei şi a Franţei, apoi a fost trimis pe frontul rus unde, în septembrie 1941, a participat la asediul asupra Stalingradului. Rănit şi bolnav de malarie, este demobilizat în 1944, cu trei ani înainte de naşterea lui Arnold. „A fost un nazist de «primă oră», în sensul că a aderat la NSDAP înaintea anexării Austriei la cel de-al treilea Reich al lui Adolf Hitler, pe 11 martie 1938", a declarat, ca o lovitură de teatru, rabinul Mervyn Hier, fondatorul centrului Wiesenthal din Los Angeles, prieten totodată cu Arnold Schwarzenegger.

În apărarea sa, actorul a explicat că părinţii lui nu au vorbit niciodată „despre asta" în casă iar rabinul a susţinut că Arnold, copil fiind, n-a urmat niciodată cursuri despre holocaust la şcoala austriacă unde a învăţat", aşa că problema aceasta i-a fost total străină. „Din 2002 încoace noi am cercetat serios activitatea tatălui său în unitatea 521 a Wehrmacht-ului şi, în câteva săptămâni, vom publica toate datele pe care le deţinem", a asigurat rabinul opinia publică, susţinându-şi şi prin această promisiune prietenul candidat la postul de guvernator.

Terminatorul, republicanul modern

De ce a fost înlăturat Davis? În primul rând, pe seama lui s-a pus situaţia financiară dezastruoasă a celui mai bogat stat din SUA, PIB-ul fiind egal cu cel al Franţei! „Schimbarea de decor politic la nivel înalt" este egală „cu un act istoric", destituirea unui guvernator fiind o procedură întâlnită pentru prima oară în existenţa americană.

Uriaşul Schwarzenegger (56 de ani), care s-a înscris în cursa pentru înlocuirea fostului guvernator incompetent alături de alţi 135 de candidaţi, printre care un star porno, un campion de sumo şi un pitic, a reuşit să scoată din casă, la vot, un număr important de electori altădată indiferenţi şi, implicit, absenţi la această acţiune, sătui fiind de disputele politice la nivel de vârf ale statului. Terminatorul, coborât de pe ecran în lumea reală, părea însă altceva, un fel de copil inocent, departe de regulile corupţiei, ale luptei pentru putere şi intereselor personale. Adică, pe Terminator, celebritatea şi situaţia materială de invidiat – miliardar în dolari – l-au ajutat. Acuzaţiile de hărţuire sexuală, de simpatie faţă de Hitler, la care s-au adăugat cele de rasism şi de conduită misogină, au fost trecute la capitolul: asta a fost cândva, demult... Acum, campionul culturismului, specialistul în rezolvarea celor mai dificile situaţii, de viaţă şi de moarte – din filme! – merită să ne reprezinte interesele, şi-au spus probabil electorii. Unde mai pui că guvernatorul pe care invincibilul l-a înfruntat de data aceasta era un om total lipsit de carismă şi de culoare...

Deşi, potrivit scrutinului din 7 octombrie, jocurile sunt făcute, mai sunt câteva săptămâni de aşteptare care să aducă în scenă un rezultat oficial şi definitiv, derulat potrivit uzanţelor americane.

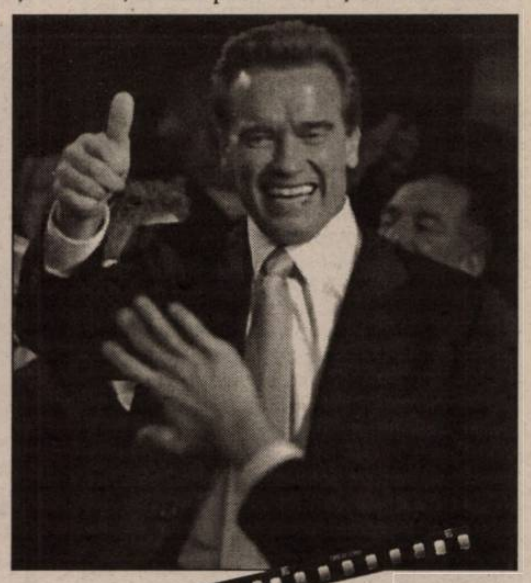

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

Masajul
O LECŢIE DE DRAGOSTE

Orice nou-născut are nevoie să fie atins, mângâiat şi de uşoare masaje. Este un lucru esenţial, cunoscut de foarte mult timp în unele ţări, dar abia acum (re)descoperit de numeroşi părinţi. Avantajele pentru sănătatea copilului sunt imense. Masajele ajută la dezvoltarea acestuia, la alcătuirea armonioasă a organismului, pot rezolva anumite blocaje şi, totodată, constituie un excelent mijloc de comunicare. În ţări estice, cum este Elveţia, există chiar un sistem bine pus la punct, de formare şi practicare în şedinţe comune a masajului nou-născuţilor.

Dorinţă şi necesitate

De ce ar trebui masat un bebeluş? La această vârstă, în general copilul nu este prea stresat. Obiectivul practicii respective este acela de a-i transmite o anume stare de bine şi de a favoriza schimbul afectiv atât de necesar, dintre părinte şi copil. Masajul nou-născutului creează o puternică relaţie de ataşament, astfel încât mama şi tatăl îi înţeleg mai bine nevoile şi dorinţele încă imposibil de rostit. Tocmai de aceea, se impune ca părinţii să îl observe cu multă atenţie: masându-l în mod regulat, îi va „învăţa" limbajul corporal şi semnificaţiile sunetelor scoase. Pe de altă parte, sugarul care nu are nevoie, nu doreşte să fie atins, va reacţiona de exemplu orientându-şi privirea spre altă direcţie decât cea unde se află părintele. Într-o asemenea împrejurare, nu trebuie insistat, deoarece orice şedinţă de masaj trebuie să fie... liber consimţită, dacă ne putem exprima astfel. Iar amănuntul e valabil şi pentru părinţi. Dacă într-o zi aceştia nu simt dorinţa să facă masajul copilului, cel mai indicat este să-l amâne. În caz contrar, copilul va resimţi starea nefavorabilă a părintelui, întrucât – lucru extrem de important – atingerea respectivă înseamnă şi un contact energetic, şi un transfer. Or, dacă din diverse motive mama sau tata ar acţiona într-un moment când sunt tensionaţi, nervoşi, deci încărcaţi cu o doză semnificativă de energie negativă, copilul ar primi o parte din aceasta şi masajul nu ar mai avea efectele dorite, ci contrare.

Memoria corpului uman

Vorbim despre nou-născuţi, dar de fapt orice copil şi, în general, orice persoană simte nevoia atingerilor tandre, a mângâierilor. Astfel spus, este o nevoie vitală, o manieră de a transmite dragostea. Totuşi, unii sugari nu preferă masajele pe o anumită parte a corpului – deseori ochii, capul sau picioarele. Ceea ce nu înseamnă că trebuie evitate acele locuri, ci trebuie abordate treptat, cu mai multă atenţie. Când copilul refuză asemenea masaje, înseamnă că ele îi produc senzaţii dezagreabile. Celulele corpului au memorie. De pildă, pe tălpile sugarilor se fac testele de motricitate cu ajutorul unor instrumente ascuţite şi unii dintre ei reţin amintiri ce implică durere. Aşadar, ei nu vor agrea atingerea tălpilor. La fel se-ntâmplă şi cu zona capului: în momentul naşterii, acesta suferă ceea ce numeam senzaţii neplăcute, amănunt ce nu dispare, ci se păstrează în memoria organismului. Dar totul este remediabil. De exemplu, prin masarea uşoară a feţei, fără grabă, cu multă dragoste, ceea ce poate transforma resentimentul în plăcere.

„Hormonul parental" în acţiune

Există şi unele elemente ce îmbunătăţesc efectele masajului, cum sunt uleiurile. La nou-născuţi, sunt indicate cele obţinute prin presare la rece, din migdale, din caise sau din germeni de grâu. Practica respectivă, în mod constant, permite şi remedierea unor probleme de sănătate ale copilului. Masarea abdomenului ajută în cazul acumulării de gaze, al colicilor sau al constipaţiei. Dar trebuie atenţie mărită, fiind important ca sensul mişcării să urmeze rotirea acelor de ceasornic. De asemenea, poate fi calmat un copil masându-i-se spatele, de sus în jos. În caz de răceală uşoară, masajul la baza nărilor permite grăbirea vindecării şi o respiraţie mai bună.

Foarte interesant este amănuntul că acest tip de terapie provoacă secreţia ocytocinei, numită şi „hormonul parental". Practic, acest element generează legătura dintre părinţi şi copilul care primeşte astfel armele necesare înfruntării neajunsurilor vieţii, ca şi ajutorul cel mai important în dezvoltarea fizică, psihică, emotivă şi cognitivă. S-a constatat că, la vârsta de un an, o treime dintre copii nu au creată şi dezvoltată o asemenea relaţie cu părinţii, ei suferind deja, din motive greu de intuit în mod normal: sărăcie, boală, stres, divorţul părinţilor etc. Un motiv în plus, pentru ca părinţii să abordeze cu seriozitate masajul copiilor lor, pentru că astfel, practic, învaţă într-un fel arta de a fi părinţi!

Pizza anticancer

V-a trecut prin minte vreodată că satisfacerea unei nevoi vitale, cum este alimentaţia, dar cu un anumit fel de mâncare, vă poate feri de boli foarte grave? Nu este vorba aici despre plurivalenta dietoterapie, ci pur şi simplu despre consumul cât mai frecvent al delicioasei pizza, iar concluzia fermă este că aceasta reduce considerabil riscul anumitor forme de cancer.

Studiul epidemiologic de referinţă a fost realizat de Institutul farmacologic din Milano şi publicat în „International Journal of Cancer". 3.315 italieni au reprezentat subiecţii – toţi atinşi de o tumoare a aparatului digestiv sau a gâtului, iar deprinderile lor alimentare au fost comparate cu cele ale unui eşantion de peste 5.000 de pacienţi cu alte tipuri de afecţiuni. Rezultatul arată că persoanele care consumă pizza cel puţin o dată pe săptămână riscă să fie afectate de cancer în proporţie mult mai mică decât cei care nu mănâncă pizza deloc. Cifrele publicate sunt chiar neaşteptat de ridicate. Diminuarea riscurilor de cancer în zona bucală merge până la 34%, la esofag – până la 59% şi la colon – până la 26%.

Aceste concluzii au produs o oarecare surprindere chiar şi în rândul realizatorilor studiului. Ei afirmă că se cunoştea faptul că sosul de tomate poate fi considerat ca aliment protector împotriva unor tumori, dar că nu se aşteptau ca pizza, ca aliment complet, să realizeze o protecţie atât de puternică. Pe de altă parte însă, unul dintre epidemiologii implicaţi în studiu a temperat într-un fel acest entuziasm, amintind că beneficiile tomatelor se cunosc de mult timp, această legumă fiind bogată în antioxidanţi. În concluzie, pizza ar putea constitui un indice al unui anume stil de viaţă şi de alimentaţie; mai exact, versiunea italiană a regimului mediteranean, bogat în ulei de măsline, fibre, legume, fructe, făinoase şi alte produse care nu au fost supuse unei elaborări industriale, aşa cum este şi pizza tradiţională. Aşa stând lucrurile, se pare că n-ar fi deloc rău să ne apropiem cât mai mult, ca mod de hrănire, de regimul confraţilor noştri latini din peninsulă.

PĂRINŢII TREBUIE SĂ ŞTIE...

Se întâmplă destul de frecvent să aflăm că în nu ştiu ce localitate din ţară zeci de persoane au căzut victime unei toxiinfecţii alimentare. Cauza principală e clară: mâncarea ingerată a fost veche, alterată. Există însă şi reacţii adverse, destul de violente, la alimente fără probleme calitative: alergiile alimentare. Grav este şi faptul că, dacă în plan general acestea afectează peste 3% din populaţie, la copii proporţia este mult mai mare, depăşind 10%. De aceea, până la remediile „post festum" ale medicinei alopate, este cazul să ţinem seamă de metodele profilactice propuse de terapiile complementare.

Trebuie ştiut mai întâi care sunt principalii alergeni alimentari, la copii: ouăle (34% din cazuri), arahidele (25%), proteinele din laptele de vacă (8%), apoi peştele, muştarul şi nucile. Asemenea alergii se declanşează în urma consumării unui anumit aliment sau aditiv alimentar, chiar în cantitate foarte mică. Reacţia violentă a sistemului imunitar poate duce, în ultimă instanţă, la moartea victimei. În SUA, de exemplu, mor anual peste 100 de persoane, din această cauză.

În cazul copiilor (şi în primul rând al sugarilor), părinţii trebuie să fie foarte vigilenţi, încă de la naşterea acestora. Laptele matern este primul „scut" redutabil în calea alergenilor. Dacă totuşi incidentul s-a produs, este nevoie de utilizarea preponderentă a produselor conţinând proteine hipoalergice. Apoi, trebuie aşteptat şase luni, înainte să se treacă la o alimentaţie solidă. Între 6 şi 12 luni, copilului i se pot da lapte de vacă şi produse lactate, apoi – între 12 şi 24 luni, ouă. În fine, mai aşteptaţi încă doi ani, dacă ţineţi să-l delectaţi pe micuţ şi cu nuci, alune şi stridii. Altfel, deprinderea de la o vârstă fragedă, a copilului, cu mâncărurile cele mai diverse, costituie măsura cea mai sănătoasă, pentru prevenirea neplăcerilor ulterioare. Pentru că, şi ceea ce într-un anumit context poate fi considerat simplu moft, este posibil să degenereze în grave probleme de sănătate.

Pagină realizată de ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

DEVENIREA SPIRITUALĂ

În mediile celor cu preocupări legate de parapsihologie şi ezoterism, se abordează frecvent un subiect deosebit de intersant, privitor la ceea ce putem numi rolul (menirea, misiunea) fiecărei persoane, în viaţa pământească. Cele trei noţiuni nu sunt sinonime, dar se subordonează aceleiaşi idei. Iar remarca finală este una şi aceeaşi. Pe Pământ, venim cu un anumit grad sau nivel spiritual, zestre ce se cere a fi îmbogăţită prin faptele noastre pozitive, constructive. Totuşi, până la a aspira la o evoluţie spirituală măcar mulţumitoare, se pune problema dacă ajungem să conştinetizăm această problemă, acest mecanism subtil. Un răspuns complet nu se poate formula în câteva fraze, dar vom încerca să schiţăm imaginea subiectului respectiv, cu ajutorul colaboratoarei noastre *Emilia VLĂDESCU* – parapsiholog, bioterapeut şi medium, care abordează acest domeniu împreună cu mama sa, lucru ce implică şi probleme de sănătate, ale pacienţilor.

Bătrânul a murit la vârsta de 96 de ani. Fusese tâmplar, un om foarte muncitor, blând, nu înjura, n-ar fi fost în stare să jignească pe nimeni. Avea însă un defect important, care i-a afectat trecerea dincolo, întrucât contravine legilor divine: era foarte zgârcit. Rudele spun că nu le ajuta material, chiar dacă avea posibilităţi, mânca deseori pe la vecini şi ţinea mai mult decât ar fi fost cazul la banii săi, de altfel câştigaţi prin muncă cinstită. Aşadar, a murit, dar după circa doi ani a început să apară în visele soţului unei nepoate, rugându-l insistent să meargă la biserică şi să-l ierte, ca să fie totul bine şi să aibă odihnă. Pentru ce anume ar fi trebuit să fie iertat, nu reieşea din visele repetate ale bărbatului. Soţia acestuia, deci nepoata bătrânului, a mers atunci la cabinetul E. Vlădescu, unde a ieşit la iveală ceea ce până atunci familia neglijase. Totul pornise de la un episod oarecum comun. Cu ani în urmă, femeia respectivă avusese nevoie de nişte bani şi-şi rugase bunicul să o împrumute. Cu mare greutate, acesta îi dăduse 1200 de lei, cerând întocmirea unei chitanţe şi returnarea la timp a sumei. Totul decursese conform înţelegerii, dar nepoata rămăsese o vreme cu un gust amar iar bărbatul iată că suporta după moarte încălcarea unei legi divine, faptă ce cântărise foarte mult, dincolo.

Evoluţia sau regresul nu constituie alternativa reală, după cum afirmă E.Vlădescu. Dacă individul nu-şi împlineşte misiunea pământească, de a face tot ce-i stă în puteri pentru a evolua, pentru a-şi salva sufletul, cum se spune, el nici nu va fi lăsat să cadă sub nivelul spiritual cu care a venit pe Pământ. Este foarte posibil să se întâmple ceva care să-l coboare, dar atunci intervine elementul capabil să stopeze involuţia: o boală foarte gravă, moartea fulgerătoare etc. Dacă supravieţuieşte încercării, înseamnă că şi-a însuşit „lecţia" şi şi-a schimbat viaţa, iar asemenea exemple nu sunt deloc puţine. Fiecare om are calea lui, bine conturată. De aceea – ni se spune frecvent – nu este bine şi nu avem voie să-i judecăm pe cei din jurul nostru. Chiar şi faţă de oamenii răi trebuie să arătăm înţelegere, adică să-i luăm aşa cum sunt, fără să-i încurajăm; la un moment dat, sufletele lor vor parcurge etape de zbatere ce vor compensa faptele negative – remarcă E.Vlădescu. Iar un alt context de neînţelegere exactă a acestor legi este acela când îi dăm bani unui cerşetor. Procedând astfel, greşim, deoarece el trebuie să se afle în acea postură ca să se căiască pentru anumite fapte. (Este vorba despre cerşetorii „de meserie", şi nu, de exemplu, despre acei bătrâni care stau pe marginea străzii fără să întindă mâna ori să rostească vreun cuvânt.)

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

COLȚAR

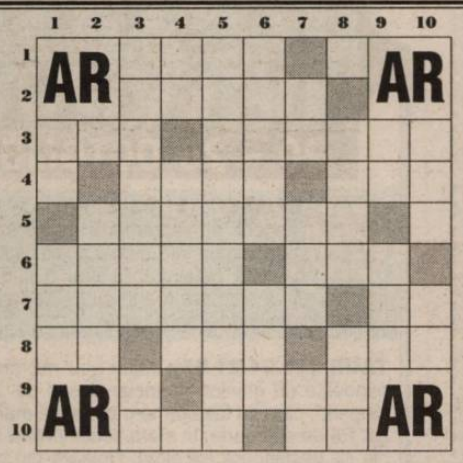

ORIZONTAL: 1) Talent în teatru – Fruct. 2) Azvârlit ca nefolositor – Acar! 3) Metal de prim rang (var.) – Gânduri raționale. 4) Boiler fără ultimele piese! – Parte de uscat care înaintează în mare. 5) Covoraș (pl.). 6) Javre – Bărbierit. 7) Amenajat pentru creșterea peștilor – Mândria găinii! 8) Nota traducătorului (abr.) – Divinitate gnostică – Canal american de televiziune (abt.). 9) Supraîncălzit – Radial (var.). 10) Poate fi gras sau iute – Deslușit.

VERTICAL: 1) Locuiește în Orientul Apropiat și în nordul Africii – Cutia elevului. 2) Mașină de teren autohtonă – Stă în colțul camerei. 3) Fioroase, violente – Silvia Dumitrescu. 4) Textilă – Urbe. 5) Strălucitori. 6) Cot al unui râu (rar, pl.) – Râu în Rusia. 7) Tangentă (abr.) – Inimă de struț! – Doc pustiu! 8) Ici – Prelungire protoplasmatică. 9) A aparținut lui Noe – Repară sobe. 10) Servește la zbor – Primea solii și-i introducea la domn (în evul mediu).

DICȚIONAR: CBS, ENA.

ELISABETA PESCARIU
– Timișoara

SOLUȚIA CAREULUI („Colțar"): ARTIST - MAR - ARUNCAT - AR - AOR - LOGICI - B - BOIL - CAP - CARPETE - A - POTAI - RAS - ELESTEU - OU - NT - EON - CBS - ARS - RADIAR - ARDEI - CLAR.

Fotografii de la cititori

ANTONIO ALEXANDRU MARCU – Chitila
«Acum, văd lumea de sus!»

Verificați-vă cunoștințele

FRUCTE

1) Ce se înțelege în mod obișnuit prin fruct?
2) Care este cel mai răspândit pom fructifer din țara noastră?
3) Ce se înțelege prin „fructul oprit"?
4) Cine este autorul volumului „Casa cu rodii"?
5) Cui aparține muzica baletului „Spărgătorul de nuci"?
6) Cine a realizat, în 1963, filmul de animație „Mărul"?
7) Ce mare pictor spaniol a pictat, în 1633, tabloul „Lămâi, portocale și trandafiri"?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Rugăciunea sau ruga reprezintă o cerere, mulțumire sau laudă adresată de credincioși divinității. 2) Rugăciunea Casta Diva face parte din opera Norma de Bellini (1801-1835). 3) Poezia „Rugăciunea unui dac" aparține lui Mihai Eminescu (1850-1889). 4) Tabloul „Rugăciunea" a fost realizat de pictorul francez Jean-François Millet (1814-1875). 5) Octavian Goga (1881-1938) își deschide volumul de debut cu poezia „Rugăciune". 6) Sculptura intitulată „Rugăciunea" este opera lui Constantin Brâncuși. 7) Interpretul rolului principal în filmul „Rugăciune pentru muribund" este actorul american Mickey Rourke.*

Poșta cititorilor Pentru întrebările cu tema „Catedrale" apărute în numărul 38 al revistei am primit:

■ ***7 răspunsuri corecte:*** *Ion Ciocșan*, Pucioasa; *Prof. Marin Ștefan*, Șimleul Silvaniei și *Mihai Waspusch*, București;

■ ***6 răspunsuri corecte:*** *Elena Ispas*, Piatra Neamț și *Prof. Maria Iova*, Constanța.

Vă dorim mult succes în continuare! *(Irina Stoica)*

ȘAH

Beliavsky - Adams, 1990

PROBLEMA DE AZI: Albul mută și câștigă

DEZLEGARE:
1. g4 Rg4 2. Tg3 Rh5 (2... Rh4 3. Th6X) 3. Th3 Rg4 4. Tfh6 Th4 5. Re5 și apoi 6. Tg3 mat.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

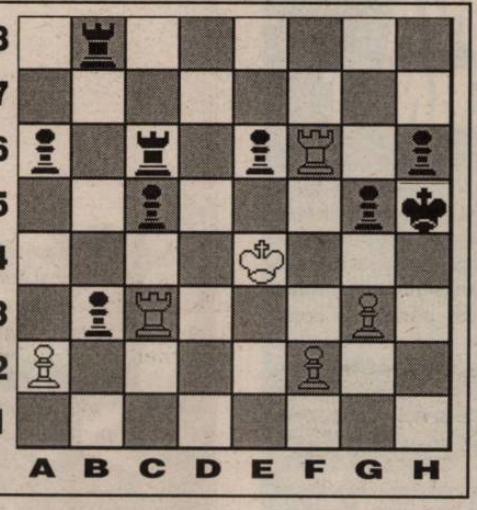

SPORT FLASH

En garde!

Vineri, la Havana, la Campionatele Mondiale de scrimă, Rusia a cucerit medalia de aur în proba masculină de sabie pe echipe, învingând în finală, cu 45-44, formația Ungariei. Medalia de bronz a revenit Ucrainei, învingătoare cu 45-19 în fața Germaniei. Echipa noastră, compusă din Mihai Covaliu, Alin Lupeică, Constantin Sandu și Dan Găureanu, a fost eliminată în sferturile de finală de Ungaria, în fața căreia a cedat la limită cu 34-35. Proba feminină de spadă pe echipe a revenit, de asemenea, Rusiei, care a dispus în finală, cu 45-39, de Germania. Pe treapta a treia a podiumului a urcat Ungaria, învingătoare cu 36-20 în fața Estoniei. Ana Brânză, Loredana Iordăchioiu și Iuliana Măceșeanu au părăsit competiția în sferturile de finală, fiind învinse cu 45-34 de Rusia. În afara unor deziluzii, și nu mă refer doar la prestația lotului României, la CM de la Havana s-a petrecut și o dramă: un floretist chilian, participant în competiție, a murit în noaptea de vineri spre sâmbătă, după ce a căzut de la etajul 11 al hotelului în care sunt cazați sportivii, a anunțat Federația internațională de scrimă. Rodrigo Munoz Alveal, în vârstă de 22 de ani, se afla în camera sa împreună cu prietena sa, în momentul în care a căzut (sau s-a aruncat sau a fost aruncat). Oricum AFP citează faptul că tânărul sportiv suferea de depresie (!). Să fie din cauza spadei?

Mobilă din stejar

După numărul uriaș de suporteri ai Irlandei, prezenți pe Central Coast Stadium, meciul România – Irlanda părea să se joace mai degrabă la Dublin decât la Gosford, în Australia. Doar 12 suporteri români și peste 19.000 de fani irlandezi au urmărit acest meci, în care echipa României, deși învinsă cu 45-17 de națiunea aflată pe locul trei în ierarhia actuală a rugby-ului mondial, a arătat că poate să joace ceva care se numește în principiu rugby. Nu și rugby. Prestația „stejarilor" a fost nulă în prima repriză (0-27!) și mediocră în repriza a doua, denumirea de mobilă de stejar nefiind hazardată. După unii, așa începe reconstrucția unui mit sau construcția unei case. Mai rămâne de văzut dacă în final va fi o casă de locuit. Și nici nu vreau să mă gândesc la meciul de pe 18 octombrie cu Australia, campioana mondială *en titre*. Oricum, după meci, Bernard Charreyre, antrenorul echipei noastre a spus: „Sunt dezamagit de scor, însă felul în care am jucat dă speranțe rugbyului românesc. Am reușit să punem o echipă puternică, precum Irlanda, sub o presiune foarte mare uneori. Am ratat două eseuri, pe care le puteam înscrie și am ratat în plus trei placaje, care s-au transformat în eseuri pentru Irlanda. Vreau să cred că Irlanda a avut o seară dificilă cu noi". Eu cred, mai curând, că a fost prilejul pentru un excelent antrenament cu „sparring partner" al Irlandei.

Sayonara!

Sincer să fiu, nu știu de ce era nevoie de un amical cu Japonia pentru echipa noastră națională de fotbal. Iordănescu poate să știe mai bine. Poate a vrut să vadă cum vorbește Mutu. Am văzut și noi, românul de la Chelsea a înscris din nou, ceea ce dovedește oricui că este în mare formă. Poate a vrut să-l revadă pe brazilianul Zico, antrenorul reprezentativei Japoniei? Poate a vrut să învețe nițică japoneză, că gheișele sunt prea îndepărtate? Până la urmă n-a făcut nimic din toate astea pentru că partida a fost neconcludentă, iar „verificarea" fără sens. Ce ne-am verificat în amicalul cu Japonia? Poate apetitul pentru sărbătorile de iarnă, că pentru Lisabona visele noastre au fost spulberate de Norvegia. Poate că s-a marcat începutul construirii „echipei de aur" pentru viitoarele campionate mondiale de fotbal? Ehei, până atunci, noi să fim sănătoși. Antrenorul nostru a declarat că „este un început bun de drum și nu trebuie să facem o dramă din acest egal". De la capătul acestui drum, *sayonara*, domnule Iordănescu...

GEORGE CUȘNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Mranița, gunoiul de păsări, urina animalelor etc. sunt considerate îngrășăminte complete deoarece conțin toate cele trei elemente de bază (azot, fosfor, potasiu), necesare dezvoltării plantelor.

Îngrășămintele organice

Mranița provine din descompunerea avansată a bălegarului, este bogată în substanțe nutritive ușor accesibile plantelor iar procesul de transformare a materiei organice în elemente minerale (formă sub care este asimilată de plante) decurge rapid din momentul încorporării în pământ. Acest îngrășământ se aplică „la cuib", o dată cu plantarea, sau ca „mulci" (în timpul vegetației, pământul dintre plante se acoperă cu un strat de mraniță gros de câțiva cm, după ce mai întâi s-au plivit buruienile și s-a prășit pământul).

Compostul rezultă din descompunerea a tot felul de gunoaie animale. Se așază la loc umbrit și se udă din când în când cu apă sau urină. Descompunerea durează 2-3 ani, după care compostul poate fi folosit în același fel ca mranița.

Gunoiul de păsări este un îngrășământ organic foarte bogat în azot, fosfor și potasiu. Poate fi folosit toamna sub formă brută (solidă, așa cum s-a adunat), în cantitate de 1-2 kg la metru pătrat, sau în cursul vegetației, când se administrează sub formă de soluție 2-3 l la metru pătrat. Pentru a obține soluția, se lasă gunoiul la fermentat timp de 10-15 zile, cu 10-20 părți apă la o parte de gunoi.

Urina de la animale constituie de asemenea un îngrășământ lichid valoros, care se administrează sub formă de soluție diluată cu 4-5 părți de apă. Din această soluție se pot aplica câte 2-3 l la metru pătrat, la interval de 2-4 săptămâni, în perioada de vegetație a plantelor.

De unde se pot procura aceste îngrășăminte, în cazul în care trăim la oraș? De la rude, prieteni sau cunoștințe de la țară. *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU — «CUVINTE MAGICE»

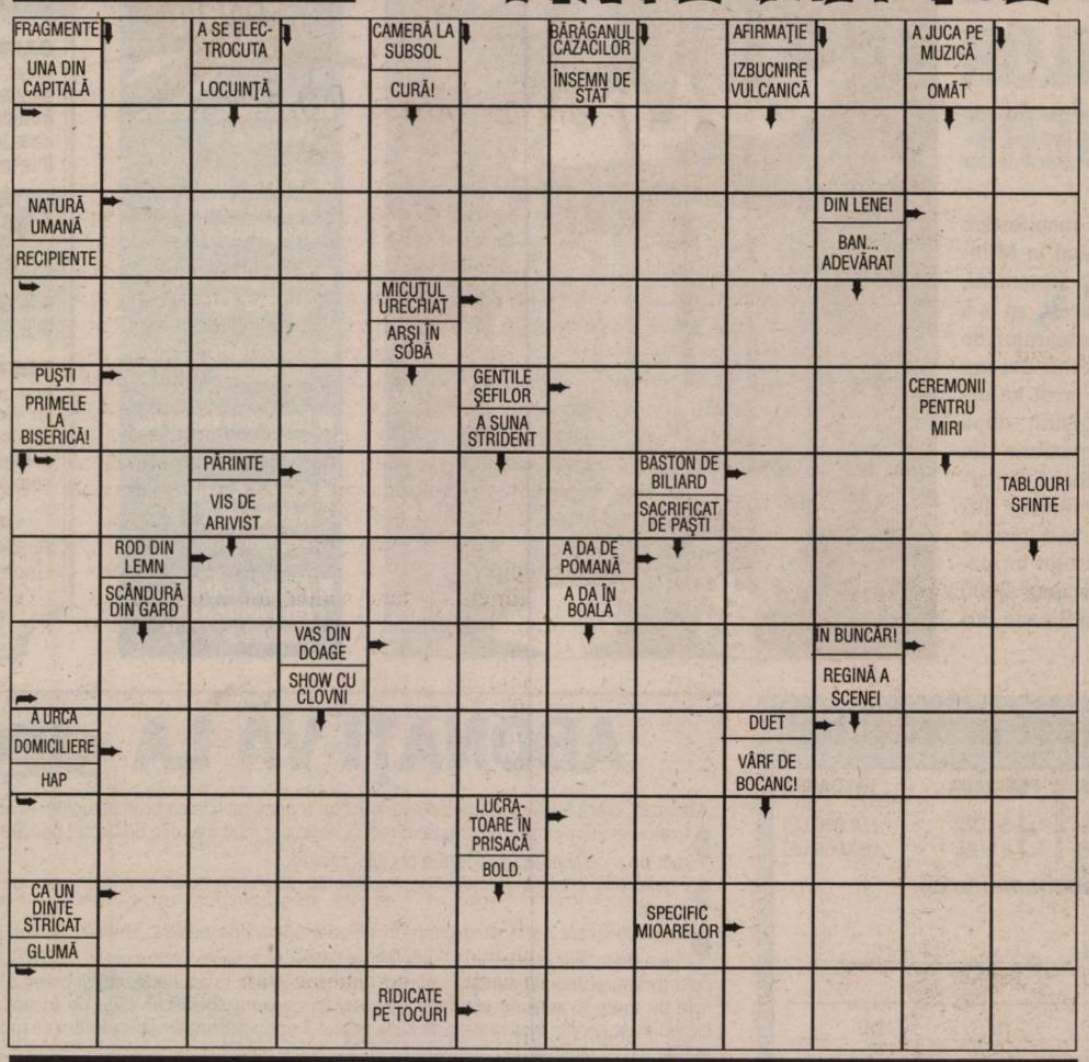

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „PUNCTE DE ATRACȚIE"
Orizontal: Z - E - G - D - F - C - CARCIUMARITA - PALNII - IERI - SATE - TOVARAS - CART - PALAT - TIC - ABIS - RAR - A - INRAI - SITA - CP - UIU - ATE - C - ALINTARI - GO - ACEEA - CIUBAR - TAL - PRETURI - DECENII - ATAT.

CARTEA CEA MAI MICĂ ŞI CEA MAI GREA

Editura rusă „Biblio-Globus" a prezentat la târgul de carte de la Frankfurt ceea ce ei au numit cartea cea mai mică din lume. Pe o suprafaţă de numai câţiva milimetri este tipărită întreaga operă poetică a lui Puşkin. La polul opus, şi fără legătură cu poezia, cea mai grea carte din lume a fost cea intitulată G.O.A.T. (Greatest Of All Time=cel mai mare din toate timpurile), un omagiu adus celui mai talentat boxer din istorie, greul legendar Mohammed Ali, alias Casius Clay. Cartea cântăreşte 34 kg, are un format de 50 cm/50 cm, conţine mai bine de 3.000 de fotografii ale boxerului, articole, lucrări artistice şi eseuri despre viaţa lui Mohammed Ali, totul cuprins în 800 de pagini. Această piesă „grea" a fost tipărită de editura germană „Taschen" în 10.000 exemplare, preţul unei cărţi fiind de 3.000 euro.

SCHWARZY, VIITOR PREŞEDINTE ÎN IRAK?

O sală de culturism din Bagdad a fost botezată după numele fostului culturist care a câştigat recent postul de guvernator al Californiei, Arnold Schwarzenegger. Victoria electorală a americanului i-a făcut pe unii irakieni să dorească venirea la putere în ţara lor a unui nou „om puternic", eroul încarnat la Hollywood de actorul american de origine austriacă. În Irak, posterele cu fostul „Mister Univers" au fost la modă încă din anii 70, şi nu doar în sălile de culturism. „E un mare campion, e deasupra tuturor", a spus proprietarul unei săli nou botezate, unde s-au antrenat de-a lungul timpului o mulţime de atleţi şi halterofili irakieni. Între timp, în SUA, Schwarzenegger va fi eroul unui film finanţat de canalul de televiziune prin cablu A&E, intitulat „See Arnold Run" (Cursa lui Arnold), în care vom putea vedea cum a reuşit Schwarzy a să cucerească cel mai bogat şi mai emblematic stat al SUA. În schimb, *Los Angeles Times* (un milion exemplare săptămânal) a anunţat că a pierdut câteva mii de abonamente, cititorii amendând în acest fel campania anti-Schwarzenegger pe care a făcut-o în timpul perioadei electorale, manevrată de guvernatorul în funcţie, printre altele ziarul scriind şi despre faptul că, în tinereţe, actorul se purta urât cu femeile.

Giacomo Casanova

CASANOVA DE INTERNET

Un adevărat „amant în serie" a fost descoperit în Marea Britanie şi asta din pricina unei erori a poştei electronice. După cotidianul *The Times*, Mark Ridgewell, 44 ani, frecventa în paralel patru femei pe care le întâlnise prin intermediul unei mesagerii electronice pe Internet. După ce una dintre femei a descoperit că acelaşi mesaj amoros fusese trimis şi altora trei, ea a hotărât să le întâlnească şi apoi împreună să pună la cale răzbunarea. Dawn Knight, artistă de 37 de ani, i-a dat întâlnire Don Juan-ului într-o cârciumă în apropiere de locuinţa lui, unde s-au prezentat şi celelalte trei (o vice-preşedintă de bancă, o consultantă şi o directoare de supermarket). „Am vrut să-l umilim public în faţa prietenilor şi vecinilor săi", a declarat Dawn reporterilor. Şi după asta?

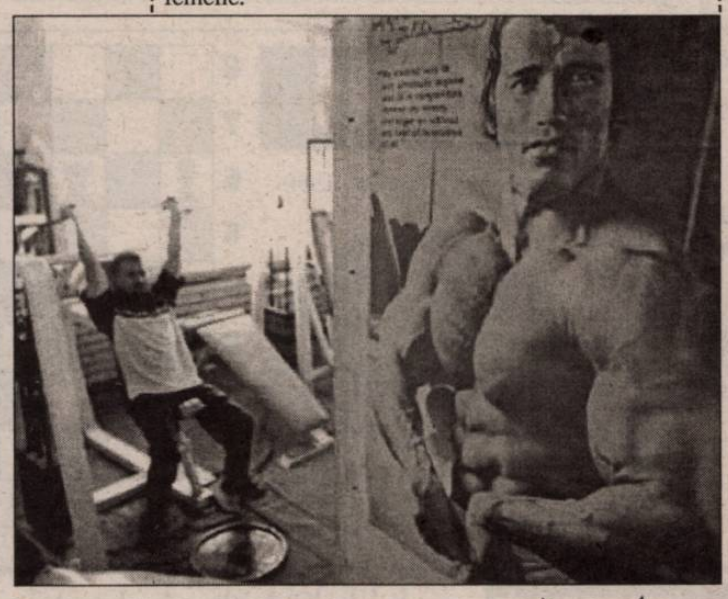

6 DINTR-UN FOC

Ultima performanţă în materie de naşteri, cu câţiva ani în urmă, a fost cazul unei americance care a născut 6 gemeni. Sâmbăta trecută s-a înregistrat un nou caz, o libaneză a născut nu mai puţin de 6 gemeni, patru fete şi doi băieţi. Naşterea s-a efectuat prin cezariană şi a avut loc la spitalul Al-Hayat din Beirut. Mama, Soumaya Ghosson, a născut în a 30-a săptămână de sarcină iar acum se simte bine, la fel şi nou-născuţii care au cântărit fiecare între 500 g şi 1,1 kg. Fetele au primit numele de Batool, Mariyam, Aya şi Hitaf, iar băieţii Ali şi Abdelrahman, informează AP.

RAIUL BĂUTORILOR DE BERE

Octoberfest, celebra manifestare germană care are loc anual la München pe parcursul a două săptămâni, şi-a închis porţile. În acest an s-a observat o creştere a numărului de vizitatori, după ce în ultimii doi ani lucrurile merseseră mai prost ca urmare a reculului înregistrat după evenimentele din 11 septembrie din SUA. Acum, cei 6,3 milioane de participanţi au băut peste 6 milioane litri de bere, echivalentul a şase piscine olimpice, dar recordul absolut în materie a fost înregistrat în anul 2000 când s-au dat pe gât 6,5 milioane litri de bere.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- O rachetă pentru Premiul X
- „Forţa" din construcţiile megalitice
- Energie... din lumina Lunii!
- Fumătorii, sclavii nicotinei
- Idoli din tablă de butoaie
- Canal Grande – bulevardul vapoarelor
- Algele care reinventează pădurea

HOROSCOP 20 – 26 OCTOMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Cel mai interesant aspect al săptămânii îl reprezintă oscilaţiile periculoase ale curbei psihicului. S-ar putea ca o veste nefavorabilă sau o stare de sănătate precară să vă afecteze foarte mult. Din fericire, în a doua jumătate a perioadei primiţi bani.

TAUR (21.04-21.05): Marţi sau miercuri vă pândeşte un ghinion financiar destul de „contondent", care va lăsa urme o perioadă mai lungă. Pe de altă parte, în sfera sentimentală lucrurile se desfăşoară excelent. Relaţiile din cuplu cunosc o perioadă care se apropie de idealitate.

GEMENI (22.05-21.06): Nimic spectaculos în constelaţia dv. Astrele vă rezervă surprize pentru săptămânile următoare. Cu toate acestea, curba financiară tresare spre sfârşitul intervalului, sugerând faptul că în intervalul imediat următor s-ar putea să primiţi bani.

RAC (22.06-22.07): Primele zile ale săptămânii vor fi „viforoase", căci nu vor lipsi disensiunile în mediul profesional şi în cel familial. Sunteţi mai irascibil decât de obicei, poate sub influenţa negativă a Lunii (patroana zodiei). Totuşi, în weekend primiţi o veste foarte bună.

LEU (23.07-22.08): Totul şi toate vă merg din plin. Astrele suflă vânjos în pânzele destinului dv. şi iniţiativele dv. (profesionale şi nu numai) au acum mari şanse de reuşită. În dragoste se pot ivi câteva „frecuşuri" trecătoare, care dau farmec unei relaţii solide.

FECIOARA (23.08-21.09): Curba financiară are sinuozităţi pe toată perioada, semn că nu staţi pe roze cu bugetul, care se clatină sub povara unor datorii neonorate la timp. Dacă veţi şti să apelaţi la cei mai apropiaţi amici, atunci veţi depăşi cu brio toate obstacolele.

BALANŢA (22.09-22.10): Miercuri sau joi s-ar putea să primiţi o veste nefavorabilă din familie sau de la locul de muncă. Se pare că v-a ajuns din urmă surmenajul nervos şi nu vă simţiţi în stare să faceţi faţă tuturor solicitărilor, dar nu e cazul să abandonaţi lupta.

SCORPION (23.10-21.11): Toate curbele astrale principale se află la cote ridicate până spre mijlocul intervalului. De joi, poate, curba financiară tinde să scadă până sub normal. Este un semnal de alarmă pentru prudenţa sporită pe care ar trebui s-o aveţi când duceţi mâna la buzunar.

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Cel mai palpitant aspect al perioadei este alura curbei afectului. Miercuri sau joi aceasta are un maxim demn de invidiat, semn că relaţiile cu persoana iubită ating paroxismul. Din păcate, curba financiară se încăpăţânează să staţioneze la cote modeste.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Aşa s-ar putea caracteriza această săptămână în care situaţia financiară tinde să se înrăutăţească foarte mult. Atenţie la datoriile pe care le aveţi! La serviciu aveţi însă noroc; vă veţi remarca într-un mod strălucit.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba financiară are un maxim miercuri sau joi. Faptul sugerează că veţi primi o sumă suficient de consistentă pentru a vă putea onora toate datoriile şi a face unele investiţii urgente. În schimb, viaţa sentimentală şchioapătă de mama focului.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni sau marţi veţi primi o veste excelentă din mediul profesional, iar vineri sau sâmbătă curba financiară are un maxim vânjos. Dar cel mai interesant aspect este cel sentimental, căci în weekend vă veţi întâlni cu o persoană pe care o admiraţi foarte mult.

Personalităţile săptămânii: *Dimitrie Cantemir, Perpessicius (Dimitrie S. Panaitescu), Cella Serghi, Nicolae Gane, Veronica Porumbacu, Ion Pribeagu; Franz Liszt, Georges Bizet, Pablo Picasso, Johann Strauss-fiul, Theodore Roosevelt, Mahalia Jackson.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană

SERIE NOUĂ - 648 • ANUL XLVI • 23 OCTOMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 43 (2398)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Când ai zece paşi de făcut, abia la nouă paşi este jumătatea drumului.*
(Proverb chinezesc)

■ *Legile seamănă cu pânzele de păianjen care prind musculiţele şi lasă să treacă viespile şi bondarii.*
(Johnathan Swift)

■ *Omul care are memorie sau inteligenţă n-are cum să fie fericit.*
(Bertrand Russel)

Idoli din tablă de butoaie

Femina club

Pentru părinţi

Obezitatea copiilor

Redescoperim moda anilor '60

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Cea mai înaltă construcţie din lume va rezista la cutremure

TURNUL TAIPEI 101

Am mai scris în această pagină despre cele mai înalte turnuri din lume, unul dintre acestea urmând a fi Turnul Bionic din Hong Kong, ceva mai mult de 1.220 m înălţime, rămas deocamdată în fază de proiect. În Taiwan, însă, săptămâna trecută a fost finalizată construcţia Turnului Taipei 101, care, atunci când i-a fost adăugată deasupra etajului 101 o structură de oţel înaltă de 60 metri, a devenit cea mai înaltă clădire din lume, depăşind recordul deţinut de Turnurile Petronas din capitala Malaieziei, Kuala Lumpur, înalte de doar 452 metri. Turnul Taipei 101 măsoară acum exact 508 metri şi va deveni simbolul capitalei taiwaneze, atunci când va fi dat în folosinţă, inaugurarea oficială fiind prevăzută pentru sfârşitul anului 2004. Proiectanţii turnului au declarat presei că dincolo de performanţa tehnică, el a fost construit imitând structura bambusului. Imensa structură arhitecturală a fost astfel concepută încât să reziste la uragane şi la cutremure de peste 7 grade pe scara Richter, fenomene care au devastat oraşul Taipei în ultimii ani. În septembrie 1999, de pildă, un puternic cutremur a lovit capitala Taiwanului, omorând peste 2.400 de oameni şi distrugând mai mult de 50.000 de clădiri din oraş. Sfidând psihoza americană creată de atacurile din 11 septembrie 2001, care, se spune, au zdruncinat încrederea oamenilor în zgârie-nori, arhitecţii taiwanezi sunt convinşi că nu există nici un pericol pentru aceste super-structuri, cu atât mai puţin pentru turnul Taipei 101. În plus, chiar americanii vor fi cei care vor încerca să depăşească cei 508 metri ai Turnului Taipei 101, dacă proiectul lor va prinde vreodată viaţă, Turnul Libertăţii, care ar urma să fie ridicat pe ruinele Turnurilor gemene din New York. Până atunci, la Shanghai se lucrează la Centrul Financiar Mondial, turnul care, în 2008 când va fi gata, va deveni cea mai înaltă clădire din lume.

Cele mai înalte clădiri din lume, de-a lungul timpului (de la stânga la dreapta): World (1890), Masonic Temple (1892), Manhattan Life (1894), St. Paul (1898), Park Row (1899), Singer (1908), Metropolitan Life (1909), Woolworth (1913), Manhattan Company (1930), Chrysler (1930), Empire State (1931), Fostele turnuri gemene (1971-1973), Sears Tower (1974), Petronas Towers (1998).

Din povestirile SF, direct pe câmpul de luptă

AVIONUL CU LASER

De la avioane „libelulă", dotate cu mini-camere video pentru spionajul militar, până la bombele teleghidate din satelit, eforturile ştiinţifice ale cercetătorilor americani iau deseori drumul direct spre câmpul de luptă al unui inamic care a devenit planetar. Ultima realizare ştiinţifică a fost mediatizată chiar în zilele care au precedat lansarea primului astronaut chinez în spaţiu. În premieră, Agenţia spaţială americană (NASA este o umbrelă şi pentru importante proiecte militare) a reuşit performanţa de a face să zboare un mic avion ghidat de la sol, graţie doar unei raze laser care a furnizat energia necesară zborului. Acesta pare a fi un răspuns, în materie de propulsare, la revoluţionarul motor ionic (helio-electric) cu care este dotată sonda spaţială europeană *Smart 1,* lansată recent spre Lună de Ariane-5. În timpul testelor, desfăşurate într-un centru secret al NASA din Alabama, avionul de doar 312 grame şi cu o anvergură de 1,5 metri, a reuşit să se menţină în aer, aterizând lin, după câteva rotiri, în momentul când raza laser a fost dezactivată; cel puţin, acestea sunt informaţiile furnizate de Agenţie. În timpul zborului, raza laser a fost îndreptată spre celulele fotovoltaice amplasate pe aripile aparatului, alimentând, în acest fel, motorul minuscul care a învârtit elicea. „Avionul poate zbura atâta timp cât sursa de energie, raza laser, este în funcţiune", a precizat un responsabil al zborului citat de AP. Mult mai important este că astfel de aparate pot fi trimise în acţiune fără ca la bord să existe rezervoare de combustibil sau baterii, lipsa acestora lăsând loc aparatelor de telecomunicaţii şi de supraveghere. După cercetători, într-o frumoasă poveste pentru uzul larg, noua tehnică experimentată de NASA şi acest avion vor putea fi folosite în cadrul unor zboruri de lungă durată pentru studierea fenomenelor naturale, cum ar fi vulcanii şi erupţiile lor. Merită a fi subliniat faptul că anul trecut, cercetătorii japonezi au fost cei care, pentru prima oară, au reuşit să facă să zboare un mic avion de hârtie cu ajutorul energiei furnizate de o rază laser. Tehnologia este mult mai complexă şi aplicaţiile militare mult prea promiţătoare pentru a lăsa acest avion propulsat cu laser să se ocupe de ceea ce ar putea face un simplu avion teleghidat.

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

TĂRÂMUL ENIGMELOR

Grupul de presă Macri a editat recent o foarte interesantă carte scrisă de confratele nostru mai tânăr Gabriel Tudor, intitulată „Tărâmul enigmelor". Perseverența cu care acesta se îndreaptă spre fenomenele ciudate petrecute nu aiurea, ci chiar pe teritoriul țării noastre, l-a dus în final la o realizare remarcabilă, întrucâtva unică la noi: el a alcătuit un fel de atlas al locurilor, întâmplărilor și observațiilor stranii din România, un ghid care poate fi unul extrem de util pentru oricine vrea să pornească de aici și să ajungă mai departe cu analiza fenomenelor ciudate. Lui Gabriel Tudor îi revine meritul nu doar de a fi scris această carte, ci și de a fi fost în toate aceste locuri stranii din România, unde a stat de vorbă cu oamenii, a făcut propriile observații și, în plus, a făcut și fotografii. Faptul că nu suntem atrași de aceste fenomene și uneori nu le băgăm în seamă nu scade cu nimic valoarea intrinsecă a cărții lui Gabriel Tudor. Dimpotrivă, cartea se citește pe nerăsuflate, fiind structurată în patru părți: un dosar al contactelor cu alte lumi, cu „Dosarele X de la marginea Bucureștiului", un bogat dosar OZN cu „extraterestrul zburător de la Bustuchin", o trecere în revistă a locurilor stranii dintre Dunăre și Carpați, cu „Ciotul Paltinului" (cine a fost în zona barajului Paltinu știe despre ce e vorba) și un al patrulea capitol dedicat istoriilor neelucidate, în care e amintit, printre altele „Uriașul de la Poșești". Am ales pentru prezentarea din această săptămână un extras din capitolul „Contacte cu alte lumi", pe care îl reproduc pentru deliciul acelora care sunt fani ai vizitelor „extraterestre".

UN CAZ UNIC ÎN ROMÂNIA

„Cel mai ardent investigator al acestui caz fenomenal, aproape deloc popularizat la vremea producerii sale, a fost doctorul brașovean Ladislau Hazy. Cu meticulozitatea specifică meseriei sale și cu un profesionalism demn de cei mai exigenți investigatori OZN pe plan mondial, domnia-sa a cercetat cazul, întorcîndu-l pe toate fețetele. «Vreme de cîteva zile, am vizitat-o pe doamna Otilia G., rugînd-o să-mi povestească orice amănunt pe care l-a mai reținut privitor la această poveste extraordinară, ne-a destăinuit doctorul Hazy. Am fotografiat urmele din cadă și, efectuînd o comparație, cu ajutorul unui prieten, medic pediatru, am stabilit că ele corespund, ca dimensiuni, cu urmele lăsate de un copil de cinci ani, deși nu au drept terminații decît trei proeminențe, vag asemănătoare unor degete umane; în mod logic, ființa sau ființele care le lăsaseră trebuia să aibă dimensiuni asemănătoare cu ale unui asemenea copil – o greutate de pînă la 18 kg și o înălțime nu mai mare de 80-100 cm. Coroborînd aceste date cu descrierea realizată de doamna G., s-ar părea că ne aflăm în fața unei vizite a micilor cenușii, cea mai cunoscută tipologie extraterestră ce ne vizitează. Dar, continuîndu-mi investigațiile, am descoperit, pe pervazul ferestrei, tot cîte trei «proeminențe» în genul degetelor de la mînă, foarte subțiri și lungi, impregnate în praf. Din păcate, pe acestea nu am reușit să le fotografiez, mi-ar fi trebuit o substanță de contrast, din acelea utilizate de laboratoarele criminalistice. Eu cred că în acest bizar caz nu este bine a ne hazarda în tot felul de ipoteze»".

GEORGE CUȘNARENCU

Dialog astrologic

DORINA VASILIU, București: „Răspunsurile mele referitoare la «Testul psihologic și astrologic» (apărut în nr.37/11 septembrie 2003 – n.a.) cred că reprezintă opinia foarte multor cititori. La întrebarea: credeți că zodia dv. este bună?, aș răspunde printr-o afirmație și cred că toți cei născuți în zodia Leului vor răspunde astfel, căci este una dintre cele mai puternice zodii din punct de vedere al caracterului, cel puțin așa spun cărțile de astrologie pe care le-am citit. Răspunzând la întrebarea următoare, pot să vă mărturisesc cu sinceritate că m-am interesat de zodia iubitului meu din tinerețe, care mi-a devenit soț și cu care am avut mai multe zile fericite decât nefericite. La celelalte întrebări, referitoare la zodia șefilor, la destrămarea cuplului și la relațiile astrologice între elevi și profesori, nu am un răspuns din propria experiență, însă nu cred că divergențele dintre un bărbat și o femeie pot fi puse pe seama diferențelor zodiacale, pentru că realitatea contrazice de foarte multe ori ceea ce prezic planetele la naștere (...) Aș dori să vă propun o întrebare pe care o consider binevenită pentru toți cititorii acestei rubrici: **vă bazați pe datele astrale atunci când vă alegeți meseria?** Eu sunt convinsă că există o mare legătură între specificul unei profesiuni și portretul din tema astrală a nașterii. Astfel, eu, Leoaică fiind, mi-am schimbat meseria de contabil cu una de avocat la 31 de ani, absolvind a doua facultate. În general, zodiilor de Foc (Leu, Berbec, Săgetător) li se potrivesc meseriile dinamice, cu implicare socială directă. Mă simt foarte bine în postura de avocat și am o carieră excelentă..."

Leoaicele și avocatura

– Stimată doamnă, am citat o bună parte din scrisoarea dumneavoastră, căci mi s-a părut foarte interesantă din multe puncte de vedere. Vă împărtășesc aproape toate opiniile și vreau să adaug faptul că există, într-adevăr, unele așa-zise recomandări profesionale care țin seama de semnul zodiacal. Astfel, zodiilor de Apă – Pești, Rac, Scorpion – li se potrivesc meseriile care necesită mai multă meditație decât acțiune; zodiilor de Foc, așa cum ați precizat, li se potrivesc meseriile dinamice (fizic și intelectual, care necesită mereu decizii prompte și uneori dure); zodiilor de Pământ – Taur, Fecioară, Capricorn – li se potrivesc meseriile funcționărești, unde contează enorm răbdarea și exactitatea; zodiilor de Aer – Vărsător, Gemeni, Balanță – li se potrivește orice meserie, căci se spune, în mod tradițional, că Aerul este necesar oricui, în orice împrejurare... Desigur, aceste „reguli" nu sunt altceva decât dogme astrologice, dar uneori se potrivesc de minune.

AURELIA N., Călărași: „...Cred că întrebarea din testul dumneavoastră referitoare la relațiile zodiacale dintre profesori și elevi nu este bine pusă. Eu aș spune că zodia elevului nu contează deloc, ci doar cea a dascălului (...) Cel mai bun profesor al meu din liceu, ca pregătire și ca om, a fost cel de matematică; era Balanță. Pe atunci nu mi-am dat seama de acest lucru, însă dacă am reușit la facultate fără meditator (și sunt o fire disciplinată și cu tact) asta o datorez acelui profesor de excepție. Așa că nu cred că zodia mea, Berbecul, a avut vreo legătură cu Balanța (...) Am dorit să fac această precizare, pentru că am citit despre unele cazuri de-a dreptul ridicole, de acest fel. Aș mai dori să vă întreb care este perechea ideală a femeilor-Berbec?"

Berbecul și Racul, o pereche ideală

– Dragă *Aurelia*, nici eu nu am considerat ca fiind o problemă serioasă relațiile zodiacale dintre profesor și elev, căci un elev bine pregătit nu are de ce și de cine să se teamă. Perechea ideală a femeilor-Berbec este Racul, însă și cu un bărbat din Capricorn se înțeleg destul de bine. Ele ar trebui să se ferească de nativii din Fecioară, cu care niciodată nu fac casă bună.

DANIEL, Târgoviște: „...Am împlinit 28 de ani și vă mărturisesc că nu am avut nici o mare iubire până acum și cred că de acum înainte nu se mai poate ivi o astfel de ocazie. Am o meserie care-mi ia foarte mult timp și nu am prilejul să cunosc o femeie pe placul meu (...) Eu sunt din zodia Săgetător și s-ar putea să fiu foarte exigent; în trecut am cunoscut două fete foarte frumoase, însă am avut mari ezitări, până la urmă am renunțat la acele legături și nu-mi pare rău deloc. Ambele erau din Taur și s-au dovedit până la urmă a fi neserioase..."

Săgetătorii rămân flăcăi toată viața?

– Dragă *Daniel*, pesimismul tău nu este deloc întemeiat. Nu există reguli clare în privința stabilirii partenerului de viață; poate că intuiția joacă un rol mai mare decât rațiunea. Oricum, acel fulger care să-ți incendieze inima poate lovi oricând, dacă nu te ascunzi și ai încredere în tine și-n flerul tău.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

CARPE DIEM, O FILOZOFIE DE VIAȚĂ?

Carpe diem, o expresie folosită de poetul latin Horațiu, care înseamnă: „Bucură-te de ziua de azi!" Pentru că viața e scurtă și nu trebuie să pierzi în zadar nici o clipă. Unii încearcă, dar nu reușesc. Alții reușesc fără să încerce. Alții nici măcar nu cred în adevărul clipei.

◆E mult spus o filozofie de viață! Fiecare își dorește să se bucure de fiecare clipă trăită, să nu lase să treacă viața pe lângă el. Dar nu întotdeauna avem la îndemână ceea ce ne poate face să trăim din plin clipa. *(Bogdan Lungu, 18 ani)*

◆Am auzit de multe ori sloganul ăsta spus cu atâta patimă, de parcă sfârșitul lumii ar fi mâine. Mie mi se pare absurd, pentru că dacă te gândești că mâine nu va mai exista, nu mai ai nici un chef să-ți trăiești clipa. *(Mihai Dedu, 20 ani)*

◆Asta facem cu toții, ca să ne simțim cât mai bine. Să trăim din plin.

Unii însă exagerează încercând să facă din fiecare clipă un show de prost gust, alții să întindă coarda la maxim înecându-se în fum și alcool. Sau droguri. *(Valentin Predescu, 19 ani)*

◆Să-ți trăiești clipa e un lucru cât se poate de firesc. Nu consider că e o filozofie de viață. Unii au darul ăsta de la Dumnezeu, de a se bucura de orice lucru banal. O plimbare, o discuție la o cafea. Alții, fără să aibă acest dar, se bucură din plin, fie pentru că au bani, fie pentru că arată foarte bine. *(Mariana Stoica, 18 ani)*

◆O filozofie de viață e să-ți pregătești clipele de care să te bucuri mai târziu. Adică să-ți termini studiile, să-ți întemeiezi un cămin. Cred că astea sunt cele mai adevărate clipe care nu se sting așa ușor. *(Corina Deleanu, 17 ani)*

◆Când primesc un parfum bun, când sunt cu prietenii, când merg la cinema sau la teatru, când mă uit în oglindă și mă plac foarte mult, atunci simt că trăiesc clipa. *(Iulia, 20 ani)*

◆Cred că e un concept cu două tăișuri. Să înveți să trăiești frumos, să prețuiești tot ce ți-a dat Dumnezeu frumos pe Pământ. Să fii cât mai lucid, adică mai pe fază, și să cauți să valorifici orice situație în care ești implicat. Dar unii înțeleg prin „carpe diem" să trăiască concentrat, intoxicându-se cu nu știu ce afrodisiace, fără să le pese de sănătatea lor, de viitorul lor. Dacă le spui: „renunță la alcool!", îți râd în nas și-ți trântesc o frază de genul: De ceva, tot trebuie să mor. Alții pur și simplu nu se gândesc la consecințe. *(Dinu A., 27 ani)*

◆Pe mine, întrebarea asta mă duce cu gândul la indivizii care trăiesc după acest principiu. Dau o lovitură și trăiesc pe picior mare până sunt prinși. Stau la închisoare o perioadă, după care o iau de la capăt. Dacă sunt prinși, ceea ce se întâmplă mai rar. *(Cornel Zara, 25 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Relații amoroase între colegii de serviciu?

Există o prejudecată care îi marchează și pe cei mai libertini dintre noi, în virtutea căreia relațiile amoroase dintre colegii de serviciu (de sex opus firește) ar trebui evitate. Este recunoscut faptul că instituția în care lucrezi îți oferă după terminarea studiilor cele mai multe ocazii de a lega o prietenie. Nu se poate ca în atâtea birouri să nu cunoști pe cineva care să te atragă. Și totuși există reticențe legate de implicarea în astfel de relații. Pe de o parte, te jenezi să stai de vorbă confidențial cu el (ea) sub ochii indiscreți ai colegilor, care în mod cert vor transforma aceste apropieri într-un subiect de bârfă. Dar dacă curtoazia ta e sortită eșecului? Sau dacă vei fi tentat să abordezi și o altă fată? Dacă relația intimă va afecta corectitudinea relațiilor profesionale? Ei, bine, toată această sarabandă de întrebări te face mai prudent sau te poate descuraja în unele cazuri. În ciuda acestor rezerve, legăturile amoroase sunt deseori inevitabile, unele dintre ele transformându-se în evenimente... matrimoniale.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerțului București sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: București sector 1, Piața Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Președintă*
GEORGE CUȘNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACȚIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanțu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Mărgărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Adrian-Nicolae Popescu
Secretar de redacție: Gabriela Nițu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicușor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natașa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Țiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACȚIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Președintă a Consiliului de Administrație
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUȘNARENCU
Redactor șef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, România
Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material și penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea și corectitudinea celor relatate. Revista își declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Nițu, Rodica Nițu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Românii în competiții astronautice internaționale

O RACHETĂ PENTRU PREMIUL X

Omenirea se pregătește pentru „marea desprindere" de Terra! Și, cum concurența este și aici esențială pentru asigurarea progresului cât mai rapid și mai substanțial, Fundația „X Prize" din St. Louis, Missouri, anunță, în cadrul unei competiții internaționale de astronautică inițiate în 1996, un premiu de nici mai mult, nici mai puțin decât 10 milioane de dolari pentru echipa care ar reuși, folosind doar surse private de finanțare, o dublă lansare, la un interval de două săptămâni, a unui vehicul pilotat, care să transporte un echipaj de trei persoane la o altitudine de 100 km.

Cosmosul... privat Peste 20 de echipe din șase țări (printre care și România, prin ARCA – Asociația Română pentru Cosmonautică și Aeronautică, organizație non-guvernamentală menită să promoveze proiecte aerospațiale inovative) s-au înscris deja printre competitorii care va trebui să efectueze cele două zboruri înainte de 1 ianuarie 2005. Rachetele pe care le vor prezenta poartă nume simbolice, ca „Săgeata Verde", „Da Vinci" sau, cum este cazul nostru, „Orizont" și sunt rodul fie al muncii unor echipe de specialiști cu experiență, angajați pentru aceste proiecte, fie... „hobiști", cum se spune, care de altfel de multe ori au depășit performanțele „oficiale". Un element spectaculos îl va constitui, desigur, și pista de decolare, și combustibilul folosit, imaginația constructorilor oferind deja soluțiile cele mai neașteptate.

Configurație completă de zbor

În fața Primăriei din Drăgășani, frumos oraș vâlcean, nu departe de locurile unde Tudor Vladimirescu conducea celebra sa bătălie de acum aproape 200 de ani, la 27 septembrie a.c. au fost expuse publicului „armele" noii lupte, pentru care se pregătește de data aceasta ARCA. Este vorba de racheta fixată pe rampa de lansare, unitatea de transfer combustibil, panoul de comandă, precum și materialele compozite, combustibilul și alte produse ARCA - motoare, rezervoare, diverse structuri.

Companie selectă! Confirmată recent drept participant oficial la competiția pentru Premiul X, ARCA a primit deja propuneri din partea NASA și a Administrației Aeronautice Federale, pentru folosirea simulatoarelor de zbor de la Ames Research Center și potențiala utilizare a unui cosmodrom american. Este încununarea a trei ani de muncă și doi ani de proiectare, care au dus la construcția efectivă a demonstratorului tehnologic al vehiculului de concurs. Proiectul de vehicul suborbital ce va fi premiat urmează unor predecesori iluștri care, între

anii 1905-1935 au pus bazele industriei de transporturi aeriene moderne, cu cifre de afaceri astăzi de (multe!) miliarde de dolari. Și dacă-i amintim printre cei premiați doar pe Charles Lindbergh, cu celebrul său zbor transatlantic din 1927, ne dăm seama de valoarea și amploarea competiției la care s-au angajat românii, alături de firme redutabile din SUA, Canada, Rusia, Marea Britanie și Israel.

100 km este... marginea spațiului cosmic. Vor fi oare românii cei care o vor cuceri, cu un zbor de 10 milioane de dolari? Un lucru este cert: „Orizont" ne deschide și nouă noi și impresionante orizonturi!

MIHAELA DOROBANȚU

FRIGIDERE ZBURĂTOARE

Cum reușesc viespile să-și continue zborul sub un soare torid care le-ar putea fi fatal? Câțiva cercetători israelieni au încercat să pătrundă această taină.

Iacob Ishay și cu echipa sa de specialiști de la Universitatea din Tel Aviv au filmat, cu ajutorul unei camere de luat vederi termice, un roi de viespi orientale care zburau în jurul cuibului lor. Aceștia au avut surpriza să constate că în plin soare, la peste 40 de grade, viespile aveau o temperatură cu 2-3 grade mai mică, în ciuda efortului lor intens de a bate din aripi. Cercetările efectuate asupra libelulelor au demonstrat faptul că frecvența zborurilor e determinată de temperatura ambiantă și că în condiții de temperatură ridicată, acestea sunt obligate să se menajeze, făcând pauze, cam o dată la 10 secunde, timp în care încearcă să-și expună la soare o cât mai mică suprafață a corpului întrucât supraîncălzirea le-ar putea ucide. Viespile orientale par să facă abstracție de acest gen de precauții. Ele zboară, zboară, sfidând soarele ucigător dar și, aparent, legile fizicii.

Față de mamifere, temperatura corpului insectelor variază în funcție de cea a mediului ambiant, schimbarea fiind mai rapidă datorită masei lor (ce nu depășește decât rareori câteva zeci de miligrame) care nu le permite să înmagazineze multă căldură sau răceală. Pe de altă parte, ele sunt lipsite de glande sudoripare și în consecință n-ar putea evacua caloriile excedentare, sub formă de vapori de apă. Din punct de vedere psihologic, viespile n-ar trebui să se agite. Studiind cuticula – partea externă a cuirasei – specialiștii israelieni au observat că aceasta prezintă suprinzătoare proprietăți fizice. Cuticula funcționează asemenea unui semiconductor organic, devenind mai mult sau mai puțin conducător de electricitate, în funcție de temperatură. Există în fizică mai multe teorii, cum ar fi de pildă efectul Peltier, care stipulează faptul că o structură conducătoare de electricitate compusă din mai mulți conductori diferiți absoarbe sau emite căldură în funcție de sensul în care circulă curentul prin ei. Viespile, apreciază specialiștii israelieni, dispun de un astfel de dispozitiv termoelectric, care absoarbe căldura în interiorul corpului insectei sub efectul curentului electric provocat de razele ultraviolete și pe care o elimină rapid în exterior. O structură de înaltă tehnologie care le permite viespilor să-și regleze temperatura corpului, reușind să evacueze un exces de căldură în condițiile în care aerul ambiant e mai cald.

DORIN MĂRAN

Ipoteze

„Forța" din construcțiile megalitice

Îi datorăm inginerului doljan *Constantin D. CHIORALIA* concluziile realmente senzaționale ale multor ani de documentări și experimente cu fundament fizic, dar extinse mult în teritorii interdisciplinare importante. Din argumentația sa consistentă, am ales să ne limităm la ideea *energiei de piramidă*, care în opinia cercetătorului român trabuie extinsă considerabil, față de ceea ce s-a afirmat până acum. Cu prudența cuvenită, apreciem că ne aflăm în prezența unui punct de vedere demn de tratat cu cea mai mare atenție.

Totul este vibrație

Într-o piramidă ideală – dacă este construită după anumite reguli și poziționată corect – se manifestă o energie (încă) misterioasă. Dincolo de relevarea, prin aceasta, a unor legi universale ce includ materia vie sau nevie, de o valoare deosebită, ni se indică astfel și nivelul foarte ridicat al cunoașterii transcendentale, de care beneficiau unii inițiați, cu mai multe mii de ani în urmă. Iar a trece sub tăcere, astăzi, lucruri pe care nu ni le putem explica științific, nu înseamnă câtuși de puțin că ele sunt obligatoriu false sau... inexistente. Un argument devenit elementar: nu cu foarte mult timp în urmă, părea o aberație extremă să susții că poți tăia materia cu o rază de lumină; totuși, iată ce instrument magnific și precis este laserul!

Ocultarea cunoștințelor despre piramide se va fi impus din motive de securitate a civilizației umane, câtă vreme utilizarea fără discernământ ori cu intenții negative a oricărei forme de energie duce la dezastre, așa cum s-a dovedit deseori. În ultimele decenii, se impune tot mai mult ideea că totul este vibrație. Așa-numitele *superstringuri* („supercoarde") reprezintă particule subatomice unidimensionale, caracterizate prin energie, nu și prin masă. Ele se manifestă prin vibrații înalte (LH) și joase (LF), ultimele alcătuind corpurile materiale. Dintre cele cu vibrații înalte fac parte particulele elementare – doar 250 descoperite până în prezent.

Piramidele de sub piramide

„Câmpurile particulelor elementare interacționează cu câmpurile de forță, rezultând noi particule, dar și antiparticulele corespunzătoare – bioportanți (purtătorii, susținătorii vieții) și antibioportanți (contrari primilor)" afirmă d-l C-tin Chioralia. Astfel, ajunge la un anumit sens de decriptare a motivației și mai ales a tehnicilor construirii piramidelor egiptene, pentru început. Ideea ar fi că uriașele edificii au fost așezate ținându-se seamă de radiațiile telurice (rețeaua Hartmann), așa încât unde de origini diferite să se combine între ele, generând altele, noi. Rezultatul „punerii în operă" a acestor combinații îl constituie energia bioportantă, deosebită de bioenergia „generată" de fiecare viețuitoare. În ansamblul unei piramide, manifestările energetice depind direct de forma și de dimensiunile acesteia, iar ideea senzațională susținută de cercetătorul român este că sub baza piramidei reale se constituie un plan de simetrie inversă; o *antipiramidă*, generatoare de energie antibioportantă, ceea ce ar explica și unele efecte negative ale anumitor experimente realizate cu acest corp.

Zona 51 și dealul cetății Deva

O potențare deosebită a efectelor energiilor generate de piramide (pozitive și negative) apare în condițiile amplasării mai multor asemenea construcții pe o arie restrânsă, cum se întâmplă în Egipt. Mai mult decât atât, în cazul așa-numitelor piramide-obelisc apar alte patru (!) piramide „virtuale", sub cea reală. Același efect – spune ing. Chioralia – se verifică și la obeliscuri, menhire, unele morminte vechi, coloane ș.a.m.d. De altfel, foarte recent s-a lansat și ideea că în faimoasa Zonă 51 se experimentează, de mult timp, lucrul cu energii generate, după cât se pare, în mod similar celui sugerat de cercetătorul român.

România nu ar fi nici ea străină de utilizarea, într-un trecut insondabil, a acestor surse eterne de viață și energie. Măsurători făcute pe dealul fostei cetăți de lângă Deva aduc serioase argumente în sprijinul acestei ipoteze, care nu e una singulară. Cu câțiva ani în urmă, o teorie foarte îndrăzneață susținea că Masivul Cehlău ar fi fost el însuși conceput, de o civilizație megalitică străveche, ca o piramidă uriașă. Acestea ar fi – așa-zicând – doar câteva ipoteze care par a sfida rațiunea umană, așa cum credem noi că o cunoaștem la început de mileniu trei. Oricum, pentru tot ceea ce susține, cutezătorul nostru cercetător își însușește afirmația învățatului William Crookes: „Nu retractez nimic din ce am spus".

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Molecula care întinerește creierul

Dacă la vârsta senectuții omul își dorește cu ardoare măcar o clipă de tinerețe, o echipă de neurobiologi chino-americană a reușit chiar mai mult – e drept, la maimuțe din specia macacului: întinerirea creierului pe o durată de circa 10 minute. Animalele recrutate aveau vârste cuprinse între 7 și 9 ani (21-27 ani la om) și între 26 și 32 ani (78-96 ani la om), cele din „grupa mare". Pe parcursul desfășurării testului, a fost foarte atent observată activitatea a 250 de celule nervoase ale cortexului vizual, după administrarea câte unei injecții cu neurotransmițătorul GABA. Rezultatul: neuronii primatelor bătrâne au reacționat ca și cei ai maimuțelor tinere, efect care a durat 10 minute, până la oprirea administrării de GABA. Cercetătorii speră să poată transfera metoda și la om, pentru a realiza medicamente capabile să preîntâmpine degradările legate de vârstă, ale anumitor facultăți cognitive, cum este memoria.

Avionul subacvatic

După 14 ani de muncă, firma britanică Hawkes Ocean Technologies a realizat un vehicul submersibil mai puțin obișnuit, botezat *Deep Flight Aviator*. Se spune că, față de submarin, el reprezintă ceva similar cu avionul față de dirijabil. Rapid (20 km/h viteză), ușor manevrabil, silențios, „avionul subacvatic" evoluează până la o adâncime de circa 450 metri, la fel ca un avion adevărat în aer. Secretul: hidrodinamismul aripilor sale, care au o anvergură de 6,70 metri, asociat cu puterea motoarelor electrice, alimentate de patru baterii de câte 24 volți, nepoluante. Autonomia de aproximativ 40 km și costul de exploatare redus, adăugate la calitățile amintite mai sus, fac din *Aviator* un instrument de-a dreptul revoluționar pentru domeniul explorării oceanului, favorizând și prospectarea resurselor încă neexploatate.

Zâmbetul nenăscuților

Explorarea universului magic al vieții intrauterine se află încă departe de a fi epuizat întrebările referitoare la acest segment preexistențial. Recent, medicul englez Stuart Campbell a făcut publică o realizare care a făcut senzație. Prin metode ecografice, el a putut prezenta, la propriu, pe un

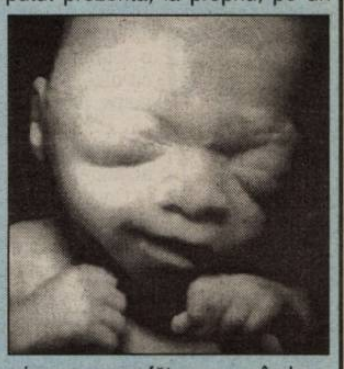

mic ecran, un făt care... zâmbea; evident, aflându-se într-un moment fericit al „navigării" sale printr-un „cosmos" necunoscut oamenilor născuți! Dincolo de sentimentul indescriptibil al viitoarei mame, realizarea constituie punctul de început al unei noi căi în cunoașterea ființei umane. Pentru că, spune specialistul, a putut vedea astfel și fetuși „plângând" sau exprimând o gamă întreagă de alte stări afective, ceea ce trimite, implicit, la ideea unei vieți destul de active, a viitorului nou-născut. De unde își „ia" acesta amintirile și celelalte surse de trăiri rămâne totuși o mare enigmă. *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Conferința de la Waltham

Arthur Myers, cunoscut investigator al fenomenelor paranormale, autor a peste 20 de cărți publicate, a organizat, împreună cu un prieten, în 1988, la Waltham, în zona orașului Boston, una dintre primele conferințe dedicate întâlnirilor apropiate de gradul III și IV, deci a celor în care se semnalează nu doar OZN-uri, ci și entități biologice asociate cu acestea. Profitând de generozitatea unor sponsori, inclusiv din partea unei biserici, s-a putut asigura participarea a peste 250 de specialiști și martori.

„Furată" de pe terasă, împreună cu prietenul ei

Menționăm doar două cazuri dintre zecile prezentate cu acest prilej. *Joann Berte* spunea că într-o noapte caldă, pe 10 decembrie 1979, dormea pe terasa casei unui prieten din Rhode Island. Brusc, a fost trezită de niște arătări cu trei degete la mâini. Nu se putea mișca și nu i-a trecut prin cap să strige. Creaturile au transportat-o pe o navă. Între altele, spunea că a văzut aici, într-un incubator, un nepământean micuț, cu trei degete, după care a fost dusă într-un soi de cușcă transparentă, de unde l-a văzut pe prietenul ei, întins pe o masă, cu un tub conectat la ombilic. Joann se simțea furioasă și frustrată că nu putea face nimic. „Ei nu-ți cer permisiunea – pur și simplu te iau când vor" încerca ea să se explice.

Victimele au o aură diferită

Marianne Schenefield din Agwam (Massachussetts) afirma că s-a întâlnit de două ori cu extratereștrii. Cu 35 de ani în urmă, pe când avea 11 ani, într-o după amiază de iulie, construia o colibă din crengi. Când s-a întors, a văzut lângă ea pe cineva care i s-a părut un băiețaș purtând un costum de scufundător. Apoi a simțit că zboară și nu peste mult timp s-a văzut într-o navă rotundă. Acolo, a fost examinată cu niște aparate care-i aminteau de radiologie, urmărită de mai mulți omuleți curioși, care încercau să discute cu ea printr-un dispozitiv care emitea sunete.

Tot ea se jura că, în 1972, a fost răpită din curtea casei de o nepământeană cu chip de femeie, care a dus-o într-un spațiu strâmt. Schenefield spune că nu își mai amintea ce i s-a întâmplat, doar că a fost adusă îndărăt peste câteva ore, amețită, dar nevătămată.

O boală degenerativă a deteriorat în timp vederea femeii într-atât, încât acum nu mai distingea în jur decât umbre și pete de lumină. Totuși, în această stare ea putea să vadă aurele oamenilor. Marianne afirma că persoanele care au avut întâlniri cu nepământenii posedă o aură specifică. „Pot să spun imediat dacă cineva a fost răpit" – spunea ea –

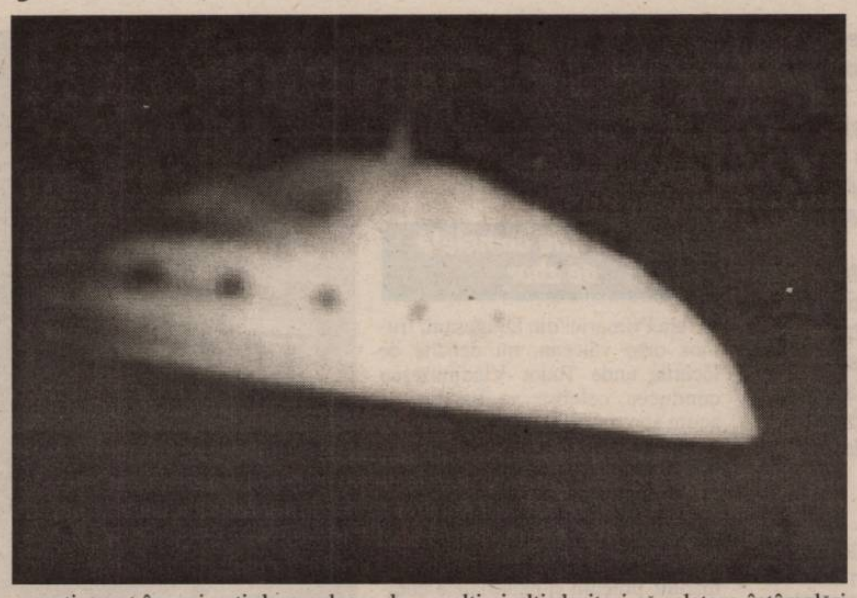

„aceștia sunt înconjurați de o culoare de nedescris. Credeți-mă, pot să spun".

Cei ce vorbesc nu au nimic de câștigat

Istorii precum cele de mai sus au fost relatate cu zecile pe durata acelui sfârșit de săptămână consacrat conferinței din Waltham. Myers comenta că persoanele care pretind că au fost răpite sunt stigmatizate de marele public, dar o dată ce câțiva au avut curajul să vorbească, apar alți și alți doritori să relateze întâmplări asemănătoare. Ufologul Raymond Fowler, participant și el la conferință, comenta că circa 80% din rapoartele privind OZN-urile ar putea avea explicații obișnuite, dar rămân celelalte, care desfid orice explicație și care cer un studiu mai atent. Sunt prea multe persoane care vin cu astfel de istorii, fără a avea nimic de câștigat de pe urma lor, pentru a nu ne apleca asupra acestora cu mai multă atenție.

DAN D. FARCAȘ

Invazia lumilor paralele

FALSĂ GRAVIDITATE?

Efectul placebo nu mai este o necunoscută pentru nimeni în zilele noastre: convingerea că „medicamentul" pe care îl luăm ne va vindeca poate face să se obțină efectul dorit, chiar dacă este vorba despre o simplă aspirină! Extinzând acest argument, există „evoluții" ale imaginației noastre care au un efect de-a dreptul incredibil asupra realității. Este cunoscut cazul unui bărbat de aproximativ 40 de ani, care a murit închis din greșeală într-o mașină frigorifică și care și-a lăsat însemnările care notau pas cu pas cum este cuprins de îngheț, până în ultima clipă când mâna sa a mai putut scrie. Lucrul formidabil a fost aici că mecanismul frigorific... era stricat! Temperatura nu a coborât nici măcar cu un grad, dimpotrivă, dar imaginația sa a dictat cu atâta putere comportarea organismului, încât a trecut prin toate simptomele înghețului, până la moarte. În anul 1998, o revistă de seriozitatea lui „New Scientist" prezenta un alt caz, în care un francez de 45 de ani, perfect sănătos, a fost atât de convins că într-o noapte a fost răpit de extratereștri și supus la tot felul de intervenții și investigații la bordul navei lor spațiale, încât părul i-a albit complet. Evident că, așa cum au încercat în zadar să-l convingă membrii familiei, nu a părăsit nici o clipă patul!

Una dintre cele mai spectaculoase „farse" pe care le poate juca însă imaginația este cea care se înregistrează din când în când, prin prezentarea la medic a unor femei care prezintă absolut toate simptomele graviditații, dar... nu poartă în pântec nici un copil! Și totuși: nu au ciclu, abdomenul este îngrozitor de umflat, au secreții de lapte, grețuri matinale și simt chiar mișcări ale fătului! Acum 300 de ani se înregistrau cinci asemenea cazuri la mia de femei; numărul a scăzut acum, ajungând la doar una la zece mii, dar fenomenul încă există.
Neuropsihologul american Vilaynur Ramachandran îl explică printr-o condiționare culturală: presiunea socială sau familială poate face ca o femeie să-și dorească atât de mult un copil, încât să-și „inoculeze" convingerea că îl și are!

Cum se ajunge însă la evidentele „dovezi" externe? Deși studiile efectuate nu sunt foarte multe, câteva explicații se pot da. Creșterea abdomenului poate fi consecința unei acumulări de gaze intestinale, unei coborâri a diafragmei, unei deplasări înainte a porțiunii pelviene a coloanei vertebrale, în cazuri foarte rare a unei creșteri în volum a uterului și chiar a unei combinații a tuturor acestor factori. În ceea ce privește celelalte manifestări, modificarea echilibrului chimic din organism, generată de dorința de a „fi într-un anume fel", se află la originea respectivelor fenomene. Pare simplu, nu? Ar mai rămâne însă câte ceva, cum ar fi declanșarea durerilor facerii exact la nouă luni sau a contracțiilor, deși nu există nici un făt. Dar...

MIHAELA DOROBANȚU

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

În direct... cu soarta

Un vis, pe care cel ce l-a avut a îndrăznit să-l relateze, este deosebit de relevant pentru înțelegerea aspectelor profunde care apar în încercarea de a descifra viitorul în „semnele" care ne înconjoară.

Este vorba despre o tânără care a visat că mersese la o bătrână ghicitoare țigancă, cu o figură extrem de impresionantă, în ideea de a afla de la aceasta ce-i rezervă soarta. Țiganca a început să amestece cu o lingură mare de lemn într-o fierturâ și a tot amestecat, până când pe suprafața fierturii s-au distins clar două figuri întunecate. Bătrâna s-a întors atunci spre fată și i-a spus, cu un ton neașteptat de aspru, să fie foarte atentă, pentru că o pândește pericolul de a fi otrăvită. Fata s-a speriat și... s-a trezit. Și-a amintit perfect visul, dar în continuare nu i-a mai acordat nici o atenție. De fapt... l-a uitat complet. Aceasta, până într-o seară, când se afla într-un bar cu niște colegi. Au vorbit, au glumit și... au băut. Doi dintre ei deveniseră mai apropiați și mai insistenți. Fără să-și dea seama când s-a întâmplat, unul din cei doi i-a strecurat ceva în băutură și fata a adormit. În timp ce dormea, cei doi au violat-o. Când s-a trezit și și-a dat seama ce s-a întâmplat, a realizat dintr-o dată că cei doi semănau perfect cu figurile întunecate pe care le văzuse în fiertura bătrânei!

Atunci când cineva se hotărăște să încerce să afle ce-i rezervă viitorul, trebuie să trateze cu toată seriozitatea ceea ce numim „instrumentele divinației". Pentru că acestea nu sunt, efectiv, decât niște unelte care servesc la „vizualizarea" a ceea ce se configurează în cadrul relației stabilite între persoana respectivă și Eul său „cel înțelept". Sunt niște unelte care nu fac decât să ajute la dezvoltarea și întărirea intuiției noastre. Te concentrezi și tragi o carte din pachet sau folosești runele sau bețișoarele sau monezile pentru citirea oracolelor din I Ching; rezultatul este intrarea într-un dialog cu propriile tale profunzimi, care îți deschid canale noi de înțelegere a propriilor sentimente și adevăruri energetice.

Intrarea într-un dialog cu tine însuți, cu EUL ascuns undeva în adâncurile ființei tale, impune un adevărat salt în credința ta. Pentru că, de fapt, i se pune o întrebare Universului, un anume instrument divinatoriu configurează un răspuns iar noi, cei care punem întrebarea, trebuie să fim convinși că acel răspuns conține un element inteligent (și inteligibil). Dacă ne păstrăm convingerea că totul se face la întâmplare, devine de-a dreptul ridicol să recurgem la oricare dintre „uneltele" folosite pentru divinație. Când alegem o carte, când aruncăm monezile, EUL interior este de fapt cel care ne conduce mâna. Și care așteaptă astfel să ne vorbească, să colaborăm cu noi, să ne ajute – tocmai pentru că i-am cerut ajutorul. Din punctul acesta de vedere, a pune în discuție valabilitatea astrologiei sau a numerologiei sau a tarotului înseamnă aproape același lucru cu a pune în discuție dacă există vreun sens în limbile pe care le vorbim. Modurile de divinație sunt de fapt tot atâtea limbi pe care mintea noastră este capabilă să le înțeleagă. Mai bogate sau mai sărace, uneori mai crude sau chiar inexpresive, în funcție de capacitatea „traducătorului", ele conțin în germen informația de care avem nevoie. Ne revine nouă sarcina să o descifrăm și să hotărâm cum o folosim mai departe...

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NUME_____ PRENUME_____
ANUL___, LUNA___, ZIUA NAȘTERII___ și LOCALITATEA_____
ADRESA: str._____ nr.___, bl.___
sc.___, et.___, ap.___, sector___, localitate_____
cod_____, județul_____
M/43

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

Halucinații sau legende?

Lumea de rezervă

Călătoriile în afara corpului aparțin de obicei persoanelor cu multă imaginație, plictisite de propria lor condiție socială și care vor cu orice preț să iasă în evidență" – iată cum definește, ironic, Bryan Hobson experiențele în care lumea este percepută dintr-o poziție exterioară corpului. Cum se poate ajunge, totuși, la astfel de senzații extraordinare?

De vină sunt halucinațiile vizuale, uneori însoțite de halucinații auditive. Cele mai dese cazuri sunt acelea în care, mergând pe stradă, subiectul „observă" brusc un peisaj care nu aparține realității imediate, ci, probabil, unei amintiri care evadează din subconștient. Hobson îl citează pe James L. din Londra, care a plecat de acasă să-și cumpere ziarul de dimineață și s-a „trezit" – după cum povestește împricinatul – într-o localitate din Oklahoma (SUA), unde copilărise. Atât de șocat a fost James L., încât numai impactul destul de grav cu o mașină l-a readus la realitate. Hobson explică această experiență exterioară a corpului prin dorința obsedantă de a reveni pe meleagurile unde pacientul său s-a născut și unde a avut cea mai fericită perioadă a vieții. Însă în cele mai multe cazuri, experiențele sunt negative și sunt, cel mai adesea, rodul unor coșmaruri care se fixează adânc în memorie. Din păcate, nici o astfel de situație nu poate fi verificată cu mijloace obiective.

PAUL IOAN

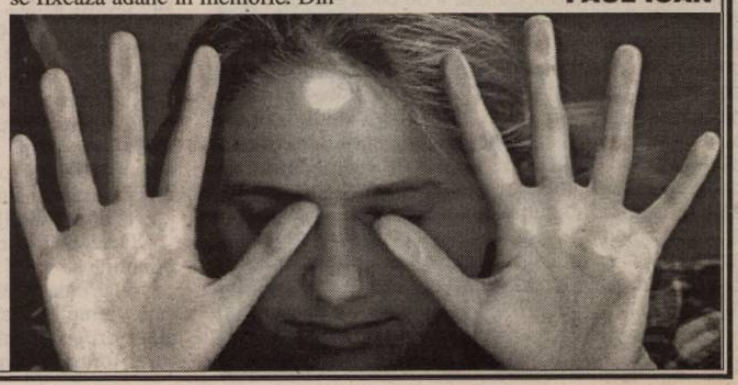

Adio, pesimismului!

Sfârşitul lumii pe placul tuturor

- *Anunţurile catastrofice din ultimii ani, privind ciocnirea Pământului cu un asteroid cântărind de la 100 de kilograme până la o tonă, au declanşat, aparent, o aşa-zisă impact-manie a publicului din multe ţări*
- *Sociologi de la mai multe reviste occidentale au efectuat sondaje de opinie, pentru mai multe categorii de vârstă, având ca temă un „iminent" sfârşit al lumii*
- *Rezultatele au fost mai mult decât surprinzătoare, concluzia generală fiind aceea că publicul are o atitudine realistă faţă de ezitările şi contrazicerile astrofizicienilor*

Lipsa de comunicare, iată adevărata apocalipsă!

Secvenţele de coşmar ale apocalipsei biblice nu mai sunt – spun analiştii sondajului – pe primul loc printre modalităţile prin care s-ar manifesta sfârşitul lumii. „Oamenii s-au obişnuit cu catastrofe locale şi mai cred într-un final dezastruos la nivel planetar. Secete prelungite, inundaţii terifiante, drama din 11 septembrie, prăbuşiri de avioane pline cu pasageri, iată «categorii» izolate ale apocalipsei", spune Michel Perrier, specialist francez de la Universitatea din Paris. Şi mai interesante, în opinia noastră, sunt răspunsurile pe care copiii de 9 – 12 ani şi adulţii de până la 45 de ani le-au dat în diverse colţuri ale lumii (Franţa, Anglia, Spania, SUA, Australia etc.).

Aşa-zisul sfârşit al lumii a fost imaginat de cei mai mulţi copii ca fiind unul pe măsura vârstei lor: dispariţia îngrădirilor la care îi supun părinţii şi cât mai multe ore de joacă la calculator, micşorarea numărului de ore de şcoală, cât mai diverse jucării mecanice şi electrice... Cu alte cuvinte, copiii au înţeles de fapt că va fi o altă lume în care dreptul lor de a se opune adulţilor să fie cât mai larg, nici unul nu s-a gândit la vreun coşmar care să atenteze la viaţa lor şi a părinţilor lor. Experţii susţin că în subconştientul lor, puştanii visează la o înnoire a relaţiilor lor cu cei mari, la o libertate sporită în dauna constrângerilor impuse de educaţie.

Marea majoritate a adulţilor au tratat tema cu luciditate şi umor, căci bâlbâielile oamenilor de ştiinţă în privinţa „impactului fatal" naşte ironii. Nici măcar 2 la sută din intervievaţi nu cred în „asteroidul ucigaş", iar peste 83 la sută au desemnat ca fiind dezastrul final oprirea comunicării prin Internet. În general, *absenţa comunicării de orice fel* (telefon, corespondenţă clasică, fax) ar determina un haos generalizat, cu consecinţe sociale şi economice catastrofale. Un răspuns minoritar, mucalit şi cu vădite nuanţe misogine, a fost acela conform căruia sfârşitul lumii va consta în inversarea rolului dintre bărbaţi şi femei, pe plan politic, economic şi social. Această atitudine este echivalentă cu expresia „male baby-sitter", adică bărbatul-dădacă.

Printre răspunsurile care mai merită atenţie sunt cele referitoare la dramaticele schimbări ale climei (şi implicit la poluarea necontenită) şi la apariţia unor generaţii de clone sau roboţi umanoizi, care să se războiască cu însuşi demiurgul lor, fiinţa umană.

Războiul nuclear generalizat este „fiara 666"

Poate că opinia cea mai lucidă e cea referitoare la un conflict nuclear global între puterile deţinătoare de arme nucleare. „Pacea mondială va amâna cu o veşnicie sfârşitul lumii", iată concluzia celui mai mare eşantion de intervievaţi (25-65 de ani). Într-adevăr, pe timp de pace Internetul (comunicarea în general) nu poate dispărea şi nu poate fi oprită succesiunea generaţiilor ce ne vor lua locul. Ca o concluzie colaterală, procentul celor ce s-au gândit la nuanţele apocaliptice de tip religios a fost semnificativ de mic.

***P.S.** Cititorii noştri fideli sunt rugaţi să-şi spună părerea despre această anchetă şi să-şi exprime propriile opinii. Vă aşteptăm scrisorile cu deosebit interes.*

PAUL IOAN

Întrebări pline de candoare

Jenantele manifestări ventrale, care ne amintesc că ar cam fi timpul să mâncăm ceva, nu au atras până acum interesul oamenilor de ştiinţă. Deocamdată, ei explică însă zgomotul prin agitaţia gazelor şi a lichidelor aflate în stomac şi în intestine, ceva similar cu ceea ce se aude atunci când agităm o sticlă pe jumătate goală.

DE CE STOMACUL „SE REVOLTĂ" ZGOMOTOS, CÂND NE E FOAME?

Trebuie ştiut că aparatul digestiv poartă pe traiectul său, aproape permanent, gaze şi lichide. Unele gaze, cum este azotul, provin din aerul exterior pe care pur şi simplu îl înghiţim; altele rezultă în urma procesului de fermentaţie din colon, în cursul căruia flora bacteriană naturală degradează zaharurile neabsorbite de intestin, eliminând în special hidrogen şi bioxid de carbon. În privinţa lichidelor, este vorba fie despre băuturile ingerate, fie despre secreţii indispensabile digestiei. De exemplu, sucul gastric – un amestec de acid clorhidric şi enzime, secretat de stomac, care e capabil în eprubetă să „digere" cuie!

Cum se poate ca aceste amestecuri să se afle în mişcare peremanentă, chiar şi atunci când noi stăm nemişcaţi? Graţie unei reţele de muşchi de o complexitate aparte, care execută contracţii şi relaxări succesive. Amplitudinea acestora diferă, în funcţie de perioada scursă de la ingerarea alimentelor. Proces care se petrece neîntrerupt, ceea ce înseamnă – contrar cunoscutei păreri aproape unanime – că, de fapt, incriminatul zgomot ce răzbate uneori dinspre aparatul digestiv nu este specific stării de foame.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Goana după resurse

ENERGIE... DIN ENERGIA LUNII!

Lupta pentru identificarea şi accesul la noi surse de energie cărora, mai mult, li se „cere" să mai fie şi cât se poate de curate, se loveşte de un dezarmant obstacol în ţări cum sunt cele ale Peninsulei Scandinave: ce te faci atunci când noaptea devine atotstăpânitoare pentru un timp extrem de lung? Dar, cum noaptea Soarele este înlocuit de Lună, oamenii de ştiinţă şi-au îndreptat ochii direct spre... regina nopţii.

Morile submarine

Sigur, nimeni nu s-a gândit că slaba lumină a Lunii ar putea fi folosită aşa cum se reuşeşte din ce în ce mai bine cu lumina solară. Dar mai e ceva: mica, aparent neînsemnata forţă de atracţie gravitaţională cu care Luna acţionează la rândul său asupra Pământului, produce mareele, fluxul şi refluxul. De ce nu le-am folosi? În consecinţă, o turbină a fost instalată pe fundul unui canal marin, lângă localitatea Hammerfest, ale cărei palete de 10 m au început imediat să se rotească, antrenate de jocul creşterii şi descreşterii apelor mării. Rezultatul? Reţeaua locală s-a văzut imediat alimentată cu energie electrică! Prototipul arată efectiv ca o moară de vânt submarină. Şi de la o singură asemenea instalaţie se aşteaptă aproximativ 700.000 de kilowaţi-oră anual. Energie curată, nepoluantă, suficientă pentru a alimenta cu lumină şi căldură 30 de gospodării. *„Este prima oară în istoria omenirii când o reţea a fost alimentată cu electricitate provenită dintr-un curent mareic"*, declară, pe bună dreptate, Harald Johansen, directorul executiv al Hammerfest Stroem, autorul proiectului...

Lagune artificiale

Centrala aflată pe canalul Kvalsund, care a costat aproximativ 11 milioane de dolari, contribuie, chiar dacă în mică măsură, la reducerea dependenţei de combustibili fosili, cum ar fi petrolul şi gazele naturale, consideraţi vinovaţi de fenomenul de încălzire globală. Pe durata fluxului, timp de aproape 12 ore, viteza apei atinge 2,5 metri pe secundă. Apoi, curentul se opreşte, pentru ca în continuare să-şi schimbe sensul curgerii. Paletele turbinei se orientează automat pentru a face faţă curentului.

Dacă proiectul va funcţiona cu succes, vom putea vorbi despre preludiul unei noi ere a utilizării efectelor predictibile ale mareelor în furnizarea unei „energii verzi", curate, şi de un profit de milioane de dolari. Turbinele eoliene, pe de altă parte, sunt ineficiente pe vreme calmă, iar dacă este să fie construite pentru zonele bântuite de furtuni se ridică probleme majore de construcţie, pentru a rezista forţei uriaşe a uraganelor. Mareele, în schimb, au mai fost folosite în centrale electrice din Franţa, Canada şi Rusia, unde s-au construit baraje pentru a realiza lagune artificiale pe durata maximumului fluxului. Când marea se retrage, gravitaţia „suge" pur şi simplu apa prin turbine, generând electricitate.

Avantaje şi dezavantaje

Dar asemenea baraje pot perturba puternic habitatul animalelor şi al plantelor din estuarele fluviilor sau de-a lungul coastelor. Turbinele funcţionând pe baza curenţilor mareici au însă un impact mai mic, susţin proiectanţii lor. Sunt silenţioase şi invizibile de la suprafaţă iar în adâncuri, peştii, balenele sau caşaloţii pot înota nestingheriţi în jurul lor, fără teama de a fi tăiaţi în bucăţi!

Principalul dezavantaj sunt costurile foarte mari: în jur de 5 cenţi pentru un kWh în Norvegia, adică de trei ori mai mari decât costul kilowatului-oră produs aici de hidrocentrale! Apoi, costurile întreţinerii instalaţiilor, ceea ce probabil a şi făcut ca alte experimente de generare a electricităţii în acest fel, în Australia sau Marea Britanie, să nu fi ajuns la stadiul de a putea furniza unei reţele electrice energia necesară...

MIHAELA DOROBANŢU

Anatomia secundei

ATACAMA ŞI DELTA DUNĂRII...

În căutarea unor locuri potrivite pentru patima şi profesia lor, un grup de astronomi a descoperit, în deceniul trecut, că, poate, cel mai uscat loc din lume este deşertul chilian Atacama. În consecinţă au negociat cu guvernul statului Chile – şi aşa a apărut, în arhitectura monumentelor ştiinţifice, numitul VLT (Very Large Telescope – în traducere: telescop foarte mare), pe vârful Cerro Paranal, la 2600 metri altitudine. Aflat sub administrarea ESO (Observatorul European Austral), VLT se bucură, după părerea astronomilor „exilaţi" acolo, de cele mai bune condiţii cu putinţă: 11 luni pe an cerul este complet senin (curentul pacific Humbold antrenând nori, pe coastă, doar până la înălţimea de 1.000 de metri), vântul nu suflă aproape deloc, iar cea mai apropiată aşezare omenească se află la mai multe zeci de kilometri de telescop. Mai bine ca în spaţiul cosmic! De altfel, rezultatele obţinute au şi demonstrat cât de capabil este VLT: de pildă, stabilirea vârstei Universului, prin fotografierea celor mai îndepărtate galaxii, la 13,6 miliarde ani, în timp ce costisitorul telescop – satelit WMAP, aflat pe orbită la 1,3 milioane km de Terra nu a făcut decât să confirme – 13,7 miliarde de ani – cu o eroare infimă.

Dar după VLT, mai sus, pe platoul Chajnatar, la 5.100 de metri altitudine, astronomi europeni şi americani au colaborat la instalarea **CBI** (Cosmic Background Imager), un telescop original, cu antenă (cu diametrul de 6 metri) ultrasensibilă, capabilă să capteze, de pildă, radiaţiile pornite la doar 380.000 de ani de la Big Bang, momentul naşterii Universului! CBI a participat, de altfel, la „faptele de arme" ale lui VLT, dând speranţe astronomilor că acest loc special, podişul înalt Chajnatar – care seamănă, cumva cu planeta „Dune"! – din deşertul Atacama, chiar poate deveni, prin calităţile sale, o adevărată „rezervaţie astronomică"!

Pregătindu-se pentru instalarea „monitorului" astronomic Alma în 2007, astronomii de astăzi din Chajnatar au demarat experimentul „Apex" (Atacama Pathfinder Experiment), instalând, în frigul platoului, un supercomputer (capabil să efectzueze 10 milioane de miliarde de operaţii pe secundă!) şi o staţie tehnică de întreţinere a întregului parc de maşinării astronomice.

Cum pe platou s-a instalat şi o echipă de astronomi japonezi, ESO speră deja să lărgească evantaiul de colaboratori şi să purceadă, în 2007, la realizarea construcţiei supreme, Atacama Very Large Millimeter Array – sau „Alma" – care va însemna o reţea de „citit" radiaţiile milimetrice (dar şi luminoase, dar şi termice), şi care va costa peste 700 milioane euro şi va fi – încă nu s-a definitivat proiectul – fie un telescop virtual, cu diametrul de 150 metri, fie un „hipertelescop", cu diametrul de 10 kilometri (!), întins pe întregul platou – o instalaţie de „descifrat" cerul mai capabilă decât însuşi telescopul spaţial, „Hubble"! Căci vom asista, prin el, spun astronomii de la ESO, chiar la naşteri de stele şi sisteme planetare – şi o vom face în direct!

...Iată aşadar că chilienii au reuşit o lovitură economică extraordinară, perfect potrivită cu principiul dezvoltării durabile: optimizarea unui deşert inutil. Cu viitor sigur, căci de cercetarea astronomică este nevoie, în jurul podişului Chajnatar se mai „oferă", pentru instalarea altor telescoape vulcanii stinşi Cerro Honar, Cerro Chascon şi Sairecabur, înalţi de peste 5.000 de metri, iar telescoapele cosmice, clar, sunt bănoase.

De ce titlul articolului, ce legătură are Atacama cu Delta noastră?

Păi, are, dacă judecăm lucrurile din perspectiva dezvoltării durabile. Căci conferind Deltei virtuţi mai mari în cercetarea ştiinţifică am câştiga mult mai mult decât jefuind-o şi sluţind-o, aşa cum facem acum! A dota spaţiul Deltei cu laboratoare, a ademeni la noi cercetători în ecologie, pentru a studia natura încă vie, dar şi influenţele activităţii unui întreg continent asupra florei şi faunei înseamnă, cred eu, a atrage şi fonduri mari pentru cercetare şi, implicit, a crea în România locuri de muncă inteligentă. Delta Dunării este, de fapt, singurul loc de pe planetă unde se poate face cercetare fundamentală de anvergură asupra sistemului hidrosferei şi ecosferei – căci Amazonia este mult mai greu accesibilă şi, în plus, nu are în jur aglomeraţii urbane, cum are Europa. Deja declarată de către UNESCO „rezervaţie a biosferei", Delta Dunării poate fi, către anii 2020, un exemplu de mare succes economico-ecologic, în evoluţia României viitoare.

Dar mă întorc la Atacama şi mai adaug ceva: instalarea a noi şi noi telescoape înseamnă, în viitor, o nevoie tot mai mare de astronomi. Reintroducând astronomia ca disciplină de clasă, s-ar putea să ne trezim, peste 10-20 de ani, că astronomi români performanţi – pe care îi putem găsi acum, de pildă, la Bârlad, unde un profesor inimos, Ioan Adam, îi învaţă pe copii cum să citească în stele – vor lucra la telescoapele din Chajnatar. Şi vor fi bine plătiţi.

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

PRIMUL AJUTOR ÎN TRAUMATISME

Se cunoaşte faptul că soarta unui accidentat depinde în primul rând de cunoştinţele de prim ajutor pe care le au cei aflaţi în apropiere.

În principal, în accidente, sunt produse îndeosebi leziuni ale membrelor inferioare, dar şi ale celor superioare. Mai mult, pot fi afectate coloana vertebrală, baza craniului ori bazinul. Aşadar, persoana care acordă primul ajutor (dacă nu este cadru medical) trebuie să ştie să verifice eventual leziunile cele mai importante, înaintea celor vizibile. Astfel, deformarea unui antebraţ, a articulaţiei gleznei, dovedesc fractură la aceste nivele dar pot masca şi alte fracturi mai grave, de bazin ori de coloană.

Iată de ce este interzis a ridica în picioare persoana accidentată, pentru a-i fi imobilizat antebraţul vizibil afectat. În astfel de cazuri, când în paralel s-a produs şi o fractură de bazin, se poate produce ori agrava o hemoragie internă sau, când a fost afectată coloana vertebrală, o cumplită paralizie cu consecinţe până la sfârşitul zilelor.

Acolo deci, pe locul accidentului, se verifică şi se resuscitează funcţiile vitale – respiratorii şi circulatorii.

Victima va rămâne în poziţie – culcat pe spate – cu capul, trunchiul şi membrele inferioare aşezate pe acelaşi ax. Transportul către cea mai apropiată unitate de asistenţă medicală se va face numai pe targa Salvării ori pe o uşă pe care să fie bine fixată persoana ce a fost accidentată. Singurele măsuri care se iau ţin de oprirea hemoragiilor prin pansamente compresive şi imobilizarea provizorie, rapidă, a membrului fracturat.

Când acesta este braţul se va imobiliza cu cotul în unghi drept, cu braţul lipit de torace şi cu antebraţul şi palma pe abdomen. Piciorul fracturat se va aşeza pe axul corpului, fixându-se eventual de celălalt membru valid.

În aceste manevre se folosesc feşe din trusa de prim ajutor ori, la nevoie: cordoane, fulare, curele, fâşii din cămăşi rupte. Articulaţiile afectate în accidente dau dureri violente la încercarea de imobilizare ori rămân blocate în poziţii vicioase, anormale.

Fracturile şoldului şi ale coapsei se imobilizează numai după o uşoară tragere în lungul corpului, accidentatul fiind culcat pe spate având rotula şi degetele piciorului orientate în sus.

Prin complicaţiile vasculare, urinare sau nervoase pe care le pot prezenta, fracturile bazinului constituie o mare urgenţă. Victima se va transporta cât mai rapid la prima unitate spitalicească din zonă. Numai specialiştii pot face scoaterea din starea de şoc şi pot lua măsurile adecvate.

Dr. VALERIU MANTA

Redescoperim moda anilor '60

Punctele forte ale modei de azi se regăsesc în moda anilor '60. Stiliştii au redescoperit simplitatea şi totodată eleganţa modei deceniului şase al secolului trecut. Mantouri trapez, rochii fără mâneci, cu diverse decupaje sau bicolore, fuste cu talie joasă, pulovere uriaşe, lungi, largi, dar şi cu elemente extrem de feminine reprezintă noutăţile anotimpului.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Pentru părinţi OBEZITATEA COPIILOR

După lunile 4-5 de viaţă, unele mame lipsite de experienţă se plâng medicilor şi cunoştinţelor că fiul ori fiica lor nu prea are poftă de mâncare, deşi micuţa (micuţul) înghite lacom, între mese, sucuri de fructe, cornuri cu unt şi dulciuri din cele mai fine.

Cât să mănânce el, care are un stomăcel cât un pumn? Apoi, mama nici nu-şi dă seama că micuţul se îngraşă în fiecare zi. Ba, devine chiar dolofan, pentru că doarme, mănâncă şi este crescut după regulile igienice cele mai perfecte.

Luarea în greutate în primele luni de viaţă, respectiv obezitatea care se întrezăreşte, este într-un fel urmarea dietei mamei, îndeosebi – cea din ultimele trei luni de sarcină. Şi totuşi, copilul sub un an nu va fi supraponderal, dacă

va fi alăptat la sân cel puţin 4-6 luni de zile. Însă o dată cu hrana diversificată, mamele îşi „îndoapă" pruncii de până la trei ani cu batoane dulci, ciocolată, mezeluri şi chiar cu preparate din carne cu sosuri.

Cercetările de specialitate dovedesc că 5% dintre copiii cu vârste între 6-13 ani sunt obezi. În organismul acestora se acumulează rezerve crescute de grăsimi şi ţesuturile adipoase depăşesc chiar 30% din total. Dar cauza obezităţii copiilor poate fi determinată şi de unele boli endocrine, care vin prin moştenire ereditară. Este adevărat că obezitatea constituie rezultatul excesului de mâncare dar aceasta se instalează mai ales la persoanele cu înclinaţii genetice pentru acumularea grăsimilor. Copiii obezi au părinţi obezi, acesta este un adevăr!

Un avertisment către tinerele mame este binevenit. Acestea trebuie să ştie că:

– Supraîncărcarea scheletului atât de fragil al copilului poate duce la deformări ortopedice.

– De asemenea, se pot instala dificultăţi de respiraţie, mai ales la efort fizic.

– Ar trebui înţeles faptul că îmbuibarea cu bunătăţi a copilului este foarte periculoasă. La fel este şi insistenţa cu care unii părinţi ţin morţiş ca odrasla lor să mănânce tot ce li se pune în farfurie. Obezitatea nu dispare o dată cu vârsta, de la sine, ci se menţine şi la adulţi, fiind una dintre cauzele hipertensiunii arteriale ori a bolilor coronariene. *(Dr. V.M.)*

Dosarele frumuseţii

Trucuri

Cine nu îşi doreşte o faţă cu trăsături frumoase, ten catifelat, buze senzuale, frumos conturate, ochi seducători? Chiar dacă „frumuseţile perfecte" sunt rare, orice femeie ce cunoaşte mici trucuri de machiaj îşi poate face invizibile micile imperfecţiuni ale feţei. Este suficient să îşi rezerve puţin timp pentru ea şi să fie perseverentă.

■ ***Cearcănele,*** atât de inestetice, care dau o mină proastă, pot fi făcute să dispară, fie cu infuzie de albăstrele, fie cu un fond de ten ales într-o nuanţă mai deschisă decât tenul dv.

■ ***Pleoapele „căzute"*** devin perfecte dacă aplicaţi un fard închis la culoare. Estompaţi culoarea din colţul exterior al ochiului în sens ascendent, apoi aplicaţi un fard mai deschis la culoare în zona pupilei, de la rădăcina genelor până la sprânceană, pentru a „ridica", din punct de vedere optic, pleoapele „căzute". Pentru ca trucul să vă reuşească şi machiajul să reziste, iniţial aplicaţi pe pleoape puţină pudră transparentă.

■ Dacă vă supără faptul că aveţi ***gene prea scurte,*** aplicaţi puţină pudră pe ele, apoi rimelaţi-le. Dacă aveţi impresia că genele sunt prea rare, folosind un eyeliner faceţi câteva puncte între rădăcinile acestora. Efectul va fi cel dorit.

■ ***Sprâncenele prea subţiri sau prea rare*** devin voluminoase dacă le accentuaţi cu ajutorul unui creion într-o nuanţă apropiată. Vor păstra aspectul natural, dacă în locul creionului veţi folosi fard de pleoape, aplicat cu o pensulă mică.

■ Foarte uşor pot fi corectate ***buzele subţiri.*** Trasaţi cu un creion special un contur mai mare decât cel natural.

■ Fardul de obraz de culoare închisă poate „îngusta" o ***bărbie lată.*** Evident şi în acest caz vorbim doar de un efect optic. Aplicaţi fardul de la vârful bărbiei până la lobul urechii. Nuanţa închisă va „îndulci" contururile.

Gastronomice

Şi în această săptămână, câteva reţete sugerate de cititoarea noastră fidelă, doamna Chereji Clara, din Vişeul de Sus.

Supă rece de castraveţi

4 castraveţi, 4 căţei de usturoi, 3 linguri de ulei, 4 cesti de smântână, 2 cesti iaurt, sare, piper, pătrunjel verde.

Usturoiul se pisează şi se amestecă bine cu pătrunjelul tocat fin, sare, piper şi cu 3 linguri de ulei. Castraveţii se taie rondele şi se toarnă peste ei smântână şi mujdei de usturoi. Se lasă la rece. Când se serveşte se adaugă iaurt şi se condimentează după gust.

Aripi de pui condimentate

4 linguri de ulei, 4 linguri vin roşu sec, 2 linguri pastă de roşii, 2 lingui de susan prăjit, 3 linguri de miere, 24 aripi de pui.

Se amestecă bine uleiul, de preferinţă de susan, cu vinul, pasta de roşii, seminţele de susan prăjite şi mierea iar cu sosul obţinut se ung aripile de pui. Se lasă la marinat 30 de minute, după care se aşază într-o tavă, se toarnă deasupra toată marinata şi se dau la cuptor până ce carnea s-a pătruns complet iar zeama lăsată a început să se caramelizeze.

Găluşte de cartofi la cuptor

1 kg cartofi fierţi şi trecuţi prin maşina de tocat, 1-2 ouă, 100 g caşcaval, piper, sare, verdeaţă, 1 cană suc de roşii 1 lingură de făină, puţin zahăr, ulei.

Se amestecă bine cartofii, ouăle, caşcavalul, verdeaţa, sare şi piper şi se fac găluşte care se aşază într-o tavă cu ulei şi se dau la cuptor. Între timp se prepară un sos din făină, ulei, suc de roşii, sare, piper şi zahăr. Se toarnă peste găluştele din cuptor şi se mai lasă cinci minute. Când este gata se rade puţin caşcaval deasupra. Se servesc calde.

Ficat cu sos de bulion

150 g ficat, 75 g grăsime, 1-2 cepe, miez de pâine, 2 ouă, 50 g unt, 1 legătură de verdeaţă, sare, nucşoară, piper, boia.

Ficatul tăiat în cuburi mici se prăjeşte la foc iute în grăsime. Apoi se dă prin maşină sau se striveşte bine cu furculiţa. Ceapa şi pătrunjelul verde tocate mărunt se amestecă cu miezul muiat de la 2-3 felii de pâine, cu ouăle bătute, cu 50 g unt frecat spumă, cu ficatul tocat, cu sare, piper şi nucşoară. Se formează un pireu cât mai omogen din care se fac găluşte. Acestea vor fierbe circa 20 minute în zeama de legume concentrată şi se vor servi într-un castron, presărat cu pătrunjel tocat.

Felii cu mure

Pentru blat: ***300 g făină, 200 g margarină, 60 g zahăr, 3 gălbenuşuri, 20 g drojdie, sare.***

Pentru cremă: ***5 ouă, 200 g zahăr pudră, 100 g făină, 100 g nucă măcinată, 150-200 g mure sau zmeură, 50 g zahăr, rom.***

Se amestecă bine drojdia cu puţină făină şi apă călduţă şi se lasă să crească. Margarina se freacă spumă cu zahărul, apoi se adaugă, pe rând, gălbenuşurile, drojdia, făina şi puţină sare. Se amestecă bine cu o lingură de lemn, apoi se întinde aluatul într-o tavă bine unsă cu unt sau margarină, se lasă la dospit 30 de minute, după care se coace la foc potrivit. După ce s-a răcit, se taie aluatul în două, pe orizontală. Între timp se pregăteşte crema astfel: se freacă bine 2 gălbenuşuri cu zahărul pudră şi cu făina şi se pune compoziţia la foc mic, amestecând continuu. Albuşurile se bat spumă tare cu zahărul, apoi se adaugă nuca şi murele sau zmeura. Crema astfel obţinută se întinde peste foaia de aluat, stropită în prealabil cu rom. Se acoperă cu cea de-a doua foaie şi se presează uşor. Se pudrează cu zahăr vanilat şi se taie bastonaşe.

Remedii naturale...

VARZA,
mama răniţilor

Varza este remediul cel mai simplu şi cel mai la îndemână, folosit încă din antichitate în tratarea a numeroase afecţiuni, atât pentru uz intern, cât şi extern.

◇ Având un bogat conţinut de sulf, arsenic, calciu, fosfor, cupru, iod, vitamine (A, B, D_2, în mod deosebit) se poate consuma ca atare sau sub formă de suc pentru prevenirea sau vindecarea unei palete extrem de vaste de afecţiuni.

◆ În cazul pregătirii pentru ***uz extern,*** frunzele de varză (care trebuie să fie cărnoase şi foarte proaspete), se spală bine, se şterg, se înlătură nervura principală şi, după caz *(plăgi sensibile, ulcere varicoase etc.),* se scot şi cele secundare, apoi se strivesc una câte una cu un rulou de lemn sau cu o sticlă, până în momentul apariţiei sucului la suprafaţă. În general, se aplică în 2-3 straturi, se acoperă cu o pânză groasă şi se leagă cu un bandaj. Aplicările se lasă pe rană câteva ore sau toată noaptea.

◇ Dacă tratamentul se face iarna, frunzele de varză se încălzesc puţin pe capacul unei cratiţe calde.

◆ Dacă plaga este foarte sensibilă, frunza se cufundă puţin în apă clocotită. ● În cazul *ulcerelor varicoase cu crăpături,* frunzele strivite se lasă la macerat 1-2 ore într-o baie de ulei de măsline.

◇ Pe plăgile infectate sau pe *ulcere care supurează* se aplică frunzele tăiate în fâşii, asemănător ţiglelor de pe acoperişuri, astfel se va scurge puroiul.

◆ *La reumatism, nevralgii, lumbago şi alte afecţiuni dureroase* se procedează în felul următor: se fierb 4-5 frunze de varză la un loc cu două cepe tocate, 3-4 pumni de tărâţe de grâu şi puţină apă, timp de 20 de minute iar după ce apa s-a evaporat, se aşază fiertura pe o pânză subţire şi se aplică pe locul bolnav 1-2 ore sau toată noaptea.

◇ *Abdomenul dureros* trebuie tratat cu atenţie! În nici un caz nu se folosesc aplicări calde, dacă nu se cunoaşte diagnosticul sau dacă se ştie că e vorba despre anexită sau apendicită.

◆ În unele situaţii *(eczeme, plăgi, ulcere varicoase etc.)* folosirea frunzelor de varză provoacă reapariţia sau accentuarea durerilor şi a supuraţiilor, de aceea, timp de câteva zile de la începerea tratamentului, aplicările se fac discontinuu: 1-2 ore, cu pauze de 6-12 ore.

◇ Dacă se observă o intoleranţă locală, se întrerup aplicările până se resoarbe inflamaţia, apoi se face o nouă încercare, de obicei soldată cu succes.

FUMĂTORII
sclavii nicotinei

Oamenii de ştiinţă care se ocupă de fenomenul tabagismului susţin că acesta se răspândeşte în lume ca o epidemie de modă şi comportament, plecată din ţările industrializate şi bogate spre ţările în curs de dezvoltare. Şi, în ciuda programelor antifumat lansate de OMS, de aliaţele ţărilor hotărâte să lupte împotriva acestui drog, de restricţiile impuse de legile adoptate de guvernele diferitelor state pentru a limita fumatul în locurile publice, a avertismentelor înscrise pe fiecare pachet de ţigări, producţia de ţigarete se dezvoltă iar comerţul cu aceste produse funcţionează pe măsură. Datele statistice nu pot susţine că „epidemia tabagismului" ar da semne de... lipsă de aer.

Harta fumului de ţigară

În întreaga lume, bărbaţii fumează mai mult decât femeile. Se apreciază că aproximativ 65% dintre fumători sunt bărbaţi, deşi fumătoarele. în special cele tinere, tind să modifice procentul în „avantajul" lor. Oricum, în Bangladesh, India, Nepal şi Thailanda, femeile formează majoritatea fumătorilor. În Europa, 50% dintre adulţi fumează în medie 15 ţigări pe zi, în Olanda 10% dintre şcolarii între 11-15 fumează, iar în Franţa până la 30% dintre tinerii între 10-17 ani încep să deprindă acest obicei. În Asia, 40% din oameni fumează, procentul crescând până spre 60% în Japonia şi Filipine. În America Latină, circa 45% dintre bărbaţi sunt fumători şi 18% dintre femei. Cel mai puţin se fumează în Africa, explicaţia fiind legată de venitul scăzut al populaţiei rurale. Statele Unite şi Canada sunt singurele ţări din lume care în ultimele 2-3 decenii, ca urmare a intenselor campanii antitabac, au înregistrat scăderi ale numărului fumătorilor. La sfârşitul anilor 80, Canada spera ca în următorii 20 de ani să fie eliberată de tutun, dar se pare că această speranţă e totuşi departe de a deveni realitate.

Tutunul, pe banca acuzării

Organizaţia Mondială a Sănătăţii afirmă că tutunul este cea mai mare cauză evitabilă a unei sănătăţi mediocre în lume iar studiile epidemiologice îi confirmă din plin această evaluare. Fumătorii prezintă un risc al îmbolnăvirilor cardiovasculare cu 70% mai ridicat faţă de nefumători, iar riscurile de moarte subită sunt de 2-3 ori mai mari pentru cei ce consumă două pachete de ţigări pe zi. Anual, tutunul produce peste un milion de victime în lume. Statisticile arată că folosirea tutunului face ca mortalitatea la fumători să depăşească cu 30% mortalitatea la nefumători. Evident, procentul de mortalitate creşte o dată cu consumul – cu numărul de ţigări fumate zilnic şi cu vârsta la care s-a început fumatul. Cea mai crescută mortalitate se constată la fumătorii cuprinşi între 45-54 de ani, în raport cu grupele mai tinere sau mai vârstnice. Fumătorul multiplică cu 2 riscul de a muri înainte de 65 de ani. O cohortă de boli sunt puse pe seama fumatului: cancerul pulmonar, bronşita cronică, emfizemul pulmonar, cardiopatia ischemică etc.

Intoxicaţii cu nicotină

Tutunul acţionează asupra organismului uman ca o substanţă toxică, aşa că nu-i de mirare că fumătorii se pot confrunta cu două tipuri de intoxicaţii, una acută, alta cronică.

Intoxicaţia acută se declanşează în special la fumătorii începători, dar poate apărea şi la cei vechi, ca urmare a unui exces de fumat. Simptomele sunt neplăcute, pentru că se manifestă prin senzaţia de greaţă, ameţeli, paloare, transpiraţie, lipotimie, tahicardie, jenă respiratorie,

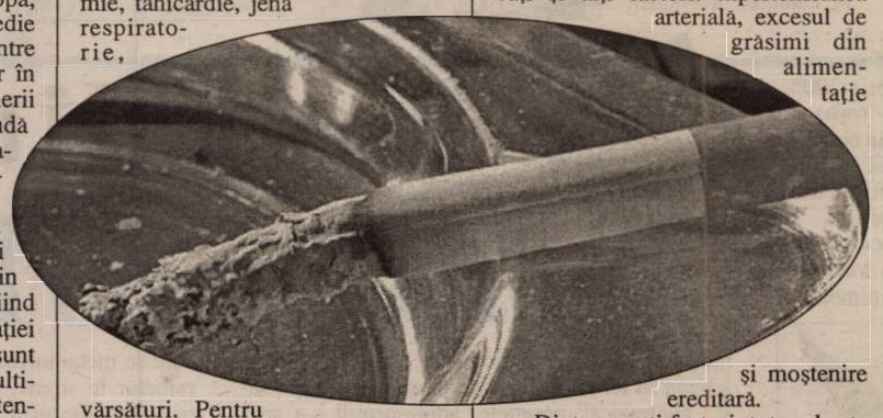

şi moştenire ereditară.

Dintre aceşti factori, tutunul este principalul element care poate fi înlăturat. Experienţele au arătat că până şi concentraţiile reduse de carboxihemoglobină (substanţa nocivă eliminată de fumul de ţigară) provoacă leziuni de ateroscleroză (depunere de grăsimi pe pereţii arterelor). În gudronul inhalat o dată cu fumul de ţigară se găseşte şi cadmiu, un metal nociv pentru organism, care este neutralizat de vitamina C. La fiecare ţigară fumată, organismul consumă circa 2 mg de vitamina C. Scăderea cantităţii de vitamina C din organism diminuează arderile şi favorizează acumularea de grăsimi în sânge, care încep să se depună pe pereţii arterelor, diminuându-le calibrul şi micşorând astfel afluxul de sânge oxigenat.

vărsături. Pentru această stare nu există nici un tratament specific, în afara întreruperii imediate a fumatului, aerisirea încăperii sau ieşirea în aer curat.

Intoxicaţia cronică se manifestă mai discret, printr-un ritm accelerat cardiac, apetit redus, scaun diareic după folosirea primei ţigări de dimineaţă, dificultate în respiraţie la orice supradozare de efort, expectoraţie, tuse. Gravitatea acestei intoxicaţii constă în riscurile şi complicaţiile care pot surveni la nivelul organelor interne, cauza principală fiind scăderea rezistenţei generale a organismului prost oxigenat şi supus consecvent iritaţiei noxelor care se găsesc în tutun.

Consecinţe grave

◆ ***BRONŞITA CRONICĂ ŞI EMFIZEMUL PULMONAR.*** *Bronşita* constă în inflamaţia bronhiilor, adică a ramurilor arborelui respirator care, din trahee, duce aerul la alveolele pulmonare, unde se produc schimburile gazoase – eliminarea bioxidului de carbon şi fixarea oxigenului pe hemoglobina din sânge. *Emfizemul pulmonar* este, la rândul lui, o afecţiune care duce la scăderea suprafeţei alveolare, deci a suprafeţei schimburilor gazoase, precum şi la scăderea elasticităţii pulmonare. Când atât emfizemul pulmonar, cât şi bronşita cronică sunt instalate, medicii pun diagnosticul de pneumopatie cronică obstructivă. Principala anomalie constatată la fumători este strâmtorarea progresivă şi ireversibilă a căilor respiratorii. Nefumătorii rar dezvoltă o pneumopatie cronică obstructivă; poluarea atmosferică sau expunerea profesională la diferite noxe afectează mai puţine persoane decât fumatul. Încetarea fumatului după ce se diagnostichează această boală duce la dispariţia tusei şi a expectoraţiei, care se numără printre simptomele acestei boli şi la ameliorarea sau cel puţin la încetinirea alterării funcţiei pulmonare.

◆ ***CARDIOPATIA ISCHEMICĂ*** este reprezentată de un circuit deficitar la nivelul inimii, prin micşorarea afluxului de sânge arterial. Pe lângă tutun, la apariţia ei sunt implicaţi şi alţi factori: hipertensiunea arterială, excesul de grăsimi din alimentaţie

◆ ***ARTERIOSCLEROZA OBLITERANTĂ*** sau boala ischemică a gambelor apare din aceleaşi motive ca şi cardiopatia ischemică. În SUA s-a constatat că trei sferturi din pacienţii cu această maladie sunt fumători.

◆ ***ULCERUL GASTRO-DUODENAL.*** Riscul de a face ulcer este de două ori mai mare la fumători decât la nefumători. Bolnavii constată adesea că durerile cresc când fumează iar medicii constată că pacienţii fumători răspund mediocru la tratamentul antiacid administrat şi, de asemenea, că la aceştia cicatrizarea leziunilor este mai lentă. Procentul de mortalitate este de 3-4 ori mai mare la fumători decât la nefumători.

◆ ***CANCERUL PULMONAR.*** La începutul anilor 1950, ţigara a fost desemnată pentru prima dată drept una dintre principalele cauze ale cancerului pulmonar. Cancerul pulmonar apare la bărbat în preajma vârstei de 60 de ani. Sub 50 de ani, procentul îmbolnăvirilor este relativ scăzut, deoarece este necesar un timp în care substanţele nocive să acţioneze asupra plămânilor. În ultimii 30 de ani, şi la femei mortalitatea prin această boală este în creştere, din cauza consumului mărit de ţigarete. Riscul de cancer pulmonar scade la persoanele care renunţă la fumat.

Dr. ANDREI ONU
vă răspunde

Ion Boroş din Bucureşti. Problemele genunchiului pot apărea din numeroase cauze şi sunt în general foarte complexe, tocmai pentru că e vorba despre o articulaţie a corpului, la rândul ei foarte complexă ca alcătuire şi modalitate de funcţionare. Traumatismele, întinderile musculare sau ligamentare, în multe cazuri chiar sportul de performanţă, dar şi

Genunchierele şi durerea de genunchi

uzarea şi cedarea datorate vârstei avansate sunt implicate adesea în apariţia durerilor, ca simptom al disfuncţiei genunchiului. Nu se poate spune însă niciodată cât este de severă o problemă care apare la această articulaţie, numai după intensitatea durerii şi aria inflamaţiei (dacă există!). Importantă este capacitatea genunchiului de a susţine greutatea corporală, de a-şi menţine stabilitatea şi totalitatea mişcărilor. Aşadar, consultul medical de specialitate este obligatoriu pentru stabilirea unui diagnostic corect şi pentru instituirea unui tratament. În privinţa genunchierelor sau a unor aparate fixatoare ale genunchiului, se poate apela la ele, dar acestea nu rezolvă problema de fond. Există, de exemplu posibilitatea folosirii unui manşon de cauciuc care se trage peste genunchi şi care are un orificiu pentru rotulă; sau un dispozitiv fixator care se aplică pe faţa exterioară sau pe ambele feţe ale genunchiului. Totuşi, aceste „proteze" par să ofere mai mult un suport teoretic, decât unul practic. Însă dau senzaţia de căldură şi siguranţă la nivelul articulaţiei, ca să nu mai amintim că feresc zona de lovituri uşoare care ar accentua durerea. Şi aceste dispozitive ar trebui purtate tot numai la indicaţia ortopedului.

Infecţiile cu transmitere sexuală pot afecta fertilitatea

– Am primit la redacţie trei scrisori din partea unor corespondenţi cu afecţiuni similare: S.C. (21 ani – Mogoşoaia) ne cere ajutorul în privinţa unor usturimi la urinare şi secreţie albicioasă. Se teme că boala lui ar putea duce la infertilitate; G.T. (Deva) suferă de gonoree de 8 ani, dar nu a tratat boala la timp, astfel încât erecţia lui a avut de suferit; E.V. (26 ani – Suceava) ni se plânge de o infecţie genitală cu o scurgere neplăcută care persistă de mai bine de un an. A urmat un tratament la ginecolog, dar nu observă o ameliorare şi de aceea ne solicită ajutorul.

– Trei întrebări (S.C., 21 ani – Mogoşoaia, G.T. – Deva, E.V., 26 ani – Suceava) se referă la infecţii genitale mai vechi, care, deşi au fost tratate, au lăsat urmări. Fiecare dintre dumneavoastră are o situaţie specială care trebuie reevaluată clinic şi bacteriologic, cât mai complet, pentru a izola microbul sau asocierea de germeni actuală. Este cunoscut faptul că simptomele ulterioare pot fi foarte frecvent determinate de alţi microbi decât cel izolat iniţial. Nu pot preciza dacă în cazurile dumneavoastră sunt reinfectări sau recăderi. În afară de aceasta, trebuie evaluat atent aspectul inflamator postinfecţie acută sau cronică, deoarece într-adevăr, infecţiile cu transmitere sexuală pot afecta fertilitatea la ambele sexe. Trebuie să vă adresaţi celui mai apropiat medic dermatolog şi să faceţi ce vi se recomandă, şi nu ceea ce credeţi. Nu în ultimul rând, atenţie la igiena sexuală şi, de ce nu, practicaţi sexul protejat! Cam atât, stimaţi cititori. Sănătate deplină, până la următoarea întâlnire în paginile noastre!

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

CASETA CU UNICATE

Specia de maimuţe numită gelada trăieşte în pădurile tropicale din America de Sud şi este pe cale de dispariţie. Foarte puţine exemplare se mai găsesc prin grădinile zoologice din lume, întrucât este o vieţuitoare aproape complet arboricolă şi

DUIOASA MAIMUŢĂ-VAMPIR

extrem de temătoare. Ceea ce o individualizează în comparaţie cu alte surate ale sale este dezvoltarea anormal de mare a caninilor masculului; acei teribili dinţi încovoiaţi, aducând aminte de dotările vampirilor, nu au, însă, decât un rol de impresie artistică. Rânjetul deloc prietenos se adresează rivalilor, atunci când vine vremea împerecherilor. De altfel, comportarea masculilor faţă de partenere şi faţă de progenituri este una foarte duioasă, tandreţea geladei fiind una exemplară.

Edison a fost DOAR TREI LUNI LA ŞCOALĂ!

Marea revanşă a unui copil-problemă

- ***Al şaptelea născut într-o familie modestă, Thomas Alva Edison, a fost izolat de ceilalţi copii, pentru că era considerat „instabil psihic”***
- ***A fost primul copil din lume care, la doisprezece ani, a tipărit un ziar de unul singur, câştigându-şi astfel „banii pentru investiţii”***
- ***Devenind surd de timpuriu, ca şi Beethoven, Edison a fost influenţat de acest handicap atunci când şi-a început seria interminabilă de invenţii epocale***

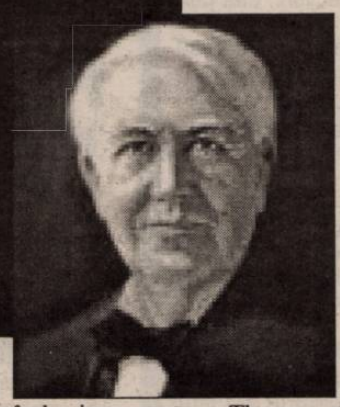

Numărul de brevete atribuite lui Edison (1847- 1931) variază de la o mie la două mii, însă pe nimeni nu mai interesează cu exactitate acest „detaliu”, spunându-se doar că a inventat „totul”. Mai interesant ni se pare, în articolul de faţă, omul Thomas Alva Edison. Născut în localitatea Milan, statul Ohio, micul Tom se dovedeşte a fi un foarte obositor spirit hiperactiv. Puştiul cu iniţiative şi curiozităţi ieşite din comun a fost suportat la şcoală doar trei luni. Învăţătorii l-au exclus ca fiind inadaptabil în comunitatea şcolară („instabil psihic”) şi astfel, de la şapte ani, mama sa a fost cea care i-a făcut educaţia şi instrucţia. Mult încercata femeie şi-a dat seama că era mai avantajos aşa pentru fiul ei, care începuse de la zece ani să devoreze toate cărţile din casă şi de pe la bibliotecile publice.

Înzestrat cu o inteligenţă şi o capacitate de acumulare incredibile, Thomas vinde ziare prin gară şi staţii de autobuz, pentru o idee obsedantă. Când strânge banii necesari, el cumpără (fără acordul părinţilor) o tiparniţă şi la doisprezece ani tipăreşte şi vinde pe străzi ziarul „Weekly Herald” (Mesagerul Săptămânal). Mereu în căutarea aventurii, Thomas îşi amenajează singur un laborator de chimie într-un vagon de tren părăsit. Dar la 13 ani se produce evenimentul care i-a orientat aproape întreaga sa carieră de inventator; el se îmbolnăveşte de scarlatină şi treptat surzeşte aproape complet. A fost un moment de graţie al vieţii sale, când a inceput să fie atras din ce în ce mai mult de mijloacele de comunicare şi de folosirea curentului electric. Începe să înveţe singur alfabetul Morse şi telegrafia.

Edison alături de primul aparat telegrafic

A doua întâmplare providenţială s-a petrecut pe când avea 15 ani. Thomas salvează de la moarte un băiat, fiul unui patron al unei firme de telegrafie. Drept recompensă, este angajat la acea companie ca operator (1862) şi curând face prima sa invenţie: telegrafia duplex (mesaje simultane în ambele sensuri, pe acelaşi cablu).

A treia situaţie care l-a provocat pe viitorul mare inventator a fost grava degradare a situaţiei materiale a numeroasei lui familii. Caută un loc stabil de muncă şi devine angajatul faimoasei Western Union Company din Boston. De acum, colosalul şir de invenţii se dezlănţuie, numai că începe cu un eşec de piaţă: maşina automată de vot. „Voi inventa numai lucruri care-mi aduc bani!”, a jurat atunci tânărul de numai 21 de ani. Şi, peste numai şapte ani, se instalează la New York, dar ajunge muritor de foame. Atunci, în 1869, intervine al patrulea moment de graţie al carierei sale: o pană a sistemelor telegrafice de la Bursa de pe Wall Street este dezamorsată de Edison. Este remarcat de patroni şi i se oferă postul de asistent de inginer... Din acel moment începe să se profileze uriaşul inventator Thomas Alva Edison, care până la 83 de ani n-a încetat să uimească lumea. Bătrânul surd stabilit la atelierele Menlo Park din New York, patron al Edison Light Company, Thomas, rămas până la moarte „instabil psihic” în sensul cel mai nobil al sintagmei.

Primul bec cu filament de bambus

ARTE NECONVENŢIONALE

Idoli din TABLĂ DE BUTOAIE

Între 15 august şi 15 septembrie 2003, la Brooklyn Museum (New York) s-a desfăşurat „Luna artei haitiene contemporane”. Cel mai şocant şi mai apreciat artist al acestei manifestări a fost, fără nici un dubiu, artistul Serge Jolimeau, specializat în arta decupajelor din metal. Născut în 1952 într-o mahala a capitalei haitiene Port-au-Prince, Jolimeau a moştenit talentul artistic de la tatăl său, meşter artizan în lemn de abanos. Numai că, dorind să-şi „contrazică” părintele, adolescentul s-a specializat în prelucratul unei materii prime mai puţin costisitoare: tabla de butoaie! Urmând diverse şcoli pentru a se perfecţiona, Jolimeau n-a mai părăsit niciodată ideile sale din tinereţe şi a rămas consecvent principiului conform căruia „arta autentică nu are nevoie de marmură sau abanos, pentru a se impune”.

Paradis cu sirene înaripate

Într-adevăr, artistul haitian a găsit excepţionale metode practice de a transforma o banală materie primă într-o adevărată mitografie a cultului voodoo, principala credinţă populară din Haiti. Importat prin intermediul negrilor aduşi ca sclavi în insulele Caraibiene (începând cu secolul XVI), cultul voodoo, specific unor state din Africa (Dahomey, Sudan, Congo), constituie principala sursă de inspiraţie a lui Serge Jolimeau. Dar nu este vorba despre formele de-a dreptul paranoice ale acestui rit, cu vraci intraţi în transă şi oameni ieşiţi din mormânt, care bântuie printre cei vii, căutând răzbunare (faimoşii zombi), ci despre zeităţile primordiale care dau farmecul autentic unui folclor african destul de puţin cunoscut.

Personajele esenţiale ale artistului sunt zeul-şarpe, zeul-leu şi prezenţele idolatrice feminine care se metamorfozează în perimetrul Mării Caraibelor în sirene, având un alai de păsări exotice. Manifestările existenţiale ale cestor idoli sunt lupta pentru putere şi erotismul. Pentru cultul voodoo original, animalele erau cele care guvernau destinele oamenilor. Ele efectuau ritualul transferului de vitalitate către adepţi, prin intermediul ceremoniilor unde se efectuau sacrificiile de şerpi şi mamifere şi se consumau băuturi alcoolice specifice Africii. Iar Serge Jolimeau surprinde în decupajele sale graţia existentă în orice apariţie a idolilor, detaliile care înnobilează o mitografie plină de zbucium.

Sirenă cu păun

Toate personajele lui Jolimeau par a pluti în mediul acvatic, fapt care le conferă un mister nemaiîntâlnit în stil artistic neconvenţional. Inspirat din operele marilor pictori ai Renaşterii şi barocului, artistul haitian simte nevoia să îmbogăţească imaginile idolatrice cu aşa-zişi îngeri deveniţi păsări ale Paradisului şi cu detalii vegetale care amintesc de pădurile de alge întâlnite în Caraibe. Leii şi dragonii sunt adaptaţi la mediul marin, corpul lor sincretic (trupul obişnuit se termină cu o coadă de peşte) fiind adaptat la prezenţa inefabilă a sirenelor. Doar măştile lui Jolimeau ne aduc aminte de ritualurile contemporane ale ritului voodoo, când „magicienii” consumă băuturi halucinogene, deghizaţi în diverse zeităţi cu aspect grotesc.

Dragonul adâncurilor

Prin operele sale, Serge Jolimeau promovează de fapt o tradiţie multiseculară africană, epurată de „infiltraţiile” moderne pe care voodoo le-a suferit, şi în primul rând evită amestecul ilicit între unele dogme creştine şi cultul politeist, vestit prin terifiantele poveşti despre magia neagră, care a generat în ultimii ani numai clienţi pentru clinicile de psihiatrie.

Pagină realizată de **PAUL IOAN**

Știați că...

◆ *...petroglifele sunt roci șlefuite grosolan pe cale naturală? Există însă și unele sculptate rudimentar manual.*

◆ *...păunul este originar din India, unde trăiește în stare sălbatică? A fost răspândit și*

domesticit în întreaga lume, fiind întâlnit în parcuri și grădini.

◆ *...prușii constituiau populația slavilor baltici, triburi străvechi, care trăiau în ținuturile de pe țărmul de sud al Mării Baltice dintre cursul inferior al râurilor Vistula și Niemen? Teritoriile lor au fost cucerite în secolul al XIII-lea de Cavalerii Teutoni și populația a fost exterminată în mare parte, dar de la aceste triburi vine numele Prusiei.*

◆ *...limba irlandeză este de origine celtică? Cele mai vechi texte datează din secolul al VIII-lea.*

◆ *...George Vancouver (1757-1798) a fost un navigator englez? A explorat țărmurile Tasmaniei, ale arhipelagului Hawaii,*

coasta pacifică a Americii de Nord și a scris „Călătorie de explorare în nordul Oceanului Pacific".

◆ *...caftanul era o haină orientală lungă, frumos împodobită? Era dăruit de sultan demnitarilor turci la intrarea în funcțiune, iar în Țara Românească domnitorul îl oferea boierilor care obțineau o slujbă sau un rang superior.* (I.S.)

Canal Grande

bulevardul vapoarelor

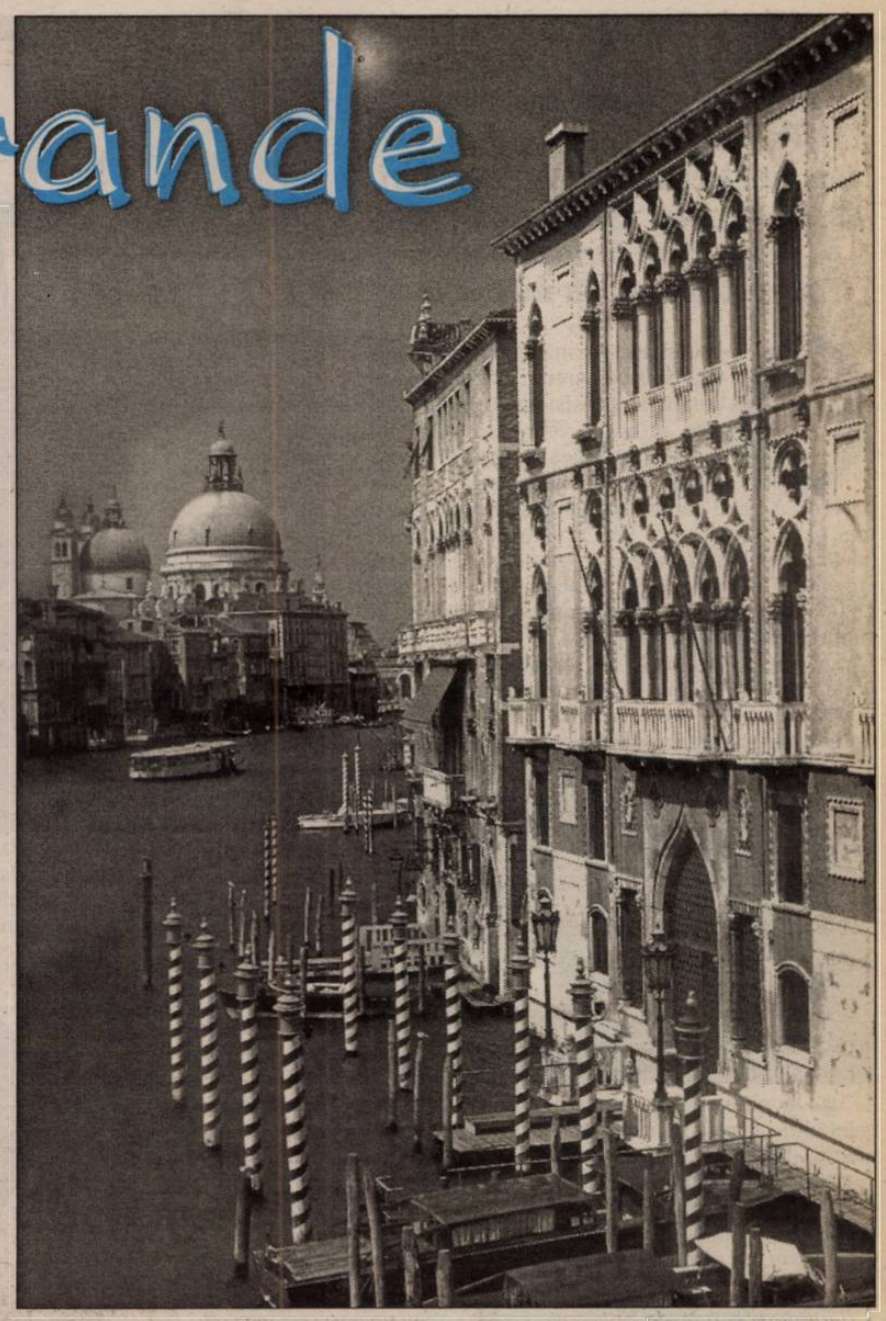

Oraș prin excelență romantic, Veneția este unanim apreciată ca unul dintre cele mai frumoase orașe ale lumii. Mulțimea palatelor, istoria ei zbuciumată, gondolele, serenadele fac farmecul acestei cetăți străvechi ale cărei construcții par să se ridice direct din apele mării.

Principala sa cale pe apă, un adevărat „bulevard" străbătut zilnic de „vaporetti", este Marele Canal, Canal Grande, cum îl numesc locuitorii. Acesta trece prin întregul oraș, pornind de la gara San Marco și desfășurându-se pe o distanță de 1,5 kilometri în linie dreaptă. De fapt, având o formă asemănătoare cu un S, Canalul are o lungime de aproape 4 kilometri, o adâncime maximă de 5 metri și o lățime medie de 50 de metri.

O plimbare pe canal îți oferă o priveliște fără asemănare, țărmurile etalând o splendidă paradă a palatelor și bisericilor elegant aliniate.

Chiar într-unul din capete, pe partea stângă, se ridică Biserica Scalzi, o

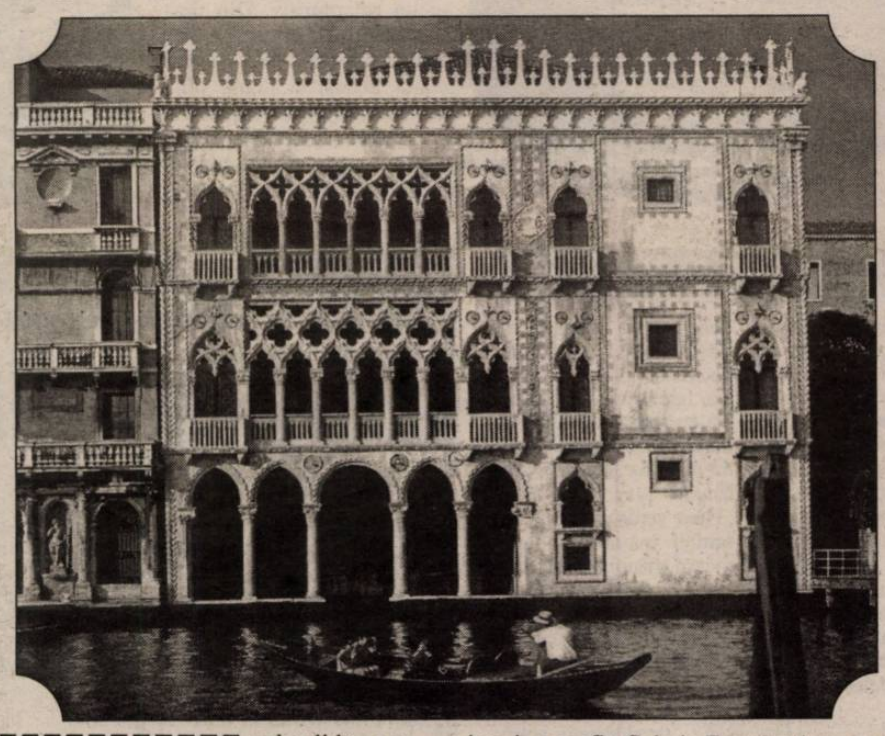

splendidă construcție în stil baroc, iar Canalul este traversat aici de podul care a fost construit în 1934 și purtând numele bisericii. Puțin mai departe, Marele Canal este intersectat de Canalul Cannaregio, venind din partea stângă, în vreme ce pe țărmul din dreapta se ridică „Fondaco din Turchi", odinioară cel mai important centru comercial al negustorilor din Orientul Apropiat.

Faimosul drum pe apă șerpuiește și prin fața Palatului Dogilor, construit în secolul al XIII-lea în stil venețian-bizantin și găzduind în zilele noastre Muzeul de Istorie Naturală.

Pe țărmul drept, după biserica San Stae se înalță Palatul Pessaro, construit de Baldassare Longhena în secolul al XVII-lea. Cu parterul său masiv, rustic, și cu cele două portaluri, adăpostește în zilele noastre Galeria de Artă Modernă și Muzeul de Artă Orientală.

Puțin mai departe, pe partea stângă, se află renumita Ca'd'Oro al cărei nume se trage de la faptul că fațada ei fusese cândva aurită. Concepută în secolul al XV-lea de Bartolomeo Bon și Mateo Ravetti, ea expune o dantelărie de marmură cu creneluri, ferestre arcuite și stâlpi frumos împodobiți. În interior se află Galeria Franchetti, ce se mândrește cu lucrări de Bellini, Tizian, Carpaccio și Guardi.

În dreptul Podului Rialto, pe partea stângă, sunt două palate medievale în stil venețian-bizantin, Palatul Loredan și Palatul Farsetti, iar puțin mai departe, Palatul Grimoni, construit în secolul al XVI-lea de Sanmicheli. Pe partea dreaptă, acolo unde Canalul face cotul spre stânga, este Ca'Foscari, construcție din secolul al XV-lea cu o fațadă gotică și logii impunătoare.

Palatul Rezzoniaco, aflat chiar în dreptul curbei, este un muzeu de artă venețiană iar Palatul Grassi, de pe țărmul opus, este de asemenea un important muzeu de artă.

Podul Academiei, cu structură de lemn dar armătura metalică, ridicat în 1930, te conduce spre Muzeul Academiei iar Ca' Grande este o clădire clasică construită în 1535 de Giacopo Corner, devenită sediul Prefecturii, odinioară sediul reprezentanților Austriei, mai exact în timpul Regatului Venețian – Lombard.

Ultimele clădiri de pe malurile Canalului sunt biserica Santa Maria della Salute pe țărmul drept și impunătorul San Marco pe stânga.

Artă și istorie își dau mâna sub semnul frumuseții în această splendidă cetate care, în fiecare an, prin gestul simbolic al dogelui, se logodea cu marea.

IRINA STOICA

Iași – Palatul Culturii

Adevărat simbol al străvechii capitale moldave, Palatul Culturii se înalță maiestuos pe o colină, nu departe de biserica Trei Ierarhi și de Mitropolie, mândrii ale urbei.

Construit în 1896, în inima orașului medieval, este o clădire monumentală, realizată în stilul goticului flamboyant. Chiar în dreptul intrării, în scuarul din fața palatului se ridică statuia lui Ștefan cel Mare, operă a sculptorului francez Emmanuel Fremiet. Găzduind până după al doilea război mondial Tribunalul și alte instituții cu funcție administrativă, clădirea adăpostește acum câteva muzee, printre care Muzeul de Artă. *(I.S.)*

Viitorul aparține spațiului

ROBONAUȚII

Începând din vara anului acesta, la Centrul NASA pentru zboruri spațiale „Johnson" din Houston a început derularea unui program de activități așa-zise „în tandem", între specialiști și... roboți! Programul urmărește să evalueze capacitatea sistemului „om-robot" de a efectua activități utile în afara Stației Spațiale Internaționale ALPHA, sau chiar pe suprafața unor aștri...

Dr. Robert Ambrose, directorul Diviziei de automatizare și robotică a Centrului, apreciază necesitatea ca astronauții nu numai să stăpânească mijloacele de colaborare cu roboți de tipul telemanevratoarelor, dar și cu alții, mai sofisticați, care să se deplaseze liber în spațiu, să acționeze similar unor macarale și, în general, să fie utili pe durata ieșirilor extravehiculare.

Astronauta Nancy Curie, folosind un nou tip de scafandru spațial și ajutată de Robonaut A și Robonaut B (vezi imaginea alăturată), a reușit să asambleze în timp record o structură – rețea din aluminiu. Ulterior, astronauta a fost ajutată de cei doi roboți să monteze un cablu electric și să efectueze o decontaminare chimică...

În opinia astronautei Curie, prezența pe Stația spațială a unuia sau a doi Robonauți va fi foarte utilă, aceștia urmând a întreprinde activități extravehiculare în perioadele de maxim ale activității solare; de asemenea, ei vor acționa mecanisme cu grad ridicat de risc, precum și transvazări ale amoniacului din sistemele de răcire ale Stației. Mai mult, Curie consideră că Robonauții trebuie să fie primii exploratori ai „Planetei Roșii", ei acționând ca veritabili cercetași și ajutând ca pentru ulterioarele echipaje umane să fie luate măsurile necesare de acomodare la condițiile marțiene.

Printre primele teste cărora Robonauții le vor face față în spațiu se numără repararea sateliților prin asamblarea unor componente, precum și „cooperarea" cu telemanevratoarele Stației! De altfel, unul dintre Simpozioanele Congresului internațional de astronautică de la Bremen a fost dedicat roboților destinați ajutorării misiunilor spațiale cu echipaj!

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

ALGELE care reinventează pădurea

De-a lungul coastelor californiene (la 120 km de Los Angeles), la o adâncime de câteva zeci de metri, se întind pe fundul Oceanului Pacific păduri de alge uriaşe, aşa-numitele alge kelps, care formează un ecosistem unic în felul său.

O pădure submarină halucinantă, agitată uşor de curenţii oceanului. Un complex ecosistem compus din alge uriaşe – cele mai mari din lume –, înălţimea lor putând depăşi 50 de metri, ce acoperă sute de hectare. Alge al căror ritm de creştere este de 50 cm pe zi; adevăraţi Feţi-Frumoşi vegetali ai adâncurilor. Frumuseţea şi grandoarea lor nu constituie însă singura lor atracţie. Plantele reprezintă o importantă sursă economică. În fiecare an sunt recoltate în California 100.000 tone de kelps. Datorită extraordinarei lor capacităţi de regenerare, cea de-a doua recoltă poate fi strânsă în luna următoare. Plantele sunt folosite în producţia

Lamele de algă prevăzute la bază cu microflotoare

de agenţi alimentari şi emulsii, care au o largă paletă de întrebuinţare, intrând în compoziţia pâinii, berii, sosurilor, sucurilor de fructe, iaurturilor, siropurilor, maionezei, pastei de dinţi, cremei de pantofi etc. Dincolo de interesul economic există şi unul ştiinţific, pentru că acest ecosistem e plin de necunoscute. Cercetătorii de la Universitatea din California apreciază că numărul speciilor de kelps este de aproximativ 800. La baza acestei păduri evoluează o faună bogată: stele, arici şi bureţi de mare, caracatiţe, crustacee, peşti de rocă (murene), cambule (pe care le vedem adesea la TV în cârligul celebrului pescar Rex Hunt). Spre înălţimi vieţuiesc alte specii de peşti (bibani de mare, nudibranhii) iar aproape de suprafaţa apelor, baracuda şi o serie de alţi peşti cu nume mai puţin cunoscute, al căror comportament e studiat de ihtiologi. Luxuriança „tropicală" a acestei păduri constituie o mare enigmă, în condiţiile în care temperatura apei este scăzută, oscilând între 10 şi 20 de grade C. O pădure complexă care e în acelaşi timp habitat, loc de vânătoare pentru prădători, depozit de hrană, şi în care fiecare vieţuitoare are un rol important în lanţul alimentar. Rădăcinile plantelor, spre deosebire de cele ale copacilor, sunt formate din liane subţiri care nu au un rol nutritiv. Din tija flexibilă pleacă nenumărate frunze-lamele prin care planta absoarbe hrana din apă. Această vegetaţie luxuriantă se simte mai bine când agitaţia apelor se înteţeşte; cu cât e mai mare curentul, cu atât unda pe care o drenează e mai bogată în hrană. Încălzirea apelor provocată de El Niño şi poluarea au dus la dispariţia, în ultimii ani, a unor specii de peşti mari, de homari şi alte vieţuitoare. La aceasta se adaugă o inexplicabilă invazie a aricilor de mare, care perturbă echilibrul ecosistemului. Deşi regenerarea algelor e spectaculoasă, există indicii că şi acestea sunt ameninţate cu dispariţia.

O lamelă de alga acoperită cu microflotoare

Pe lista vinovaţilor figurează, deocamdată, El Niño şi aricii de mare.

DORIN MĂRAN

O specie de peşte răpitor supranumit „cămaşa roşie"

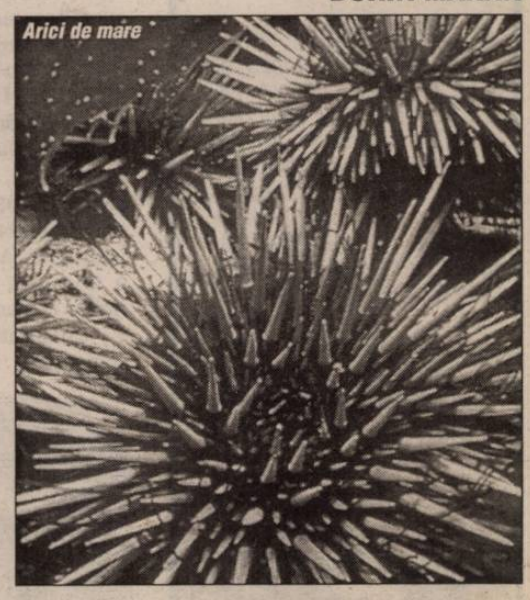

Arici de mare

Pagini secrete ale omenirii

SFÂNTUL GRAAL, COMOARA SUPREMĂ

Două elemente remarcabile se impun în marea căutare a Comorii Templierilor. În primul rând este vorba despre faptul că o parte dintre aceştia au scăpat totuşi de furia dezlănţuită a regelui Filip şi este de presupus că ei sunt cei care s-au dus să recupereze comoara, indiferent în ce ar fi constat aceasta. Se vorbeşte de 50 de Cavaleri care au plecat pe mare cu 18 galere ale Ordinului, sub comanda lui Gérard de Villiers. Ce conţineau ele? (Informaţia se găseşte în documentele redând 33 de mărturii făcute în faţa papei, la Poitiers!). Apoi, când tot papa Clement V a cerut ca principalii conducători ai Ordinului să-i fie aduşi la Poitiers, Filip a anunţat o stranie boală care i-ar fi afectat pe aceştia pe drum şi i-a obligat să facă o escală la castelul regal de la Chinon (aflat sub jurisdicţia sa efectivă). Ei bine, aceşti Templieri nu aveau să mai ajungă niciodată în faţa Papei: ei se vor întoarce la Paris. Cât au stat la Chinon, însă, conform celor spuse de Louis Charpantier în cartea sa „Misterele Templierilor", ei au umplut pereţii sălii în care fuseseră închişi cu desene extraordinare. Desene cu evident mesaj iniţiatic, pe care doar cei care ştiu CE să caute le pot descifra! Ce ascund ele? Scriind cartea „Labirintul Graalului", William Mann afirmă fără urmă de îndoială: *„...în ceea ce priveşte faptul că Templierii posedau efectiv Sfântul Graal, răspunsul este unul foarte simplu: nu există nici un dubiu că aşa este!"*. Altfel, adaugă el, ca şi mulţi alţi comentatori, NU SE POATE EXPLICA insistenţa cu care ei au fost urmăriţi şi executaţi. Nici regalitatea, nici papa nu-şi puteau permite să lase să continue o putere care le-ar fi devenit foarte repede concurentă. Graalul, vasul sfânt din care, după unele surse, au băut, în seara când a avut loc Cina Cea de Taină, Iisus şi Apostolii, sau în care, după alte surse, Iosif din Arimateea ar fi strâns sângele scurs din rănile Mântuitorului sau, în fine, amândouă la un loc, a fost considerat întotdeauna ca oferind o putere formidabilă celui în posesia căruia se afla. O putere materializată într-un lucru care nu reprezenta nici bani, nici bijuterii, ci o avere mult mai mare: cunoaşterea. Cei care se presupune că l-au posedat aveau forţa de a face ca pământuri sterpe să devină roditoare, erau protejaţi de duşmani sau, după cum le era viaţa, erau ajutaţi să străbată în siguranţă mările în lung şi lat. Oricât de greu ne-ar veni să credem astăzi, de exemplu, au existat încă din vremuri străvechi marinari care ştiau să calculeze şi latitudinea şi longitudinea, două elemente care aveau să mai aştepte secole până să devină „bun comun" al tuturor marinarilor. „Cunoaşterea Graalului" îi înzestra pe cei care aveau acces la ea cu capacitatea de a recunoaşte în Natură o ordine şi un set de „scheme" fundamentale de organizare şi structurare, care desigur valorau infinit mai mult decât iluzoria putere a deţinerii unor pietre preţioase: în fond, respectiva cunoaştere putea genera orice alt tip de bogăţie!

Dar, spune tot Mann în cartea sa, chiar şi aşa, cu toată comoara pe care o păzeau cu preţul vieţii lor, cu toate că au tot înconjurat lumea pentru a li se pierde urma, Templierii nu au scăpat de urmărire. Aşa că se spune că Prinţul Henry Sinclair, conducătorul lor spiritual în secolul XIV, a decis să îngroape comoara cea mai de preţ, Graalul, în aşteptarea unei societăţi mai luminate, care să ştie ce întrebuinţare să-i dea. L-a îngropat în mijlocul sălbăticiei, într-o Arcadie a cărei localizare exactă ne revine nouă a o afla...

MIHAELA DOROBANŢU

Obiceiuri străvechi

Fedeleşul şi bărbieritul mirelui

Din panoplia obiceiurilor practicate la nunţile româneşti fac parte şi:

Fedeleşul – un ospăţ cu invitaţi puţini, ce se practica sâmbătă seara, atât la mire, cât şi la mireasă. Acest obicei nu avea o desfăşurare deosebită. Însemna, de fapt, despărţirea mirelui şi a miresei de tineri. În unele locuri, la fedeleş, unde participau tinerii, mirele pregătea steagul iar mireasa cununa.

Bărbieritul ginerelui – gătirea de nuntă a mirelui. Acest ritual se făcea în dimineaţa de duminică. Mirele era aşezat pe un scaun în mijlocul camerei, înconjurat de prieteni şi lăutari. Pe timpul bărbieritului, lăutarii cântau iar după încheierea acestei operaţiunii, ginerele se îmbrăca în straie de sărbătoare, îşi punea cămaşa trimisă de mireasă şi în piept o floare de lămâiţă cu beteală.

Cântecul lăutarilor era plin de aluzii ironice şi avea o notă veselă, nu tristă, aşa cum era cântecul ce i se cânta miresei când i se punea cununa. În Muntenia, de pildă, cântecul mirelui se referea la dragostele dinaintea căsătoriei: „Foaie verde de bujor/ Iată-n luna lui Cuptor/ Veni vremea să mă-nsor/ Toate fetele mă vor/ O boaită de preoteasă/ Nu mă lasă să-mi fac casă/ Dă cu spuză la fereastră/ Să-mi arză luminile/ Să nu mai văz fetele...". Alt cântec sună cam aşa: „Foaie verde de susai/ De mititel mă-nsurai/ Frumoasă mândră luai/ Aoleu, mândruţa mea/ Subţirică ca soba/ Dreaptă cum e cobiliţa..." Ironii care dădeau momentului respectiv o savoare neobişnuită. Uneori, cântecul mirelui are o uşoară doză de melancolie, îi pare rău după viaţa de flăcău: „Foaie verde de dudău/ Bine mai trăiam flăcău/ Încălecam calul meu/ Şi plecam unde vream eu/ Dar acum m-am însurat/ Grija casei mi-am luat/ Busuioc verde pe masă/ Rămâi maică sănătoasă/ Dacă n-ai fost bucuroasă/ Să fii cu feciori la masă."

Trecem peste alte momente importante ce au loc pe timpul desfăşurării nunţii la români şi ajungem la *jocul bradului*. Brădarul cobora bradul din vârful prăjinii iar în jurul lui se întindea o horă. Flăcăilor prinşi în horă li se dădea câte o batistă înflorată şi beteală în piept.

Despre alte obiceiuri de nuntă vom mai vorbi în alte articole.

Trebuie spus că încă se mai păstrează pe ici, pe colo, aceste obiceiuri. În satele noastre există loc şi pentru tradiţie, chiar dacă unii transformă nunţile în „bâlciuri" moderne.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica din Creaca

Satul Creaca din judeţul Sălaj se mândreşte cu o biserică de lemn mai veche decât multe altele de acest fel. Aşezământul, având hramul Sfântul Ierarh Nicolae, a fost strămutat în trei rânduri urmând vatra aşezării satului. În jurul anului 1600 a fost amplasat în livada în care se găseşte şi astăzi.

Reparaţiile succesive, câteva dintre ele executate în secolul trecut, au dus la înlocuirea bârnelor originale. Cu toate acestea nu i-a fost alterată structura tipologică, forma actuală a bisericii fiind cea atestată în inscripţia din 1760-1762 prin care biserica era menţionată ca ortodoxă.

Locaşul este construit după un plan dreptunghiular cu absida decroşată şi prezentând împărţirea tradiţională. Acoperişul este de şiţă, realizat în pante mari iar turnul-clopotniţă se înalţă deasupra, în dreptul pronaosului. Turnul de formă pătrată are ferestre dreptunghiulare, câte două pe fiecare parte, şi nu prezintă o înălţime deosebită. Proporţiile reduse sunt recuperate de înălţimea coifului, de eleganţa sa severă.

Pe latura de sud a bisericii se află prispa, cu cosoroaba marcată la capete de câte o rozetă. Pe întreaga lungime se ridică o galerie de arcade, sprijinite pe stâlpi decoraţi cu toruri.

De fapt, toate decoraţiile sunt realizate cu o fineţe deosebită. Intrarea de pe latura de sud este astfel încadrată de trei chenare în frânghie, cu rozete dublu festonate. Biserica prezintă câteva particularităţi de construcţie, printre care dispunerea în decroş a temeliei şi lungimea neobişnuită a grinzilor pereţilor despărţitori, ale căror capete străbat întreaga lungime a prispei.

La întâlnirea pereţilor, bârnele de sus se îmbracă în console şi coboară spre mijloc, împodobite cu cioplituri mărunte.

Biserica a fost pictată în interior, dar din nefericire lucrarea a fost distrusă de vreme în cea mai mare parte.

Urmele păstrate impresionează însă prin coloritul viu, frumos armonizat şi delicateţea chipurilor. Acestea permit atribuirea lucrării zugravului Ioan Pop din Românaşi, meşter vestit al locurilor. Probabil biserica a fost zugrăvită în ultimii ani ai secolului al XVIII-lea sau în prima decadă a veacului următor. Frumuseţea bisericii din Creaca este, mai presus de toate, mărturia unei străvechi tradiţii. Acest tezaur de artă şi istorie este doar unul din numeroasele locaşuri similare, care au ajutat poporul nostru să-şi menţină integritatea, credinţa şi rafinamentul, de-a lungul unei zbuciumate istorii.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆Într-o lume liberă, asocierile de orice natură (în limita legalităţii) cunosc şi multe cazuri inedite. Astfel, peste 20 de tineri fotbalişti spanioli (sub 20 de ani) care a trebuit să se lase de sport din cauza unor grave rupturi de oase (în special tibie) au format un fel de „asociaţie a suferinzilor care mai au ceva de spus". În pofida unor restricţii medicale (datorate sechelelor), ei se manifestă public în diverse forme spectaculoase, printre care se numără şi piramida umană. Deşi au încercat să corecteze recodul în materie, ei nu au reuşit să ţină în echilibru decât trei etaje.

◆Pentru că a întârziat de acasă până peste miezul nopţii, de mai multe ori la rând, Linda Garison a fost obligată de tatăl său să nu mai părăsească locuinţa timp de trei săptămâni. Iar Linda ce şi-a zis? Hai să stabilesc un record mondial, aşa, din plictiseală! Amenajându-şi în curtea casei un fel de bârnă cu „circuit închis", fata a mers în echilibru timp de patru ore pe zi, timp de trei săptămâni. Linda a calculat că a parcurs peste 10 kilometri în acest mod.

◆Americanul Ray Holmes era mereu refuzat de bancă pentru un împrumut, argumentându-i-se că nu este credibil în ceea ce priveşte returnarea banilor. Şi atunci, Ray a vrut să le dea o lecţie bancherilor şi a decis să facă rost de bani prin numere de clovnerie. Împreună cu soţia şi fiica sa, el a parcurs timp de mai multe luni peste 20 de oraşe din Texas, dând spectacole stradale. Întreprinzătorul a făcut astfel rost de toţi banii necesari unor investiţii pentru ferma sa, căci lumea nu a uitat să se amuze de giumbuşlucurile clovnilor. *(P.I.)*

Hainele de blană, pe ducă?

Doamnelor care au hotărât să facă o călătorie în Finlanda, pentru achiziţionarea unei haine de blană de vizon, le spunem să renunţe definitiv la idee. Deşi această ţară deţine 10 la sută din producţia mondială de asemenea blănuri, deşi preţul acestora poate fi mai mic decât în alte colţuri ale lumii, societăţile pentru protecţia animalelor au spus NU hotărât unui asemenea comerţ. Astfel, la începutul lunii septembrie, membrii unei asemenea societăţi au pătruns într-o fermă din apropiere de Kokkola şi au eliberat din cuştile

lor peste 7.000 de vizoni. Există, desigur, teama că aceste animale nu vor supravieţui în libertate, au apărut chiar o serie de amatori să-i prindă şi eventual să-i readucă în cuştile lor, dar militanţii pentru drepturile animalelor sunt gata oricând să repete figura. Ei consideră că vizonii au tot dreptul să moară liberi şi nu să fie ucişi pentru a împodobi umerii şi gâturile femeilor. *(I.S.)*

AICI, RADIO MOLARUL!

Într-o bună zi (în realitate, nu tocmai fericită pentru protagonistul întâmplării relatate mai jos), viaţa parizianului Armand Gibier s-a schimbat, părând că a luat-o razna. Sărmanul om a început să audă foarte clar emisiunile postului Radio Paris, în special atunci când se afla aproape de celebrul Turn Eiffel, în zona căruia locuia. În primele zile, a evitat să-şi mărturisească suferinţa, din jenă şi de teamă ca persoanele apropiate să nu considere cumva că nu mai e în deplinătatea facultăţilor sale mintale. La drept vorbind, el însuşi avea oarece suspiciuni şi chiar ajunsese să se „spioneze" cu privirea, atunci când se afla în faţa oglinzii.

Azi aşa, mâine-aşa, omul se simţea din ce în ce mai debusolat, deşi se bucura de insolitul privilegiu de a fi la curent, permanent, cu tot ce se transmitea pe post, lucru pentru care nu-i cerea nimeni să plătească taxă de abonat. Când stresul şi îngrijorarea atinseseră un maximum de suportabilitate, a apărut o idee salvatoare; cel puţin, aşa părea: nu cumva avea capacităţi paranormale şi în acest fel era testat de cine ştie ce forţe oculte? Bine-bine, dar de ce tocmai aşa, prin Radio Paris, când el ştia, din ce mai citise, că alte încercări îi solicită pe viitorii iniţiaţi? Şi uite-aşa, alte pricini de nelinişte li s-au adăugat... emisiunilor pe care mintea sa era obligată să le consume fără să vrea.

Când situaţia a devenit exasperantă, s-a hotărât să-şi dezvăluie marele secret. În mod previzibil, cunoscuţii l-au privit cam dintr-o parte şi unii au început să-l ocolească ori să evite discuţii prelungite cu el. I-a convins că nu fabulează, propunându-le un test. Au adus un receptor radio şi mai întâi Arnaud a descris amănunţit emisiunea în curs de desfăşurare, după care au deschis aparatul. Constatarea evidentă a fost că descrierea fusese corectă, sută la sută. Stupefacţie! Atunci, unul dintre prieteni, de meserie radioelectrician, şi-a adus aminte de un caz bizar, poate similar cu cel al lui Arnaud, cu un american care fusese rănit în Vietnam, suportase câteva operaţii în zona maxilarelor şi în anumite împrejurări auzea voci şi muzică, dovedite ulterior a fi crâmpeie din emisiuni radio.

„Cutremurătorul mister" a fost astfel elucidat. Şi Arnaud se afla într-o situaţie asemănătoare, el având o lucrare dentară ce includea două coroane din metale diferite, aşezate faţă-n faţă. Explicaţia rarisimului fenomen vine de aici. Pacientul atins de „radiotită" trebuie să poarte coroane sau proteze dentare din metale diferite puse pe cele două maxilare, vizavi, şi să se afle în preajma unui radioemiţător puternic, cum este şi Turnul Eiffel. Saliva transformă cuplul metalic într-o mică baterie, protezele intră în vibraţie la undele radio şi semnalul sonor se transmite prin os, direct la urechea internă. Iată o posibilă soluţie pentru plătitorii de taxe radio din România, care nu au cu ce-şi achita abonamentul! *(A.N.P.)*

O lume nebună

O fetiţă de numai doi ani a supravieţuit două săptămâni singură acasă, timp în care mama sa a stat la închisoare. S-a hrănit cu ce-a găsit într-un dulap: ketchup, muştar şi paste făinoase pe care le-a rontăit. Evident, la capătul acestei perioade, când a fost descoperită şi dusă la spital, medicii au constatat o severă malnutriţie şi deshidratare, care totuşi nu i-au curmat viaţa. După primele zile de îngrijiri medicale, fetiţa şi-a redobândit starea de sănătate care nu mai punea nici un semn de întrebare: mânca mult şi cu poftă, era veselă, urmând doar să recupereze deficitul ponderal. După această întâmplare, autoritatea tutelară a încredinţat temporar fetiţa tatălui ei, care a declarat că nu a ştiut că fosta lui soţie era închisă şi, cu atât mai puţin, nu a bănuit prin ce trece fiica lui. În momentul când fetiţa a fost descoperită singură în casă, micuţa era în pat, dezbrăcată, învelită doar cu un prosop, murdară de ketchup şi muştar, însă pregătită să se uite la desene animate.

Printre miile de victime ale caniculei din vara aceasta din Franţa s-a aflat şi Michel Leroy, un milionar care... a fost înmormântat în cimitirul săracilor. Cadavrul bărbatului, în vârstă de 60 de ani, nu a fost reclamat de familie, aşa că primăria Parisului a luat măsura ca acest om fără familie să fie înmormântat în cimitirul Thiais (Val-de-Marne). De curând însă, Philippe Chicot, specialist în genealogie, a descoperit un fapt surprinzător: Michel Leroy nu era nici sărac, nici singur pe lume. Decedatul era proprietarul a numeroase imobile, al unui hotel de pe stradă Saint-Honoré din Paris, în valoare de câteva milioane de euro, precum şi a numeroşi cai de curse. Pe de altă parte, milionarul mai avea încă o rudă în viaţă, o verişoară mai îndepărtată, pe Catherine Collard, care însă, în ciuda gradului lor de rudenie, nu-l cunoştea pe Michel Leroy. Aşa se face că milionarul francez a fost considerat la data decesului un simplu... anonim. *(A.P.)*

„Am fost beat, când i-am cerut bani!"

...cel puţin aceasta a fost explicaţia „inocentă" a unui realizator de film care a cerut o sumă de bani absolut fabuloasă, declanşând un scandal care a zguduit pur şi simplu Polonia. Lew Rywin a decis să rupă o tăcere care a durat câteva luni. Incluzând şi refuzul său de a răspunde în faţa unei comisii parlamentare, după ce cotidianul *Gazeta Wyborcza* a scris că Rywin i-ar fi cerut suma de... 17,5 milioane de dolari! Şi nu vă gândiţi că o asemenea sumă nici nu merită pomenită, aşa pare de „gogonată" toată povestea, pentru că substratul este mult mai serios decât pare la prima vedere. În primul rând pentru că Rywin a lucrat ca producător al... „Listei lui Schindler" şi al „Pianistului", două filme de Oscar, deci! Apoi, discuţia cu pricina a fost înregistrată în secret în iulie 2002 de... Adam Michnik, iar scopul mitei apare clar pe bandă: folosirea influenţei unui grup „de mare putere" pentru înlăturarea obstacolelor juridice care ar fi împiedicat grupul de presă Agora, care publică Gazeta, să preia un post de televiziune polonez.

Rywin a fost acuzat de solicitare de mită. Audierile parlamentare ale unor importante personalităţi, chiar dacă nu au putut demonstra o legătură evidentă între acuzat şi... acuzaţiile aduse, au reuşit să semene multă îndoială la toate nivelele.

„Cine vrea să mai ştie adevărul, i-l spun", vine astăzi, după atâta timp, Lew Rywin: „eram absolut beat". O scuză care pare la fel de ridicolă ca şi suma vehiculată. Şi care în nici un caz nu are nici o şansă să limpezească apele într-o lume şi aşa agitată, cum este cea a cinematografului şi televiziunii... *(M.D.)*

Taxă pentru OBEZITATE

Un parlamentar din statul New York a propus înfiinţarea unei taxe speciale pe produsele alimentare cu slabă valoare nutritivă şi pe publicitatea făcută de lanţurile de restaurante în care se vând astfel de alimente, în ideea de a lupta pe această cale împotriva obezităţii. Doar în statul New York există 6,5 milioane de obezi, a declarat Felix Ortiz care a prezentat un proiect de lege în Parlament în legătură cu aplicarea acestei taxe. Anomalia, a subliniat el, referindu-se la obezitate, presupune, din partea statului, cheltuieli în valoare de 5 miliarde de dolari şi asta pentru că tratarea unor boli precum astmul, diabetul sau cele cardiovasculare apar ca urmare a obezităţii. Fondurile obţinute prin noua taxă vor contribui la finanţarea programelor de combatere a obezităţii. Taxa va fi aplicată mai ales pentru alimentele cu valoare nutriţională scăzută, cum ar fi hamburgerii, chipsurile, jocurile video care favorizează sedentarismul şi în general pentru publicitatea care li se face acestor alimente. Parlamentul consideră că este nevoie de publicitate dar trebuie să pună accentul pe particularităţile nutritive ale alimentelor. Peste 30% din americani suferă de obezitate, adică 60 de milioane de indivizi; şi procentul este în continuă creştere. *(D.M.)*

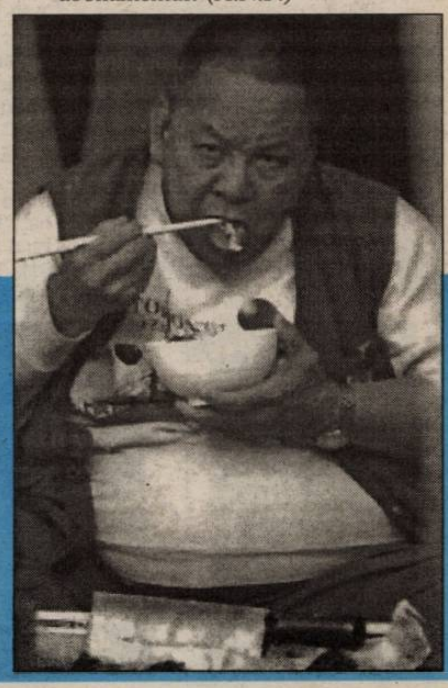

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 24 octombrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Ex Libris 17.55 Sănătate pentru toţi 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „Ultimul stinge lumina!" 20.30 Film: „Familie de poliţişti" (SUA, 1996, partea I). Cu: Charles Bronson 22.20 Concert Paula Seling 23.30 Taverna.	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.10 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Capcana timpului" 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Ultima bătălie" (SUA, 1997). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.15 Chestiunea zilei 22.45 Film: „Anaconda" (SUA, 1997). Cu: John Voight, Jennifer Lopez 0.45 Film: „Mizerabilii" (M. Britanie, 1978).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.30 Serial: „Isabela" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 15.50 Serial: „Stargate: SG 1" 17.20 Serial: „Păcatul" 19.00 Observator 20.00 Film: „Bărbaţi în negru" (SUA, 1997). Cu: Will Smith, Tommy Lee Jones 22.00 Film: „Emisarul iadului" (SUA, 1993). Cu: Chuck Norris 6.30 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 8.00 Star 30 airplay 9.00 Filmul & televiziunea 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Socrii" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Fotbal: Petrolul Ploieşti - F.C.M. Bacău 22.00 Focus Plus 23.00 Star Factory 23.30 Badea şi Oreste Show.	6.30-13.15 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" (ep.1) 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.20 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Hoţul de inimi".	7.00 Doc.: „Ultimul ţar" (r) 8.00 Telejurnal 10.15 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 15.00 Doc: „Dunărea, un fluviu care ne uneşte" 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Centre istorice 17.15 Diplomatic club 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Crizantema de aur 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Film: „Şoferul de autobuz" (SUA, 1997).	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.30 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - New York 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 25 octombrie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 12.00 Spectacolul lumii 12.30 Caravana premierelor 14.30 Recorduri ridicole 16.30 Drumul spre glorie 17.00 Spectacolul Pavlo Virskii 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Apollo 11" (SUA, 1996) 21.35 Duelul diamantelor 0.00 Film: „Noriega, alesul zeilor" (SUA, 2000).	7.30 Desene animate 9.45 Raliu - review Franţa & raliu Spania 11.00 Promotor 11.30 Provest 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.30 Film: „Treisprezece la cină" (SUA, 1985) 17.15 Film: „Dispăruţi fără urmă" (SUA, 1993) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Armă mortală I" (SUA, 1987). Cu: Mel Gibson 22.30 Chestiunea zilei 23.00 Film: „Glumă mortală" (SUA, 2001).	8.00 Doc.: „Minunile naturii" 9.00 Fir întins 10.30 Vreau şi eu 12.00 Viaţa în roz 13.30 Serial: „Benny Hill" 13.45 Serial: „Îngerul păzitor" 15.00 Casa de copii nu e acasă 16.00 România mea 17.20 Film: „Moştenire cu bucluc" (SUA, 1995) 19.00 Observator 20.00 Film: „Luptă la înălţime" (SUA, 1993). Cu: Sylvester Stallone 22.00 Film: „Graba strică treaba" (SUA, 1997).	7.00 Desene animate 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 14.00 Fotbal: Apulum Alba Iulia - Universitatea Craiova 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Autor! Autor!" (SUA, 1982). Cu: Al Pacino 22.00 Focus plus 22.30 Film: „Zardoz" (SUA, 1974). Cu: Sean Connery.	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 11.00 Serial (r) 13.30 Serial: „Profu'" 14.30 Serial: „Luz Maria" 16.30 Serial: „Fetele Gilmore" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Dacă 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Cucerirea" 23.00 Serial: „Schimbul trei".	8.00 Lecţia de privit 10.00 Generaţia @ 11.30 Ora fără catalog 12.30 Veni, video, vici! 13.00 Serial: „Sabrina" 13.30 Atenţie, se cântă! 15.45 Doc.: „Viaţă în sălbăticie" 17.00 Judo 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 19.45 Telejurnal 20.00 Fotbal: Steaua - Gloria Bistriţa 22.00 Film: „Sânge pentru sânge" (SUA, 1984) 23.40 Serial: „Identitate greşită".	9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Oglinda poveştilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Cum ar trebui să trăim 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Periplu britanic - Scoţia 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Justiţie extremă" (SUA, 1993) 0.00 Cutia muzicală (r).
DUMINICĂ - 26 octombrie	7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Cafeneaua politică 14.30 Fotbal: Ceahlăul Piatra Neamţ - F.C.M. Bacău 16.30 Serial: „Vorba lu' Jim" 17.00 Bravissimo! 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „CSI - Investigaţii" 22.00 Minutul 91 23.25 Film: „O lecţie pentru profa' de istorie" (SUA, 1999).	7.00 Film: „Noi, cei din linia întâi" (partea a II-a) 8.20 Desene animate 9.35 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 13.30 Serial: „Nikki" 14.00 America trăsnită 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Hibernatus" (coprod., 1969). Cu: Louis de Funès 17.00 Film: „Danielle Steel – Secrete" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: Dinamo - Rapid 22.00 Vacanţa Mare 23.00 Procesul etapei.	7.30 Serial: „Galidor" 8.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Seaquest" 13.20 Latin Grammy Awards 2003 14.30 Serial: „Împotriva destinului" 15.30 Film: „Drumul spre Bali" (SUA, 1953) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Canalul de ştiri 22.00 Serial: „Expertul" 23.00 Recursul etapei.	7.00 Tradiile românilor 9.00 Ministar 11.30 Excelenţa sa, gastronomia 12.00 Evenimentul săptămânii 13.30 Academia mămicilor 15.30 Cu Irina la cafea 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Ce vor fetele? 21.30 Film: „Partenerul ideal" (SUA, 1997). Cu: Jennifer Aniston 23.30 Film: „Leii tineri" (SUA, 1958). Cu: Marlon Brando.	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Profu'" 14.30 Serial: „Luz Maria" 16.30 Serial: „Fetele Gilmore" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Un bărbat adevărat 20.00 Film: „Scrisoarea de dragoste" (SUA, 1999) 22.00 Serial: „Totul despre sex" 22.40 Serial: „Schimbul trei" 23.40 Serial: „Vărul din străinătate".	7.00 Între cer şi deşert 8.00 Pescar hoinar 9.00 Ferma 10.00 Doc.: „Natura" 10.30 Desene animate 11.30 Serial: „Mărul lui Newton" 12.30 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Serial: „Sabrina" 14.30 Răscruci 15.00 Piersic Show 16.45 Aleea cu ghimpi 17.00 Serial: „Memoria cărţilor" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 19.45 Telejurnal 21.00 Serial: „Cracker - psihologia crimei" 22.00 Film: „Fandango" (SUA, 1985). Cu: Kevin Coster.	9.00 Mapamond creştin 12.00 Documentar 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Jaf la înălţime" (SUA, 1996).
LUNI - 27 octombrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.30 Repere sacre: Sf. Dimitrie 11.00 Surprize, surprize! (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 18.30 Ochiul magic 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Teatru în serial: „Adio, Europa!" 22.00 Maşina de tocat 0.30 Film: „Jonathan, fiul urşilor" (coprod., 1993). Cu: Franco Nero.	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Capcana timpului" 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „O slujbă murdară" (SUA, 1998) 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „A doua zi dimineaţă" (SUA, 1986). Cu: Jane Fonda 1.45 Serial: „La limita imposibilului".	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Film: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.00 Film (r) 16.00 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „American Ninja III" (SUA, 1989) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Ziua cârtiţei" (SUA, 1993). Cu: Bill Muray, Andie MacDowell 5.00 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 10.00 Ambianţa (r) 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Socrii" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Star Factory 22.30 Serial: „Pitici şi tătici" 23.00 Fotbal din Prima.	6.30-12.15 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.20 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Hoţul de inimi".	8.00 Telejurnal 8.30 Casa mea (r) 10.30 D'ale lu'Mitică (r) 12.30 Zestrea românilor 13.15 Piersic Show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-magazin 17.10 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto Club 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Teatru: „Micul Eyolf" de H. Ibsen 0.00 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Planeta risipitoare" 21.30 Vitorul azi 23.15 Film (r).
MARTI - 28 octombrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronica 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „K-Pax" (SUA, 2001). Cu: Kevin Spacey, Jeff Bridges 22.00 Maşina de tocat 23.30 Poveste fără sfârşit 0.30 Film: „Casa amintirilor" (Italia, 2002, partea I).	7.00 Ştirile ProTV 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Capcana timpului" (ultimul ep.) 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Sabotaj" (SUA, 1996). Cu: Mark Dacascos 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Indienii din Cleveland II" (SUA, 1994) 2.00 Serial: „La limita imposibilului" 3.30 Film: „6 diferenţe fundamentale" (SUA, 1993).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Film: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 15.00 Divertis Parc (r) 16.00 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Lucy şi Joe" (SUA, 1995). Cu: Sarah Jessica Parker 5.00 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Socrii" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Ace Ventura: Un nebun în Africa" (SUA, 1995). Cu: Jim Carrey 22.00 Focus Plus 22.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 23.30 Badea şi Oreste Show.	6.30-13.15 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.20 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Hoţul de inimi".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Magazin cultural pentru minorităţi 16.30 Doc.: „Cetatea Aiudului" 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.05 Doc.: „Istoria civilizaţiilor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Dragoste nebună" (SUA, 1995) 23.45 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 10.30 Serial (r) 13.00 Film (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Un motiv pentru care să cânţi".
MIERCURI - 29 octombrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Oameni ca noi 15.00 Convieţuiri 16.30 Controversele istoriei 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Crimă la Festivalul de la Cannes" (coprod., 2000) 22.00 Maşina de tocat 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Casa amintirilor" (ultima parte).	7.00 Ştirile ProTV 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Diagnostic: Crimă!" (ep.1) 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Arsenalul morţii" (SUA, 1997) 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Film: „Destăinuiri" (SUA, 1997) 1.45 Serial: „La limita imposibilului".	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Film: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.00 Din dragoste (r) 16.00 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Sport sângeros IV" (SUA, 1998) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Râul dezlănţuit" (SUA, 1998) 5.00 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Socrii" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Focus Plus 22.30 Serial: „Tilică, steluţă de cinema" 23.30 Badea şi Oreste 0.30 Film: „Momentul adevărului" (SUA, 1994).	6.30-13.15 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.20 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Hoţul de inimi".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 15.00 Uşa turnantă 16.00 Conferinţa de presă 18.05 Doc.: „Roma, putere şi glorie" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Aventurile locotenentului Sharpe" (partea a IV-a) 0.00 Eurofotbal.	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Concurs de rodeo" 22.00 EuroMaxx 23.45 Videoclipuri.
JOI - 30 octombrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Balul vampirilor" (coprod., 1967) 22.00 Maşina de tocat 23.40 Garantat 100% 0.55 Film: „Acuzată pe nedrept" (SUA, 1993).	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Diagnostic: Crimă!" 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoarea bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Luptă inegală" (coprod., 1994). Cu: David Hasselhoff 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.45 Serial: „Pentru o cauză dreaptă" 0.45 Marcă înregistrată 1.15 Serial: „La limita imposibilului" 3.00 Doc.: „10 ani de război".	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.30 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.00 Serial: „Stargate: SG1" (ultimele ep.) 16.00 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Ciao Darwin 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Film: „Lucruri foarte rele" (SUA, 1998) 5.00 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 10.00 Serial (r) 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Socrii" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Cu poliţia în acţiune 22.00 Focus Plus 22.30 Comedie surpriză 23.30 Badea şi Oreste Show.	6.30-13.15 Reluări 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 15.00 Serial: „Dragoste şi putere" 15.20 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Hoţul de inimi".	8.00 Telejurnal 9.30 Serial (r) 11.00 Rugby: România - Namibia 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Cafeneaua imaginară 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 16.30 Handbal: Rapid - Oltchim 18.00 Doc.: „Tezaurul regelui Charles I" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Unchiul din America" (partea a IV-a) 0.00 Serial: „Nemuritorul".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Destine pierdute 20.30 Film: „Refugiul".

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

ELIA KAZAN

personalitate controversată

La 94 de ani, cineastul american Elia Kazan a părăsit această lume. Vestea morţii sale a fost anunţată duminică, 28 septembrie, de Floria Lasky, avocatul lui de mai bine de o jumătate de secol. „A decedat în această dimineaţă, înconjurat de soţia şi copiii lui", a declarat Lasky.

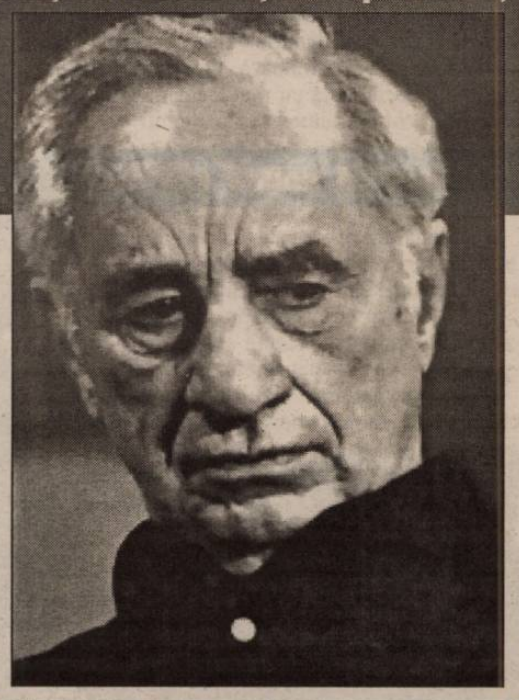

Elia Kazan, o legendă vie, cu pete întunecate şi oaze de lumină. Aşa ar putea fi definită pe scurt personalitatea sa, pentru că Elia Kazan a fost fără doar şi poate omul rupturilor violente şi al gesturilor contradictorii: deşi membru al Partidului Comunist, nu se sfieşte totuşi să-şi denunţe tovarăşii în faţa comisiei de anchetare a activităţilor antiamericane din perioada „maccarthistă", fapt care îi deschide porţi de aur în cariera artistică, dar care totodată ruinează viaţa multor semeni de-ai săi; iniţial om de teatru, părăseşte scena brusc, definitiv şi aproape inexplicabil pentru alţii, dezicându-se ulterior, cu fiecare prilej, de acea perioadă din cariera sa...

De origine turcă – numele său real fiind Kazanjoglous – Elia Kazan s-a impus ca o figură influentă pe Broadway şi la Hollywood, deşi regizorul a preferat mereu să se considere... un simplu emigrant, după cum afirmă în capodopera sa, *America, America* (1963), film cu mare încărcătură autobiografică. Împreună cu familia, a poposit în ţara de adopţie pe când avea patru ani; a visat dintotdeauna să îmbrăţişeze o carieră artistică şi destinul i-a împlinit dorinţa. În anii 40 era un nume pe Broadway iar în 1947 cucerea şi lumea filmului cu *Pe cuvânt de onoare*, creaţia sa fiind încununată cu premiul Oscar pentru film şi regie. *Panică pe stradă* (1950) nu a trecut nici el neobservat. Premiul de la Veneţia i-a marcat existenţa, pentru ca mai apoi, în 1951, regizorul să dea marea lovitură cu *Un tramvai numit dorinţă*, film care i-a adus premiul special al juriului de la Veneţia şi, mai ales, celebritatea mondială. Elia Kazan se afla „pe val", în 1952 lansa *Viva Zapata* şi doi ani mai târziu făcea din nou furori cu pelicula *Pe chei*, care i-a completat colecţia de trofeee cu premiul Oscar pentru film şi regie şi Leul de argint. Şi efervescenţa sa artistică nu s-a oprit aici. În 1955 oferea spectatorilor *La est de Eden*, în 1956 *Baby Doll*, în 1960 *Râul îmblânzit*, în 1961 *Splendoare în iarbă*, în 1963 *America, America*, în 1972 *Vizitatorii*, în 1976 *Ultimul magnat*, adică tot filme de referinţă... Nu s-a sfiit să abordeze subiecte delicate, cum ar fi antisemitismul (*Pe cuvânt de onoare*, 1947), sau aspectele discutabile ale justiţiei (*Boomerang*, 1947), sau problema cetăţenilor de culoare (*Pinky*, 1949) ori cea a sindicatelor (*Pe chei*, 1954)... Marlon Brando este unul dintre actorii săi preferaţi.

Cu talent nu numai de regizor, ci şi de romancier, Elia Kazan ecranizează în 1969 bestseller-ul său, *Aranjamentul*, o reflecţie autobiografică asupra ambiguităţii reuşitei şi succesului în viaţă, dar şi asupra compromisurilor pe care trebuie să le faci pentru acestea. În 1976, cu *Ultimul Magnat*, pune punct carierei cinematografice şi se refugiază doar în literatură.

În ciuda filmelor intrate pe lista clasicilor cinematografiei, opera lui Kazan este inegală ca valoare şi foarte diferită ca ton şi stil – de la teatrul filmat la neorealismul dur şi de la drama socială cu implicaţii politice la drama intimă cu trimiteri autobiografice. Şi totuşi, în ansamblul său creaţia care poartă semnătura lui Elia Kazan prezintă o constantă majoră: importanţa acordată actorului şi tehnicii de joc, majoritatea interpreţilor fiind recrutaţi din rândurile celebrei şcoli americane „Actor's Studio.

Reperele unei... legende

- 7 septembrie 1909 – se naşte la Istanbul, din părinţi greci, comercianţi de covoare
- 1930 – obţine diploma britanică de absolvent al Williams College; resimte dureros excluderea sa din mediul tinerilor WASPs (albi, anglosaxoni şi protestanţi)
- timp de doi ani urmează cursuri de artă dramatică la Yale
- 1932 – intră în Group Theatre, o trupă marcată de ideile progresiste din epocă şi de munca în colectiv, un punct de atracţie al vieţii teatrale new-york-eze din anii 30
- 1934 – 1936 – devine membru al Partidului Comunist
- anii 40 – colaborează cu Tennessee Williams (*Un tramvai numit dorinţă*) şi cu Arthur Miller (*Moartea unui comis voiajor)*
- 1948 – împreună cu Lee Strasberg înfiinţează celebra şcoală Actor's Studio; este descoperitorul lui Marlon Brando, James Dean, Montgomery Clift şi Paul Newman, absolvenţi ai acestei şcoli
- 1950-1960 este perioada de glorie a carierei sale de cineast
- 1985 – declară la televiziune: „m-am simţit toată viaţa un outsider"
- 1988 – publică un monumental volum autobiografic, intitulat „A life"
- ca scriitor, este autorul a şase romane de mare succes
- marcat de tot felul de frustrări interioare, trăieşte experienţa a trei căsătorii
- deţinător a trei Oscaruri (unul pentru întreaga carieră, decernat în 1999), este totuşi un nume adeseori pus la zid pentru atitudinea adoptată în timpul „vânătorii de vrăjitoare". Mulţi ani mai târziu, a declarat că nu resimte nici un sentiment de culpabilitate pentru acel act pe care mulţi oameni de la Hollywood l-au perceput ca pe o trădare. „E normal să încerci un sentiment de tristeţe după ce faci rău oamenilor, dar eu prefer să fac puţin rău altora, înainte de a-mi face ei mie mult", declara cineastul
- la decernarea Oscarului pentru întreaga carieră, vechile răni şi controverse legate de personalitatea sa s-au redeschis; în timpul ceremoniei unii au simţit nevoia să-şi exprime dezaprobarea faţă de decizia Academiei americane de film, alţii să-l aclame. „Aş vrea să mulţumesc Academiei pentru curajul şi generozitatea sa", a spus Elia Kazan în alocuţiunea rostită cu acel prilej.

MANOEL DE OLIVEIRA,

un veteran al cinematografiei mondiale

La 94 de ani, portughezul Manoel de Oliveira este cel mai vârstnic regizor din cinematografia mondială aflat încă în activitate. La festivalul de la Veneţia, nu numai că a fost preşedintele juriului, dar a şi prezentat ultimul său film –*Un filme falado* (Un film vorbit) – omagiu adus civilizaţiei mediteraneene, ameninţate de umbra nefastă a terorismului. Cu o vigoare profesională ieşită din comun, cineastul a lucrat la acest film înconjurat de femei; a reunit patru actriţe celebre din ţări diferite: franţuzoaica Catherine Deneuve, italianca Stefania Sandrelli, grecoaica Irène Papas şi portugheza Leonor Silveira.

Manoel de Oliveira îşi poartă spectatorul într-o croazieră cu opriri la Marsilia, Pompei, Atena, Istanbul, îl duce şi la Acropole, şi la picioarele piramidelor, ca în final să ajungă în Marea Roşie, la Aden. Pretextul e simplu: Rosa Maria (Leonor Silveira), o tânără profesoară de istorie, trebuie să-şi întâlnească soţul la Bombay. Pe parcursul călătoriei, pentru a satisface curiozitatea fiicei sale, Maria Joana, îi povesteşte despre istoria civilizaţiei mediteraneene, legendele, miturile şi eroii acesteia.

În alt plan al poveştii, comandantul vasului (John Malkovich) face cunoştinţă la masă cu o franţuzoaică, femeie de afaceri (Catherine Deneuve), un ex-manechin italian (Stefania Sandrelli) şi o cântăreaţă grecoaică, Irène Papas. Fiecare vorbeşte în limba sa şi cu toate acestea se înţeleg. Dar în timp ce vaporul se îndreaptă către Golful Persic şi Irène Papas cântă, umbra terorismului ameninţă pasagerii...

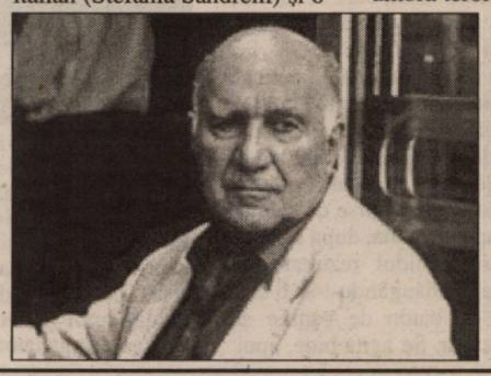

Filmul nu este nici pe departe „o lecţie de istorie" plictisitoare, cum s-ar putea crede, căci Manoel de Oliveira dovedeşte o tinereţe a spiritului pe care mulţi cineaşti o pot invidia. Folosindu-se de reflecţii sofisticate, de ironii pesimiste sau de intervenţii pline de umor, regizorul ştie când să dezamorseze tiradele intelectuale ale personajelor sale. Criticii de specialitate au considerat filmul „pur şi simplu genial", demn de Leul de aur. Dar, în ciuda carierei sale îndelungate, regizorul portughez nu a adunat foarte multe trofee: nu a obţinut niciodată un Palme d'Or la Cannes, nici Ursul de aur de la Berlin. În 1985, veteranului cinematografiei mondiale, i s-a acordat la Veneţia un Leu de aur pentru întreaga sa carieră artistică.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Remedii insolite

CALCULATORUL VINDECĂ FOBIILE

Atât de blamatul, dar indispensabilul calculator (blamat, din cauza efectelor manifestate în timp asupra creierului şi comportamentului) poate fi privit şi ca metodă terapeutică „in virtuo". Realitatea virtuală şi anumite jocuri video pot ajuta la vindecarea unor tulburări psihologice. De altfel, în UE se află în curs de desfăşurare proiectul VEPSY (Virtual Environments in Clinical Psychology), care implică în această direcţie 12 grupe de psihiatri şi informaticieni din trei ţări. În Franţa se studiază *fobiile sociale*, în Spania – tulburările de *panică* şi *agorafobia*, iar în Italia – *tulburările sexuale masculine, obezitatea* şi unele *dezechilibre de alimentaţie*. O speranţă dintr-un domeniu insolit, pentru numeroşi suferinzi!

„Jocul" cu sentimente

Împodobit cu o cască specifică realităţii virtuale, pacientul se descoperă într-o sală pentru reuniuni. În jurul mesei, şapte persoane cu ochii fixaţi pe el, doar locul directorului rămânând neocupat. Dar, când acesta va sosi, subiectul va trebui să ia cuvântul, alungându-şi emoţiile, controlându-şi puseele de febră şi transpiraţie, stăpânindu-şi panica. Aceasta, până când terapeutul opreşte simularea.

Asemenea scene au drept subiect 30 de pacienţi incluşi în proiectul VEPSY, la spitalul parizian „Sfânta Ana". Procedura în sine este aparent banală. Într-un computer, se derulează ceva ce seamănă cu un joc video în viziune subiectivă, unde utilizatorul este un personaj confruntat cu situaţii extreme. Doar că aici el îşi joacă propriul rol iar situaţiile, deşi obişnuite, trebuie să declanşeze în el anumite reacţii emoţionale. Derularea „jocului" este de altfel coordonată parţial de un psihoterapeut.

Temeri, sudori, handicapuri

Tratatele occidentale de diagnostic definesc fobia socială drept „frică, angoasă sau fugă iraţională" din faţa unor situaţii sociale obişnuite, cum sunt criticile, vorbitul în public, întâlnirea cu persoane necunoscute etc. Să recunoaştem că, pentru cei mai mulţi dintre noi, asemenea contexte cel mult par delicate, dar există şi destule persoane la care ele se transformă în fobii traduse prin simptome identificabile şi în general constituite în surse de mici – dar semnificative – handicapuri: teamă intensă, creşterea ritmului cardiac, transpiraţie, uscarea buzelor şi a gurii, tremurături şi aşa mai departe. Între 2 şi 10% din populaţia adultă se tratează pentru asemenea probleme, deocamdată cu medicamente sau prin psihoterapii comportamentale şi cognitive.

Plonjarea în lumea virtuală

În această din urmă categorie se înscrie şi terapia prin realitatea virtuală, după cum afirmă iniţiatorii ei. Ca şi în tratamentele clasice, pacientul este confruntat în mod progresiv cu stimuli ce provoacă reacţii anxioase şi îl ajută să-şi stăpânească anxietatea. Sunt trei căi de lucru: 1) – prin confruntarea regulată şi prelungită a subiectului cu situaţii sociale anxiogene (terapie de expunere); 2 – prin modificarea raţionamentului acestuia şi a modului în care el evaluează situaţiile (terapie cognitivă); 3 – prin învăţarea comportamentelor relaţionale cele mai eficace (terapia afirmării sinelui). De obicei, primele se realizează fie *in vivo*, fie în imaginaţia subiectului, dar cum majoritatea subiecţilor cu greu îşi imaginează contextul sugerat, rămâne loc pentru noua formă de expunere, *in virtuo*. Aceasta permite expunerea subiectului – prin simulare – la situaţii variate şi mai ales repetarea testului ori de câte ori este nevoie, până când se poate trece la situaţia *in vivo*.

Concluzii promiţătoare

Rezultatele obţinute până în prezent sunt mai mult decât încurajatoare, chiar dacă „jocul", aflat la început, aduce în faţa pacienţilor imagini deseori grosiere, chipuri reale mixate pe un decor fictiv, desenat în două dimensiuni. Esenţiale sunt însă expresiile faciale şi privirile celorlalţi, căci în realitate acestea sunt şi cauzele generatoare de fobii sociale. Altfel spus, „jocul" terapeutic are reguli liber consimţite, pacientul preluând ideea că personajele reprezintă de fapt stimuli anxiogeni. Se consideră că, o dată cu progresele ce se vor înregistra în mod sigur, pacientul va putea lucra şi fără o supraveghere strictă din partea terapeuţilor. Speranţe există şi sunt perfect justificate. Singura reţinere vine din faptul că, până în prezent, toţi subiecţii au fost voluntari. Totuşi, cine oare nu vrea să scape de orice fel de problemă, inclusiv de fobii, de anxietăţi şi de alte dezechilibre!

MIROSUL împotriva Alzheimer

Cumplita maladie Alzheimer, care atinge iremediabil în special vârstinici, dar – spun specialiştii – coboară şi la vârste mai reduse, îşi trimite o serie de precursori, adică semne în măsură să ajute la o depistare precoce a ei. Între ei, o anume perturbare a mirosului, depistată de o echipă de cercetători americani. Ei au cerut unui grup de 90 de persoane cu vârsta medie de 67 ani să identifice 40 de mirosuri, în cel mult 20 de minute, după care i-au supus pe voluntari unei observaţii prelungite pe durata a 20 de luni. Dintre aceştia, 30 – cei cu bune rezultate la „jocul mirosurilor" – nu au dezvoltat boala Alzheimer. În schimb, dintre cei 47 de subiecţi având rezultate mediocre, 19 sunt astăzi atinşi de maladie. Pe lângă concluzia legată de depistarea bolii, se poate lua în calcul şi sugestia de a nu neglija căutuşi de puţin simţul mirosului, care, exploatat cât mai frecvent în relaţie (ca „intermediar") cu mediul înconjurător şi cu creierul, ar putea fi de mare folos în prevenirea amintitei maladii, deocamdată necunoscută pe deplin.

Reumatisme, boli hepatice, eczeme şi

UN SINGUR REMEDIU

Când ajungem la ananghie cu sănătatea, de multe ori tot „mama natură" ne scoate la liman. Bună cunoscătoare a remediilor de acest tip, bioterapeuta ***Mihaela Opran*** ne oferă din nou o serie de sugestii terapeutice, în boli dintre cele mai diverse, toate având la bază acelaşi produs – deloc banala nucă.

● Mai exact, astăzi ne vorbeşte despre *tinctura de nuci*, folosită pentru a curăţa ficatul de grăsimi, pentru fluidizarea şi înnoirea sângelui, pentru activarea stomacului leneş.

● Se prepară luând 20-25 nuci verzi, care se taie în bucăţi mici şi apoi se introduc într-un recipient de sticlă. Se toarnă deasupra alcool, atât cât să le acopere cu circa 2-3 cm, iar sticla trebuie astupată foarte bine, dacă se poate, chiar smolită. Se lasă la soare sau în apropierea unei surse de căldură, timp de o lună, după care se filtrează lichidul rezultat din macerare, adăugându-i-se o bucăţică de baton de vanilie şi ½ kg zahăr. Se agită bine, apoi se lasă să se limpezească, timp de 3-4 zile. Din tinctura obţinută, se iau 1-2 linguriţe, în raport cu natura afecţiunii.

● Pentru cazurile grave de ***reumatism,*** primăvara, spre sfârşitul lunii martie, se umple o sticlă cu alcool, se sapă la *rădăcina nucului* până când se găseşte o ramificaţie a acesteia care să poată intra pe gâtul sticlei şi – fără a tăia rădăcina, ci numai vârful ei, ca să poată elimina seva – se introduce în sticlă, până aproape de fundul acesteia. Se „bandajează" sticla la gură şi se smoleşte, pentru a nu avea contact cu aerul, pe lângă rădăcină; se îngroapă apoi (într-o glastră sau alt vas asemănător), în poziţie verticală. În toamnă, după culesul nucilor, se dezgroapă sticla şi se va constata că alcoolul are culoare maronie şi s-a îngroşat, datorită principiilor active ale plantei. Această tinctură este foarte bună pentru reumatism şi articulaţii, tratamentul făcându-se prin ungerea zonelor dureroase. Nu se foloseşte niciodată intern!

● Decoctul din *frunze de nuc* este extraordinar de bun pentru a ***combate căderea părului.*** Rădăcina acestuia se masează uşor cu decoct, atât după spălare şi limpezire, cât şi pe părul uscat, atunci când subiectul îşi permite.

● Cu ajutorul *infuziei de frunze* (100 g în 3-4 litri de apă, timp de 15 minute), se tratează *unghiile purulente* (de pildă, din cauza încarnării lor), *scrofuloza, osteoporoza, eczemele de pe cap, transpiraţia picioarelor,* ca şi *erupţiile purulente.* Acestea sunt doar câteva dintre extraordinarele efecte terapeutice ale diferitelor părţi ale nucului, care întruchipează astfel o mini-farmacie naturală.

Pagină realizată de **ADRIAN-NICOLAE POPESCU**

Consultaţii parapsihologice

BOLNAVUL ŞI FAMILIA SA

Un sacroterapeut bucureştean despre care am scris cu ceva timp în urmă în „Magazin", prof. Aurel Simionescu, îmi spunea odată că a învăţat şi a observat un amănunt de viaţă cotidiană ce poate fi rezumat într-o frază: „Familia care nu se roagă împreună nu rămâne împreună." Lăsăm deoparte aici încărcătura religioasă a mesajului (la care, oricum, nu se poate renunţa fără riscul eşecului), pentru a arăta că acest adevăr este într-un fel implicit. Familia reprezintă un întreg format din părţi „omogenizate" prin energiile pozitive ale fiecărui membru. Particularitatea fantastică a ei este atracţia manifestată prin sentimente. De aceea, ca întotdeauna, şi reciproca are valabilitate: rudele care „nu sunt împreună" emit energii nefaste, care se resping, astfel apărând neînţelegeri, adversităţi şi – nu în ultimul rând – bolile depistabile pe corpul fizic. Despre asemenea cazuri, colaboratoarea noastră Emilia Vlădescu, psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium, împreună cu mama sa, ne-a vorbit în repetate rânduri, întrucât tratarea favorabilă şi vindecarea oricărei maladii depinde în mare măsură de participarea familiei pacientului.

Premoniţiile par uneori a da năvală în viaţa noastră. Sau, poate, intuiţia ascuţită, brusc şi inexplicabil, astfel încât ne „pătrunde" adânc în conştiinţă. De pildă, sună telefonul şi o „voce" din subconştient ne sugerează că sună vărul X. Sau, cu totul întâmplător (?) ne gândim fugitiv la prietenul Y şi după un ceas ne întâlnim cu el; tot aşa, „întâmplător". În familie, asemenea episoade se petrec mai frecvent. Privitor la tratamentele neconvenţionale, E.Vlădescu spune că întotdeauna acestea îi solicită deopotrivă, pe lângă pacienţi, şi pe membrii familiei. Dacă este vorba despre o persoană căsătorită, se discută şi cu soţia/soţul; în cazul copiilor – cu părinţii; în cazul vârstnicilor – cu fiii/fiicele şi cu nepoţii. De ce aşa? Pentru că bolnavul are nevoie ca în preajma lui să se mobileze cantităţi mari de energie pozitivă, capabilă să contracareze agresiunile văzute ori năvăzute. Or, acestea se cumulează la modul ideal prin rugăciunea „filtrată" de latura afectivă a fiecărei rude. Este un teritoriu unde nu poate exista nici un fel de suspiciune de ocolire a realităţii şi a adevărului.

Cancer la vezica urinară, anus contra naturii, metastază pulmonară. Acestea erau câteva grave repere ale bolilor unui pacient venit la cabinetul E.Vlădescu. Era un bărbat căsătorit, avea o fetiţă în clasa întâi şi avea o fire de luptător. A acceptat categoric, cu încredere, tratamentul bioenergetic, neexcluzând vindecarea totală. În schimb, soţia era totalmente sceptică şi aproape că îl vedea mort. După câteva luni de şedinţe, durerile i-au dispărut, pacientul venea singur la tratament, cu maşina, lucra eficient şi ajunsese ca, după fiecare şedinţă (intra în semi-transă), să afirme că este un om sănătos, că nu mai are nimic. Din păcate, soţia rămăsese fermă: ea „nu credea în minuni" şi ca atare nu i-a fost cu-adevărat alături. De aceea, finalul a venit, previzibil. În situaţia menţionată, bolnavul a rămas la pat într-o zi de luni, iar miercuri a murit, dar fără a mai fi acuzat dureri ori alte suferinţe. La polul opus, există şi cazuri când familia face toate eforturile pentru a-l ajuta pe pacient, acesta însă respingând calea propusă. De aceea, colaboratoarea noastră ne indică din nou trei repere vitale pentru echilibrul existenţei noastre cotidiene: iubire, unitate, armonie.

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Plante medicinale

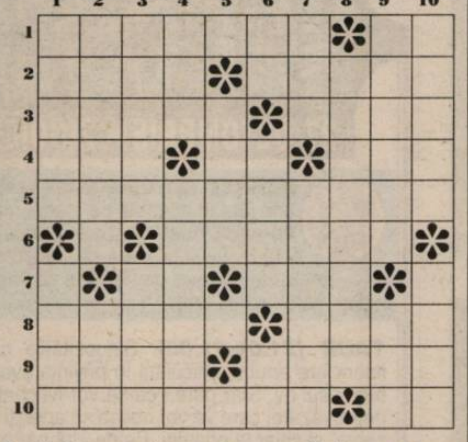

ORIZONTAL: 1) Plantă erbacee ale cărei flori au o largă întrebuinţare în fitoterapia modernă, în cazurile de amigdalită, astm bronşic, colită etc. – Petre Udrea. 2) Arbust care creşte pe marginea râurilor, cu frunzele şi scoarţa întrebuinţate ca astringent, antireumatic – Arbust cu flori albe şi fructe roşii în formă de ciorchini folosite în prepararea medicamentelor. 3) Cozile fructelor acestui pom sunt utilizate sub formă de decoct şi au o puternică acţiune diuretică – Arbori ale căror fructe sunt utilizate în dermatologie pentru calităţile lor astringente. 4) Mică insulă daneză – Capul lui Emil! – Plantă întâlnită pe marginile lanurilor cu cereale, folosită sub formă de ceai în bronşită, răceală, gripă şi răguşeală. 5) Rădăcinile acestei plante sunt utilizate în tratarea constipaţiei şi a intoxicaţiilor. 6) Esenţa coniferelor, cu întrebuinţări în industrie. 7) Miros specific – În actualitate! 8) Pierderea subită şi trecătoare a cunoştinţei, pentru refacerea căreia se recomandă ceaiuri de tei şi mentă – Localitate în N-V Italiei. 9) Fir rămas la războiul de ţesut – Arbust din ale cărui frunze lungi, crestate, se prepară ceaiuri care micşorează aciditatea în cazul gastritelor. 10) Plantă erbacee cu frunze crestate şi flori galbene, folosită la ceaiuri în bolile cu dezechilibru glandular (pl.) – Gene!

VERTICAL: 1) Arbust cu spini şi fructe roşii folosite în tratarea hepatitei cronice – Arbore înalt cu ramuri subţiri, ai cărui muguri se folosesc sub formă de băi, uleiuri sau alifii. 2) Aparat cu secreţie renală care impune folosirea de ceaiuri de măceş, pelin, izmă şi urzică – Perioadă mare de timp. 3) Compoziţie lichidă din suc de fructe şi plante medicinale, folosită în farmacie în prepararea unor medicamente cu gust neplăcut – Arbust exotic folosit sub formă de infuzii pentru scăderea presiunii sangvine. 4) Somnifer autohton – Plantă erbacee cu frunze verzi şi acoperite cu peri urticaţi, folosită în tratarea bolilor de rinichi. 5) Frunze uscate de siminichie, întrebuinţate ca purgativ şi ca diuretic. 6) Punctul de la meci! – „...Raiului", plantă erbacee cu flori roz, purpurii – Tulpină de urzică! 7) Câmp semănat special cu plante – Tulpina unor plante medicinale ca brusturele şi nalba, folosită în prepararea ceaiurilor (pl.). 8) Plantă erbacee cu tulpină dreaptă şi acoperită cu perişori, cu flori galbene, mirositoare (pl.). 9) Căzută la pat – Tulpina târâtoare a măceşului sau a zmeurului. 10) Plantă medicinală cu proprietăţi excepţionale (fig.) – Altă denumire a porumbarului, arbust cu acţiune laxativă, diuretică şi sedativă.

DICŢIONAR: ENO, OTRA, OROC.

GHEORGHE CÂMPEANU – *Focşani*

SOLUŢIA CAREULUI ("Plante medicinale"): MUSETEL - PU - ARIN - CALIN - CIRES - NUCI - ENO - EM - MAC - SAPUNARITA - R - RASINA - P - IZ - AZI - T - LESIN - OTRA - OROC - ZMEUR - PAPADII - GN.

Verificaţi-vă cunoştinţele

PASTORALĂ

1. Cum se numea zeiţa romană a turmelor?

2. Cine a realizat mozaicul şi frescele fântânii „Mioriţa" din Bucureşti?

3. Cine a compus Simfonia a VI-a op 68 „Pastorala"?

4. Cui aparţine romanul „Un păstor şi o păstoriţă"?

5. Ce stea poartă în popor numele „Steaua ciobanului"?

6. Cum se mai numeşte planta cunoscută în popor sub numele „traista ciobanului"?

7. Cine a realizat filmul „Păstoriţa şi coşarul", primul lungmetraj animat francez?

Răspunsurile din numărul trecut *1) Fructul sau rodul este organul specific angiospermelor, care se dezvoltă de obicei din pistilul florii fecundate şi care conţine seminţe. 2) Cel mai răspândit pom fructifer din ţara noastră este prunul. 3) În Biblie, prin „fructul oprit" se înţelege fructul pomului cunoaşterii, respectiv mărul, din care, ispitită de şarpe şi nesocotind interdicţia impusă de Dumnezeu, Eva a gustat, dându-i apoi şi lui Adam. Prin extensie, expresia sugerează un lucru dorit fierbinte dar interzis. 4) Autorul volumului „Casa cu rodii" este scriitorul englez de origine irlandeză Oscar Wilde (1854-1900). 5) Muzica baletului „Spărgătorul de nuci" aparţine compozitorului rus Piotr Ilici Ceaikovski (1840-1893). 6) Filmul „Mărul" a fost realizat, în 1963 de Todor Dinov, părintele animaţiei bulgare. 7) Tabloul „Lămâi, portocale şi trandafiri" aparţine pictorului spaniol Francisco de Zurbaran (1595-1664).*

Poşta cititorilor Pentru întrebările din numărul 39 al revistei, întrebări cu tema „Barbă Albastră", am primit:

■ *7 răspunsuri corecte:* *Florentina Gorea,* Topliţa şi *Mihai Waspusch,* Bucureşti;

■ *6 răspunsuri corecte:* *Prof. Maria Iova,* Constanţa şi *Elena Ispas,* Piatra Neamţ.

■ *5 răspunsuri corecte:* *Mioara Dinu,* Arad şi *Costel Preda,* Bucureşti.

De asemenea, prietenul revistei şi al rubricii, *Prof. Marin Ştefan* din Şilmeul Silvaniei, a răspuns corect la cele două întrebări care nu-i aparţineau.

Aşteptăm în continuare scrisorile dumneavoastră.

(Irina Stoica)

Fotografii de la cititori

SORIN-CLAUDE MODREANU – Iaşi

«E toamnă... stau pe un covor de frunze»

ŞAH

PROBLEMA DE AZI:
Negrul mută şi câştigă

Gleizerov - Zaitshik, 1987

DEZLEGARE:
1... Dh3 2. Tg2 Ce3! 3. g4 (3.Dc3 Cg4 - +) 3... Dg2 4. Tg2 fg2 5. Rg1 Cf3 cu câştig uşor.

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

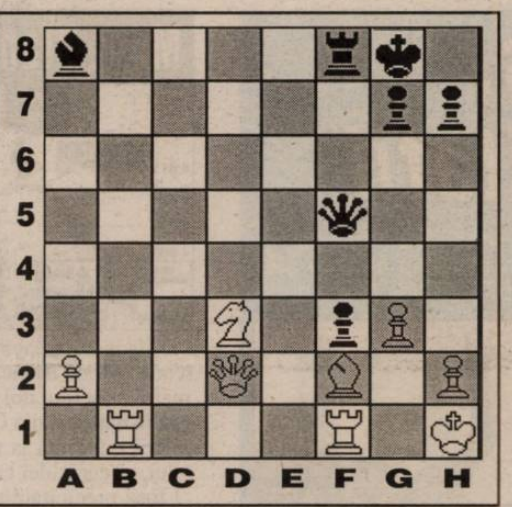

SPORT FLASH

Să nu fie foc de paie! De toată lauda prestaţiile lui Dinamo şi ale Stelei în returul primei etape în cupa UEFA! Jucând ceva ce a semănat destul de mult a fotbal, apărându-şi rezultatul cu inteligenţă, şi nu păgubos ca de atâtea alte ori, printr-o tâmpă „apărare a rezultatului" până acolo unde ea se transforma în înfrângere, echipele noastre cele mai titrate la nivel naţional au reuşit o calificare merituoasă în turul al doilea, performanţă pe care iubitorii acestui sport o aşteaptă de 12 ani. Dinamo a învins în deplasare pe Şahtior, ceea ce înseamnă atingerea unei bune mentalităţi fotbalistice, lucru vizibil şi în clasamentul intern, unde „Câinii roşii" se află pe primul loc, iar Steaua a terminat neînvinsă dubla manşă cu Southampton, după o partidă în care trăgeau mari speranţe la un rezultat nul, preţios, dar pe care a terminat-o în avantaj, graţie unei tactici bine gândite. Partidele au fost grele, dar să recunoaştem, nu foarte grele. Pentru că greul de-abia acum începe, când vor urma partidele cu Liverpool şi Spartak Moscova. Eu unul sper ca meciurile bune din etapa întâi a cupei UEFA să nu fi fost doar un foc de paie, mentalitatea de învingători să nu se topească şi să auzim de turul trei. În fond, cu ce sunt mai bune Liverpool sau Spartak Moscova, decât Dinamo sau Steaua?

Scândură de stejar. Scriam săptămâna trecută despre naţionala de rugby a ţării noastre că a fost mobilă de stejar în partida cu Irlanda, din cadrul Cupei mondiale şi mi s-a reproşat că am fost prea aspru. Acum, după ruşinoasa partidă în care „stejarii" noştri au încasat 90 de puncte de la Australia, marcând doar 9, ce mai pot spune, decât că ideea de „mobilă" a pălit, ei jucând rugby ca lemnele. Mai ţineţi minte ce spunea francezul care conduce reprezentativa noastră de rugby? Că înfrângerea cu Irlanda este începutul unei renaşteri a echipei naţionale a României(!). Iată-l acum, pe acelaşi Bernard Charreyre: „Cel mai important lucru după înfrângerea dureroasă în faţa Australiei este recuperarea psihologică". Aşa „gânditor", aşa antrenor, de care oricum ne putem lipsi fără regrete, nu de alta, dar pentru panseuri de genul acesta nici măcar Bulă nu era plătit. Cică, în loc de sfaturi cum să joace rugby ca să câştige, francezul le-ar fi spus jucătorilor noştri aşa: "Aveţi o misiune de terminat aici, suntem doar la jumătatea traseului, mai urmează încă două meciuri extrem de grele. Aşa că ridicaţi capul, uitaţi-vă unul în ochii altuia şi continuaţi să credeţi în voi". Din păcate, ne îndepărtăm precum Titanicul de realitatea anilor în care România era o forţă a rugbyului mondial, lucru despre care australienii, fiind la capătul pământului, n-au aflat încă. Miercurea asta, la Sydney, s-a disputat a treia partidă, cea cu Argentina, despre al cărei final, la ora când revista noastră pleacă la tipar, n-am aflat încă nimic. Dar nici nu vreau să mă gândesc...

„Il Dottore", campion mondial. Cu o etapă înaintea sfârşitului de sezon al Campionatului mondial de motociclism, lumea îl ştie deja pe actualul campion: el este Valentino „Il Dottore" Rossi, cel care şi-a surclasat duminică toţi adversarii, într-o manieră categorică, în Marele Premiu al Australiei. În acastă penultimă etapă, Rossi a acumulat 332 de puncte în clasamentul general, fiind urmat de spaniolul Sete Gibernau şi de compatriotul Max Biaggi. De acum, Valentino Rossi are drumul pavat cu cele mai bune intenţii spre Formula 1 de automobilism, unde este aşteptat cu braţele deschise de scuderia Ferrari, care n-a mai avut cam de multişor un campion mondial italian. Rossi ar putea fi noul star în Formula 1 pentru anii ce vin. Om trăi şi om vedea.

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Pentru a împiedica formarea dăunătorilor (păianjeni, păduchi etc.), la baza plantelor se înfig în pământ câţiva căţei de usturoi. După un timp veţi obţine câteva fire de usturoi proaspăt pe care le veţi smulge, înlocuindu-le cu „seminţe" noi.

Dacă mușchiul tinde din ce în ce mai mult să vă invadeze peluza şi dacă sulfatul de fier sau alte produse destinate anihilării acestui inamic nu a dat rezultate, folosiţi var. Presăraţi var pe locurile afectate de mușchi.

TRUCURI BINE DE CUNOSCUT

De ce să înfundaţi chiuveta cu zaţul de cafea rezultat zilnic, când acest reziduu poate fi folosit pe post de îngrăşământ dovedit a fi foarte eficace?

Deşi pare cam macabru, unii iubitori de flori, care fac tot felul de experimente menite să îmbunătăţească dezvoltarea... protejatelor lor, au constatat că părul uman rezultat după tuns, introdus în pământul în care sunt cultivate plantele, reprezintă un bun îngrăşământ, asigurând totodată o permeabilitate mai bună substratului.

Cojile de banane pot fi şi ele transformate într-un original îngrăşământ pentru plante, fie ele de apartament sau de grădină. Sunt bogate în potasiu, magneziu şi fier. Se introduc cu grijă în pământ, la „piciorul" plantei. *(A. Popescu)*

TRAIECTORII

Integramă de GHEORGHE POPESCU

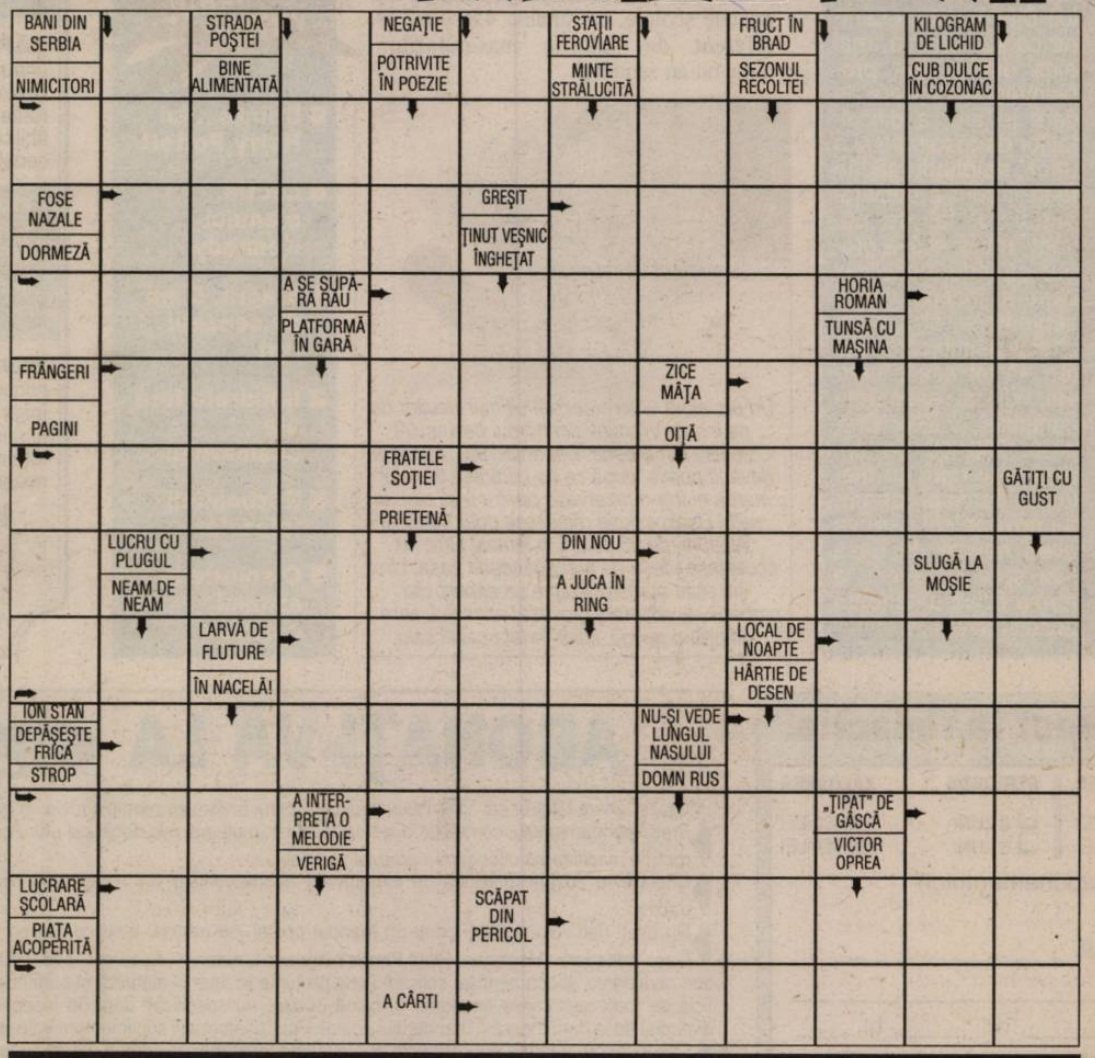

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „CUVINTE MAGICE"

Orizontal: B - C - B - S - D - D - BUCURESTEANA - CARACTER - EN - VASE - IEPURAS - TANC - MAPE - A - BI - TATA - TAC - I - CARI - MILUI - SUI - BUTIE - NC - LOCUIRE - DUO - BULIN - ALBINA - CARIAT - OVIN - BANC - CALCAIE.

Siamezii egipteni, înainte de operaţia din Dallas

După separarea cu succes

Imagine din timpul operaţiei de la Hanoi

Un succes care dă curaj chirurgilor

SEPARAREA SIAMEZILOR

Săptămâna trecută, o ştire a acaparat mass-media mondiale: o echipă de chirurgi de la centrul de pediatrie din Dallas a reuşit separarea siamezilor egipteni Ahmed şi Mohamed Ibrahim, în vârstă de doi ani, care se născuseră lipiţi în regiunea capului. La cinci zile după operaţie, medicii erau mulţumiţi de rezultate, cei doi copii se simţeau bine, chiar „deschid ochii atunci când li se vorbeşte şi încearcă să găsească vocea care le-a pronunţat numele", după cum spunea, într-o conferinţă de presă, dr. James Thomas, responsabilul echipei de 60 de medici care au efectuat operaţia de 26 de ore. Cei doi fraţi separaţi pot mişca picioarele şi mâinile, una din grijile medicilor fiind astfel spulberată, ei privind acum cu optimism evoluţia copiilor, care se pare că au şanse să se dezvolte normal. La două zile după reuşita americană, la Hanoi, o altă echipă, de 30 de medici, a separat două siameze din Vietnam în vârstă de 10 luni, care erau lipite în regiunea pieptului şi a abdomenului. Operaţia a durat 9 ore şi a fost un succes, deşi cel mai greu moment, după şeful echipei, a fost separarea ficatului. Succesele de săptămâna trecută dau curaj medicilor, o altă echipă americană, de data asta din New York, operând săptămâna aceea doi siamezi din Filipine, în vârstă de 18 luni, în cadrul unei intervenţii derulate în patru etape, şi nu într-una maraton, cum a fost în cazul celei din Dallas.

Victorios, dar cu palpitaţii

Lumea se uită la David Blaine ca la urs. Iluzionistul american a stat 62 de ore într-un bloc de gheaţă şi 35 de ore suspendat, anul trecut, pe o platformă, fără să bea şi fără să mănânce. Ultima lui performanţă a fost să rămână închis timp de 44 de zile într-o colivie de sticlă suspendată deasupra Tamisei, la Londra (vezi Magazin nr. 36/4 septembrie 2003), oficial hrănindu-se doar cu apă. În ultimele zile ale încercării lui, Blaine dădea semne că va renunţa, mai ales din cauza „problemelor de vedere pe care le are, a dificultăţilor de respiraţie şi a unor palpitaţii sâcâitoare", cum a declarat purtătorul lui de cuvânt. Totuşi el şi-a propus să îndure supliciul care a început pe 5 septembrie şi s-a încheiat duminică noaptea. În tot acest interval, după estimările canalului tv *Sky One*, peste 250.000 de curioşi s-au oprit pe malurile Tamisei pentru a-l privi pe cel care va avea nevoie de şase luni spre a reveni la forma fizică anterioară acestei aventuri.

Un salut din colivia de sticlă

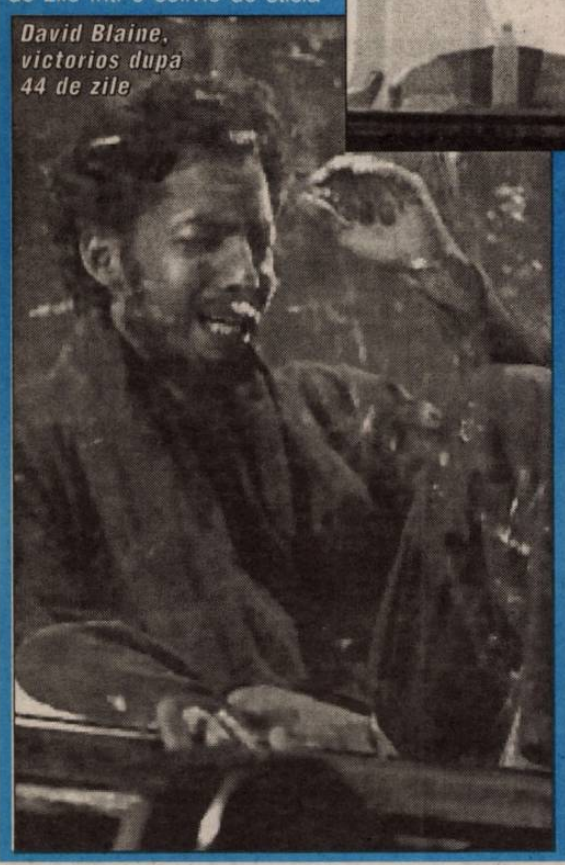

David Blaine, victorios după 44 de zile

Mont Blanc, mai scund cu 2 metri!

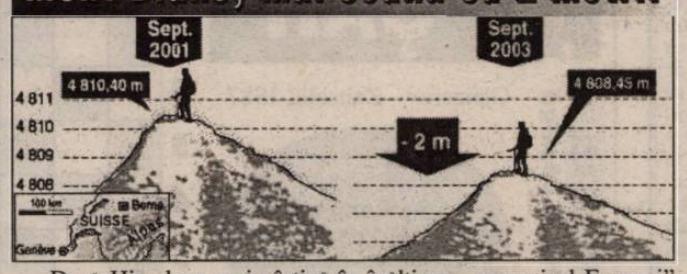

Dacă Himalaya mai câştigă în înălţime, „acoperişul Europei" scade. Mont Blanc, cel mai înalt vârf al continentului, 4.808,25 metri, a pierdut doi metri în ultimii doi ani, a anunţat Institutul geografic naţional din Grenoble. În 2002, Mont Blanc măsura 4.810,40 metri, diferenţa la măsurătoare datorându-se nu scufundării muntelui, ci caniculei care a afectat întreaga Europă în vara acestui an. „Lipsa precipitaţiilor din ultimele şase luni a împiedicat formarea zăpezii. Acumularea care a lipsit a făcut ca vârful să fie mai scund şi nu topirea zăpezii, fiindcă la acea altitudine temperaturile sunt mereu între -15 şi -20 grade Celsius" a explicat glaciologul Luc Moreau de la CNSR. Oricum, înălţimea Mont Blanc-ului nu trebuie modificată în manualele şcolare, ea rămâne 4.810 m, indiferent de valorile măsurătorilor dintr-un an sau altul.

Un urs alb a omorât recent ultimul locuitor de pe insula Vrangel, din nordul peninsulei Ciucotka din Siberia. Din anul 1997, insula a devenit pustie, după ce se hotărâse transformarea ei într-o rezervaţie pentru urşii albi. În satul Uşakovskoie rămăsese doar Vasilina Alpaum, de 25 de ani, o femeie care nu acceptase ideea de a-şi abandona casa. Urşii nu erau agresivi, spune un expert, dar probabil că victima a provocat animalul, care a omorât-o pe loc, chiar în faţa casei sale.

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Ştiinţa... lui Harry Potter!
- Lecţia clanului Kennedy
- Viagra, 5 ani de senzaţii tari
- Infinitele feţe ale coşmarului
- Războinicii falezelor
- O soluţie la stresul cotidian

HOROSCOP

27 OCTOMBRIE - 2 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Veştile bune se vor ţine lanţ în această perioadă, începând cu ziua de marţi. Toate curbele astrale se situează la cote înalte şi se pare că veţi primi bani (o sumă consistentă) iar cineva din familie vă va face o bucurie aşteptată de câtva timp.

TAUR (21.04-21.05): Sinuozităţile curbei financiare anunţă dificultăţi în privinţa evoluţiei bugetului dv. S-ar părea că se vor ivi cheltuieli neprevăzute, care vă vor obliga să apelaţi la „rezerve" şi chiar la prieteni. Pe de altă parte, mici probleme în dragoste nu sunt excluse.

GEMENI (22.05-21.06): Mercur şi Soarele se află într-o poziţie nefavorabilă investiţiilor, indiferent de mărimea lor. Afacerile tind să intre într-o fază delicată, iar planurile dv. de viitor sunt aproape anulate. Pe de altă parte, viaţa de cuplu decurge ca în luna de miere.

RAC (22.06-22.07): Luni sau marţi veţi avea o dispută foarte dură la serviciu sau acasă – cel puţin asta sugerează curba psihicului şi relaţia dintre Lună şi Uranus (planeta imprevizibilului). De altfel, în tot acest interval veţi fi pe picior de ceartă cu aproape toată lumea.

LEU (23.07-22.08): Toate bune şi la locul lor în această săptămână. Curbele astrale se menţin la cote satisfăcătoare, iar în a doua parte a săptămânii veţi avea o surpriză financiară plăcută; fie că primiţi bani (în mod neaşteptat), fie că primiţi o veste bună de această natură.

FECIOARA (23.08-21.09): Atenţie la cea mai mică cheltuială! Curba finaciară are un minim miercuri sau joi, semn că vă pândeşte un ghinion material accentuat. Dar curba afectivităţii este foarte vioaie şi urcă spre un maxim de toată frumuseţea, în perioada weekend-ului.

BALANŢA (22.09-22.10): Relaţia dintre Marte şi Jupiter indică o scurtă călătorie de afaceri sau o prelungită prezenţă la serviciu. Se pare că s-au acumulat cam multe probleme nerezolvate care-şi aşteaptă de urgenţă răspunsuri. Din fericire, le veţi rezolva cu luciditate.

SCORPION (23.10-21.11): Nimic deosebit în constelaţia dv. până miercuri sau joi, când va izbucni ca din senin o problemă financiară destul de gravă. Mercur şi Marte nu vă sunt acum aliaţi de nădejde şi s-ar putea să luaţi decizii pripite, aşa că amânaţi temporar orice reacţie.

SĂGETĂTOR (21.11-20.12): Probabil că un vis recent v-a tulburat foarte mult, astfel încât nu vă gândiţi la altceva decât la înţelesurile acestuia. Traversaţi o perioadă de apatie şi, din păcate, s-ar putea să aveţi unele neplăceri la serviciu – cel puţin asta sugerează curba psihicului.

CAPRICORN (21.12-19.01): Una caldă, una rece. Astfel s-ar putea caracteriza această săptămână agitată. Cu multe evenimente mărunte şi tracasante. Dacă nu le veţi stăpâni cu abilitate şi tact, s-ar putea să se instaleze surmenajul şi să cedaţi nervos în cele din urmă.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Curba psihicului este acum cea mai interesantă. Luni sau marţi ea are un maxim, apoi, spre finele săptămânii, are un maxim, parcă în compensaţie. Din punct de vedere financiar, lucrurile stagnează şi nu se întrevede nici o îmbunătăţire.

PEŞTI (19.02-20.03): Nici o curbă astrală principală nu dă semne de zburdălnicie, astfel încât acest interval va decurge fără nici un eveniment picant. Vineri sau sâmbătă veţi avea o întâlnire care s-ar putea să dea roade financiare neaşteptat de profitabile.

Personalităţile săptămânii: *Duiliu Zamfirescu, Laurenţiu Fulga, Regina Maria (soţia Regelui Ferdinand I al României), Eugen Lovinescu, Gheorghe Tattarescu, Dimitrie Paciurea, Horia Hulubei;* Erasmus din Rotterdam, Giovanni Luigi da Palestrina, Jan Van Vermeer.

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ - 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 649 • ANUL XLVI • 30 OCTOMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 44 (2399)

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

■ *Viaţa este un trandafir, la care fiecare petală este o iluzie şi fiecare spin e o realitate.*
(Alfred de Musset)

■ *Dacă barba albă ne-ar face înţelepţi, toate caprele ar fi înţelepte.*
(William James)

■ *Se spune că banii n-aduc fericirea. Atunci de ce ţin oamenii bogaţi atât de mult la ei?*
(Georges Feydeau)

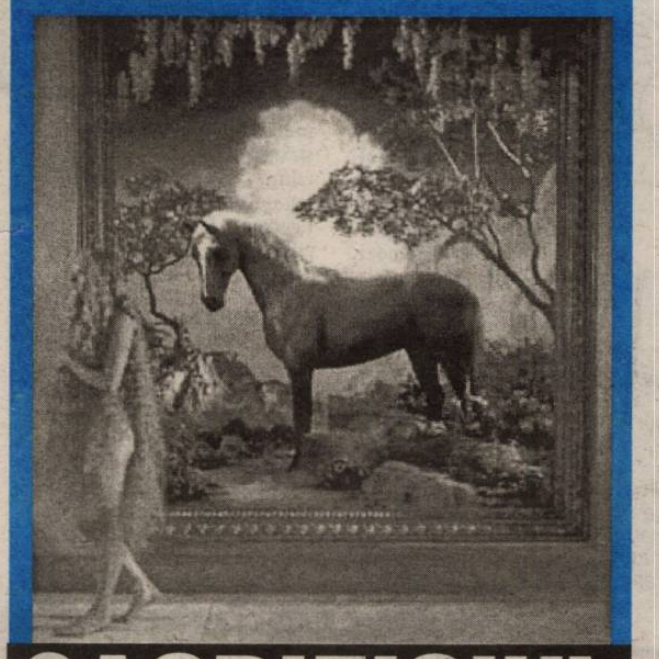

SACRIFICIUL PRINŢESEI GODIVA

Născut în centura de asteroizi dintre Marte şi Venus şi pierdut în spaţiu 66 de ani

HERMES SE APROPIE DE PĂMÂNT!

Astronomii ne încearcă răbdarea periodic, anunţându-ne că un asteroid va lovi Pământul într-o perioadă care se întinde, de obicei, între un an şi zece ani. Previziunile lor catastrofice, care se pot înscrie şi într-un trafic controlat al angoasei, sunt ulterior dezminţite, alteori uitate. Sunt însă şi situaţii în care astronomii descoperă asteroizi periculoşi pentru Terra doar cu câteva zile înainte de a trece pe lângă noi. Hermes este un asemenea asteroid. Descoperit de astronomul Karl Weimuth pe 28 octombrie 1937, numit UB şi botezat Hermes, obiectul celest a dispărut pur şi simplu de pe cer fiind uitat de toată lumea, pentru a fi redescoperit după 66 de ani. Un adevărat „Sfânt Graal" pentru astronomi, când a fost redescoperit, pe 15 octombrie, Hermes se afla la peste 30 milioane kilometri de Pământ şi se consideră că nu pune nici un fel de pericol pentru Terra. Deşi se pare că provine din centura principală de asteroizi situată între planetele Marte şi Jupiter, cercetătorii de la Minor Planet Center din Massachusetts, autorii redescoperirii lui Hermes, au făcut şi o altă descoperire în timp ce calculau traiectoria asteroidului: Hermes are un frate geamăn, este un asteroid binar! Adică este compus din două bucăţi de rocă, relativ egale ca masă, care se rotesc una în jurul celeilalte într-o perioadă de 21 de ore. Întregul ansamblu măsoară 900 de metri lungime, şi se va afla cel mai aproape de Pământ pe data de 4 noiembrie, trecând la o distanţă de 6,4 milioane kilometri, a anunţat observatorul din Lowell (Arizona) într-un comunicat. Cu ajutorul chiar şi al unui telescop de amator, Hermes va putea fi văzut şi de neprofesionişti.

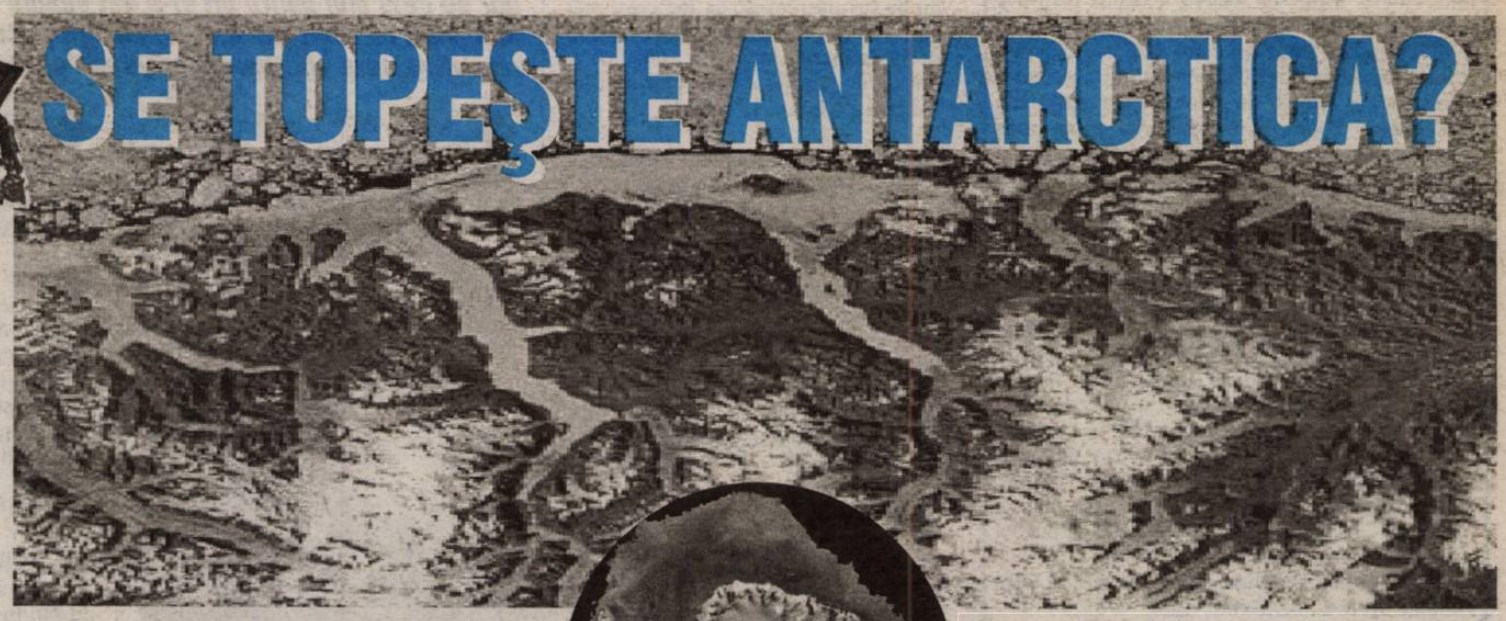

SE TOPEŞTE ANTARCTICA?

Dincolo de eşecuri şi nereguli, care au culminat în acest an cu explozia navetei Columbia, NASA studiază printre picături şi Planeta, cu ajutorul unor sateliţi pe care tot ea îi lansează. Săptămâna trecută, NASA a atras atenţia că topirea stratului de gheaţă permanent din Oceanul Arctic, datorat încălzirii planetare, poate avea repercusiuni îngrijorătoare pentru omenire. „Exact asta se petrece în momentul de faţă. Nu ne putem permite să aşteptăm prea mult pentru a găsi soluţiile tehnologice" a declarat într-o conferinţă de presă la Washington un cercetător de la Institutul de Studii Spaţiale Goddard al NASA. Satelitul ICESat, lansat anul trecut, are ca misiune, printre altele, studierea grosimii stratului de gheaţă al calotei glaciare din Antarctica. Or, graţie tocmai observaţiilor acestui satelit, NASA a constatat că „Arctica a pierdut în jur de 10 la sută din stratul de gheaţă permanentă la fiecare zece ani din 1980. Suprafaţa stratului de gheaţă al Antarcticii (care rămâne îngheţată tot timpul anului) a atins nivelul cel mai scăzut în 2002 şi 2003", este de părere un alt cercetător de la NASA. Cercetători americani şi canadieni au observat că apa oceanelor şi solul terestru s-au încălzit cam cu un grad Celsius în cursul ultimului deceniu, ceea ce a dus uneori la consecinţe spectaculoase. Cea mai importantă platformă glaciară din regiunea arctică, veche de 3.000 de ani, s-a rupt în cursul anilor 2000 şi 2002. Chiar şi micile schimbări ale stratului de gheaţă arctic pot avea repercusiuni majore asupra ciclului apei şi în final asupra climei, este de părere NASA. Schimbările din Oceanul Arctic pot afecta şi curenţii oceanici, aceştia antrenând, la rândul lor, repartiţia peştilor, precum şi curenţii atmosferici, cu efecte principale asupra precipitaţiilor. Într-un cuvânt, specialiştii de la NASA sunt de-a dreptul îngrijoraţi: „Arctica este pe punctul de a se schimba cu rapiditate. Ceea ce trebuie să ne îngrijoreze este faptul că lucrurile se petrec sub ochii noştri, iar noi trebuie să ne adaptăm la aceste schimbări" a estimat un cercetător de la Universitatea Colorado, cu ocazia aceleiaşi conferinţe de presă, adăugând că „încălzirea climatică este probabil rezultatul variaţiilor naturale ale climei, dar ea este şi datorită activităţilor umane". SUA, cel mai poluator stat al planetei, nu a semnat tratatul de la Kyoto care prevede norme clare de protejare a mediului înconjurător.

divanul galben

VOCEA DE AUR A FADO-ULUI

Fado-ul este blues-ul Portugaliei. Sute de cântăreţi cântă şi astăzi *fado*, chiar dacă regina rămâne Amalia Rodrigues. Ultima descoperire se numeşte Mariza. Mariza a tăiat literalmente respiraţia ascultătorilor cu vocea şi interpretarea ei absolut remarcabile. S-a născut în Mozambic, dar s-a mutat împreună cu părinţii foarte de timpuriu în Portugalia, trăind scufundată într-o muzică tulburătoare care face parte din traiul zilnic. A cântat fado încă înainte de a şti să citească, de la cinci ani, în restaurantul părinţilor ei, unul dintre cele mai renumite restaurante tradiţionale

din Lisabona. A debutat anul trecut cu albumul „Fado em Mim" (Fado-ul din mine), dar debutul a fost de-a dreptul exploziv, albumul a devenit de Aur în Portugalia, unde Mariza este proclamată „cea mai bună voce a Fado-ului" şi s-a bucurat de aprecierea internaţională, inclusiv de două nominalizări la Premiile 2003 ale radio BBC. „Fado-ul este în Portugalia ceea ce este rebetika (cântec tradiţional grecesc, a.n.) sau tangoul sau flamenco. Toate aceste genuri de muzică sunt pline de emoţie", spune Mariza. „Fado-ul este o muzică plină de pasiune, tristeţe, gelozie, suferinţă şi uneori de satiră. Fado-ul se deosebeşte de verişorii lui prin misterul poetic şi posibilitatea de a contopi stările opuse: suferinţa insuportabilă cu bucuria fără margini, cruzimea vieţii cu intensitatea iubirii". Despre ea, compozitorul portughez Nuño Nazareth Fernandes spune: „Mariza este o fiinţă extraterestră adorabilă, cineva trimis de Marele Creator pentru a reinventa fado-ul". Mariza a fost descoperită în 1999 cu ocazia unor concerte dedicate Amaliei Rodrigues de la City Coliseums din Lisabona, transmise în direct de televiziunea naţională portugheză. Vocea şi interpretarea ei au atras imediat atenţia presei şi a publicului. În 2000 a primit premiul „Vocea Fado-ului" al Central FM, canalul public de radio, apoi a cântat fado în deschiderea unui concert rock al lui Sting. Îmi închipui cum s-au bătut cap în cap cele două stiluri, dar asta este altă poveste. Al doilea album a apărut în mai, anul acesta, se numeşte *Fado Curvo* şi este Mariza sută la sută. „Când Mariza cântă, timpul rămâne pe loc. Fiecare cuvânt rostit este plin de concentrare, fiecare notă e strălucitoare. Când face o pauză pentru efectul dramatic, suntem toţi prinşi în capcana ei. La fel se întâmplă şi cu felul în care arată, cu părul ei blond aranjat ca lanurile de grâu cosit, cum se îmbracă, cu rochiile negre care mătură pământul", spune, evident fascinat de Mariza (ca şi mine), Charlie Gillett de la BBC Radio. Dacă urmăriţi rubrica Emotion de pe canalul de televiziune Mezzo, aveţi mari şanse să vă convingeţi că nu arunc cu vorbele în vânt.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

SONIA P., Bucureşti: „...Mă aflu într-o situaţie foarte complicată din punct de vedere sentimental şi profesional. Bărbatul cu care trebuia să mă căsătoresc în această toamnă este plecat de un an şi patru luni în SUA, cu probleme de afaceri. Dar şederea lui acolo s-a prelungit foarte mult peste ceea ce îşi propusese, practic; el trebuia să se întoarcă în iulie sau august (...) Din convorbirile telefonice şi din scrisori nu observ, însă, nici o grabă la el, ca şi cum toate promisiunile noastre nici n-ar mai exista. Mă gândesc să-l întreb direct dacă mai are intenţii serioase în privinţa cuplului nostru, sau totul s-a destrămat fără ca eu să-mi dau seama (...) El este din zodia Leului şi ştiu că este foarte ambiţios, dar s-ar putea ca să fi făcut acolo o nouă prietenie. Mă gândesc la această variantă pentru că mi-a transmis să nu mă duc la el la Los Angeles, că nu are nici un rost şi că odată şi odată se va întoarce în Bucureşti. Firea mea este una răbdătoare şi înţelegătoare, fiind Balanţă, dar nu credeţi că ceva nu este în regulă cu el? Ce mă sfătuiţi să fac? Mi-am propus să-l întreb direct dacă mai doreşte să se însoare cu mine, ca să ştiu ce am de făcut pe viitor..."

Cât de răbdătoare sunt Balanţele?

– Dragă ***Sonia,*** şi eu cred că ceva este putred în această întârziere a iubitului tău, care tot amână un răspuns concret, ca şi cum i-ar fi teamă să privească adevărul în faţă. Din punct de vedere astrologic, în profilul astral al Leilor se spune că dau dovadă de o oarecare instabilitate sentimentală pe termen lung, dar pe termen scurt (cine ştie exact ce înseamnă asta?) sunt fideli şi devotaţi legăturilor sentimentale şi maritale. Statisticile arată că Balanţele se înţeleg de minune cu Leii, indiferent cine este dominant în cuplu. Pe de altă parte, cred că o întrebare directă n-ar strica. Însăşi trecerea timpului în tăcere poate fi un răspuns. Cel dureros, de obicei.

Fecioarele preferă... acvariile!

– Stimată doamnă, în tabelul despre care pomeniţi există următoarele legături sentimentale ale Fecioarelor: cu Peştii este bună, cu Capricornii este tot bună, iar cu Vărsătorii este excepţională. Aş dori să vă precizez că, într-o oarecare măsură, această statistică italiană o contrazice pe cea englezească, unde Fecioarele au afinităţi maxime faţă de Gemeni şi Peşti, iar faţă de Berbeci, Raci şi Vărsători afinităţile sunt minime.

NINETA LUDESCU, Galaţi: „...Aş dori foarte mult să-mi faceţi unele precizări cu privire la compatibilităţile sentimentale aşa cum le-aţi prezentat în tabelul făcut de astrologii italieni, pentru că eu nu am putut face rost de acel număr al revistei dumneavoastră. Mi s-a spus că este foarte clar pentru toată lumea şi că are mai multe grade de ataşament între bărbat şi femeie. Eu sunt Fecioară şi aş vrea să ştiu ce fel de legături am cu Peştii, Capricornii şi Vărsătorii. Vă mulţumesc!

Berbecii nu se tem de reîncarnare

– Dragă ***Ramona,*** în zodiacul lunar chinezesc există două zodii marcate de destinul anterior, adică zodii karmice, foarte dificile din toate punctele de vedere. Credinţa în reîncarnare, specifică budismului chinezesc, este foarte puternică; cele două zodii sunt Dragonul (Berbec) şi Şarpele (Taur). Complicaţiile destinelor acestor zodii sunt greu de explicat pe scurt, căci la chinezi există o dependenţă multiplă faţă de anul naşterii, semnul cosmic al acestuia, ora naşterii şi semnul acesteia etc. în altă ordine de idei, eu prefer să spun că nu există nici o legătură între zodiile chinezeşti şi cele ale astrologiei clasice occidentale, având în vedere că cele asiatice sunt telurice, iar ale noastre sunt celeste. Pentru tine, ca femeie din Berbec, este preferabil să ai legături strânse cu Racii şi Capricornii şi, în general, să eviţi legăturile cu bărbaţii din Fecioară. Pentru propria ta curiozitate, îţi amintesc că în stil chinezesc, afinităţile maxime le ai faţă de Lei şi Săgetători, deci iată că nu se potriveşte deloc. Dacă voi avea prilejul, într-un număr viitor voi prezenta mai detaliat relaţiile şi corespondenţele dintre zodiile occidentale şi cele chinezeşti, dar mai ales dependenţa de semnul cosmic al nativilor din ţara cea mai populată a lumii.

RADU IANIERI

RAMONA, Giurgiu: „...Am fost colegă la facultate cu un băiat din China şi am avut prilejul să discut cu el şi despre zodiacul chinezesc, despre care ştia foarte multe. Aşa am aflat că zodia mea, Berbecul, corespunde zodiei Dragonului la ei (...) Printre altele, acel băiat mi-a spus că el nu se grăbeşte să se căsătorească pentru că ştie din zodiacul chinezesc că înainte de 30 de ani ar putea să aibă mari necazuri în dragoste. Nu i-am cerut o explicaţie clară şi nici el nu a vrut să-mi spună pe ce se bazează această frică a lui de o legătură serioasă. Dar sunt foarte curioasă să ştiu dacă există vreo legătură între Dragonul chinezesc şi Berbecul din astrologia noastră, având în vedere că au acelaşi interval. Dacă se poate, aş dori să ştiu şi de ce la chinezi există aceste concepţii pe care ei le respectă cu stricteţe. Vă mulţumesc!"

ANCHETA săptămânii

Eşti un perfecţionist?

Dintotdeauna, omul a tins spre perfecţiune. Chiar şi în urmă cu milioane de ani când îşi şlefuia uneltele primitive din piatră. Pe măsură ce specia umană a evoluat, omul a început să-şi pună problema perfecţiunii: în producerea bunurilor materiale, în credinţă, artă, în organizarea socială, politică sau familială. Uneori a avut convingerea că a atins perfecţiunea dar de cele mai multe ori şi-a dat seama că acest ideal este imposibil de realizat. Dar drumul spre acest ideal a condus omenirea spre uluitoarele progrese actuale.

◆Eu sunt o perfecţionistă chiar atunci când mi se întâmplă să fac un lucru obişnuit: o banală supă de pui. Mă gândesc cum s-o fac să fie mai bună decât în cartea de bucate. De multe ori nu reuşesc să fac ceva mai bun decât alţii dar mereu îmi propun să fiu cu un pas înainte şi asta, zic eu, îmi dă un certificat de perfecţionistă. *(Mirela Zbârcea, 22 de ani)*

◆Sunt cam delăsător, în general, dar când îmi propun să fac un lucru care îmi stârneşte interesul, simt cum se declanşează în mine energii nebune şi până la urmă reuşesc. Dacă urmăresc acelaşi scop încerc să găsesc noi căi, noi soluţii ca să iasă totul şi mai bine. Mai ales în locurile în care am simţit că mă poticnesc. Aşa încât, pot spune, fără să mă laud, că sunt un perfecţionist. *(Mircea Şofron, 17 ani)*

◆Depinde de scop, de situaţii. Când explorezi un teren mai puţin cunoscut, cauţi să-ţi îmbunătăţeşti metoda de acţiune, să fii mai rapid în reacţii, să găseşti calea cea mai netedă şi mai scurtă spre ţintă. *(Dan Mircea Popescu, 18 ani)*

◆Nu mă preocupă acest lucru. Părinţii mei au avut grijă să-mi asigure viitorul, nu numai al meu ci şi al copiilor şi nepoţilor mei. După ce voi absolvi o facultate o să lucrez la firma tatălui meu. Dacă e cazul, voi deveni un perfecţionist pentru mai bunul mers al afacerilor. Şi pentru a nu-l dezamăgi pe tata. *(Anonim)*

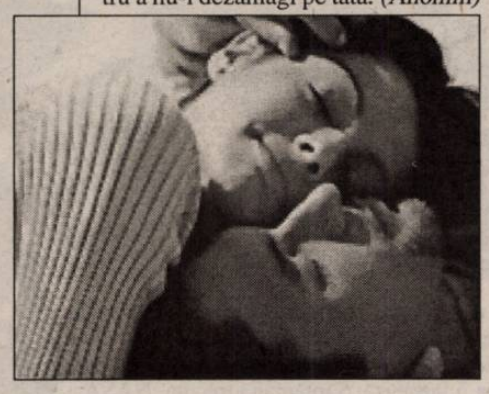

◆Cel mai simplu e să înveţi din experienţa altora şi să nu te dai cu capul de pereţi ca să găseşti perfecţiunea pentru că n-ai cum s-o găseşti. *(Doru, 18 ani)*

◆Sunt mereu într-o competiţie cu mine însămi şi în acelaşi timp cu ceilalţi. Azi nu e de ajuns să fii instruit, să ai una sau zece licenţe şi să zaci într-un birou ca pe vremuri. Trebuie să ştii să-ţi foloseşti cu dibăcie cunoştinţele, adaptându-le la situaţiile cu care te confrunţi pentru că altfel ţi-o iau alţii înainte. *(Simona Cercelus, 22 de ani)*

◆Viaţa te învaţă să devii un perfecţionist, nu trebuie să-ţi propui tu asta. Eu încerc să fac faţă oricărei situaţii în mod inteligent şi onorabil. *(Silviu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

Simulare periculoasă

Un institut de statistică din Kyoto a efectuat o serie de anchete legate de simularea orgasmului. Din cei 3.000 de subiecţi aleşi, de ambe sexe, 25% dintre bărbaţi şi 55% dintre femei au mărturisit că obişnuiau, pentru a-şi stimula partenerul, să simuleze plăcerea finală. Un fenomen îngrijorător întrucât mimarea plăcerii poate perturba funcţia sexuală a organismului şi poate genera o serie de afecţiuni psihice.

Relaţii extraconjugale fatale

Câţiva cercetători cardiologi de la spitalul St.Thomas din Londra au ajuns la concluzia că bărbaţii trecuţi de 40 de ani care îşi înşală nevestele, mai ales cu femei tinere, sunt predispuşi riscului unui infarct. Studiile efectuate au relevat faptul că peste 70% din cazurile unui infarct produs în timpul actului sexual au fost înregistrate în timp ce aceştia făceau amor cu amantele lor. Pe de altă parte, experţii londonezi au constatat că riscul unui infarct în timpul actului sexual în relaţiile conjugale este foarte redus.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

magazin

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margărita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Irina Stoica
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Nataşa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU *Preşedintă a Consiliului de Administraţie*
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN, ADRIAN HOAJĂ, PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România Fax: 224.39.96

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:

„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Ce se mai predă prin universităţile lumii

Ştiinţa... lui HARRY POTTER!

„Nu ne adunăm doar pentru a vorbi despre cărţile lui Harry Potter şi pe urmă să acordăm un titlu universitar. Este efectiv un curs la nivel de Colegiu!". Acestea sunt cuvintele profesorului de fizică George R. Plitnik, care, la cei 61 de ani ai săi, a produs o revoluţie în învăţământul superior american, printr-un curs „răsplătit" cu trei puncte pe carnetul de note, o analiză a... magiei celebrului personaj creat de J.K. Rowlins. Lucrurile par şi amuzante şi simple, dar de fapt... nu este chiar aşa!

Întrebările lui Harry

Titlul oficial al cursului este „Ştiinţa lui Harry Potter" şi prof. George Plitnik îl ia foarte în serios, chiar dacă urcă la catedră îmbrăcat în hainele deja celebrului director al şcolii de magie şi vrăjitorie Hogwarts, Albus Dumbledore. Ceea ce îl interesează pe el, ca profesor de fizică, specializat în domeniul acusticii, este să studieze posibilele legături între magie şi ştiinţă. Întrebările, sub aparenţa „uşurinţei" lor, nu îşi găsesc leşne un răspuns: poate studiul teoretic şi practic al antigraviaţiei să producă o mătură zburătoare? Poate fi explicat Fluffy, câinele cu trei capete, prin cercetările de inginerie genetică? La cursuri participă 15 studenţi – începători şi avansaţi – care, dacă iau lucrurile în serios, au destulă bătaie de cap pentru a furniza un răspuns rezonabil.

Interesant este şi faptul că nu doar Universitatea de stat din Frostburg (cu cei 4.300 de studenţi anual ai săi) este preocupată de acest nou mod de concepere a programelor universitare. În Ohio şi California există cursuri, dedicate vocabularului folosit în romanele lui Harry Potter, iar Universitatea de Stat a Pennsylvaniei are deja un program similar pentru copii, dedicat însă... taberelor de vară!

Pornind de la o carte

Cursul lui Plitnik pare să fie primul care să predea *oficial* ore la nivel universitar despre aspectele ştiinţifice ale poveştilor micului vrăjitor. Plitnik spune că şi-a „construit" cursul după ce a citit cartea scriitorului londonez Roger Highfield, „Ştiinţa lui Harry Potter: cum funcţionează în realitate magia", o carte care foloseşte magia *ca pretext* pentru a prezenta cele mai noi evoluţii ale ştiinţei moderne. Highfield discută aici modul în care tehnologia noastră „umană" ar putea măcar „aproxima" efecte magice – trecerea prin pereţi, autogenerarea oaselor – făcând o incursiune printre cele mai îndrăzneţe idei ale ştiinţei, de la ingineria genetică la teleportare. Iar studenţii trebuie să realizeze, drept lucrări practice, „lucruri similare"! Pe lângă obligaţia de a prezenta şi analiza subiecte ştiinţifice pornind de la „ideile" lui Harry Potter!

Ca să nu ne plictisim...

Cursul este de fapt destinat studenţilor care NU se specializează într-un domeniu ştiinţific. Nu există formule, nici ore de laborator. Iar prof. Plitnik încearcă tot timpul să... tempereze lucrurile, să fie cât mai aproape de latura de... „divertisment". Motiv pentru care se şi îmbracă aşa cum o face, şi organizează evenimente insolite, cum ar fi invitarea unui specialist brazilian, urmată de participarea la o paradă muzicală pe... biciclete! „Mă plictiseam să fac mereu aceleaşi lucruri", spune Plitnik. El a mărturisit că citise cărţile lui Harry Potter doar din amuzament, cu mult înainte de a-i veni ideea cursului. Apoi s-a gândit că folosindu-le poate „agăţa" mai uşor studenţii. „Credeţi că dacă aş fi anunţat la avizierul central un curs despre ştiinţa şi tehnologia avioanelor, s-ar fi înscris cineva?", spune el. Iar rezultatul nu s-a lăsat aşteptat. După cum declară Michael Dorsey, unul din studenţii începători, se vede că Plitnik „ia lucrurile în serios şi ştie despre ce vorbeşte!". Distincţia acordată în anul 2002 de către Sistemul Universitar din Maryland insolitului profesor „pentru excelenţă în cercetare şi activitate creatoare" poate fi pe deplin meritată!

* * *

Catherine Gira, Rectorul Universităţii de Stat din Frostburg, este sigură de succesul noului curs şi de atracţia pe care acesta o va exercita. „Indiferent de titlul cursului – spune ea – magia va fi aici analizată folosind cele mai avansate concepte din fizică, chimie, biologie şi tehnologie. Şi aceasta se va face într-un fel care să trezească interesul studenţilor de astăzi." Poate că zâmbiţi citind asemenea declaraţii. Dar, gândiţi-vă că nimeni nu s-ar fi gândit în urmă cu 30 de ani, să zicem, să trimită spre publicare unei reviste ştiinţifice „serioase" articole despre găurile negre, iar astăzi acestea sunt propuse să primească Premiul Nobel!

MIHAELA DOROBANŢU

Un „vampir" în organismul uman

BATERIA CARE SE HRĂNEŞTE CU SÂNGE

Să ne imaginăm următorul scenariu: Un tânăr aleargă prin parc cu căştile unui walkman la urechi. Cu toate că aparatul nu e prevăzut cu baterii, acesta funcţionează la parametrii normali. Ba mai mult, nu e în pericol de a rămâne fără sursă de energie. Şi asta datorită unei tehnologii de excepţie. Walkman-ul e legat de un mic dispozitiv fixat pe braţ, prevăzut cu doi electrozi implantaţi într-o venă. Dacă alimentarea minicasetofonului e deficitară, tânărul nu are altceva de făcut decât să înghită câţiva biscuiţi sau o ciocolată şi acesta reîncepe să funcţioneze la parametrii normali. Un scenariu posibil dar, probabil, lipsit de interes în plan real. Totul porneşte de la o micropilă cu carburant sangvin care poate alimenta un dispozitiv implantat în corpul uman, cum ar fi un implant auditiv sau orice altă proteză care are nevoie de alimentare electrică. Pila cu zahăr, cum i se mai spune, a fost

realizată de o echipă de specialişti niponi de la Panasonic Nanotechnology Research Laboratory, care foloseşte glucoza din sânge drept carburant. Aparatul se află deocamdată în stadiu de cercetare dar japonezii sunt siguri de fiabilitatea sa. În urma testelor, aceştia au reuşit să genereze un curent de mică intensitate. Se estimează că un corp uman ar putea dezvolta o putere electrică de aproximativ 100 w dar pentru asta ar fi nevoie ca energia produsă de întreaga hrană pe care o ingerează să fie consumată de pila electrică. Un curent electric endogen de câţiva waţi e posibil de obţinut în condiţiile unui consum rezonabil de glucoză care să nu afecteze echilibrul biologic, curent ce l-ar putea completa pe cel produs de bateria unui pacemaker. Durata de funcţionare a acestuia ar fi astfel prelungită, ceea ce ar diminua considerabil numărul intervenţiilor chirurgicale pe care purtătorii acestui implant trebuie să le suporte pentru a fi înlocuit. Pila cu zahăr are însă nevoie de o enzimă care să faciliteze procurarea energiei din glucoza din sânge (compusă din carbon, hidrogen şi oxigen) din care „smulge" electronii şi descompune restul în bioxid de carbon şi ioni de hidrogen, imitând astfel procesul biologic în urma căruia corpul uman transformă hrana în energie. Pentru asta e nevoie de un electrod fin din indiu care ţine loc de catod. Acesta e acoperit cu o substanţă specială care atrage electronii liberi şi îi transmite electrodului. În acest timp, ionii pozitivi de hidrogen sunt atraşi de celălalt electrod încărcat negativ (anodul). Fiecare dintre ei reacţionează cu o moleculă de hidrogen şi un electron, generând curent electric între cei doi electrozi. Acest sistem poate fi folosit într-un viitor apropiat în realizarea de roboţi sangvini inteligenţi, micro sau nanometrici, care să se deplaseze autonom pentru a ajunge în diferite locuri din organism, intervenind chirurgical sau difuzând un medicament.

DORIN MĂRAN

MISTERIOASELE VOCI DIN ABISURI

Să auzi cu privirea...

Un mare laborator de ascultare a „vocilor" tainice se află în inima Pacificului, pe Insula Tahiti (Polinezia franceză), aproape de localitatea Papeete, el aparţinând de Comisariatul pentru Energie Atomică (CEA). Aici se detectează eventualele explozii atomice declanşate oriunde pe glob, dar mai ales se ascultă oceanele şi scoarţa terestră. Zgomotele sunt de fapt văzute, şi nu auzite, deoarece ele se situează în general sub pragul de 20 Hertzi, adică sub limita de perceptibilitate a urechii umane. Aşadar, semnalele respective se afişează în timp real, sub forma unor haşuri, pe ecranul unui computer. Ele traduc vibraţiile înregistrate şi transmise la distanţă de un seismograf situat pe malul mării. Dacă provin din mediul oceanic, călătoresc sub apă, ca unde acustice, uneori pe distanţe de mii de kilometri. Odată ajunse la o insulă precum Tahiti, undele se propagă în subsol şi seismografele le interceptează.

„Şoapte" din depărtare

Din momentul când un sunet se înfăţişează pe ecran, prioritatea zero este localizarea originii sale. La Papeete, s-au înregistrat la un moment dat sunete bizare, dintre care unul a durat nu mai puţin de trei ore – fenomen rarisim. I-au urmat 13 sunete pure, diferite ca formă, durată şi frecvenţă, dar cu certitudine legate între ele. Informaţiile de la bază, corelate cu cele preluate de la alte cinci seismografe, au evaluat viteza (1.500 m/s) şi în cele din urmă s-a stabilit că sursa se afla într-o anumită regiune a Antarcticii; adică, la peste 6.000 km depărtare de Tahiti! Dar ce anume le generase? S-au trecut în revistă variantele cunoscute deja. Sursa animală era exclusă, „cântecul balenelor" având frecvenţe de peste 16 Hz, pe când frecvenţele înregistrate se concentrau între 2 şi 10 Hz. Ipoteza exploziilor militare – nucleare sau de alt tip – a căzut şi ea.

Lumea tăcerii. *Astfel sunt numite, metaforic, adâncimile mărilor şi ale oceanelor terestre. Pentru că în abisurile subacvatice vânturile nu bat, peştii şi algele nu-şi vorbesc, nemaiamintind că omul nu a pus stăpânire şi pe aceste zone, aşa încât să le cutreiere cu tot felul de maşini zgomotoase. Aceasta ar fi, de fapt, imaginea sonoră percepută în mod obişnuit. Totuşi, cercetătorii susţin că sub nivelul mării există un adevărat univers al zgomotelor blânde şi tainice, la fel de fascinant şi de spectaculos, ca şi unduirile anemonelor de mare ori baletul leneş al meduzelor.*

Concertul aisbergurilor

Oceanele intră în rezonanţă, mult mai frecvent, cu sunetele naturale, decât cu cele artificiale, vulcanii şi seismele constituind cele mai redutabile piste în acest sens. Numai că în cazul nostru, vulcanul Erebus era foarte „cuminte", aşa că ultima ipoteză plauzibilă s-a legat de calota glaciară, iar fotografiile din satelit au relevat un nou spectacol fascinant oferit de natură. Cel mai mare aisberg cunoscut vreodată, desprins din trupul continentului rece, intrase în coliziune cu un alt gigant de gheaţă, 1.000 de miliarde de tone „înfruntându-se" pe imensitatea acvatică, lipsite de martori. Misterul straniului concert venit din adâncuri a fost astfel elucidat, într-un mod insolit. Dar permanent, serviciile speciale ale CEA reperează alte noi şi bizare „voci" din abisul oceanelor. Altfel spus, oceanele vorbesc, iar oamenii de ştiinţă le decriptează mesajele.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Vacanţe submarine

Proiectul american „Poseidon Undersea Resorts" lansează invitaţia la o nouă viaţă, petrecută la 18 metri sub apa mării, în curând

la fel de abordabilă ca şi un camping, în vacanţă. Aceasta, datorită unui hotel subacvatic prevăzut să se deschidă în anul 2005. Construit ca un joc Lego, hotelul „Poseidon" va avea încăperi cu pereţii transparenţi în proporţie de 60%, rezistenţi la presiunea apei şi oferind o viziune optimă a fundului oceanului. Ca orice hotel normal, şi aici va exista „Recepţia", bucătăria, un restaurant panoramic, ca şi o sală de conferinţe, toate racordate la un ponton, prin tunelul ascensorului şi cel de serviciu. Clienţii mai sportivi nu vor putea ieşi chiar în aer liber, ci... în apă liberă, pentru scufundări de plăcere. O tentaţie, cărora mulţi nu-i vor rezista. Fireşte, dacă vor avea şi bani suficienţi!

Cadmiul, pe post de hormon

Utilizat frecvent la fabricarea bateriilor şi prezent în cereale, cartofi şi orez, cadmiul dă reacţii negative semnificative, mai ales pentru ficat şi rinichi, în cazul absorbţiei în cantitate mare. În schimb, dozele mici induc în organism efecte similare celor ale hormonilor feminini. Experienţele realizate în SUA pe cobai-femele lipsite de ovare au avut rezultate surprinzătoare: glandele mamare s-au dezvoltat la fel ca la femelele neoperate, producând chiar lapte, în condiţiile primirii unor doze „tolerabile", de cadmiu. De asemenea, puii de sex feminin, ai cobailor-femele tratate cu acest metal în timpul gestaţiei, şi-au dezvoltat mai rapid şi mai evident caracterele sexuale specifice. Din cele remarcate, rezultă un mare motiv de îngrijorare pentru sănătatea omului, deoarece se ştie că, prezent în organism peste anumite limite, cadmiul amplifică riscul apariţiei cancerului la sân.

Enigma morţii „supercaracatiţelor"

Patru caracatiţe uriaşe, dintre care una lungă de 12 metri, au fost găsite pe coasta de nord a Spaniei, motivele morţii lor nefiind prezentate oficial. Totuşi, preşedintele agenţiei de protecţie marină CEPESMA şi-a exprimat convingerea că nava militară „Hesperidele", care întreprinde acţiuni în zonă, a pro-

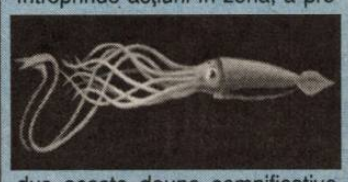

dus aceste daune semnificative, prin undele de şoc generate în urma operaţiunilor sale. În mod firesc, oamenii de ştiinţă care lucrează la bordul vasului militar au combătut din capul locului ideea, admiţând că folosesc tehnica incriminată, tocmai pentru că ea ar implica un impact minor asupra mediului. În urmă cu un an însă, alte trei caracatiţe uriaşe – cele mai mari nevertebrate terestre, trăitoare până la 2.000 metri adâncime – au eşuat în zonă. Oare, cine are dreptate? *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Vizitatori de tip „reptilă”

Conferințele internaționale de ufologie ale IUFOC (International UFO Congress), organizate anual la Laughlin (Nevada), se situează printre manifestările cele mai prestigioase consacrate acestui domeniu, în special prin nivelul participanților. Pentru a ține la curent cititorii revistei Magazin nu doar cu fenomenul propriu-zis al răpirilor OZN ci și cu activitățile celor ce încearcă să descâlcească această enigmă, selectăm în următoarele episoade câteva dintre subiectele dezbătute la conferințele IUFOC din 2002 și 2003.

Profesorul John Mack mereu prezent

Un participant constant la aceste manifestări este **Dr. John Mack,** profesor de psihiatrie la *Harvard Medical School.* El a menționat că în aprilie 1999 a avut la *Harvard Divinity School* o întâlnire pe tema răpirilor cu 25 de profesori din 10 domenii. „Am început prin a discuta despre lumină și energie și am terminat vorbind despre Dumnezeu”. Realitatea conține și un „tărâm mai subtil” decât cel cunoscut de fizică.

Mack a supus discuției câteva cazuri de răpiri în care erau implicați vizitatori de tip „reptilian” descriși de unii ca șerpi sau ca saurieni. Unii martori aveau impresia că aceste creaturi îi spoliau de energie, alții că încercau să-i convingă de importanța reptilelor în concertul tuturor speciilor lumii vii. Profesorul se întreba dacă nu cumva multe mituri despre dragoni, din antichitatea greacă, din tradiția islamică etc. nu sunt de fapt ecouri ale unor întâlniri din vechime cu astfel de creaturi.

Cineva din public a întrebat ce intenții au vizitatorii față de pământeni: ne studiază, ne cultivă (ca pe animalele unei fărme), sau ne ajută să evoluăm? Răspunsul lui Mack a fost: „toate trei”. Ca răspuns la o altă întrebare el a recunoscut ajutorul pe care l-a primit (ca și toată cercetarea OZN) de la miliardarul Laurence Rockefeller, care a sponsorizat mai multe domenii de graniță.

Două tipuri de oameni

În 2003 Mack s-a referit la implicațiile psihologice și cele politice ale întâlnirilor OZN. După părerea sa există două tipuri de mentalități: al celor care exploatează resursele pentru a-și satisface propriile nevoi și al celor care, prin cunoaștere și iubire, acționează spre binele tuturor, considerând ca sacru tot ce este viu. Trecerea de la o mentalitate la alta este pasul peste un prag. Un astfel de pas i-ar face pe mai marii națiunilor să gândească dincolo de granițe și naționalism la binele întregii omeniri. Problema cea mare nu este nici extremismul care apără o anumită concepție, nici prezența extratereștrilor pe Pământ, ci transformarea oamenilor, „reînsufletirea” lor, schimbarea modului lor de a vedea lucrurile. Citând discuțiile sale cu Dalai Lama, Mack și-a exprimat opinia că pământenii nu par să aibă o reputație prea bună printre locuitorii altor planete, deoarece nu avem grijă de mediul nostru, care este și al altor milioane de specii.

Mack a avut probleme cu colegii săi de la Harvard atunci când le-a spus „trebuie să regândim conceptul de *realitate*”. Atunci când a arătat unui coleg psiholog fotografii cu cercuri și formații complexe apărute în lanurile de cereale, acesta i-a răspuns doar atât „nu am un loc în care să plasez aceste lucruri”. Fiul său i-a spus lui Mack „sper să-mi aranjez o carieră înainte ca cineva să descopere că sunt băiatul tău”.

Ierarhia catolică este interesată de extratereștri

O altă personalitate care s-a dedicat aspectelor spirituale ale întâlnirilor OZN a fost **Graham Birdsall,** redactor șef (până la decesul său din 19 septembrie 2003) al revistei *UFO Magazin* din Marea Britanie. La conferințele IUFOC el a vorbit despre motivele pentru care informațiile despre fenomenul OZN sunt ținute sub oboroc. Dacă s-ar anunța oficial că există în preajma noastră tehnologii mult superioare, bursa s-ar prăbuși și s-ar declanșa o criză economică. Dar un motiv important ține și de religie. Birdsall era de părere că tot mai multe dovezi conduc spre concluzia că Vaticanul pregătește treptat pe catolici să accepte în viitor un anunț privind prezența extraterestră pe

Pământ. El a adăugat că în 21 aprilie 2001 NASA a interzis un mesaj al papei adresat astronauților, pe motiv că „ar fi putut ofensa pe non-catolici”. La aceeași conferință, *Budd Hopkins* a amintit de mesajul pe care papa l-a trimis congresului internațional OZN de la Acapulco din decembrie 1999, cu cele mai bune urări ale sale, având în vedere că „ceea ce fac ei este o activitate extrem de importantă”.

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Realitatea care copiază visele

„Am visat odată că mătușa mea avusese un accident de mașină în care își pierduse viața. Înainte de a muri, striga tot mereu «te iubesc» și nu știam către cine. M-am trezit țipând. O săptămână mai târziu murea într-un accident cum visasem eu. După o jumătate de an îl visam pe fratele meu într-un accident. Evident că trece o săptămână și accidentul se întâmplă. Nu moare însă. Nu știu ce pot însemna toate acestea și mi-e tare frică...”

Este clar din acest vis că a pune întrebarea corectă, fie în divinație, fie în viață în general, este într-adevăr o artă – altfel cum să obții un răspuns care să-ți folosească? Dacă suntem întrebați dacă aseară am fost la teatru, răspunsul nostru va fi precis: da sa nu. Dacă suntem întrebați ce am făcut aseară, răspunsul poate fi lung și de cele mai multe ori confuz. Întrebarea pusă spune foarte multe despre poziția în care ne stabilim noi față de obiectul întrebării. La o întrebare de tipul „ar trebui sau nu să fac lucrul acesta?” poate răspunde dorința noastră. Sau teama, sau nesiguranța. O întrebare de tipul „aș vrea să știu mai multe despre...” poate deschide efectiv un dialog cu Sinele nostru înțelept! Acesta nu este o ...mașină de fabricat răspunsuri! Mai curând este o călăuză atentă care ne poate conduce dincolo de simpla nevoie a unui răspuns corect. Dezvăluindu-ne o întreagă gamă de perspective și oferindu-ne o multitudine de alegeri. Căci nu există o singură alegere corectă, un singur răspuns: există doar conștiința semnificației afective și simbolice a fiecăreia din ele. Provocarea pe care o creează fiecare alegere și blocajul pe care îl poate genera în interiorul nostru. A recurge la divinație nu înseamnă a verifica Universul pentru a vedea dacă îți trăiești viața corect sau a afla încotro se îndreaptă ea. Este mai curând o modalitate de a căpăta informații despre fluxul energetic din care facem parte la un anumit moment. Este ca și cum am semăna niște semințe și am afla apoi cum va arăta viitoarea grădină!

Sigur, la un moment dat, noi, sau un alt „interpret” putem vedea o predicție în divinația pe care o practicăm: dar viitorul nu este predeterminat! Viața noastră se supune regulilor Naturii și Energiei, dar sufletul nostru își poate avea întâlnirile proprii pe planuri numai de el știute, iar nouă să ni se ofere o mare libertate în acțiunile și evenimentele în care ne implicăm.

Sinele nostru cu care intrăm în dialog nu ne răspunde la întrebări: el ne vorbește! Uneori ne spune să fim atenți la un lucru sau la un altul; alteori este total neclar în momentul adresării întrebării. Și nu înțelegem nimic din informația pe care ne-o oferă. Ei bine, dar și atunci răspunsul este clar: „Așteaptă, nu a venit încă timpul să știi! Ți-ai formulat întrebarea, acum lasă Sinele Înțelept să-ți aleagă răspunsurile și să-ți pregătească alternativele. Iar apoi, în timp, să te conducă spre adevărata înțelegere...”

Formulând și reformulând întrebări ne dezvoltăm un instinct special care ne va permite în final să ne stabilim, să ne clarificăm, propriile priorități. Să identificăm întrebările cu cea mai mare relevanță pentru noi. Și, la urma urmei, să aflăm mult mai multe despre noi și despre modul în care percepem informația care ajunge la noi ...

EUGEN CELAN

Invazia lumilor paralele

STIGMATELE

Primul a fost Sfântul Francisc din Assisi. În anul 1224, pe mâinile și picioarele sale au apărut excrescențe de carne care semănau până la identitate cu cuiele cu care a fost răstignit Iisus. Semnele au fost denumite încă de la început „stigmata” și până astăzi reprezintă unul din cele mai de neînțeles fenomene care leagă lumea mistică de cea reală, a oamenilor mai mult sau mai puțin obișnuiți. Mulți dintre călugării mănăstirii în care se afla el le-au văzut și au depus mărturie, atât în timpul vieții sale, cât și după ce a murit, doi ani mai târziu. Biserica catolică recunoaște acest lucru și îl sărbătorește la 17 septembrie. Un cercetător, dr. Imbert, numără de altfel 321 de cazuri de stigmata (și numărul poate deveni și mai mare dacă se consultă bibliotecile din Germania, Spania și Italia). 41 dintre aceștia sunt bărbați... Conform altor păreri, numărul stigmatelor „adevărate” nu ar depăși câteva zeci în întreaga lume.

Problema majoră în înțelegerea lor se datorează faptului că cercetătorii nu au avut niciodată până acum ocazia să „vadă” stigmatele în chiar procesul formării lor și nici să stabilească dacă ele dispar în mod natural după un anumit timp. De aici ...tot felul de ipoteze privind posibilele explicații „normale”: afecțiuni dermatologice, fenomene psihosomatice (manifestări induse pe cale psihică. Asemănările comportamentale ale tuturor misticilor – ca și în cazul persoanelor isterice – sprijină destul de mult această ipoteză) și în fine, cazul „simplu” al unor răni autprovocate din cele mai diverse motive.

Stigmatele sunt atât de bine documentate istoric încât nimeni nu le poate contesta realitatea. Mai mult, toți stigmatizații au cerut ca rănile să le fie ascunse și să nu se vorbească pe seama lor, deci ideea unor scopuri ascunse este și ea înlăturată. „Viața stigmatizaților este un lung șir de dureri care izvorăsc din Divina maladie a stigmatelor și care se sfârșește doar o dată cu moartea”, spune același dr. Imbert.

De asemenea, tot din documentele istorice reiese că stigmatele apar doar la persoane cărora le sunt proprii momentele de extaz și viziunile, mergându-se până la evidențierea scenelor celor mai dramatice din timpul Răstignirii. Iar viziunile și aparițiile sunt periodice. Repetatele extaze ale Sfintei Catherine de Ricci în timpul Săptămânii Mari au început în 1542, când ea avea 20 de ani și s-au repetat cu o frecvență totală în fiecare an de atunci, timp de câte 28 de ore, începând de la amiaza Joii Mari și până în seara Vinerii Mari. În tot acest timp, Catherine vorbea ca și cum juca o piesă care, așa cum s-a observat, era împărțită în 17 părți. La ieșirea din starea de extaz, brațele și picioarele ei erau pline de răni produse de bice și de corzile care, în timpul cumplitei experiențe, o înlănțuiseră.

Nimeni dintre cei care au studiat cazurile de stigmata nu a afirmat că doar imaginația ar putea produce asemenea răni la un subiect normal, dar situația este diferită în cazul celor aflați în situații anormale, cum ar fi extazul sau hipnoza. Dificultatea unei explicații coerente este și mai mare când constatăm că medicii nu au putut niciodată să vindece aceste răni, că rănile nu emit niciodată mirosuri fetide și, mai mult, cum este celebrul caz al Sfintei Ioana a Crucii, din ele se degajă un parfum extraordinar... Cum am putea obține totuși o explicație științifică a unui fenomen care, poate mai mult chiar decât altele, pare produs efectiv în urma întrepătrunderii cu o altă lume? Există o singură soluție: să se poată genera asemenea răni pe cale naturală, fără vreo legătură cu o idee religioasă! Dar acesta este un lucru pe care nu l-a reușit nimeni până acum...

MIHAELA DOROBANȚU

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise” în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin” o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

M/44

NUME _____ PRENUME _____

ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____

ADRESA: str. _____ nr. _____, bl. _____

sc. ___, et. ___, ap. ___, sector ___, localitate _____

cod _____, județul _____.

NOTA REDACȚIEI: *Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare”. Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!*

Încă o precizare: *numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.*

Halucinații sau legende?

Un dragon justițiar

La această rubrică au fost prezentate mai multe vietăți aparținând de pseudoștiința numită criptozoologie, care este atașată de parapshologie de unele reviste de profil. Dar în îndepărtata Chină, imaginația de care dă dovadă folclorul de acest gen este, poate, elementul cel mai impresionant. În mai multe manuscrise și pe vase din secolul XV este prezent un soi aparte de dragon, nemaiîntâlnit în relatările din alte vremuri. Se spune că o provincie din sud-estul Chinei era terorizată de o făptură cu corp de pește și cap de porc mistreț, care se putea deplasa pe uscat și în apele râurilor. Colții săi ar fi fost otrăviți, iar menirea lui printre oameni era aceea de a pedepsi (a executa) nelegiuiții care au scăpat de judecată. Monstrul amfibiu, justițiar de acum cinci secole, aduce aminte de o morsă cu colții îndreptați în sus, însă este, totuși, departe de mamiferul care nu era cunoscut chinezilor din acea epocă. O umbră de adevăr există și se referă la unele experimente făcute la Curtea imperială chineză pe animale. Încrucișări dintre cele mai spectaculoase – numai pentru divertismentul anturajului suveranului – sunt consemnate din cele mai vechi timpuri. Dar acest monstru depășește puterea noastră de imaginație.

PAUL IOAN

Cât de mult știm despre noi înșine?

Fericirea este (și ea) înscrisă în gene!

Denumită și „bunăstare subiectivă", fericirea a constituit deseori subiect de interes pentru psihologi și sociologi. Remarcabil este că în felul acesta s-a constatat că „fericirea" depinde mult mai puțin decât ne-am fi putut aștepta de factorii externi! 80 % din fericirea noastră are o origine ...genetică!

Gemenii și fericirea

Unul din principalele mijloace de investigație a fost studierea evoluției câtorva mii de cupluri de gemeni de vârstă medie. Rezultatele au fost edificatoare: doar 3% din modificările de „bunăstare" s-au datorat statutului socio-economic, educației, venitului familial, stării maritale sau credinței religioase. Între 44 și 53% diferențele sunt de natură genetică. Iar repetarea testelor după intervale de 5-10 ani a scos în evidență faptul că o stare de fericire stabilă se transmite ereditar în proporție de peste 80%! Și totuși,

O stare... întâmplătoare?

Sunt mai fericiți cei care merg la serviciu în haine elegante sau cei care merg în salopetă? Cei care se află în vârful scării sociale sau la baza ei? Americanii albi sau cei negri? Bărbații, pentru că țin frâiele puterii, sau femeile? Răspunsul surprinzător al unui studiu publicat de psihologii David Myers, Hope College, Michigan, și Ed Diener în revista „Psychological Science" este surprinzător: nu se poate face o precizare! Capacitatea de adaptare a oamenilor este foarte mare iar condițiile de viață nu par să aibă influențe decisive asupra dispoziției lor. Și totuși, unii oameni sunt, **în medie,** mai fericiți decât alții! De ce depinde atunci fericirea? Biologul Dean Hamer, de la Institutul Național al Cancerului reușește să arate că pentru fiecare dintre noi fericirea „fluctuează" în jurul unui anume nivel mediu determinat în mare măsură de gene. Revenind tot la exemplul gemenilor, ei ating același nivel de fericire în 44% din cazuri, așa că fericirea „de moment" poate fi considerată aproximativ „fifty-fifty" influențată de factori genetici și de factori întâmplători, în timp ce într-un viitor apropiat, de pildă peste zece ani, ea este în proporție covârșitoare (peste 80%!) determinată genetic. Cu alte cuvinte...

...Răspunsul se află în gene

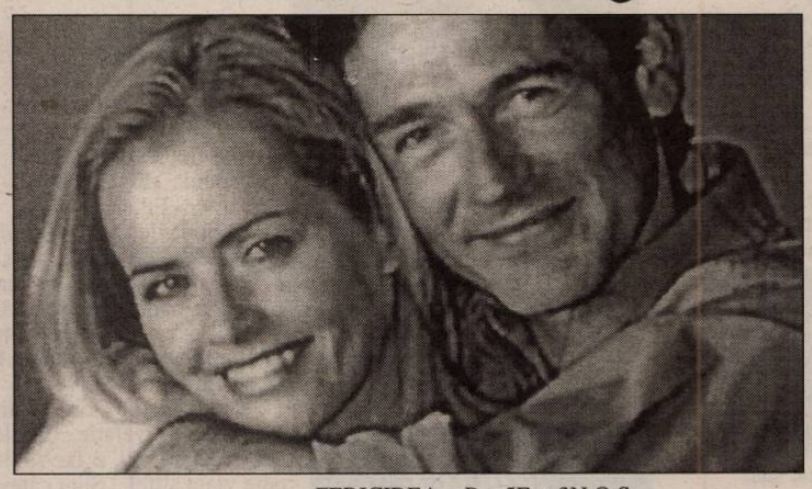

Creierul nostru este, o știm, o adevărată superuzină chimică. Printre alte neurosubstanțe care se fabrică și se transmit aici se află dopaminele, „substanțele plăcerii" și serotonina, substanța responsabilă pentru stările noastre „mizerabile". Acestea transportă informație între diferite celule nervoase sau între acestea și mușchii corpului. Zonele terminale ale neuronilor „le eliberează" când sunt „atinse" de un semnal electric circulând de-a lungul lor. Substanțele respective circulă liber spre o altă destinație unde vor declanșa sau bloca un nou impuls. Apoi, celula „transmițătoare" va reabsorbi o mare parte din cantitatea de substanță rămasă liberă. Dar nu tot: ceea ce rămâne în stare de libertate ne creează noua stările de fericire sau dezamăgire pe care le resimțim. Și cum genele sunt cele care poartă toate instrucțiunile pentru fabricarea substanțelor, ele sunt și cele care „dictează" asupra stării noastre generale. Aici trebuie căutat deci, conform celor mai noi cercetări, secretul fericirii sau nefericirii noastre. Pentru aceasta dispunem de...

...Zece factori, patru întrebări și ...o rețetă

Predispoziția genetică este identificată drept cel mai important factor al fericirii. Ea este urmată de căsătorie, cercul de prieteni, „moderația" în dorințele nutrite, facerea de bine altora, credință, renunțarea de a compara tot timpul felul în care arăți cu al celorlalți, câștigul bănesc și îmbătrânirea frumoasă. De-abia pe ultimul loc apare și ...inteligența, dar cu legături foarte slabe cu capacitatea de a fi fericit!

În schimb, tot oamenii de știință oferă și o posibilă formulă pentru ca oricine dintre noi să calculeze cât este de fericit. Iat-o, cu explicațiile de rigoare și... instrucțiunile de folosire.

FERICIREA = P + 5E + 3N.O.S

Nu vă speriați, este foarte simplu: vă înmulțiți cu 5 existența (E), cu 3 „nevoile de ordin superior" (N.O.S.) și le adunați pe toate cu caracteristicile dv. personale (P). Rezultatul va fi ...procentul dv. de fericire. Cum faceți? Răspundeți cât mai cinstit la patru întrebări:

1. Sunteți puternic, flexibil, deschis la schimbări și gata să mergeți în întâmpinarea celorlalți? *2.* Aveți o imagine pozitivă, vă reveniți repede din necazuri și considerați că vă controlați propria viață? *3.* Considerați că viața v-a oferit ce v-ați dorit în materie de sănătate, bani, siguranță, libertatea de a alege, sentimentul că aparțineți unei comunități? *4.* Puteți cere sprijinul celor apropiați, să vă cufundați total în lucru, să vă confruntați cu propriile așteptări și să vă implicați în activități care să vă dea sentimentul unui scop clar urmărit?

Notați cu note de la 1 (foarte puțin) la 10 (total sau foarte mult) fiecare răspuns. Punctajele de la întrebările 1 și 2 împreună vi-l dau pe P; punctajele de la întrebările 3 și 4 vi-i dau pe ceilalți doi factori, E și N.O.S. Formula vă oferă răspunsul final.

De exemplu, dacă v-ați „notat" cu câte 10 puncte la întrebările 1 și 2, cu 8 la întrebarea 3 și cu 9 la ultima întrebare, „nivelul de fericire" va fi de 20 + 5X8 + 3X9, rezultă 87. Să fii 87% fericit... Nu-i chiar așa rău, deși se poate și mai bine...

MIHAELA DOROBANȚU

Întrebări pe care nu vi le-ați pus

Cum vorbesc ventrilocii?

Dacă ar fi să ne luăm, strict, după sensul lingvistic al cuvântului, ar trebui să spunem că ventrilocii vorbesc „din burtă". Ceea ce e imposibil, totuși. Ei, bine, ei se exprimă ca orice om normal, folosindu-și corzile vocale, însă fără să-și miște buzele și maxilarele. Oare cum se face o asemenea bazaconie de bâlci?

Pentru articularea sunetelor fără mișcarea mușchilor feței, iluzionistul re-creează mișcarea buzelor chiar în interiorul gurii sale întredeschise. Mai precis, își mișcă limba spre cerul gurii, pentru a modula sunetele. Pentru aceasta, limba trebuie să fie foarte musculoasă, iar cerul gurii foarte mobil, ceea ce necesită un antrenament intensiv. Chiar și-așa, foneme ca B, F, M, P și V (așa-numitele bilabiale) sunt imposibil de pronunțat fără o ușoară apropiere a buzelor. De aceea, se evită cât mai mult cuvintele care să le cuprindă, iar pentru a convinge publicul, se „fabrică" și un alt ton al vocii decât cel natural; de obicei, efectul e mai puternic la nuanțele baritonale, mai dificile de obținut. Cine vrea să încerce?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Omul în oglindă

LECȚIA CLANULUI KENNEDY

Așa-zisul blestem al deceselor timpurii și violente care a afectat clanul Kennedy a reprezentat punctul culminant de concretizare a unei noi științe: psihobiologia funcțională

Modul de a fi al fiecăruia dintre noi se poate încadra într-o tipologie bine determinată neurofuncțional și genetic

Alcoolici, toxicomani, afemeiați, orgolioși, răzbunători... Toate aceste tendințe vor putea fi controlate datorită noii științe

Cele trei profile psihologice care decid destinul

La 16 iulie 1999, John Kennedy-junior (fiul președintelui asasinat) își pierdea viața într-un tragic accident de avion (pe care-l pilota), deși fusese avertizat că vremea nu este favorabilă. Ce l-a determinat să înfrunte soarta cu atâta obstinație? Se pare că n-a fost un simplu act de curaj necenzurat de instinctul de conservare. De la stabilirea clanului Kennedy în SUA, nu mai puțin de zece descendenți au murit de timpuriu și în condiții violente; media de vârstă a acestui clan a ajuns la doar 44 de ani, cu 28 de ani mai puțin decât speranța de viață a americanilor. Să fie o întâmplare, un blestem sau există o explicație științifică?

Pornindu-se de la cercetările psihobiologice asupra clanului Kennedy (și nu numai, avându-se în vedere și familia magnatului Paul Getty), echipe interdisciplinare de cercetători au demonstrat că există dovezi concludente care transformă blestemul într-o relație de determinare între patrimoniul genetic al fiecărui om, funcționarea creierului și temperamentul și caracterul. Cu alte cuvinte, comportarea noastră de-a

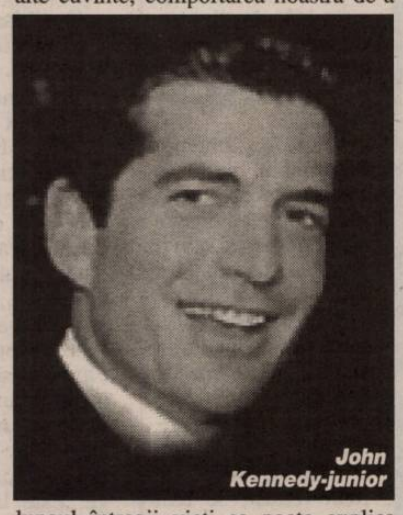

John Kennedy-junior

lungul întregii vieți se poate explica psihobiochimic. Testele efectuate pe loturi mari de voluntari de diverse vârste și pe copii de 4-10 ani au arătat că există trei tipologii esențiale, contrazicându-l pe Hippocrate, care stabilise că există patru: *sangvini, melancolici, colerici* și *flegmatici.* Cele trei noi categorii impuse de noua știință, psihobiologia funcțională, sunt:

1. *Cei (cele) care caută mereu noutatea*
2. *Cei (cele) care evită, se feresc obsesiv de suferință*
3. *Cei (cele) care râvnesc permanent la recompensă*

Vă recunoașteți în noul sistem de clasificare? Dacă aveți ezitări, metodele de vizualizare a funcționării creierului (imageria cerebrală) vă deconspiră cu mare exactitate, alături de analizele de sânge, urină și lichid cefalo-rahidian.

Suntem optimiști sau pesimiști chiar de la naștere

Compușii chimici numiți neurotransmițători, dirijați de anumite grupuri de gene, sunt responsabili pentru atitudinea noastră în societate și față de noi înșine. Cantitățile variabile de serotonină, dopamină și noradrenalină secretate de creier hotărăsc în ce tipologie ne încadrăm și, în consecință, ce tendințe vom avea toată viața. *Căutătorii de noutate* sunt optimiști, nesociabili, irascibili și predispuși la experiențe vicioase (alcool, droguri, sex), dar pot avea o carieră excepțională. *Cei care evită cu obstinație suferința* sunt pesimiști, sociabili, nu se afirmă în societate în nici un fel. *Avizii de recompense* sunt introvertiți, nu trezesc încredere, forțează afirmarea și preluarea puterii fără să aibă vreo vocație nativă.

Pe baza tuturor concluziilor ce se desprind din cercetările de până acum, se poate spune că există mari speranțe pentru tratatea tututor deficiențelor comportamentale și temperamentale, de la alcoolici și depresivi și până la cei care au o atitudine antisocială violentă... Blestemele de orice natură nu vor mai fi credibile, chiar dacă mulți mai cred în ele.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

GHICITORI PESTE GHICITORI...

Stranii și minunate întâmplări se petrec la 1.100 metri adâncime sub solul provinciei britanice Yorkshire! Căci în fundul de mină – una dintre cele mai adânci din lume – s-a pripășit Laboratorul Subteran Boulby pentru Studierea Materiei Negre. În care laborator, lucrează, în încăperile tăiate în rocă, fizicieni și... astronomi. Ei folosesc aparate de măsură ultrasensibile și hipersofisticate, în goană după particula care, în sfârșit, ar arăta că Universul funcționează logic.

Într-adevăr, cosmologia s-a lămurit asupra timpului scurs de la Big Bang, Explozia Inițială: 13,7 miliarde ani este vârsta Universului nostru (o sondă cosmică numită WMAP-Wilkinson Microwave Amisotropy Probe și-a adus contribuția la rezolvarea ghicitorii). Mai știm că Universul este inflaționist – crește tot timpul – și că, din punct de vedere matematic are 12 dimensiuni dar ochiului nostru i-ar apărea, privit dintr-un punct care nu există, ca având forma de șa – supernovele de tip 1A ne-au spus această poveste. Iar mai nou am aflat – și acesta este motivul pentru care s-au cheltuit aproape 4 milioane dolari pentru construirea Laboratorului Boulby – că este construit, de către făuritorii lui, mai ales din energie neagră (73%), materie neagră (23%) și atomi clasici (restul – adică stele, nebuloase, planete, asteroizi și particule circulând liber prin hăurile intra și extra galactice). Dar ce înseamnă energie neagră și ce este materia neagră – ține mai degrabă de domeniul ghicitului – căci cum poți studia ceva ce nu se vede și nu se „simte", în nici un fel de aparat construit de mâna omului? Energia neagră, se pare, acționează împotriva forțelor de gravitație – ceea ce ar putea explica anomaliile pe care le-au prezentat sondele „Pioneer 10", „Pioneer 11", „Ulisses" și „Galileo" – al căror comportament straniu a pus la grea încercare fizica lui Newton! Mai mult, încearcă să „ghicească" astronomii, s-ar putea ca energia neagră să fie cea care ține legat Universul, care altfel s-ar „desumfla", întorcându-se spre atomul inițial. Cum nici despre materia neagră nu se știe mai mult, astrofizicienii, lucrând în subsolul Angliei, tocmai asta și-au propus: să dibuiască WIMP-ii, adică Weakly Interacting Massive Particles, pe românește „Particule Masive cu Interacție Slabă", din care se bănuiește că ar fi „construită" evaziva – până acum – și strania materie neagră. Despre care WIMP-i nimeni nu are nici cea mai mică idee – poate doar urma trecerii lor prin laboratorul din mină să poată fi detectată – iar fizicienii și astronomii să răsufle ușurați: da, materia neagră există, da, energia neagră se face simțită, deci Universul are noimă...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

SUFERINŢE ALE SUGARULUI

Odată ajunşi pe lume, nou-născuţii au tot felul de suferinţe, despre care ei nu au cum să ne dea amănunte decât plângând. Între acestea se evidenţiază colica abdominală. Aparent, în plină sănătate, sugarii, şi mai ales băieţii, plâng sfâşietor, refuză biberonul şi orice fel de alimentaţie.

Ei îşi flectează picioruşele pe abdomen care este dur şi balonat. Alteori, micuţii bolnavi au diaree, febră şi plâng neîntrerupt, ore în şir.

La sugari, în primele trei luni de viaţă, se declanşează colica abdominală, persistă în cazuri mai rare până la şase luni, după care dispare. Aşadar, în astfel de cazuri, în afara semnelor descrise mai sus, micuţii îşi ţin pumnişorii strânşi şi ţipă aproape continuu iar plânsul lor revine enervant la aceleaşi ore.

Încercările de liniştire din partea adulţilor sunt adesea zadarnice. La prima masă însă ei beau cu lăcomie, cantităţi mici de lapte sau de ceai, după care reîncep programul de plâns... Căutaţi cauza acestui simptom. Dacă micuţul este sătul, pempersul abia schimbat şi uscat, dacă semnele incipiente ale unei alte boli sunt excluse şi totuşi în prezenţa mamei micuţul plânge, mai mult ca sigur un spasm, o colică abdominală sunt evidente.

Alteori însă, balonarea poate fi cauzată de înghiţirea de aer care poate fi petrecută în timpul suptului din biberon. Iată de ce se recomandă ca, ţinând biberonul copilului care suge, acesta să aibă toată partea de sus plină cu lapte. Orificiul tetinei să fie potrivit de larg, lichidul să curgă încet şi masa să dureze 15-20 de minute. Oricum, cantitatea zilnică de aliment, recomandată de medic, să fie împărţită în 5-6 reprize egale.

Mama se va sfătui cu medicul pediatru dacă nu cumva puterea de digestie a sugarului este întrecută de cantitatea de lapte. Mai mult, se va ţine seama că o parte din zahărul adăugat în ceai ar putea să ajungă nedigerat în segmentele inferioare ale colonului şi să declanşeze astfel balonarea.

Dar crampele mai pot fi cauzate şi de albuminele din laptele de vacă – dacă nu sunt folosite preparatele din lăpturi speciale pentru sugari. Mai mult, dacă mama consumă produse lactate, chiar laptele matern poate avea urme de albumină incriminată.

În vremea cât se petrec crampele, sugarul are nevoie de căldură. Aplicaţi-i lin, ca o mângâiere, palma dv. pe abdomen şi înfăşaţi-l cu scutece calde, pufoase. Puneţi-i chiar o compresă caldă între scutece şi aşezaţi-l pe partea dreaptă ori ţineţi-l strâns la pieptul dv.

În toate cazurile, colica abdominală dă o durere violentă în jurul ombilicului. Aceasta cedează însă la vorba blândă şi la palma caldă a mamei care îi masează uşor abdomenul.

Cu trecerea primelor luni de viaţă, acest misterios fenomen, al colicei abdominale, dispare de la sine.

Dr. VALERIU MANTA

Indiscreţii

Vedetele mămici

Sunt şi mai frumoase după ce au devenit mame. *Uma Thurman*, mai splendidă după despărţirea de Ethan Hawke, este plină de tandreţe faţă de micuţa Maya Ray, de 5 ani, şi Joy, de 2 ani. Programul de tandreţe aplicat copiilor săi este în totală disonanţă cu violenţa din ultimul său film, „Kill Bill", de Tarantino.

Pentru *Jodie Foster* a fi mamă este o revelaţie. Charles, 5 ani, şi Kit, 2 ani, o fac să descopere viaţa altfel. „Sunt câteva lucruri de o puritate absolută în felul în care băieţii mei mă iubesc, iar creşterea lor este cel mai interesant lucru din tot ceea ce aş putea face."

De când o are, *Kate Moss* nu se desparte niciodată de Lila Grace, de 1 an. Chiar şi în timpul nebuniei programului impus de prezentările de modă, nu este departe de fiica sa.

Iubirea pluteşte în aer

Cuplurile de staruri se fac şi se desfac într-un ritm nebănuit. Nicole Kidman, divorţată de Tom Cruise, se afişează acum, oficial, cu Lenny Kravitz. Ataşatul de presă al incendiarei actriţe a confirmat şuşotile: „Lenny înseamnă mult pentru Nicole". Văzuţi des împreună în ultimul timp, ei afirmă că nu sunt mai mult decât prieteni, preferând discreţia despre relaţia lor, pentru a-şi proteja copiii. Indiscreţii au remarcat însă un diamant enorm pe degetul lui Nicole. Comentariul? Fără îndoială este un cadou de la iubitul său...

Regina reginelor

Mereu incredibil de frumoasă, Rania, regina Iordaniei, l-a însoţit recent la Paris pe soţul său, regele Abdallah II. A folosit acest prilej pentru a dezbate, împreună cu Bernadette Chirac, cauza fondului mondial pentru vaccinare, a cărei cofondatoare este. Cuplul regal a plecat apoi în Suedia. La întâlnirea cu regina Silvia a Suediei, Rania purta o rochie inspirată, plină de rafinament şi eleganţă desăvârşită.

Pentru părinţi

PROBLEME DE SUFLET

O sumedenie de probleme de comportament ale copiilor mici, şcolari îndeosebi, îi sperie pe părinţii lor tineri. Între vârstele de 4-12 ani, acestea sunt atât de diverse, de surprinzătoare, încât unele mame cred că nu le mai pot face faţă.

Acum, la început de mileniu, mulţi copii au o excelentă părere despre ei, despre aptitudinile şi chiar despre aspectul lor fizic.

Dar, între şcolarii mici, mai aleş, sunt şi unii conştienţi de defectele lor fizice ori sufleteşti, lăuntrice, pe care le duc cu ei. Aceşti copii rămân retraşi, se tem de eşecuri, sunt nepregătiţi să stea alături de colegii lor atât de emancipaţi. Ei se acoperă de un complex de inferioritate şi urmările se citesc imediat: iau note ori calificative mici, nu-i mai interesează, ca în primele zile de şcoală, învăţătura, devin nervoşi, trişti şi parcă se ascund de colegii de clasă.

Ei caută prietenia altora la fel de neadaptaţi „fug" de cercul celor îndrăzneţi şi adesea „plâng" fără lacrimi.

Cercetările au demonstrat că rădăcina acestui mod de comportament porneşte din familie. Fie că unul dintre părinţi nu a fost prezent niciodată, fie că viaţa de acasă se desfăşoară în certuri, bătăi ori alcoolism. Alteori însă, şcolarii mici ştiu că părinţii lor se vor despărţi curând. Familia se destramă, încep injuriile în gura mare şi „micuţul" este aruncat de la unul la altul întocmai ca o minge. Este lăsat pe drumuri în seama nimănui, ori este dus la bunici.

Cu înverşunare, cei ce şi-au asumat răspunderea de părinţi trebuie să ştie să poarte corabia familiei pe orice fel de valuri. Loviturile nu le resimt ei, adulţii, ci acestea lovesc foarte dureros sufletul copilului, într-un fel rătăcit... În astfel de condiţii cei mici simt o arzătoare dorinţă de a se şti iubiţi, necondiţionat, de ambii lor părinţi.

Rupeţi-vă zilnic din timpul dv. liber, mame şi taţi, şi mângâiaţi sufletele copiilor voştri. Ascultaţi-le cu interes şi cu atenţie păsurile, doleanţele, încurajaţi-i în preocupările speciale – computere, sporturi, muzică, prietenie – şi mai ales daţi-le încredere în forţele lor proprii.

Dacă şcolarul trece printr-o perioadă când ia note mici în catalog, nu-l descurajaţi. Ajutaţi-l dv, apelaţi la ajutorul profesorilor, al adulţilor din familie şi rezolvaţi împreună problemele.

În acest mod, veniţi, cum s-ar spune, în clasă, alături de micul elev şi el va avea mai multă putere şi încredere în forţele lui. Traversaţi împreună, deci, greutăţile şcolarului spre binele lui de mai târziu. *(V.M.)*

Pagină realizată de ECATERINA BĂTRÂNEANU

SECRETUL EFICACITĂŢII...

...unei activităţi fizice este acela de a fi motivată. (Dacă veţi zâmbi constatând că „marele secret" este valabil pentru orice acţiune, din orice domeniu, nu putem decât să vă dăm dreptate). Totuşi, alegerea activităţii fizice care vi se potriveşte cel mai bine îşi are importanţa sa. De la început trebuie spus că nu există o vârstă limită de la care să se înceapă sau să reînceapă practicarea exerciţiului fizic, ci trebuie respectată regula unei progresii rezonabile.

Dosarele frumuseţii

◆ Activitatea fizică ideală pentru a atinge forma maximă este reprezentată de ***mersul pe jos.*** Ameliorează tonusul cardiac, măreşte şi accelerează circulaţia sangvină şi favorizează echilibrul psihic şi nervos. În plus, permite prevenirea osteoporozei. În funcţie de viteză, se pot consuma între 100 şi 300 de calorii pe oră.

◆ Adesea ***joggingul*** este prima etapă a unei activităţi sportive. Practicarea sa regulată solicită funcţiile cardio-vasculare, respiratorii şi musculare. El impune eforturi violente pentru inimă şi articulaţii, iar consumul este de 540 calorii/oră.

◆ ***Înotul,*** sportul echilibrului, solicită toţi muşchii şi constituie un excelent antrenament cardio-vascular şi pulmonar. Consumul caloric este de 480 calorii/oră.

Cu ajutorul înotului se poate spera să se piardă din greutate deoarece corpul este foarte solicitat: luptă cu rezistenţa apei şi luptă pentru a-şi menţine temperatura sa normală de 37º C. Nataţia presupune un efort energetic puternic, motiv pentru care se impune atenţie pentru a nu vă depăşi limitele.

◆ Din ce în ce mai mult, ***mersul pe bicicletă*** recâştigă terenul de altădată. Acest sport dezvoltă rezistenţa, tonifică organismul, favorizează circulaţia sangvină şi oxigenarea celulelor. Consumul caloric este de 350 calorii/oră.

Gastronomice

Pentru meniurile acestei săptămâni cititoarea noastră fidelă, doamna Matilda Schuster-Tudoriu, din Cluj-Napoca ne sugerează:

Supă de mere

500 g mere, coajă de lămâie, 1 l apă, 60 g făină, 100 g zahăr tos (după gust) sau smântână, 2 linguri, vin.

Merele se spală, se curăţă şi se taie cubuleţe. Se pun în apă împreună cu coaja de lămâie, se lasă să fiarbă la foc încet. Se adaugă făina desfăcută cu apă rece şi zahărul (după gust). În loc de apă se poate completa cu vin, care dă un gust plăcut. La fel se pot prepara supe din diferite fructe: vişine, struguri, agrişe, gutui etc. Se bate un ou cu smântână şi se drege supa.

Salată de morcovi cu mere

1 morcov mare, 2 mere (½ lămâie, 200 g smântână acră (dietetică), 1 lingură de verdeaţă, 1 ceapă mică, ½ lingură chimen, 2 linguri de ridichi rase.

Morcovul şi merele se spală, se curăţă şi se rad pe răzătoarea cu găuri mari. Se amestecă cu ceapa tăiată mărunt, cu ridichile rase, sare, zeamă de lămâie şi smântână. Se aşază pe salatieră sau platou şi se presară deasupra cu pătrunjelul verde.

Mâncare de varză dulce

800 g varză dulce, sare, 10 g zahăr, 100 g untură sau ulei, 1 ceapă mijlocie, 1/3 l apă, oţet după gust, 2 mere.

Varza se rade pe răzătoarea cu găuri mari sau se taie fideluţă; se pune în cratiţă în untura încinsă, se adaugă ceapa tocată mărunt, sarea necesară şi se înăbuşă amestecând mereu. Se adaugă apă şi oţet după gust, apoi merele curăţate şi rase. Se scoperă cratiţa cu capac şi se dă la cuptor. Când este aproape gata se adaugă o linguriţă de chimen. Se lasă în continuare la înăbuşit până scade apa. Cine doreşte ca mâncarea să fie mai groasă adaugă o linguriţă de făină desfăcută cu puţină apă. Se toarnă peste varză şi avem o mâncare de varză cu sos. Se adaugă şi smântână.

Vrăbioare de vacă cu ceapă

600 g vrăbioare de vacă, 600 g ceapă, 100 g untură, 800 g cartofi, 30 g făină, sare, verdeaţă.

Vrăbioarele spălate se bat bine şi se sărează. Se prăjesc în untură încinsă pe ambele părţi, apoi se scot pe farfurie. În untura din cratiţă se toarnă o ceaşcă mare cu apă fierbinte şi făina desfăcută cu apă rece. Se aşază în ea bucăţile de carne şi se fierb până când se înmoaie, iar apa scade. Ceapa curăţată şi tăiată în felii subţiri se prăjeşte separat în untură, se sărează şi când este moale se toarnă puţin din sosul în care a fiert carnea. Cartofii curăţaţi de coajă se taie sferturi şi se fierb în apă clocotită şi sărată. La servit, carnea se pune în farfurie, alături de cartofi. Se pune ceapă prăjită peste cartofi. Se serveşte cu verdeaţă presărată pe deasupra.

Vrăbioare de vacă la grătar

4 felii de vrăbioare, sare, piper (după gust, enibahar), untură pentru uns grătarul.

Vrăbioarele se bat, se sărează şi se aşază pe grătarul uns, la un foc foarte mic. Se frig pe ambele părţi. Se servesc presărate cu piper (sau enibahar) alături de legume sote sau varză călită.

Remedii naturale...

REGIM NATURIST 100%

Este recomandat de fitoterapeuţi în curele de dezintoxicare periodică a organismului, dar şi în tratamentul a numeroase boli.

Programul pe o zi

Debutează prin consumul unui lichid (suc) cu rol remineralizant, de stimulent digestiv şi laxativ. De exemplu, unul dintre aceste preparate, în funcţie de preferinţe:

– o ceaşcă de zeamă de tărâţe (3-4 linguri) la care s-a adăugat (dar nu obligatoriu) o linguriţă de seminţe de in; acestea se pun la înmuiat de seara. Se ia cu miere sau zeamă de lămâie.

– prune uscate, stafide, smochine, lăsate la macerat peste noapte, se consumă cu apă cu tot.

– 250 ml suc de legume – morcov, spanac, pătrunjel, ţelină, un cartof, sfeclă roşie.

Micul dejun: terci de grâu în care se încorporează stafide, prune uscate, miere; se consumă cu lapte dulce sau acru, smântână, unt, la alegere. Sau: pâine graham cu unt, 20-30 g brânză dulce, frunze de pătrunjel, nuci, alune.

Gustarea de la ora 10-11: 500 g fructe cu nuci, alune, seminţe de dovleac şi floarea soarelui. Sau: iaurt cu verdeţuri tocate mărunt, roşii, castraveţi, totul tocat. Sau: 50-100 g grâu încolţit.

Prânzul: salată din legume cu lămâie, ulei, iaurt, smântână, lapte acru, la alegere; preparate de grâu încolţit (trecut sau nu prin maşina de tocat, după preferinţe), amestecate (la alegere) cu ulei de măsline, brânză de vaci, nuci, iaurt, mărar, pătrunjel, tarhon, leguminoase rase mărunt. Sau: terci de grâu, mămăligă, cartofi copţi, mâncare de dovlecei, conopidă, gulii sau alte legume. Desert: fructe dulci cu fulgi de ovăz, fulgi de porumb, miere, scorţişoară.

Gustarea de la ora 17: la fel cu cea de la ora 10.

Cina: 125 g grâu încolţit cu 24 g nuci şi 25 g miere. Sau: lapte, o ceapă tocată, 2-3 căţei de usturoi şi pâine graham. Sau: terci de grâu cu lapte.

Cura profilactică poate dura o săptămână iar cea pentru tratarea bolilor până la 3 săptămâni, în funcţie de gravitatea acestora. Revenirea la alimentaţia normală se face treptat, introducându-se doar câte un aliment nou într-o zi.

GUTURAI sau GRIPĂ?

E guturai, adică o infecţie a căilor respiratorii superioare (nas şi gât). Ce îl provoacă? greu de spus, deoarece există vreo 200 de viruşi responsabili de această afecţiune. E mult? Se poate restrânge aria: rinoviruşii, din categoria cărora există aproximativ 100 de varietăţi, formează principala familie de viruşi care declanşează guturaiul în special la adulţi. Ce înseamnă rinovirus? „Viruşii căilor nazale", de la cuvântul grecesc „rhino" = „nas".

Simptomele? Semnele guturaiului apar de obicei după două zile de la momentul în care o persoană a fost infectată. Primele simptome sunt legate de dureri de gât, strănuturi repetate şi apariţia secreţiilor nazale „ca apa". Apoi se pot instala dureri surde de cap, lăcrimări ale ochilor, tuse ascuţită, frisoane, stare generală proastă (senzaţia de oboseală, de epuizare, de lipsă de putere de concentrare etc.), care durează între două şi şapte zile. În unele cazuri, se poate prelungi până la două săptămâni. În situaţiile mai complicate, guturaiul se poate însoţi de: ● laringită ● traheită (inflamarea mucoasei care capitonează traheea) ● bronşită (inflamarea mucoasei bronhiilor). Dacă boala, acompaniată de aceste inflamaţii, nu este tratată corespunzător, poate genera complicaţii cu adevărat serioase, cum ar fi ● sinuzita (inflamaţia sinusilor) sau ● pneumonia (inflamaţia plămânilor).

Deşi guturaiul şi chiar complicaţiile lui amintite nu mai reprezintă azi un „pericol de moarte", evoluţia bolii slăbeşte rezistenţa generală a organismului şi necesită îngrijiri la domiciliu, care se traduce prin zile de concediu medical.

Guturai fără simptome?

Există şi forme în care infecţia nu-şi manifestă prezenţa „ca la carte", este asimptomatică. Persoana în cauză nu are nici un semn de răceală. Medicii numesc această formă de boală „subclinică". De fapt, majoritatea victimelor guturaiului au simptome aproape imperceptibile şi doar aşa-zisele forme grave se însoţesc de toată gama de neplăceri enumerate: dureri de cap, febră, dureri musculare şi ale oaselor etc.

Cine răceşte uşor?

Foarte puţini sunt oamenii care pe parcursul unui an, şi mai ales în sezonul rece, când semenii din jurul lor sunt infectaţi, scapă neafectaţi. La adulţi, media răcelilor pe an se estimează a fi între două şi cinci episoade uşoare.

Cum se transmit viruşii?

Spre deosebire de viruşii responsabili de apariţia altor boli, viruşii guturaiului nu sunt foarte contagioşi. E nevoie de un timp relativ îndelungat de contact cu o persoană infectată pentru ca virusul guturaiului să se transmită, adică să fie inhalat pe căile respiratorii şi să infecteze membrana nazală, apoi să se fixeze de celulele nazale şi să înceapă să se multiplice. Inhalarea de picături minuscule din aer sau de pe un obiect de salivă contaminată expulzată în aer prin tuse este modalitatea cea mai uşoară şi sigură de contaminare.

Viruşii guturaiului pot rămâne activi, deci contagioşi, chiar dacă sunt în afara corpului uman, timp de câteva ore. Aşa că este foarte posibil să ne îmbolnăvim de guturai după ce am atins un obiect contaminat cu ceva timp înainte, după care ducem mâna la nas, la gură sau la ochi. Virusul guturaiului se insinuează prin canalele nazale dinspre ochi spre nas şi faringe.

Frigul e vinovat?

Deşi pare de neacceptat, frigul nu este foarte important în apariţia guturaiului. Cele mai multe persoane vor spune însă că au constatat că răcesc în special în anotimpurile reci! Şi au dreptate în privinţa acestei constatări, dar explicaţia este că stau mai mult în spaţii închise, mai puţin aerisite decât vara, de exemplu, şi în prezenţa altor persoane, eventual contaminate. Mai mult, sunt indivizi care susţin că răcesc dacă stau într-o încăpere mai răcoroasă decât ar fi pe gustul lor, dotată eventual cu aer condiţionat. Şi nu greşesc neapărat, observaţia lor fiind corectă. Explicaţia nu este însă legată de nivelul temperaturii, ci de faptul că mucoasa nazală se usucă mai uşor în aceste condiţii şi, dacă stratul de mucoasă a membranelor nazale este mai subţire, deci insuficient, nasul devine mai vulnerabil la atacul viruşilor guturaiului.

Când e un risc maxim?

Riscul maxim de infecţie este în medie după două zile de când o persoană a fost contaminată. Chiar în momentul când acea persoană începe să aibă primele semne de boală – strănut, nas care curge, accese de tuse seacă. Picăturile de salivă şi secreţii nazale pe care le emite în aer prin strănut şi tuse sunt încărcate cu viruşi deosebit de activi. O persoană contaminată care strănută cu mâna la nas, dar care imediat dă mâna cu altă persoană îi poate transmite şi acesteia viruşii.

Există diferenţă între răceală şi gripă?

Diferenţa netă dintre răceala severă şi gripă e greu de făcut. Evident, dacă viroza este asimptomatică, fără febră şi complicaţii, e vorba de un simplu guturai care trece cu ceai cald, câteva inhalaţii cu sare şi muşeţel, şi administrarea a câtorva aspirine sau paracetamol... Când e vorba de gripă, cu tot cortegiul ei de neplăceri, e greu de spus dacă nu cumva e un guturai mai complicat iar diferenţierea nici n-ar mai avea mare rost. Deja lucrurile trebuie luate mult mai în serios!

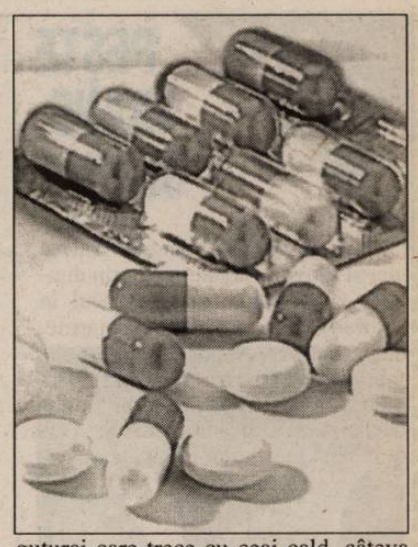

Cum ne ferim de guturai?

După cum ştim, un medicament specific „antiguturai" nu există, dar metode să ne ferim de contaminare se cunosc şi dau bune rezultate:

- spălarea mâinilor cu apă şi săpun cât mai des posibil.
- acoperirea nasului şi a gurii cu batistă de unică folosinţă în caz de strănut sau tuse.
- ştergerea nasului cu şerveţele de unică folosinţă, fără ca mâinile să se atingă de secreţiile contaminate.
- evitarea atingerii nasului, gurii sau ochilor cu mâinile murdare
- renunţarea la obiceiul de a roade unghiile, principala cauză a infecţiilor cu transmitere orală.
- consolidarea sistemului imunitar printr-o alimentaţie bogată în vitamine şi minerale, precum şi printr-un regim de odihnă corespunzător.
- evitarea stresului.

La psihiatru sau la psiholog?

– „Prietenii îmi spun că nu e bine să ţin totul în mine (ne scrie dna B. din Tecuci). Sunt conştientă că în felul acesta izbucnesc când ţi-e lumea mai dragă, dar nu prea ştiu ce să fac. Am vorbit cu doamna doctor de familie, şi mi-a spus că îmi dă trimitere la psihiatru, poate îmi dă un tratament să mă mai calmez. Dar o prietenă mi-a spus să mă duc la psiholog, aşa, ca în filme, să stau de vorbă... Eu nu prea înţeleg cum e cu psihiatrii şi cu psihologii. Dacă ai o problemă psihică, la cine e mai bine să mergi?"

– Dragă doamnă B., noi am mai scris în cadrul acestei rubrici despre asemănările şi deosebirile dintre un psiholog, un psihoterapeut şi un psihiatru. Pentru că aţi adus din nou în discuţie această problemă, profităm de ocazie să clarificăm încă o dată lucrurile.

În România au apărut, după 1989, *cabinete de consiliere psihologică*, unde *psihologii* îndrumă, orientează oamenii care apelează la ei, pentru ca aceştia să-şi rezolve mai bine problemele de zi cu zi, cu care ne confruntăm toţi, şi care de multe ori ne apasă, nu ne lasă să dormim, ne influenţează prea mult gândurile şi comportamentul. Dacă problemele pe care le aveţi sunt mai serioase, mai grave sau mai vechi şi au pus cu adevărat stăpânire pe dumneavoastră, ar fi bine să apelaţi la un *psihoterapeut*. Acesta poate fi de formaţie *psiholog*, dar şi *psihiatru*, şi este *specializat* într-una sau mai multe *metode de terapie*, individuale sau de grup, care au ca specific faptul că atât terapeutul cât şi clientul/pacientul colaborează, „muncesc" împreună pentru a rezolva problema celui din urmă, această colaborare asigurând succesul metodei. Este bine de ştiut, de asemenea, că psihoterapia nu foloseşte medicamente şi nu este, în nici o situaţie, o metodă agresivă faţă de om şi organismul său.

Când avem de-a face cu o *boală psihică* de *intensitate slabă* sau *medie*, psihoterapia este de asemenea folosită cu succes, susţinută, eventual, de un tratament medicamentos lejer de calmare, liniştire a pacientului, iar rezultatele obţinute sunt foarte bune, de multe ori superioare tratamentului exclusiv medicamentos.

În cazul *bolilor psihice severe*, de obicei se recurge la un *psihiatru*, care, în funcţie de diagnostic, va trata pacientul acasă (ambulator) sau în spital, în general medicamentos, dar nu numai. Se pune din ce în ce mai mult accentul pe *psihoterapie*, dar şi pe rolul comunităţii – familie, prieteni, colegi – în vindecarea bolilor psihice – socioterapie, mergându-se pe o îmbinare a acesteia cu tratamentele clasice. În general, pentru aceste situaţii, medicul psihiatru recomandă pacientul unui psihoterapeut, cu acordul, bineînţeles, al pacientului.

Este bine, dragă doamnă B., că, dacă vă hotărâţi să consultaţi un psihoterapeut, să verificaţi dacă acesta are o specializare şi să vă informaţi în ce constă metoda respectivă, să încercaţi să înţelegeţi despre ce este vorba, pentru că nu orice metodă se potriveşte oricui şi este bine să porniţi la drum în cunoştinţă de cauză. Multă sănătate!

MIHAELA DOROBANŢU

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Gheorghe Sărăţeanu din Câmpulung Muscel. Bătăturile şi calusurile apar ca o reacţie de apărare a pielii împotriva agresiunii: frecarea sau presiunea provocată de încălţăminte. De obicei, eliminarea cauzei şi tratarea corectă a acestor surse de disconfort rezolvă problema. Asta presupune: ■ să purtaţi încălţăminte potrivită, comodă, iar dacă aveţi o configuraţie mai aparte a degetelor sau a labei

BĂTĂTURI ŞI CALUSURI

piciorului să luaţi din timp măsuri ducând pantofii noi la cizmar pentru a-i întinde în locurile care vă rod sau vă incomodează. Dacă în mod obişnuit încălţămintea vă roade la spate, purtaţi perniţe ortopedice menite să vă ridice călcâiul. ■ la baie, să vă frecaţi pielea cu piatră ponce sau din alt material abraziv, pentru a subţia progresiv o parte din pielea îngroşată. Acest procedeu nu este însă recomandat dacă aveţi o circulaţie periferică deficitară sau diabet ■ să încercaţi una dintre soluţiile pentru bătături care se vând fără reţetă în farmacii, pe bază de acid salicilic sau colodiu. ■ să nu radeţi sau să tăiaţi bătăturile cu lama. Într-unul din numerele viitoare ale revistei noastre veţi găsi şi remedii naturale, la îndemână, care ajută la eliminarea bătăturilor.

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

CAZETA CU UNICATE

PEŞTE TRANS-SEXUAL

În Marea Mediterană trăiesc peştii-clovni, caracterizaţi prin dungile viu colorate şi prin traiul în simbioză cu anemonele marine.

Femela reproducătoare are cea mai mare talie şi este înconjurată numai de masculi de dimensiuni mai mici. Dar oceanologii au constatat că dacă femela grupului este devorată de un prădător, unul dintre masculi devine femelă, mărindu-şi în acelaşi timp talia. Specialiştii de la revista „Nature" susţin că acest fenomen natural extrem de rar se poate produce şi de trei-patru ori pe an, fără a se cunoaşte însă mecanismele biologice ale spectaculoasei metamorfoze.

CINE POATE UMBLA PE APĂ?

Cel mai bun exemplu pentru un astfel de „miracol" este o varietate de ploşniţă de baltă trăitoare în Africa şi America de Sud. Deşi stupefiantul fenomen a fost studiat de specialiştii americani în vederea găsirii unor aplicaţii practice umane, enigma nu a fost încă dezlegată. Insecta are picioarele lungi şi foarte fine, fără nici o adaptare evidentă la mersul pe apă. Secretul pare să consistente în micile turbioane pe care le provoacă aceste membre şi care o pot „propulsa" în toate direcţiile.

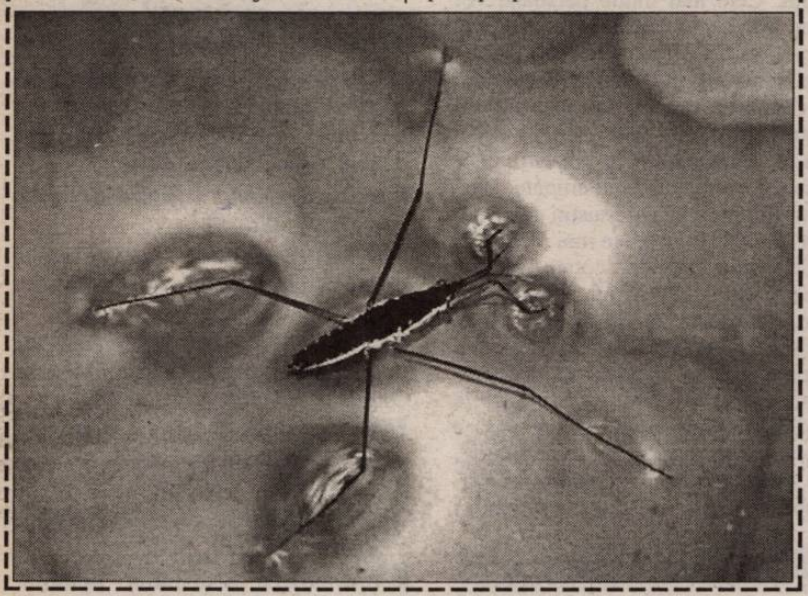

TRADIŢII

NUDITATEA
sacrificiul prinţesei Godiva

În fiecare an, în Coventry (Anglia) se desfăşoară o procesiune urmată de manifestări omagiale dedicate legendarei Lady Godiva, una dintre cele mai iubite personaje reale ale tradiţiei laico-religioase anglo-saxone.

Frumoasa şi spectaculoasa poveste a prinţesei Godiva s-a petrecut în anul 1046, primele cronici apărând începând cu 1057. Pe atunci, ţinutul Coventry se afla sub guvernarea Lordului Leofric. Acesta, dorind să

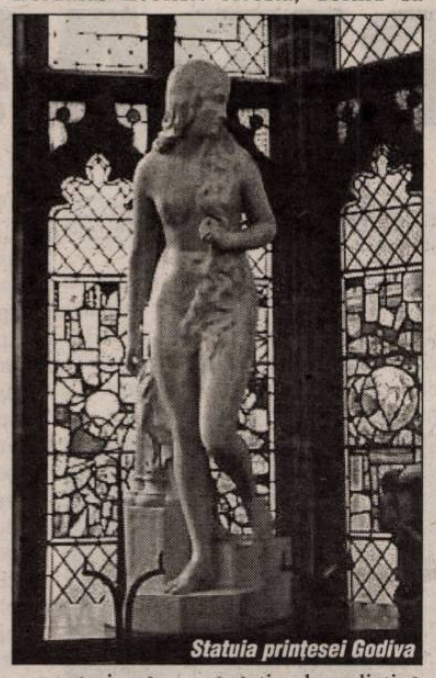

Statuia prinţesei Godiva

reconstruiască o mănăstire benedictină aflată în ruine, a sporit foarte mult taxele pentru supuşii săi din 24 de localităţi. Oamenii ajunseseră la disperare de atâta împovărare, iar soţiei sale, Godiva, i se făcuse milă de săteni. Implorându-l pe Leofric să micşoreze birurile, acesta i-a propus nevestei un rămăşag pe care era sigur că o să-l câştige: dacă se plimbă complet dezbrăcată prin sate, călare pe un cal, atunci renunţă la cele mai grele taxe...

Pariul cu ruşinea

Istoricii englezi spun că în acest moment ar fi graniţa dintre realitate şi basm. Dar cronicile afirmă cu tărie că Godiva s-a supus înjositorului pariu, după ce şi-a luat toate măsurile de precauţie pentru a-şi păcăli soţul. Înţeleapta femeie şi-a lăsat părul să crească până mai jos de şolduri şi i-a rugat pe săteni să se închidă în casă şi să tragă obloanele la ferești. Recunoscători pentru sacrificiul Godivei, sătenii i-au îndeplinit întocmai cererile şi prinţesa a trecut dezbrăcată prin sate, călare pe un cal alb. Se pare că un miracol a fost adăugat ulterior acestei frumoase poveşti, pentru a-i spori spectaculozitatea şi... credibilitatea. Un tânăr pe nume Thomas (aluzie la biblicul Toma necredinciosul) a rupt convenţia şi a ieşit din casă pentru a o admira în toată splendoarea ei pe superba femeie călare, dar imediat el a orbit.

Tradiţia din Coventry o celebrează pe Lady Godiva ca pe o sfântă, căci prinţesa şi-ar fi topit toate bijuteriile pentru a se face din ele cruci pentru mănăstire. Pe patul de moarte, curajoasa femeie a cerut ca la gâtul statuii Sfintei Fecioare să fie pus lanţul său de aur cu pietre preţioase, iar credincioşii să spună câte o rugăciune pentru fiecare gemă a lanţului... Din păcate, cronicile nu sunt sigure în privinţa locului unde a fost înmormântată această „sfântă", de aceea marşul comemorativ acoperă întreg ţinutul unde a trăit.

INFINITELE FEŢE ALE COŞMARULUI

Steve Warner Lane nu este un artist în sensul propriu-zis al termenului, ci mai degrabă un „pacient al artei", după cum afirmă el însuşi. Născut în Dove City (California) în 1972, Lane a devenit la vârsta de 26 de ani clientul psihiatrilor din cauza unei serii de coşmaruri datorate „impregnării inconştientului său cu iminenţa unui cutremur devastator care va dezintegra California". Vindecat în bună măsură, Lane a studiat arta grafică şi s-a dedicat colecţionării de opere consacrate şi mai puţin cunoscute care redau infinitele feţe posibile ale unui coşmar.

Autodeclarându-se militant pacifist, acest „insaţiabil amator de grozăvii" – cum îl califică critica de specialitate – are drept modele spirituale două capodopere clasice ale acestei teme; cronologic, este vorba de „Somnul raţiunii naşte monştri", de Goya, şi „Canibalii", de Salvador Dalí. Pornind de la aceste exemple de vitalitate artistică în ceea ce priveşte „infernul viselor noastre", Lane a organizat în această vară o expoziţie în care, pe lângă propriile realizări, expune şi opere care redau scenarii specifice acestei teme.

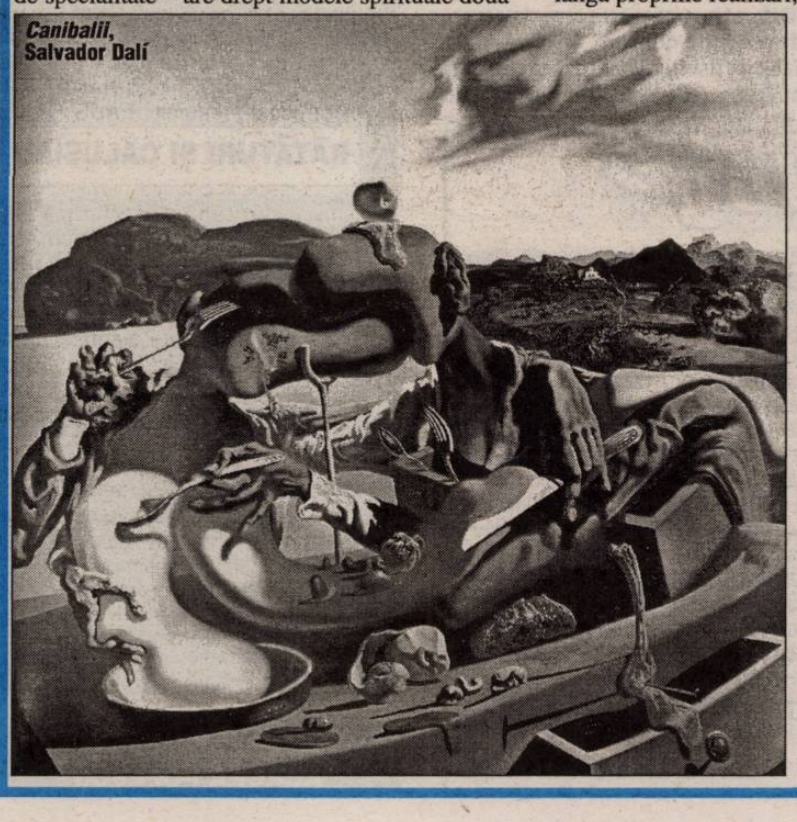

Canibalii, Salvador Dalí

Considerat un autodidact în analiza cazuistică a viselor negre, Lane a cules din literatura de specialitate informaţii dintre cele mai diverse despre coşmarurile diferitelor categorii de vârstă, pentru ambele sexe. De exemplu, pentru copiii de până la 12 ani, artistul a expus acele personaje fantastice din unele jocuri video cu violenţă devastatoare. În cazul femeilor de vârstă medie (şi nu numai), robotizarea actului sexual devine o frustrare care se prelungeşte şi-n vise. Pentru bărbaţii de vârstă medie şi înaintată, Lane a selectat primejdia morţii prin scene abracadabrante, dar şi modelul multiplicării personalităţii şi

Obsesia multiplei personalităţi, Deana Vasquez

Frica de moarte, Dennis Lloyd

însingurării produse de această deviaţie psihiatrică.

Cea mai reprezentativă capodoperă pentru colecţia tematică expusă de acest artist amator este, după propria-i opinie, „Canibalii". Salvador Dalí i-a văzut pe antropofagii lumii moderne ca pe nişte uriaşi de nisip care se devorează reciproc;

Monstrul în armură, Frank Frazetta

umor tipic „Dalí" se remarcă aici prin faptul că nu este vorba de o atitudine sălbatică, ci de una metodică, personajele aflându-se la un picnic în preajma unui oraş şi folosindu-se, aparent, de tacâmuri. Şi pentru ca grozăvia scenariului să fie cât se poate de clară, undeva, deasupra unui sertar, este bătută în cuie o limbă...

„Monştrii lui Goya şi canibalii lui Dalí există printre noi şi nu sunt personaje mărunte; ei au puterea să genereze coşmaruri reale, la nivelul unei societăţii sau chiar al lumii întregi". Deşi nu se exprimă explicit în această direcţie, „lecţia Hiroşima" este vie în mintea lui Steve Warner Lane. Căci acea tragedie umană – ca şi multe altele ale secolului XX – se potriveşte de minune cu afirmaţia lui Goya: „Somnul raţiunii naşte monştri".

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...travertinul este o varietate de tuf calcaros com-*

pact? Este folosit ca piatră ornamentală.

◆ *...cenușarul este un arbore originar din China, al cărui lemn nu este apreciat deoarece este casant? Crește și în țara noastră unde mai este numit și oțetar fals.*

◆ *...marele filozof grec Aristotel (384-322 î.Ch.) era supranumit Stagiritul? Aceasta datorită faptului că se născuse în localitatea Stagira din peninsula Calcidică, învecinată cu Macedonia.*

◆ *...deschizătura din peretele stupului, pe unde intră și ies albinele, se numește urdiniș? Ea servește și la ventilația stupului, și la eliminarea impurităților.*

◆ *...vulpea argintie este o specie de vulpe cu blana neagră și luciu argintiu, care*

nu trebuie confundată cu vulpea polară? A fost obținută prin selecție în Canada. (I.S.)

Palatul unei mari iubiri

Dacă întreaga Coastă de Azur desfășoară în fața ochilor noștri frumuseți după frumuseți, micul Principat de Monaco, este, fără îndoială, unul din marile puncte de atracție.

Cazinoul, Muzeul Oceanografic, Stadionul, Gradina Exotică și mai ales Cursa de Formula I, dotată cu Marele Premiu sunt numai câteva dintre reperele acestei localități cu clădiri ultraelegante risipite pe pantele munților și coborând până la țărmul Mediteranei.

Vechiul oraș, cel ocrotit de zidurile Fortăreței și străjuit de statuile primilor Grimaldi, este situat pe o terasă de stâncă la 60 de metri deasupra nivelului mării.

Palatul a fost construit de genovezi în 1215 în cel mai pitoresc punct al locurilor. Din vechea fortăreață s-au mai păstrat până în zilele noastre doar turnul Serravale, izolat, și o parte din incinta încastrată în stâncă.

În Palat se pătrunde printr-o superbă curte de onoare pavată cu piatră albă și înconjurată de galerii cu arcade elegante. De aici o scară somptuoasă duce spre Galeria lui Hercule, împodobită cu fresce din secolul al XVII-lea. Întregul palat este decorat cu opere de artă deosebit de valoroase, tapiserii, mobile, covoare, tablouri, semnate de mari maeștri, preferințe deosebite ale casei princiare manifestându-se față de Rigaud, Van Loo, Largillierre. Din mulțimea saloanelor se detașează sala tronului, unde a fost celebrată căsătoria civilă a prințului Rainier cu Grace Kelly, devenită astfel Grace de Monaco.

În aripa de sud se află Muzeul Napoleonian și Arhivele Palatului. Muzeul a fost creat de principele Rainier, încercând să demonstreze că familia Grimaldi se înrudește cu Bonaparte.

Sunt expuse pe lângă portrete, documente și scrisori o serie de obiecte care au aparținut Împăratului. În fața Palatului se află o piață largă, împodobită cu tunurile oferite de Ludovic al XVI-lea

Palatul Regal

principilor Grimaldi. Aici, conform unei vechi tradiții, patrulează garda carabinierilor. Aceasta se schimbă după un ritual aparte la ora 11.55. Soldații poartă uniforme albe vara, și negre în timpul iernii.

Din fața Palatului se deschide o vedere largă, splendidă, spre portul Monte Carlo și spre Italia pe de o parte, în vreme ce, pe cealaltă parte, o alee străjuită de pini coboară spre Fontvielle.

Totul emană eleganță și respect pentru trecut și prezent în același timp. Istoria familiei Grimaldi este completată de un muzeu al figurilor de ceară și un Muzeu al Vechiului Monaco aflate în apropiere.

Pe culmile din jur sunt ridicate o serie de blocuri moderne, construite cu mult rafinament, pentru a nu tulbura frumusețea perfectă a locurilor. Nimic nu pare a stinge însă amintirea prințesei Grace, pe care o așteptați să apară la intrarea impunătoare. Palatul a fost ocrotitorul minunatei ei povești. Trupul se odihnește pentru totdeauna în Catedrala din apropiere, vecină cu marea, cu grădinile, cu veșnicia.

Palatul deasupra căruia fâlfâie steagul când prințul se află acolo, rămâne tăcut să-i păstreze amintirea.

IRINA STOICA

Anticameră

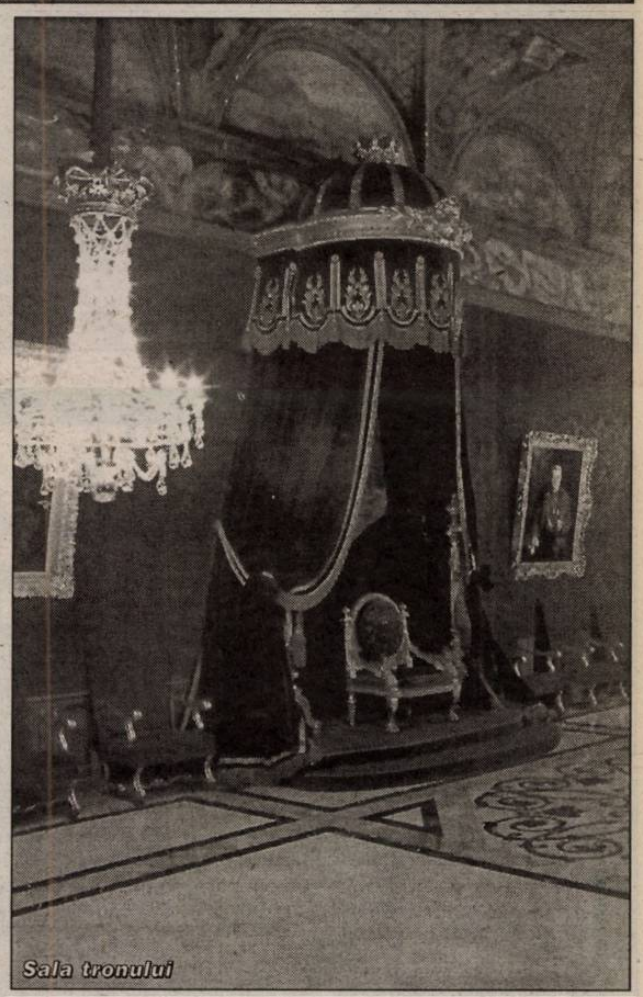

Sala tronului

Universitatea București

La 4/16 iulie 1864, printr-un decret al domnitorului Alexandru Ioan Cuza (1859-1866) lua ființă Universitatea din București, cu trei facultăți: drept, filozofie-litere și științe, având-l ca rector pe juristul Costa-Foru.

Construcția, realizată după planurile arhitectului Alexandru Orăscu, având fațadele decorate de sculptorul Carol Storck, a început în 1857 și a fost inaugurată în decembrie 1869. În timpul bombardamentelor din 1944 corpul central al clădirii a fost distrus, fiind reconstruit abia în deceniul al șaptelea al secolului trecut.

În dreptul impozantei clădiri se deschide Piața Universității, împodobită cu statuile lui Mihai Viteazul, Ion-Heliade Rădulescu, Gheorghe Lazăr și Spiru Haret. *(I.S.)*

Viitorul aparține spațiului

MODULUL COLUMBUS!

Construit în principal de firma germană ASTRIUM, modulul-laborator european COLUMBUS, destinat Stației Spațiale Internaționale ALPHA, a fost prezentat participanților la cel de-al 45-lea Congres Internațional de Astronautică, ținut recent la Bremen – Germania.

Urmând să fie cuplat anul viitor la Stația Spațială ALPHA, modulul COLUMBUS, de altfel ca și „Nodul 2" de care urmează a fi fixat, a ajuns deja în Vehicle Assembly Building de la astrodromul Kennedy Space Center de la Cape Canaveral (Florida). Aici sunt programate numeroase verificări precum și alte operațiuni tehnice aferente integrării în una din navetele cu care, probabil, va fi lansat pe orbită.

Această operație probabil va mai întârzia, deoarece navetele americane, ultimele trei care au mai rămas „valide" (Atlantis, Discovery și Endeavour) sunt consemnate la sol, după catastrofa Columbiei. Specialiștii italieni de la firmele ALENIA SPAZIO și CIRA, implicați în proiectarea și realizarea „Nodului 2" au declarat că această componentă esențială pentru cuplarea modulului COLUMBUS, este gata pentru a fi dusă în Cosmos!...

În schimb, Agenția Spațială Europeană și Centrul pentru Infrastructuri Spațiale al firmei ASTRIUM (recent renumit EADS Space Transportation) au declarat că vor folosi timpul rămas până la data lansării modulului COLUMBUS pentru două categorii importante de activități: a) dezvoltarea echipamentelor și a sistemelor din interiorul modulului – laborator locuit COLUMBUS, pentru a le face și mai folositoare programelor de cercetări științifice în condiții de microgravitație în domeniile: știința fluidelor, biologie, fiziologie și știința materialelor și b) instalarea unui echipament performant de emisie dotat cu o antenă de bandă Ka, ansamblu care va putea servi și pentru transmisii comerciale din Cosmos (!) precum și finalizarea contractelor de asigurare a componentelor infrastructurii interioare a modulului COLUMBUS care, spre deosebire de DESTINY, este adus pe orbită complet echipat...

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

Fortăreţele falezelor

Spectaculoasa fortareaţă din platoul Mesa Verde aflat în sud-estul statului Colorado care adăpostea în anul 1250 peste 200 de locuitori.

În *timp ce Europa înalţa catedrale, indienii din America construiau adevărate fortăreţe în faleze inaccesibile Vestului. La originea acestor construcţii unice în lume, s-ar fi aflat conflictele fratricide.*

Ruinele din Cliff Palace par suspendate în aer. Aceste construcţii monumentale constituie una dintre cele mai mari enigme ale antropologiei americane. Din 1970, oamenii de ştiinţă încearcă să pătrundă secretul arhitecţilor care le-au realizat. Este vorba de indienii Anasazi. Azi, populaţiile Pueblos, care descind din aceşti indieni, sunt cunoscute sub numele de Zuni, Taos sau Hopi şi ocupă aceleaşi zone deşertice ale strămoşilor lor din urmă cu 1.000 de ani. Între secolele IV şi XVI mai multe comunităţi Anasazi vin să se aşeze în regiunea din Four Carners, un imens teritoriu care trece prin Utah, New Mexico, Arizona şi Colorado. O regiune în care eroziunea solului a creat peisaje spectaculare, săpând imense canioane şi peşteri, sculptând gresia falezelor. În aceste locuri, constructorii au ridicat sate fortificate, cetăţi ale căror vestigii au fost descoperite de-abia la sfârşitul secolului XIX, pe jumătate îngropate în nisip sau ascunse în uriaşe cavităţi din flancurile falezelor. Specialiştii nu înţeleg de ce, începând cu secolul XII, aceste populaţii Pueblos le-au construit în locuri extrem de greu accesibile şi mai ales de ce, după un secol, le-au părăsit. Ipoteze există însă. Probabil că indienii au răspuns în acest fel unor presiuni sociale, schimbărilor climatice şi de mediu. Sau au încercat să se apere de unele clanuri duşmane din propria lor comunitate. La toate astea adăugându-se ameninţările nomazilor veniţi din Nord, grupurile de apaşi în speţă. Este recunoscut faptul că violenţa făcea parte din cultura Anasazi. O dovedesc în primul rând scheletele, în mare parte dezmembrate, descoperite în această regiune, multe dintre ele străpunse de vârfuri de săgeţi. Violenţele tribale – confruntări, incendieri, jafuri – care făceau parte din cultura indienilor – ar fi determinat această comunitate să construiască fortăreţe în locuri greu accesibile. Această cultură războinică îi punea în prim plan pe tineri care erau educaţi în spiritul agresivităţii, aceasta fiind un mijloc de recunoaştere socială.

Ruine ale unor case semiîngropate din Pueblo Bonito, în nordul statului New Mexico, aparţinând anasazilor

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

SFÂNTA LANCE

Legende şi, mai de curând, filme spectaculoase, au hrănit mintea şi imaginaţia oamenilor cu povestea unor comori nepreţuite, printre care mai ales cele legate de tragicele ultime momente ale Mântuitorului. După cum este cunoscut, atunci când, El fiind răstignit pe cruce, cineva a spus să i se sfărâme picioarele pentru a grăbi moartea, centurionul roman Longinus L-a străpuns cu o lance şi le-a arătat astfel celorlalţi că era deja mort. Ceea ce a urmat se ştie. Dar ce s-a petrecut cu Sfânta Lance?

Aceasta a devenit, cum era de aşteptat, o venerată relicvă istorică. Şi dacă astăzi există ...mai multe asemenea obiecte care toate pretind a fi cea adevărată, se pare că cea mai veche istorie (şi cele mai multe şanse de a fi cea reală!) o are lancea aflată la Muzeul Hofburg de la Viena, al cărei drum se poate reface înapoi în timp până la Împăratul Constantin cel Mare, primul care a introdus creştinismul ca religie de stat în imperiul său. Povestea Lăncii a fost spusă cel mai frumos şi mai complet de Trevor Ravenscroft în cartea sa „Lancea Destinului". Aici el pretinde că Lancea a aparţinut rând pe rând unor mari conducători de ţări şi de armate: Theodosius, Alaric (cel care a pustiit Roma), Charles Martel (care i-a învins pe musulmani în 733 d.Ch.), Carol cel Mare şi Frederick Barbarossa. Aşa s-a născut şi legenda cea mai importantă a timpurilor moderne, legată de Lance: cel care o posedă are putere nemăsurată, este apărat, învinge pe oricine şi cucereşte lumea întreagă.

Napoleon a încercat să o obţină după victoria sa de la Austerlitz, dar ea fusese pe ascuns scoasă din muzeu. Charlemagne a purtat-o în 47 de bătălii pe care le-a câştigat. Când din neatenţie a pierdut-o, a şi murit. Barbarossa a avut aceeaşi soartă – într-o zi a scăpat-o din mână în timp ce traversa un râu şi după doar câteva minute şi-a pierdut şi el viaţa.

Lancea a ajuns în final în posesia Casei de Habsburg şi în 1912 devenea obiect de muzeu la Palatul Hofburg. Apoi, povesteşte Ravenscroft, în luna septembrie a aceluiaşi an, s-a întâmplat ca un tânăr pictor, specializat în acuarele şi care trăia la Viena, să ajungă la muzeu şi să o vadă. Un martor al momentului, dr. Walter Stein, îşi aminteşte că ea a produs o impresie atât de puternică asupra tânărului încât acesta practic a intrat în transă şi aproape şi-a pierdut cunoştinţa. Pictorul-învăţăcel avea să recunoască mai târziu că stătea în faţa ei, uitând de lumea din jur: „Mi se părea că ea purta o anume semnificaţie ascunsă care îmi scăpa, deşi în interiorul meu o ştiam, dar nu puteam să o conştientizez. Simţeam că odinioară, într-un alt timp, o ţinusem chiar eu în mână, ca pe un talisman al puterii şi că, prin ea, deţineam întregul destin al omenirii..." Acest tânăr pictor nu avea să devină niciodată un adevărat artist plastic. Dimpotrivă. Dar destinul omenirii s-a aflat la un moment dat în mâna sa, iar goana după Sfânta Lance şi dorul de a se afla în posesia sa nu l-au părăsit niciodată. Numele său era Adolf Hitler.

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera Dâlma cu Brazi

În bazinul superior al Jiului de Vest, la o altitudine de cca. 150 m faţă de talveg şi 1.200 m altitudine absolută, în dreptul confluenţei Scocului Mare cu Pârâul Jidanului, veţi întâlni *Peştera Dâlma cu Brazi*. De la această confluenţă, pe o potecă abia vizibilă se urcă piepţiş, apoi în serpentine strânse, prin pădurea deasă. Deşi este foarte mare, intrarea în peşteră se găseşte greu fiind mascată de arboret.

Prima schiţă a peşterii a fost realizată de P.A. Chappuis şi A. Winkler în 1929, apoi cercetările de biospeologie au fost continuate de speologii din Bucureşti iar în 1971, C. Goran a realizat planul complet al cavităţii.

Peştera Dâlma cu Brazi este o cavitate uscată, orizontală, formată dintr-o galerie principală şi o ramificaţie, totalizând 226 m lungime. Galeria principală este largă de 3-5 m şi înaltă de la 3 m până la 10 m. Podeaua este acoperită în perioadele umede cu un lac a cărui adâncime ajunge şi la un metru. Chiar dacă suntem tentaţi să credem că prezenţa acestui lac poate crea neplăceri turiştilor, ei bine, tocmai prezenţa lui dă farmec aparte acestei peşteri. În sală se găsesc câteva speleoteme, între care şi un splendid stalagmit, înalt de 2 m, care se reflectă în oglinda lacului. *Sala de la Bazinul Mare* continuă şi se închide într-o fisură impenetrabilă, la *Fundătura cu Argilă*.

Din această sală, porneşte spre sud-vest o galerie ascendentă, concreţionată, care în punctul *La Strâmtoare*, obligă pe cei ce ajung aici la o adevărată gimnastică speologică. Pentru iubitorii de imagini luate din peşteri, stalactitele şi stalagmitele, ca şi crustele calcitice bogate sunt o adevărată minunăţie. E adevărat, tot aici au fost găsite oseminte de *Ursus spelaeus* dovedind că morfologia galeriei s-a schimbat mult în ultimele mii de ani.

La această peşteră principala dificultate este găsirea intrării. În rest, doar în porţiunea *La Strâmtoare* este mai greu de înaintat.

IOANA PROCA FLORIA

Panteon creştin

COSMA şi DAMIAN

Sfinţii doctori fără arginţi

Zilele trecute au fost încununate de prăznuirea Sfântului Mare Mucenic Dimitrie Izvorâtorul de Mir (26 octombrie) şi a Sfântului Dimitrie cel Nou din Basarabi, ocrotitorul Capitalei noastre (27 octombrie). În acest colţ de pagină au fost prezentate atât viaţa fără prihană şi martiriul primului, cât şi asceza şi puterile vindecătoare ale celui de al doilea. Moaştele sale sunt depuse la catedrala Mitropolitană din Bucureşti unde zeci de mii de oameni vin în fiecare an să se închine. Dorind a oferi cititorilor noştri informaţii şi despre alţi martiri ai bisericii creştine, ne vom ocupa astăzi de Sfinţii Cosma şi Damian, Doctori fără arginţi cum au fost supranumiţi. Aceştia erau fraţi, se trăgeau din Cilicia Asiei şi au trăit la sfârşitul veacului al doilea şi începutul celui de al treilea.

Fii ai unui tată păgân şi al unei mame creştine, au îmbrăţişat de timpuriu credinţa întru Hristos. Rămasă văduvă, mama lor a depus eforturi uriaşe pentru a-şi creşte fiii în spiritul creştin. Educaţia riguroasă primită în familie va fi completată de cea efectuată în cele mai înalte şcoli ale vremii, unde au fost trimişi de mama lor care ştia că, într-un anume fel, eforturile făcute de ea în acest scop îi vor fi răsplătite.

Cei doi fii au ajuns vindecători iscusiţi, preocupaţi atât de rănile trupului cât şi de cele ale sufletului. Unul dintre ţelurile lor a fost răspândirea credinţei şi aducerea oamenilor pe calea mântuirii. Adevăraţi luminatori ai poporului, dovedeau, în acelaşi timp, mari calităţi de vindecători. Mulţi suferinzi de boli cumplite şi-au găsit vindecarea când le-au cerut ajutorul, cei doi izbutind adevărate miracole şi tămăduirile lor fiind ieşite din comun. Pentru întreaga lor trudă şi-au atras dragostea şi stima locuitorilor dar şi ura autorităţilor, activitatea lor desfăşurându-se în timpul persecuţiilor lui Diocleţian. Ura era cu atât mai mare cu cât cei doi n-au pretins niciodată nimic în schimbul vindecărilor, de unde şi titulatura de „doctori fără arginţi".

Sfinţii Cosma şi Damian din Roma

Arestaţi de autorităţi, sunt puşi la torturi cumplite, fără ca acestea să-i determine să-şi abjure credinţa. În cele din urmă li se taie capetele, de aceeaşi moarte având parte şi cei trei fraţi ai lor: Leontie, Antim şi Eutropie, aşa cum ne spune preotul Nicolae Barbu.

În calendarul creştin ortodox mai există încă doi sfinţi Cosma şi Damian, de asemenea „Doctori fără arginţi". Aceştia au trăit la Roma în timpul împăratului Carus (282-284). Vindecările lor miraculoase, refuzul de a cere vreo plată, faima lor, toate le-au adus acuzaţia de vrăjitorie. În acelaşi timp a început urmărirea lor pentru faptul că îi îndepărtau pe romani de credinţă în zei. Refugiaţi într-o peşteră, au aflat că alţi bărbaţi vor fi omorâţi în locul lor, dacă nu se vor preda. Prezentându-se în faţa împăratului aceştia l-au vindecat după ce i se răsucise gâtul, iar împăratul a îmbrăţişat el însuşi credinţa creştină.

Vindecările au continuat, dar fostul lor dascăl, copleşit de invidie, i-a atras într-o cursă şi i-a ucis cu pietre. Aceşti doi sfinţi sunt prăznuiţi pe 1 iulie. Iată cum biserica creştină îşi cinsteşte martirii care, de undeva de Sus, se roagă pentru noi.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Pentru a-i demonstra iubitei sale cât de mult o iubeşte şi cât de mari sunt regretele sale că l-a părăsit, irlandezul Gregory O'Connors i-a dat telefon spunându-i că „arde de dorul ei". Într-adevăr, Gregory ardea la figurat, dar şi la propriu, iar pentru această absurdă dovadă de dragoste a rugat un prieten să-l filmeze. Jane, prietena cascadorului amator, n-a crezut că iubitul său s-a supus unei astfel de încercări până nu a auzit la telefon strigătele de groază ale trecătorilor. Din fericire, focul bine calculat a fost stins la timp, însă nu se ştie dacă Jane a revenit la sentimente mai bune; acum îl crede pe Gregory în stare de orice.*

◆ *Nu puneţi răbdarea câinilor la încercare! Sean Larry a intrat într-o după-amiază într-un local din Dublin, cu gândul să zăbovească doar câteva minute. Dar s-a luat la harţă cu un cunoscut care l-a provocat la o discuţie despre fotbal şi Sean a uitat pur şi simplu că-şi legase câinele de un stâlp. Vacarmul din local acoperea lătrăturile patrupedului, aşa că bietul animal a încercat să se descurce singur. Ce credeţi, a reuşit până la urmă?* (fotografie trucată)

◆ *Redcliff Hurst, un american mai ambiţios decât mulţi compatrioţi, şi-a propus să facă un salt cu motocicleta astfel încât să atingă înălţimea de opt metri. Poate că faptul în sine n-ar fi prea spectaculos, însă dacă menţionăm că Redcliff suferise opt accidente şi tot atâtea intervenţii chirurgicale delicate, atunci performanţa lui capătă o altă dimensiune.* (P.I.)

DUBLĂ AVENTURĂ LA POLUL SUD

Doi aventurieri britanici, Pen Hadow şi Simon Murray, se pregătesc să pornească în curând într-o expediţie antarctică având drept scop cucerirea Polului Sud. Nimic neobişnuit până aici, doar că vârsta însumată a celor doi este de ...104 ani! Dacă totul se termină cu bine, Murray, fost luptător în Legiunea Străină, ajuns acum un prosper om de afaceri, va fi cel mai bătrân cuceritor al Sudului. Ei vor urma un drum solitar de 1200 km, fără să recurgă la nici un ajutor „extern". „Mi-am dorit totdeauna să merg pe drumuri nebătătorite şi acesta este momentul suprem", spune Murray.

Cei doi vor fi finanţaţi printre alţii de celebra Royal Geographical Society, instituţia care a făcut posibile expediţii cum ar fi cea istorică a lui Ernest Shackleton tot în Antarctica şi expediţia de căutare a urmelor dr. Livingstone în Africa.

„Primul film pe care l-am văzut a fost cel al expediţiei lui Scott la Polul Sud. Oameni ca el au inspirat generaţii întregi", spune Murray.

Hadow, pe de altă parte, care are 41 de ani, şi-a petrecut o parte din copilărie sub supravegherea lui Miss Wigley, fosta doică a fiului Scott. El are o îndelungată experienţă de explorator al zonelor arctice, dar nu a fost niciodată până acum în Antarctica. „Această expediţie pur şi simplu trebuia să existe. Ar putea fi cântecul meu de lebădă polar...", a ţinut el să comenteze. În ceea ce-l priveşte pe mai vârstnicul său partener, motivaţia este mult mai simplă: „Soţia mea mi-a spus s-o fac într-o zi în timp ce îmi iau micul dejun..." şi parcă în zâmbetul său s-a întrezărit totuşi o umbră de îngrijorare... *(M.D.)*

INGENIOZITATE ZADARNICĂ

Ben Roozensky, un deţinut de 31 de ani, din apropiere de Atlanta, se afla în arestul provizoriu al districtului respectiv, urmând să fie judecat pentru obstrucţionarea justiţiei şi pentru mărturie mincinoasă. Lăsat singur într-o încăpere mică şi destul de puţin mobilată, aştepta să-şi întâlnească avocatul. Ridicându-şi privirea spre tavan văzu o gură de aerisire al cărei grilaj era prins cu un cârlig. Era una dintre acele guri largi cu o suprafaţă de circa o jumătate de metru pătrat. Ben se gândi imediat că îi surâde norocul şi, ajutându-se de un taburet reuşi să înlăture grilajul şi să se ridice în mâini ca să poată intra în micul tunel. Era sigur că merge spre libertate şi se felicită în gând pentru ingeniozitatea sa. Călătoria nu a fost prea lungă. Zări lumina şi ajunse la un alt grilaj pe care-l desfăcu uşor şi sări în camera respectivă. Stupefiat însă, realiză că se află un etaj mai jos, chiar în camera judecătorului De Campo, cel care se ocupa de cazul său şi care acum stătea la birou privindu-l fix. Înnebunit deschise uşa luând-o la fugă pe coridor, dar fu repede înhăţat de oamenii legii. Ingeniozitatea nu i-a folosit la nimic, ba, dimpotrivă, la acuzaţiile anterioare, se va adăuga încercarea de evadare. *(I.S.)*

O lume nebună

Un tânăr de 23 de ani din Arabia Saudită s-a căsătorit, în aceeaşi zi, cu patru femei pentru a-i demonstra primei lui soţii de care tocmai divorţase că răutăţile pe care ea i le aruncase în faţă cândva nu au nici o valoare. Aceasta îl asigurase că nici o altă femeie nu va accepta să-şi lege viaţa de a lui. Orgolios, tânărul Qahtani şi-a jurat că se va căsători cu patru femei deodată, ceea ce s-a şi întâmplat. Dar asta nu a fost tot. Poligamul a ales să-şi petreacă luna de miere chiar în regiunea de unde provine prima lui ex-soţie.

Poligamia este o practică legală în Arabia Saudită, religia islamică permiţând bărbaţilor să aibă concomitent cel mult patru soţii, singura condiţie fiind aceea de a avea resursele financiare cu care să le întreţină în mod egal, ca să nu mai vorbim că trebuie să le şi trateze în mod echitabil. Cu toate acestea nu prea se întâmplă ca un musulman să se căsătorească cu patru femei în aceeaşi zi.

Un băieţel de numai nouă ani din SUA a făcut să eşueze tentativa de furt din locuinţa sa, dând dovadă de o prezenţă de spirit şi de abilităţi mai ceva ca ale unui om mare. În plină zi, hoţii au pătruns în apartamentul din Brooklyn, nepăsători că în casă se aflau Shidal Hossain (băiatul cel curajos), cei patru fraţi ai lui (cel mai mic fiind în vârstă de nouă zile) şi mama lor. Au năvălit peste ei şi, sub ameninţări, au obţinut 164 000 de dolari, banii pe care familia (originară din Banglades) îi avea în casă. Shidal a declarat ulterior poliţiştilor că i-a fost „puţin" frică atunci când mama sa i-a spus în bengali să-i dea imediat telefon tatălui lor. Dar şi-a luat inima în dinţi şi în timp ce hoţii scotoceau după bani şi ameninţau în dreapta şi în stânga, el a luat telefonul mobil, s-a strecurat sub o pătură şi l-a chemat pe tatăl lor în ajutor. Hoţii n-au mai apucat să plece cu prada că s-au trezit la uşă cu poliţia şi cu stăpânul casei. *(A.P.)*

SPECTACOLUL CONTINUĂ!

Roy Horn şi Siegfried Fischbacher sunt protagoniştii unuia dintre cele mai atractive show-uri din Las Vegas. Sub denumirea „Siegfried and Roy", cuplul, de origine germană, susţine un spectacol foarte gustat de public, nu întâmplător în 2002 cei doi fiind numiţi „magicienii secolului". Ei au semnat un contract pe viaţă cu patronii cazinoului unde se produc. Recent s-a întâmplat un lucru neaşteptat care pentru mulţi a fost egal cu sfârşitul pentru totdeauna a reprezentaţiilor susţinute de Roy şi Siegfried. Roy Horn (59 de ani) se afla singur în arenă cu un tigru alb bengalez care brusc s-a năpustit asupra lui, rănindu-l grav. Felina a reuşit să fie neutralizată şi închisă într-o cuşcă, dar soarta magicianului a rămas sub semnul întrebării. De curând, Siegfried a anunţat însă că spectacolul se va relua pentru că partenerul său dă semne de ameliorare: a deschis ochii şi a ridicat un deget în semn că îi merge mai bine... „Am început această meserie în urmă cu 44 de ani şi, dacă va fi nevoie, ne vom opri împreună", a mai spus Siegfried. „Ceea ce s-a întâmplat nu a fost un atac din partea felinei, ci pur şi simplu un accident. Sperăm să continuăm." *(A.P.)*

Yeti „omul zăpezilor" e un urs!

Titlul de mai sus nu constituie o eroare de redactare ori vreo asociere cumva extravagantă. Este pur şi simplu ipoteza – dezamăgitoare, nu-i aşa? – lansată de alpinistul japonez Makoto Nebuka (56 ani), în urma a 12 ani de cercetări efectuate în Nepal, Tibet şi Bhutan. El afirmă că fascinantul şi totodată temutul „om al zăpezilor", cunoscut pe întreg mapamondul sub numele de Yeti, nu este altceva decât un urs. Devenit legendară, bizara creatură a înfierbântat imaginaţia multor pasionaţi de enigme şi de aventură, mai ales din momentul prezentării unui film în care apărea un animal biped, cu trupul în întregime acoperit de blană, mergând printr-o pădure, aproximativ ca un om oarecare. Momentul a declanşat căutările febrile de dovezi ale existenţei presupusului om sălbatic, i s-au descoperit „veri" cam peste tot în lume, i-au fost reperate amprentele tălpilor (şi prelevate, prin metode... criminalistice), dar mai ales elemente ce s-ar fi putut lega de o asemenea făptură au ieşit la iveală din mijlocul unor populaţii trăitoare în condiţii de semi-civilizaţie, prin legende, tradiţii, superstiţii etc.; ceea ce nu e deloc rău, la urma-urmelor.

Acum, vine însă niponul Nebuka şi spune răspicat că Yeti e un banal plantigrad din specia ursului brun himalayan (Ursus arctos), numit, într-un dialect tibetan, *meti*! Altfel, o specie pe cale de dispariţie venerată în unele comunităţi locale ca fiinţă sacră, dar şi înfricoşătoare, din cauza atacării unor sate din regiune. Ca dovadă că nu încearcă să facă avere din false mistere, alpinistul precizează că a şi fotografiat capul şi labele unui „meti", mumificate şi păstrate ca talisman de un şerpaş.

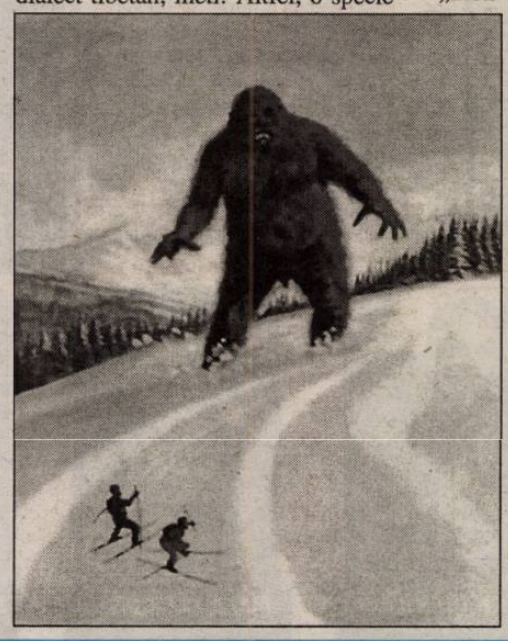

Dar, dacă Yeti e totuşi altceva?! – pare să spună un confrate al lui Nebuka, alpinistul nipon Yoshiteru Takahashi (60 ani). Deşi în prag de pensionare, cum s-ar zice, acesta îşi rupe picioarele pe coclauri nestrăbătuţi de un muritor biped (cel puţin, nu venit din lumea civilizată), hotărât să nu se lase, până nu-l prinde pe năstruşnicul Yeti în vizorul uneia dintre cele patru camere cu infraroşii, pe care le poartă cu el. „Căutarea monstrului este ultima aventură romantică posibilă în Himalaya!" – se justifică sexagenarul. Şi uite-aşa, ajungem noi, oameni serioşi, să filozofăm profund: ştim că nu ştim nimic şi cu asta, basta! *(A.N.P.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 31 octombrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Ex Libris 16.00 Euro Police - R.R. 17.00 Interes general 18.00 Sănătate pentru toţi 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „Ultimul stinge lumina!" 20.30 Film: „Familie de poliţişti" (partea a II-a) 22.10 Spectacol „Sangre ardiente" 23.30 Taverna.	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Film: „Săgeţi americane" (SUA, 1985). Cu: Kevin Costner 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Fără scăpare" (SUA, 1993). Cu: Rosanna Arquette 22.00 Chestiunea zilei 22.30 Film: „Pact cu diavolul" (SUA, 1997). Cu: Al Pacino 1.30 Bryan Adams în concert la Slane Castle 2.45 Film: „Drumul spre lumină" (SUA, 1988).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Omul cu masca de fier" (SUA, 1998). Cu: Leonardo DiCaprio 22.45 Film: „Masacrul din Texas: Generaţia următoare" (SUA, 1994). Cu: Renee Zellweger 0.30 Film: „Comoara lui Ulle" (SUA, 1997).	7.00 Video Star 8.00 Star 30 airplay 9.00 Filmul & televiziunea 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 13.00 Fotbal: Gloria Bistriţa - Dinamo Bucureşti 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Socrii" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Prietenie" (SUA, 1984). Cu: Richard Dreyfuss, Susan Sarandon 22.00 Focus Plus 23.00 Star Factory 23.30 Badea şi Oreste Show.	6.00-11.15 Reluări 13.15 Serial: „Între iubire şi ură" 14.45 Serial: „Dragoste şi putere" 15.15 Serial: „Clona" (r) 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Un bărbat adevărat 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Dacă 0.00 Serial: „Clona".	7.00 Doc.: „Tezaurul Regelui Charles I" (r) 8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 15.00 Împreună în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Centre istorice 17.15 Diplomatic club 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.30 Semne 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Film: „Îmi iubesc familia, sincer!" (Germania, 1999).	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.30 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Noua Anglie 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 1 noiembrie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 12.00 Spectacolul lumii 12.30 Caravana premierelor 13.00 Lumea-n care trăim 14.30 Recorduri ridicole 16.30 Serial: „Vorba lu' Jim" 17.00 Spectacolul Pavlo Virskii 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize 23.30 Film: „Evadare perfectă" (SUA, 1998).	7.45 Desene animate 10.00 Raliu - review Spania & preview Marea Britanie 11.00 Promotor 11.30 Provest 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.30 Film: „Danielle Steel: Pasiuni" (SUA, 1993) 17.15 Film: „Arta de a fi părinte" (SUA, 1995) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: F.C. Naţional - Steaua Bucureşti 22.00 Chestiunea zilei 23.30 Film: „Soţia astronautului" (SUA, 1999). Cu: Johnny Depp 1.00 Film: „Infidelitate" (UK, 1995).	8.00 Doc.: „Minunile naturii" 9.00 Fir întins 10.30 Vreau şi eu 12.00 Viaţa în roz 13.45 Serial: „Îngerul păzitor" 15.00 Casa de copii nu e acasă 16.00 România mea 17.20 Film: „Dezvăluiri neaşteptate" (SUA, 1996) 19.00 Observator 20.00 Film: „Rambo" (SUA, 1982). Cu: Sylvester Stallone 22.00 World Music Awards 2003.	7.00 Desene animate 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 14.00 Film: „An Almost Perfect Affair" 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Fotbal: Universitatea Craiova - Ceahlăul 22.00 Focus plus 22.30 Film: „Parcul este al meu!" (SUA, 1985).	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 11.15 Serial (r) 12.30 Serial: „Profu'" 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Schimbul trei".	8.00 Lecţia de privit 9.30 Conjugând verbul „a şti" 10.00 Generaţia @ 11.30 Ora fără catalog 12.30 Veni, video, vici! 13.00 Serial: „Sabrina" 13.30 Atenţie, se cântă! 15.00 Film Puzzle 16.00 Tenis - Turneul de la Paris 20.00 Fotbal: Rapid - F.C. Petrolul 22.00 Film: „Conspiraţia" (SUA, 1997). Cu: Sean Young 23.40 Serial: „Identitate greşită" 0.30 Interferenţe Rock	9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Oglinda poveştilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Cum ar trebui să trăim 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Periplu britanic 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Zile toride în L.A." (SUA, 1989) 0.00 Cutia muzicală (r).
DUMINICĂ - 2 noiembrie	7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Cafeneaua politică 14.00 Bravissimo! 16.05 Serial: „Felicity" (ep.1) 16.55 Fotbal: Rapid Bucureşti - Petrolul Ploieşti 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „CSI - Investigaţii" 22.00 Minutul 91 23.25 Film: „Crimă pasională" (SUA, 1993).	6.45 Film: „François Villon, poetul vagabond" (România, 1989, partea I) 8.20 Desene animate 9.35 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 13.30 Serial: „Nikki" 14.00 Miss România World 2003 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Poliţist sau delincvent" (Franţa, 1979) 17.00 Film: „Un prieten de nădejde" 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Tango & Cash" (SUA, 1989) 22.00 Vacanţa Mare 23.00 Procesul etapei.	7.30 Serial: „Galidor" 8.00 Serial: „Tineri şi rebeli" 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Seaquest" 13.20 Serial: „Salvamontiştii" 14.30 Serial: „Împotriva destinului" 15.30 Film: „Ten Tall Men" (SUA, 1953) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Canalul de ştiri 22.00 Serial: „Expertul" 23.00 Recursul etapei.	7.00 Tradiţiile românilor 9.00 Ministar 11.30 Excelenţa sa, gastronomia 12.00 Evenimentul săptămânii 13.30 Academia mămicilor 15.30 Cu Irina la cafea 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Ce vor fetele? 21.30 Film: „Marele Canion" (SUA, 1991). Cu: Kevin Kline 23.30 Film: „Ultima urmărire" (SUA, 1976).	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Film: „Frumoasa veneţiană" (SUA, 1998) 22.15 Serial: „Totul despre sex" 23.00 Serial: „Schimbul trei" 0.00 Serial: „Vărul din străinătate".	7.00 Între cer şi deşert 8.00 Pescar hoinar 9.00 Ferma 10.00 Doc.: „Splendorile Vâlcene" 10.30 Desene animate 11.30 Serial: „Super Rupert" (ep.1) 12.30 Serial: „Viaţă de câine" 13.00 Serial: „Sabrina" 14.30 Răscruci 15.00 Piersic Show 16.00 Tenis 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 19.45 Telejurnal 20.00 Sala de sunete 21.00 Serial: „Cracker - psihologia crimei" 22.00 Film: „Oscar" (SUA, 1991) 24.00 Remix.	9.00 Mapamond creştin 12.00 Documentar 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Jurământul onoarei" (SUA, 1993).
LUNI - 3 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 11.00 Surprize, surprize! (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 18.30 Ochiul magic 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Teatru în serial: „Adio, Europa!" 22.00 Maşina de tocat 0.30 Film: „Scufundarea" (SUA, 2000).	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Film: „Cursa pentru perfecţiune" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Rapacii" (SUA, 1994). Cu: Michael J. Fox, Kirk Douglas 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.50 Film: „Robocop - noua generaţie" (SUA, 2000) 1.45 Serial: „La limita imposibilului".	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.00 Film (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „American Ninja: Anihilarea" (SUA, 1991) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Talk show: Gheorghe 3.45 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 10.00 Ambianţa (r) 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" (ep.1) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Star Factory 22.30 Serial: „Pitici şi tâtici" 23.00 Fotbal din Prima.	6.00-12.15 Reluări 13.15 Serial: „Între iubire şi ură" 14.45 Serial: „Dragoste şi putere" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Cucerirea".	8.00 Telejurnal 9.30 Casa mea (r) 10.30 D'ale lu'Mitică (r) 12.00 Zestrea românilor 13.15 Piersic Show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-magazin 17.10 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto Club 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Teatru: „Tren de Plăcere" de I.L. Caragiale 24.10 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Vremurile fiarei" 21.30 Viitorul azi 23.15 Film (r).
MARŢI - 4 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronika 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film 22.00 Maşina de tocat 23.30 Poveste fără sfârşit 0.30 Film: „Halloween" (SUA, 1978). Cu: Jamie Lee Curtis.	7.00 Ştirile ProTV 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 11.30 Serial: „Familia Bundy" (r) 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Film: „O alegere dificilă" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Pasagerul 57" (SUA, 1992). Cu: Wesley Snipes 21.45 UEFA Champions League 0.15 Rezumat Champions League 1.15 Serial: „La limita imposibilului" 3.00 Film: „Moştenire de familie" (SUA, 1988).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 15.00 Divertis Parc (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Talk show: Gheorghe 3.00 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Turner şi Hooch" (SUA, 1989). Cu: Tom Hanks 22.00 Focus Plus 22.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 23.30 Badea şi Oreste Show.	6.00-12.15 Reluări 13.15 Serial: „Între iubire şi ură" 14.45 Serial: „Dragoste şi putere" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Cucerirea".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Magazin cultural pentru minorităţi 16.30 Doc.: „Cetatea Bistriţa" 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.05 Doc.: „Istoria civilizaţiilor" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Anna Karenina" (coprod., 1997) 24.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 10.30 Serial (r) 13.00 Film (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Tăcerea sufletului" 22.00 EuroMaxx.
MIERCURI - 5 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Oameni ca noi 15.00 Convieţuiri 16.30 Controversele istoriei 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Einstein, demolatorul" (SUA, 1998) 22.00 Maşina de tocat 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Timp de gândire" (SUA, 1996).	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Film: „Infernul din Pacific" (SUA, 1993) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 19.45 Film: „Inimă de oţel" (SUA, 1992) 21.45 UEFA Champions League 0.15 Rezumat Champions League 0.15 Serial: „La limita imposibilului" 3.00 Film: „Mereu pe drumuri" (SUA, 1988).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.00 Casa de piatră (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.00 Din dragoste (r) 16.00 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Vulturul de fier 2" (SUA, 1988) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Talk Show: Gheorghe.	7.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Focus Plus 22.30 Serial: „Tilică, steluţă de cinema" 23.30 Badea şi Oreste 0.45 Câştigul nopţii.	6.00-12.15 Reluări 13.15 Serial: „Între iubire şi ură" 14.45 Serial: „Dragoste şi putere" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Cucerirea".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 15.00 Uşa turnantă 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.05 Doc.: „Roma, putere şi glorie" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Aventurile locotenentului Sharpe" (partea a V-a) 0.00 Eurofotbal.	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Chiar dacă pleci" 22.00 EuroMaxx 23.45 Videoclipuri.
JOI - 6 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 17.00 TVR în direct 17.50 Fotbal: Spartak Moscova - Dinamo Bucureşti 20.00 Jurnal 21.00 Film: „Şatra" (URSS, 1975) 23.40 Garantat 100% 0.55 Film: „Maxwell Smart revine" (SUA, 1980).	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial (r) 10.15 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Film „Sub semnul trecutului" (SUA, 1996) 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „O mamă perfectă" (SUA, 1997) 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.50 Serial: „Pentru o cauză dreaptă" 0.45 Marcă înregistrată 1.15 Serial: „Forţa întunecată" (ep.1) 3.00 Film: „Moştenire sumbră" (SUA, 1996).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.30 B.I.T. (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.00 Film: „Vulturul de fier" (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Ciao Darwin 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Talk Show: Gheorghe 3.00 Serial: „Ispita".	7.00 Video Star 10.00 Serial (r) 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Fotbal: Steaua bucureşti - F.C. Liverpool 22.00 Focus Plus 23.00 Star Factory 23.30 Badea şi Oreste Show.	6.00-12.15 Reluări 13.15 Serial: „Între iubire şi ură" 14.45 Serial: „Dragoste şi putere" 15.15 Serial: „Clona" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.00 Serial: „Cucerirea".	8.00 Telejurnal 9.30 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.00 Doc.: „Povestiri incredibile" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Unchiul din America" (partea a V-a) 23.50 Serial: „Nemuritorul".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Destine pierdute 20.30 Film: „Joni".

LEONARDO DICAPRIO
– vineri, 20.00 –

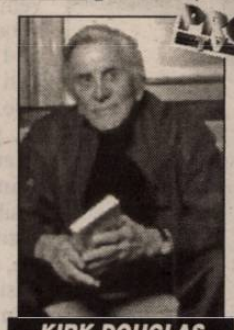

KIRK DOUGLAS
– luni, 20.00 –

JAMIE LEE CURTIS
– marţi, 23.30 –

SUSAN SARANDON
– vineri, 20.00 –

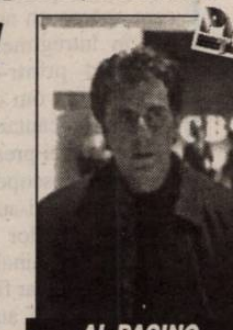

AL PACINO
– vineri, 22.30 –

KEVIN KLINE
– duminică, 21.30 –

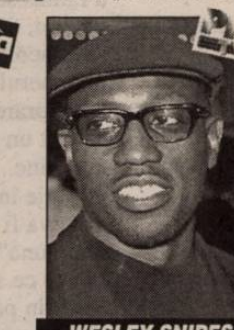

WESLEY SNIPES
– marţi, 19.45 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

CLAUDE MILLER ŞI MICUŢA LILI

Regizorul francez Claude Miller (n. Paris, 20 februarie 1942) se află la cel de-al 13-lea lung metraj din cariera sa, intitulat *La petite Lili (Mica Lili)*. Pentru această creaţie, cineastul a simţit nevoia, ca mulţi alţi regizori, de altfel, să aducă un omagiu cinemaului, să vorbească despre meseria lui, să descrie ceea ce ştia el cel mai bine, adică să spună o poveste cu mijloacele celei de-a 7-a arte. Şi apelează la deja bine-cunoscutul truc al filmului în film. Avându-l drept model pe Francois Truffaut, în preajma căruia a lucrat multă vreme, Claude Miller s-a dovedit a fi de-a lungul carierei sale un fin analist psihologic care se concentrează cu predilecţie asupra a două teme: universul adolescenţei şi sexualitatea. Totodată Miller şi-a confirmat talentul de descoperitor de... tinere talente, cum ar fi Charlotte Gainsbourg sau Romane Bohringer. Acum, în *Mica Lili*, se poate spune că o lansează pe orbita succesului pe Ludivine Sagnier, actriţa care s-a aflat la festivalul de la Cannes de anul acesta pe afişul filmului *Swimming Pool*. Dar Ludivine Sagnier nu deţine rolul nr.1 în filmul lui Miller, pentru că regizorul a ţinut ca mai mulţi actori să aibă roluri de aceeaşi importanţă, eludând diferenţierea între principal şi secundar. Aşa că Ludivine Sagnier, Robinson Stevenin, Nicole Garcia, Bernard Giraudeau, Jean-Pierre Marielle şi Julie Depardieu (fiica lui Gerard Depardieu!) se află în poziţii egale. Iar povestea?

Regizorul Claude Miller

Jean-Pierre Marielle

Ludivine Sagnier

Viaţa, cu dus-întors

E vară, Mado (Nicole Garcia, actriţă celebră în Franţa) îşi petrece vacanţa pe proprietatea ei din Bretagnia, într-o casă mare, înconjurată de un parc cu arbori uitaţi de timp, cu teren de tenis, un câine care latră într-una şi animale în imediata vecinătate... Un loc tihnit, superb, numai bun de vacanţă. Mado îi are în companie, pentru concediu, pe fratele său, Simon (Jean-Pierre Marielle), septuagenar plin de umor sarcastic care îşi petrece mai tot timpul dormind, pe fiul său Julien (Robinson Stevenin) care vrea să devină cineast şi pe Brice (Bernard Giraudeau), actualul ei iubit, realizator al ultimelor ei filme.

Julien, artist tânăr „cu idei", are o relaţie contradictorie cu mama sa şi cu Brice, regizor cu nume, dar pe care el îl consideră „un funcţionar al cinemaului care joacă golf cu ministrul culturii". Din punct de vedere profesional, Bruce e de fapt pentru el tot ceea ce poate să urască mai mult, îi detestă filmele. Mado nu suportă prea bine aceste aprecieri ale fiului său, aşa că pe Julien îl numeşte la rândul ei „un Bergman de provincie" sau chiar „un cretin pretenţios". În ceea ce-l priveşte pe Julien, puţin îi pasă de toate aceste aprecieri, el ştie bine ce vrea. În viaţa personală, o ignoră pe fata paznicului, Jeanne-Marie (Julie Depardieu) care se îndrăgosteşte de el, însă la rândul lui e topit după mica Lili (Ludivine Sagnier), o fată a locului care, şi ea, nutreşte speranţa că într-o bună zi va deveni actriţă aşa că acceptă să fie personajul principal al unui scurt metraj „foarte experimental" pe care Julien îl filmează pe video. Când autorul proiectează filmul în prezenţa întregii familii, la care se adaugă paznicii şi medicul din localitate, totul ia o turnură neaşteptată şi destul de neplăcută pentru Julien pentru că tocmai mama lui e prima care îşi manifestă lipsa de înţelegere şi de răbdare. În plus, chiar în timpul proiecţiei filmului, Julien observă că iubitul mamei ei este vădit interesat de... starleta Lili. Sedusă de ceea ce regizorul a confirmat că ar putea să-i ofere pentru a-şi construi o carieră proprie, tânăra speranţă îl lasă pe cineastul care abia îşi caută drum în cea de-a şaptea artă şi pleacă cu Brice. Peste cinci ani, toţi se reîntâlnesc, dar e evident că personajele au evoluat...

Nicole Garcia

Robinson Stevenin

Pescăruşul secolului XXI

Pentru scenariul actualului său film Miller s-a inspirat din „Pescăruşul" lui Cehov: spaţiul în care se desfăşoară acţiunea este o veche reşedinţă bretonă, actriţa care îmbătrâneşte, regizorul plin de sine, starleta ambiţioasă, tânărul cineast idealist... „Personajele lui Cehov sunt contemporane şi universale iar sentimentele sunt aceleaşi", declara Miller, care s-a axat pe confruntarea dintre pasiuni şi sentimente. Îl modernizează însă pe Cehov, transpune teatrul sec. 19 în filmul sec.21, ba chiar îşi permite să schimbe ultimul act, căruia îi dă un alt sens. „Am vrut să arăt că artiştii pot transforma nefericirea în muncă, acesta este adesea privilegiul lor", a mai spus regizorul care a recunoscut totodată că s-a văzut în egală măsură atât în personajul lui Julien, cât şi în cel al lui Bruce. *Mica Lili* se înscrie în tradiţia clasică a cineastului francez, dar cu accente comerciale, pe care Miller le-a adoptat în unele din creaţiile sale, cum ar fi: *Arest preventiv* (1981) sau *Mica hoaţă* (1988). Până la urmă, *Mica Lili* nu este doar un omagiu adus meseriei de artist – regizor sau actor – meserie care există doar în raport cu cei care te privesc, ci şi descrierea pasiunilor omeneşti şi a dificultăţii de a găsi echilibrul în viaţă.

Bernard Giraudeau

FAMILIA DEPARDIEU îşi spală rufele în public

Într-un recent interviu acordat publicaţiei „Le parisien", Guillaume Depardieu a declarat că tatăl său este un mincinos patologic, obsedat de bani şi de statutul de vedetă. Şi ca tacâmul să fie complet, a mai adăugat că tatăl său este singura persoană pe care o cunoaşte care minte chiar şi când merge la psihanalist. Potrivit tânărului Guillaume, singurul punct comun între el şi tatăl lui constă în... demonii care-i bântuie. „Cu prilejul promovării filmului său, *Tais-toi*, tatăl meu a găsit de cuviinţă să vorbească despre familia lui, adică despre mama, despre sora mea şi despre mine. Tot ce a spus pe „Canal+", de exemplu, au fost numai minciuni. Este un adevărat poet, are o fire foarte dificilă, e incorigibil... În prezent, încerc un soi de compasiune când mă gândesc la el. Dacă nu-şi va cere scuze în mod public, e mai mult ca sigur că vom rupe legătura pentru totodeauna", a declarat Guillaume Depardieu.

Ce l-a supărat atât de tare pe fiul lui Depardieu? Într-un articol apărut în „Paris Match" şi în emisiunea „Conversaţii secrete" a postului de televiziune francez Canal+, Gerard Depardieu spusese că el nu mai vorbea de mult cu fiul său, că între ei nu mai există o relaţie normală, ca între tată şi fiu. E puţin probabil ca schimbul de replici pe calea mass-mediei dintre cei doi Depardieu să se încheie aici pentru că „bătrânul" Gerard refuză să devină „lada de gunoi" a fiului său.

În ceea ce-l priveşte pe tânărul Depardieu, acesta a debutat în lumea filmului alături de tatăl său, în *Toate dimineţile din lume*. Numele său a apărut des în publicaţiile de scandal pentru că subiectele furnizate de Guillaume au fost nici puţine, nici oarecare. Recent s-a încheiat procesul derulat împotriva sa pentru că într-o altercaţie cu un admirator a tras un foc de armă, răspândind în jur panică şi groază. Tribunalul corecţional din Lisieux (Calvados) l-a condamnat la 9 luni închisoare cu suspendare, 18 luni de libertate condiţionată, obligaţia de a urma un tratament de dezalcoolizare şi de a plăti o amendă de 5.000 de euro. Anul acesta, în urma unui accident rutier care i-a provocat fracturi la genunchiul drept, a fost nevoit să suporte mai multe intervenţii chirurgicale care s-au soldat în cele din urmă cu eşec; infestat şi cu stafilococ auriu, verdictul a fost crunt: medicii au fost nevoiţi să-i amputeze piciorul. Adevărul este că atât tatăl, cât şi fiul împărtăşesc pasiunea nebună a motocicletelor de mare putere, au mania vitezei şi savurează deopotrivă gustul riscului. Amândoi au trecut prin experienţa accidentelor repetate, dar, din nefericire pentru Guillaume, teribilismul lui s-a soldat cu un coşmar.

Călătorie plăcută spre Oscar

Bon voyage, filmul francezului Jean-Paul Rappenau, avându-i în rolurile principale pe Gerard Depardieu şi Isabelle Adjani, se bucură de pe acum pentru şansa ce i-a fost acordată: a fost ales să reprezinte Franţa la Premiile Oscar din 2004. Pelicula este o cronică romanescă palpitantă, presărată cu situaţii şi replici pline de umor, a unui microcosmos format din politicieni, mari şi mici-burghezi, demimondene, lichele transformate uneori în eroi, toţi adunaţi laolaltă, la Bordeaux, într-o lună de iunie a anilor 40. Mare admirator al comediilor semnate de Lubitsch, Capra, Cukor sau Hawks, Jean-Paul Rappenau (totodată regizorul filmului *Cyrano de Bergerac*) a ţinut cu tot dinadinsul să aibă în creaţia sa o „trupă de şoc", în sensul valorii, în măsură să interpreteze magistral intriga scrisă chiar de el, în colaborare cu Patrick Modiano. Pe lângă cei doi protagonişti de renume internaţional, i-a adus în scenă pe Virginie Ledoyen, Yvan Attal, Peter Coyotte şi Grégori Derangère. În ciuda acestui casting prestigios şi a bugetului de care producţia a beneficiat (27,7 milioane de euro), la data când a fost lansat (aprilie a.c.) şi în lunile următoare *Bon voyage* n-a atras în sălile de cinema franceze decât 800.000 de spectatori.

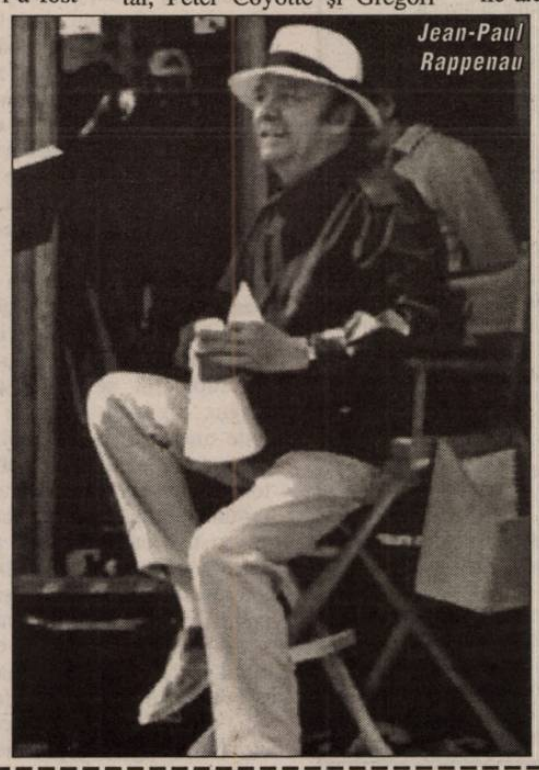
Jean-Paul Rappenau

Cea de-a 76-a ediţie a premiilor Oscar se va desfăşura la anu în februarie, nu în martie ca de obicei, iar nominalizările vor fi anunţate de Academia americană de film pe 27 ianuarie. Până la 15 octombrie a.c. toate ţările îşi vor desemna candidatul. Franţa a obţinut ultimul Oscar pentru cel mai bun film străin în urmă cu 10 ani, când a participat cu *Indochina*, o altă cronică romanescă, derulată pe fond istoric, în regia lui Régis Wargnier.

Pagină realizată de AURORA POPESCU

Inventica medicală românească, la vârf

O SOLUȚIE LA STRESUL COTIDIAN

Inamicul public numărul 1, *stresul*, este răspunzător de majoritatea bolilor care ajung la un moment dat să ne deterioreze întreaga existență. Factorii de stres cei mai activi sunt de natură mentală, emoțională și chiar fizică. Din ultima categorie fac parte: temperaturile extreme, alimentația și hidratarea nesatisfăcătoare, epuizarea fizică extremă, somnul agitat sau de proastă calitate, substanțele toxice, poluarea aerului și a apei, precum și alte forme de poluare, cum este cea cauzată de câmpurile electromagnetice. Stresorii cei mai periculoși acționează pe durate scurte, dar se repetă (vezi cazul câmpurilor electromagnetice pulsatorii, cu exemplul cel mai la îndemână, privitor la surse, în mediul social și casnic cotidian: telefonul mobil și aparatele electrocasnice). Rezultă tulburări funcționale, mentale, fizice, scăderea imunității organismului, diminuarea performanței. În plus, efectul de acumulare în timp poate fi fatal.

Perturbatorii vieții noastre

Medicamentele au efecte, mai degrabă, de tip *placebo*, în cazul stresului ce depășește limitele admise (se știe că, în doze mici, controlabile de către organism, stresul are o funcție pozitivă). Iată însă că există și alte tipuri de remedii, iar ceea ce vă prezentăm astăzi constituie o invenție cu totul excepțională a tânărului inginer român *Eugen NICULESCU*. Aparatul „Armonizator", pe care noi l-am prezentat într-un context mai restrâns, se dovedește pe zi ce trece un redutabil inamic al efectelor stresului, care afectează populația într-o proporție incredibilă, estimată vag la 75-90% din consultațiile medicale! Asocierile cele mai grave se fac cu bolile de inimă, de plămâni, cancerul, accidente și sinucideri, dar stresul este implicat și în bolile gastro-intestinale, neurologice, emoționale, cardiovasculare, dermatice, tulburări ale sistemului imunitar, începând de la banala răceală, până la artrită, cancer și SIDA.

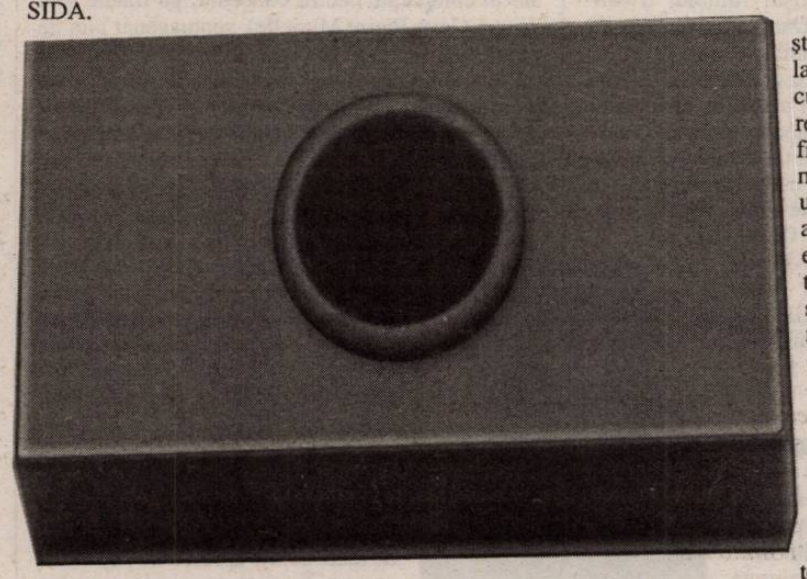

Inamicul invizibil din casă

Poluarea electromagnetică are efectul perfid al violențelor unui dușman nevăzut. Nu o sesizăm direct, dar ultimele studii științifice arată că stresorii ambientali de timp câmp electromagnetic au drept efecte: - perturbarea fluxului ionilor de calciu în multe tipuri de celule, inclusiv cele ale creierului și ale inimii; - reducerea nivelului de melatonină la animale și la oameni; - efecte negative asupra embriogenezei și dezvoltării animale; - efecte negative asupra performanțelor și psihofiziologiei umane. Simptomele conștientizate de cei afectați includ spasmul muscular și slăbirea unor grupe de mușchi, dureri de cap, oboseală, creșterea excitabilității nervoase, schimbări de comportament, ale ritmurilor biologice naturale, ale ratei de creștere a celulelor, ale neurotransmițătorilor și neurohormonilor etc. Între cauzele comune – computerul, faxul, copiatorul, scanerul, lumina fluorescentă, aparatele electrocasnice.

Aparatul de convertit stresul în sănătate

Scurtând argumentația științifică, ajungem acum la invenția ing. E. Niculescu, un aparat complex care re-creează un spațiu benefic, armonios, capabil să ne ajute la menținerea unui tonus excelent, în același timp transformând energiile negative, perturbatoare, în energii care să ne susțină, să ne hrănească, să ne inducă o stare de bine. „Armonizator" acționează în domeniul frecvențelor emise de creier pentru o vitalitate ridicată și o activitate productivă, sub indiferent care aspect. Este vorba despre așa-numitele „frecvențe-fereastră" – alpha, beta, teta și delta –, cu efecte benefice atât asupra corpului, cât și asupra minții. În atmosfera terestră, unda staționară permanentă cunoscută ca „rezonanța Schumann" are frecvența plasată exact în gama undelor cerebrale alpha – specifice stării de relaxare, de bine, de gândire pozitivă și sănătate. Invenția cercetătorului român se bazează tocmai pe reproducerea acestor pulsații naturale, ceea ce generează un cadru benefic, cel puțin în mediul de viață cotidian: casă, birou, sediu de firmă. Până în prezent, rezultatele excelente ale folosirii aparatului ce convertește stresul în sănătate vorbesc de la sine. Iar dacă populația și autoritățile în domeniu vor avea puterea și voința de a-și depăși prejudecățile, suspiciunile și opozițiile nejustificate logic, fără îndoială că vom deține uriașul privilegiu de a asista, dar și de a fi simultan susținătorii și beneficiarii unei metode revoluționare de ridicare a calității vieții cotidiene. Deziderat la care, în fond, are dreptul oricare om de pe planetă.

DIETA

„adversarul" efortului fizic

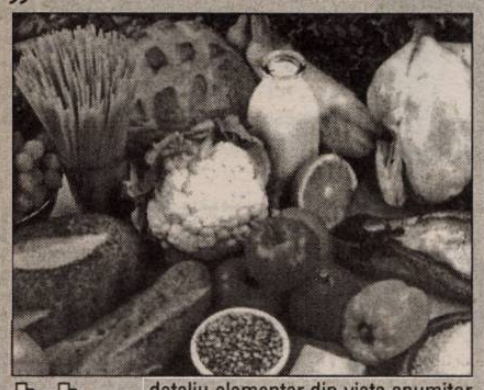

Un detaliu elementar din viața anumitor categorii de oameni poate deveni elementul-cheie al sănătății acestora. Ne referim aici la persoanele care depun eforturi fizice mărite, în timpul exercitării meseriei lor. Se știe că, dacă ele consumă prea puține calorii, scade proporțional și nivelul sistemului de apărare al organismului, respectiv al sistemului imunitar, ca și cel al performanțelor.

Remediul problemei ar fi un fel de non-dietă, indicându-se creșterea cantității de grăsimi din alimentația zilnică. În general, un nivel de 32% calorii obținute din sursa respectivă ameliorează considerabil parametrii imunității; în activitățile ce necesită eforturi fizice foarte mari pe durată relativ mică, se poate face un „salt", până la 42% și menținut atâta timp cât durează activitatea cu consum mare de energie, dar scăzut treptat în afara ei.

Pentru liniștirea scepticilor care se tem totuși că ingerarea unei cantități ridicate de grăsimi i-ar face automat supraponderali, amintim câteva date succinte obținute de o cercetare neo-zeelandeză (bine-ar fi să existe și la noi interes pentru o asemenea problemă, resimțită din ce în ce mai puternic în rândul populației); subiecți – mai mulți practicanți ai ciclismului, sport foarte solicitant. Timp de trei luni, aceștia și-au luat 45-50% din totalul caloriilor, din alimente bogate în grăsimi. Nu s-a remarcat nici un efect nedorit asupra structurii țesuturilor, nici în raport cu persoanele supuse unui regim de activitate și de hrănire normal, nici în raport cu cei ce consumau un regim bogat în glucide. Așadar, concluzia este că dietoterapia – atât de des invocată, dar atât de puțin luată în serios de majoritatea oamenilor – este de mare ajutor în ținerea la distanță, nu doar a kilogramelor în plus, ci și a unor afecțiuni ce pot deveni grave.

COMBATEREA PARALIZIEI

în fața oglinzii

Pareza facială (amorțirea sau paralizia mușchilor feței) poate surveni pe fondul răcelii, al epuizării fizice și nervoase sau, mai nou, din cauza utilizării continue și de durată a instalației de aer condiționat. De exemplu, puteți ieși din casă într-o zi călduță, după ce ați făcut baie și încă nu vi s-a uscat bine părul. Vântul abia adie și cu toate acestea, a doua zi de dimineață constatați că mușchii feței nu mai funcționează: ochii nu se mai închid, buzele sunt de-a dreptul strâmbate iar mâncarea cade din gură. Vă alertați, dar – totuși – ce-i de făcut?

Cunoscuta terapeută *Mihaela OPRAN* ne oferă câteva sfaturi extrem de utile, în ideea că incidentul nu e foarte grav și că subiectul se poate ajuta singur. Sigur că există și metode mult mai rapide, aplicate cu mare eficiență de colaboratoarea noastră (tratamente cu lumină, cu apă energizantă sau cu cristale etc.), dar un prim ajutor al suferindului însuși este întotdeauna binevenit. Așadar, pentru rezolvarea problemelor semnalate, se va efectua exercițiul descris mai jos, în măsură să antreneze toți mușchii feței.

Postura ideală a subiectului este în fața oglinzii, privindu-și fața. Acesta își va umfla buzele și obrajii (imaginea omului „bosumflat"), mimând pe rând râsul, plânsul, supărarea, apoi va pronunța de câte cinci ori fiecare dintre sunetele sau silabele *p, pa, pi, pe, ke, kiu*. În afară de mușchii feței, acest exercițiu simplu activează puncte

din regiunea feței și a ochilor, fiind folositor de pildă și în cazul inflamării și al oboselii ochilor. De asemenea, dacă o persoană a suferit un puternic stres emoțional, mușchii feței parcă i s-au împietrit iar fața i s-a transformat într-o mască (nu degeaba există expresii de genul „a încremenit de spaimă" sau „i s-au încleștat fălcile de frică"). Într-o asemenea stare, vorbirea este alterată, pronunția devine defectuoasă, în special a consoanelor.

Se recomandă efectuarea exercițiului descris, în fiecare zi – dimineața, la prânz și seara – timp de aproximativ 3 minute, pe durata a 3 săptămâni. Dacă din diverse motive subiectul nu se poate așeza, cum indicam mai sus, în fața unei oglinzi, se poate efectua exercițiul și fără aceasta.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultații parapsihologice

„DE CE MI SE ÎNTÂMPLĂ TOCMAI MIE?..."

Evenimentele neprevăzute din viața noastră nu sunt chiar roadele hazardului, așa cum credem de cele mai multe ori. Numai că aici, pădurea care nu se vede din cauza copacilor înseamnă realitatea cotidiană cea adevărată, „ecranată" de o mentalitate strâmbă, ce cultivă comoditatea, inerția, dezinteresul, suspiciunea și așa mai departe. De exemplu, ne e mult mai ușor să spunem „bioterapeuții mint și înșală", decât să încercăm să înțelegem dacă și ce anume este real și eficace, în intervențiile lor trimise într-un domeniu numit, cu un termen eronat, *paranormal* („dincolo de normal"). Totuși, atunci când, după ce ducem o viață punctată cu unele accente de ignoranță, ferm convinși că relele nu ne vor atinge „tocmai pe noi", că doar altora li se pot întâmpla nenorociri, așadar atunci când ne lovesc și pe noi boli grave, necazuri în familie, eșecuri profesionale etc., ne simțim brusc persecutați de soartă și cădem în postura victimei inocente, care se lamentează cu una și-aceeași replică: „De ce mi se întâmplă tocmai mie acest lucru?" Dacă am fi cinici, ar trebui să răspundem pe măsura acestui tip de mentalitate: „De ce nu?"

V-ați îmbolnăvit „fără motiv". Pe deasupra, puștiul dumneavoastră a luat-o razna, iar echipa de zugravi chemată să vă aranjeze casa a făcut o treabă de cârpaci, curățându-vă în schimb de bani. Să fie aceasta o avalanșă de necazuri ce v-a căzut pe cap întâmplător? Colaboratoarea revistei „Magazin", *Emilia VLĂDESCU* – psiholog, parapsiholog, bioterapeut și medium – susține că nu: „După mulți ani de exeprință, am realizat că tot ceea ce ni se întâmplă are un singur scop, și anume purificarea sufletului, prin întoarcerea la Dumnezeu, pe calea rugăciunii și a credinței. Gândiți-vă la un lucru: când ajungem să ne rugăm la Divinitate mai cu patos? Atunci (sau numai atunci) când dăm de greu și chiar în asemenea situații o facem pentru a cere și a primi ceva, ceea ce ne dorim, ceea ce ne lipsește, la momentul respectiv: sănătate, bani, noroc, fericire. Acest lucru dovedește clar că suntem extrem de egoiști, de interesați și chiar de cinici."

Sufletul trebuie să înțeleagă suferința și să accepte destinul, care nu e deloc ceea ce noi numim întâmplare. Sufletul, în primul rând, pentru că el se află deasupra rațiunii iar rugăciunea, pentru suflet este făcută. Dacă el este curat, va avea puterea să corecteze dezechilibrele resimțite deseori dureros în trup, cu condiția ca faptul respectiv să-i fie de ajutor. Din păcate, spune E. Vlădescu, „foarte puțini oameni ajung să cunoască Divinitatea prin puterea rugăciunii, să înțeleagă învățăturile Mântuitorului și în consecință *ce anume* și *cum* să ceară de la puterea divină. Sunteți siguri că sănătatea trupului și o viață bogată material vă ajută sufletul? Eu cred că nu există evoluție, decât dacă treci cu bine peste provocările pe care viața, nu întâmplător, ți le scoate în cale." Altfel spus, absolut oricare om muritor este expus evenimentelor nefaste, atât timp cât ignoră și disprețuiește regulile unei existențe echilibrate, nu doar din punctul de vedere al vieții pământești, ci și al celei în spirit. Conștientizând acest lucru, nimeni nu va mai rosti acele vorbe stupide: „De ce mi se întâmplă tocmai mie?"...

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în același timp o provocare; și anume, să vă adresați colaboratoarelor noastre în condițiile precizate mai jos, dar și făcând în așa fel încât experiența dumneavoastră s-o putem face cunoscută și celorlalți cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, și o lecție de viață în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toți cei ce simțiți nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresați *Emiliei Vlădescu* – psiholog și parapsiholog, medium și bioterapeut, care vă stă la dispoziție prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediați pe adresa redacției o scrisoare (însoțită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizați exact numele și datele personale, precum și solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeași adresă *(Ionescu Simion, Piața Presei Libere nr.1, sector 1, București, cod 013701)* trebuie să expediați un mandat poștal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.

Privighetoarea

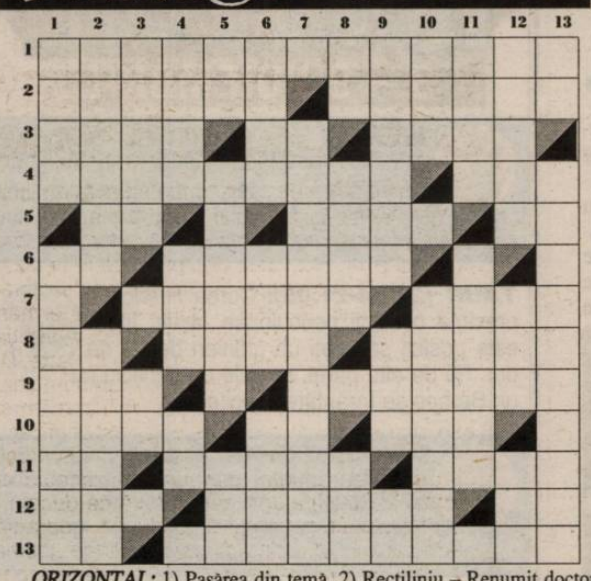

ORIZONTAL: 1) Pasărea din temă. 2) Rectiliniu – Renumit doctor român (în endocrinologie) din sec. XX (Constantin). 3) Livid în cele din urmă! – În pipă! – „Vocea privighetorii" este un... aparţinând regizorului rus Vladislav Starevici. 4) Ascunse vederii, deghizate – Ţara de Sus 5) Lună! – Ciururi – Net! 6) În cais! – Originea prozatorului H.C. Andersen, autorul basmului „Privighetoarea" (fem. pl.) – Peste! 7) Cântăreţi de operă, având cea mai înaltă voce – Arbust cu lemn foarte preţios. 8) Drum naţional! – Colţ de stâncă – Cucuvea fără coadă! 9) Zeul vânturilor – Cută la haină (pl.). 10) Haină lungă a călugărilor şi călugăriţelor – În ocol! – Grup de cântăreţi. 11) Spuse de la început! – Libretul... „Privighetoarea" a fost scris de Stravinski şi S. Mitusov – Vane de nisip în Marea Nordului. 12) Vata francezului! – Privighetoarea a fost... poetic, Filomela – Ana Klein. 13) În sonete! – Autorul poeziei „Noapte de mai" a cărei refren este „Veniţi, privighetoarea cântă şi liliacul a-nflorit" (Alexandru).

VERTICAL: 1) Conţine scrisoarea! – Autorul basmului „Privighetoarea" (Hans Christian, 1805-1875). 2) Duşmani – După poezia „...de mai" Tudor Gheorghe a compus şi interpretează un minunat cântec despre privighetori. 3) Asigură circulaţia sângelui în orice organism – Cules! 4) Compozitor bănăţean renumit pentru corurile compuse de el (Ion) – Nu este rar! – În plin haos! 5) Serveşte! – Filmul „Vocea privighetorii" a fost realizat în această ţară – Fibră sintetică. 6) Grătar pentru fripturi – Are o arcă – Stâncuţă fără coadă. 7) Privighetoarea face parte din acest ordin de păsări (zool.). 8) În spate la şlep! – Omonim (pl.) – Localitate în SUA. 9) Mesaj urgent dus de un curier special care i-a uitat începutul! – Colac! – Stop la inima! 10) Sau – Autorul romanului „Privighetoarea de ziuă" (Radu). 11) Limbă vorbită în Togoşi Ghane – A ploua uşor cu stropi rari. 12) „Privighetoarea de ziua" este un... ce face parte din ciclul „Sfârşit de mileniu" – Culoarea penajului unei privighetori (masc.) – Localitate în N-V Germaniei. 13) Pene în arene! – Autorul operei „Privighetoarea" care de fapt a contribuit şi la scrierea libretului (Igor).

DICŢIONAR: EOL, PNA, CEUC, AID, AHLO, BAK.

ELISABETA PESCARIU – *Timişoara*

SOLUŢIA CAREULUI („Privighetoarea"): PRIVIGHETOARE - LINIAR - PARHON - IVID - IP - FILM - CAMUFLATE - OAS - LA - R - SITE - NT - AI - DANEZE - P - R - N - TENORI - TISA - DN - STEI - CUCUV - EOL - A - FALDURI - RASA - CO - COR - N - SP - OPERA - RABS - ETE - NUMITA - AK - NE - MACEDONSKI.

Verificaţi-vă cunoştinţele

UN PAHAR CU LAPTE

1. Ce este laptele?
2. Cui se datorează culoarea albă a laptelui?
3. Cum se numea zeiţa romană a lactaţiei şi alăptării?
4. Când şi de către cine a fost realizat, pentru prima oară, laptele praf?
5. Cine este autorul tabloului „Lăptăreasa" expus la Rijksmuseum din Amsterdam?
6. Din ce familie face parte planta cunoscută sub numele de „laptele-câinelui"?
7. Cine a realizat, în 1968, filmul „Calea Lactee"?

Răspunsurile din numărul trecut

1) Zeiţa romană a turmelor se numea Bubona. 2) Mozaicul şi frescele fântânii „Mioriţa" din Bucureşti sunt opera sculptoriţei Miliţa Petraşcu (1892-1976). 3) Simfonia a VI op.68 „Pastorala" aparţine lui Ludwig van Beethoven (1770-1827). 4) Romanul „Un păstor şi o păstoriţă" a fost scris de prozatorul rus Viktor Astafiev. 5) „Steaua ciobanului" este denumirea populară pentru Steaua Polară. 6) Planta cunoscută în popor sub numele „traista-ciobanului" se mai numeşte, tot în popor, „punga-popii". 7) Filmul „Păstoriţa şi coşarul", primul lungmetraj francez, a fost realizat de Paul Grimault.

Poşta cititorilor

La întrebările cu tema „Câmpii" publicate în numărul 40 al revistei noastre am primit:

– 7 răspunsuri corecte: *Prof. Maria Iova – Constanţa; Gorea Florentina – Topliţa; Prof. Marin Ştefan – Şimleul Silvaniei; Mihai Waspusch – Bucureşti.*

– 6 răspunsuri corecte: *Elena Ispas – Piatra Neamţ şi Ion Ciocşan – Pucioasa.*

– 5 răspunsuri corecte: *Monica Vlad – Timişoara şi Costel Preda – Bucureşti.*

Vă dorim tuturor mult succes în continuare. *(Irina Stoica)*

Fotografii de la cititori

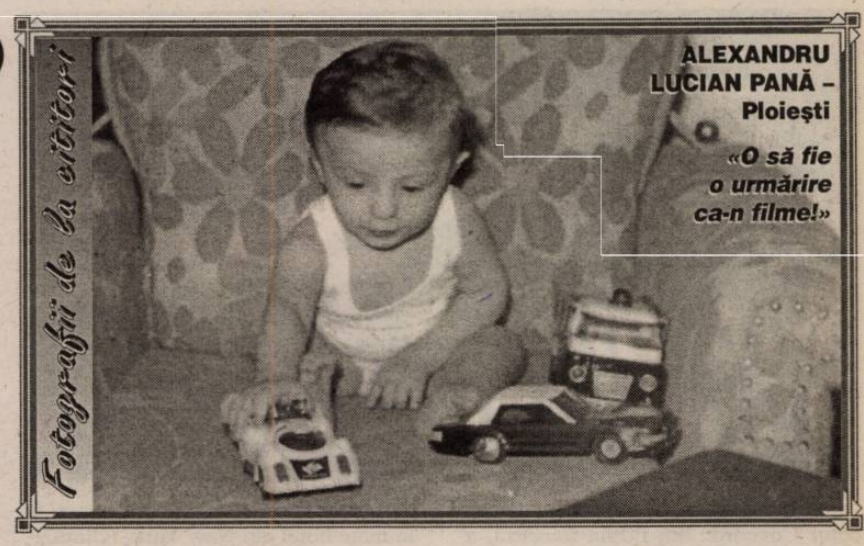

ALEXANDRU LUCIAN PANĂ – Ploieşti

«O să fie o urmărire ca-n filme!»

ŞAH

Ernst - Benjamin, 1990

PROBLEMA DE AZI: Albul mută şi câştigă

DEZLEGARE:

1. Tg6!! Te3 (1... Tg8 2. f6 +-) 2. Dh7 Rh7 3. Tg7 Rh6 4. Tg6 Rh5 5. Th7 Dh6 6. Th6 mat.

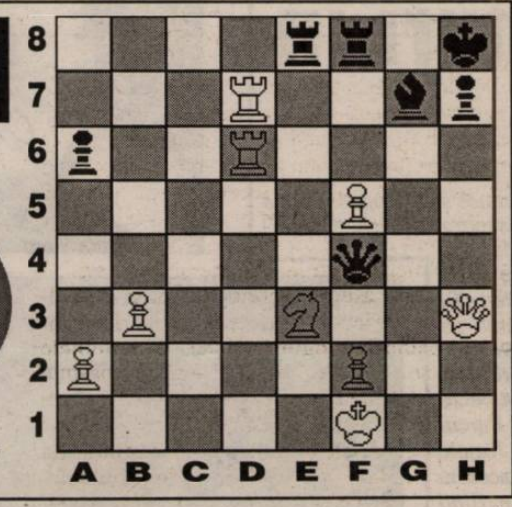

© GHEORGHE POPESCU – maestru F.I.D.E.

SPORT FLASH

Meciuri grele. Steaua şi Dinamo vor avea meciuri grele în turul 2 al Cupei UEFA, dar nu imposibile, sunt de părere specialiştii. Până una alta, Dinamo pare avantajată, atâta vreme cât Spartak Moscova a mâncat o bătaie de toată cinstea (0-3) la Vladikavkaz şi nu se clasează decât pe locul 10, cu 36 de puncte din 29 de meciuri. Liverpool, adversara Stelei, în schimb, merge mai bine cu un picior, în sensul că a trecut de Leeds cu 3-1 în ultima etapă. Eu zic că nu e imposibil ca echipele noastre să treacă de adversarele lor, că doar nu se întâlnesc cu mama lui Ştefan cel Mare!

Stejarul de Namibia. Am încasat-o şi de la Argentina la Cupa Mondială de Rugby, dar „stejarii" şi-au găsit o surată cu care vor putea defila de-acum pe la competiţii: echipa Namibiei, care a încasat-o în cel mai penibil hal de la Australia, scor 142-0!

Cupa Mondială de rugby-2003 - Australia a zdrobit Namibia cu 142-0! Cele 142 de puncte primite de namibieni, fără ca ei să marcheze vreunul, este recordul absolut înregistrat vreodată la un turneu final de Cupă Mondială. Precedentul record datează de la Mondialul din 1995, când Noua Zeelandă a învins Japonia cu 145-17, adică o diferenţă de 128 puncte. Cu cele 22 de eseuri, australienii au bătut şi recordul numărului de eseuri marcate într-un singur meci, record deţinut până acum de neo-zeelandezi (21). În partida cu Namibia, australianul Chris Latham a înscris cel de-al 1000-lea eseu realizat la un turneu final de Cupă Mondială de la apariţia acestei competiţii internaţionale în 1987. Primul eseu al primei Cupe Mondiale a fost marcat pe 22 mai 1987 însă el va rămâne anonim, deoarece a fost un eseu de penalitate acordat Noii Zeelande.

Leonard Doroftei îşi asumă întreaga vină. „Vreau să-mi cer scuze. Este numai vina mea pentru că am crezut că pot face prea repede încă un meci după cel cu Spadafora. Vârsta şi organismul meu m-au trădat", a declarat sâmbătă „Moşul" Leonard Doroftei după ce şi-a pierdut centura mondială WBA la cântarul oficial de vineri. Leonard spune că a trecut vineri seara printr-o pasă proastă şi nu-şi mai aminteşte nici ce s-a întâmplat. „Am cedat, nu am mai putut. Nu am mai rezistat presiunii, am cedat şi mental. Este numai vina mea pentru că am vrut dar nu mi-am dat seama că nu mai pot. Am forţat prea mult, mai ales după meciurile cu Balbi şi Spadafora. Am depăşit perioada mea de luptă. Organismul nu m-a mai ajutat", a spus boxerul român, regretând că nu a reuşit să ofere un meci de adio suporterilor săi. Doroftei a spus că va pleca în Canada şi va reveni, definitiv, în ţară cu familia sa. „Voi decide cu familia mea ce voi face în continuare". Fiind pomenit la un moment dat numele promotorului american Don King, un adevărat „boss al boxului profesionist", Doroftei nu şi-a ascuns disprețul pentru personaj, spunând că oferta lui King nu înseamnă nimic: „Nu mă interesează", scurt pe doi. „M-am bătut pentru tricolor, pentru România. Nu m-au interesat banii, am vrut să se vorbească despre boxul românesc. M-am pregătit foarte bine pentru acest meci, dar organismul m-a trădat. Am făcut ce trebuia făcut. Am deschis poarta boxului românesc. Îmi pare rău că nu m-am lăsat încă din decembrie", a adăugat Dorin Doroftei. El a mărturisit că înaintea meciurilor lui avea de obicei 7 kg în plus, dar că a reuşit de fiecare dată să se încadreze în categorie, însă acum organismul lui şi-a cerut drepturile şi nu a mai rezistat. În ceea ce-l priveşte pe Miguel Callist, noul campion mondial, prezent şi el la conferinţa de presă a Moşului, acesta i-a urat să fie iubit de copiii săi şi ei să realizeze în viaţă cea ce a reuşit el. „Dorul de casă, de familie m-au terminat. Am vrut să vă mai ofer un meci, îmi cer iertare că nu am reuşit. Aş fi fost fericit dacă pierdeam centura în ring. N-ar fi trebuit să se termine aşa, a spus campionul român. Un uriaş exemplu dă acest Dorin Doroftei sportivilor de la noi, şi tocmai prin modestia şi umilinţa în care doar un om credincios îşi găseşte forţa maximă. Doroftei va rămâne istoria vie a unui copil care a ajuns în fruntea adulţilor doar prin puterile sale, performanţă pentru care e demn de toată lauda. Mulţumim, Moşule! Şi totuşi, ce-a fost până la urmă toată brambureala cu meciul pentru centură? Yvon Michel, managerul general al InterBox, şi-a cerut scuze staff-ului lui Miguel Callist, pentru că a anunţat, conform unei informaţii neverificate, că panamezului i s-a făcut rău vineri seara. Acesta nu a fost motivul principal al anulării galei de sâmbătă, dar a contribuit la acea decizie. Don King şi-a dat acordul pentru ca meciul să se dispute chiar în condiţiile în care Leonard nu s-a încadrat în categorie, dar chiar înainte de acest moment, managerul InterBox a aflat despre zvonul unui colaps al panamezului şi după o discuţie cu preşedintele InterBox şi Iosif Armaş s-a decis anularea galei. De-abia acum am înţeles...

GEORGE CUŞNARENCU

GRĂDINA
micul nostru Paradis

Dacă aveţi în grădină trandafiri îmbătrâniţi, care în timpul verii n-au prea vrut să înflorească, nu ezitaţi să-i tăiaţi drastic, lăsând la suprafaţa pământului tulpini de maximum 10-15 cm. Anul viitor va fi plin de lăstari noi şi viguroşi care vor înflori abundent.

Când primiţi un buchet de trandafiri a căror formă şi culoare vă place atât de mult încât aţi vrea această floare în grădina proprie, încercaţi să-i puneţi... la prins. Procedaţi la fel ca în cazul înmulţirii trandafirilor prin butaşi: îndepărtaţi floarea şi de la vârf spre bază număraţi 4-5 noduri, tăiaţi tija cu un cuţit bine ascuţit şi porţiunea obţinută plantaţi-o într-un ghiveci sau direct în grădină, udaţi-o, apoi acoperiţi-o cu un borcan de sticlă, pentru a-i oferi condiţii stabile de umiditate şi temperatură. Nu-i imposibil să aveţi noroc.

CASETA CU SECRETE

Dacă trandafirul japonez dă semne de oboseală, îşi pierde frunzele sau florile în stadiu de boboci, introduceţi în pământ bucăţele de fier ruginit sau cuie. Veţi vedea că „anemia" plantei se va vindeca.

Pentru a da un imbold violetelor de Parma a căror înflorire lasă de dorit, aplicaţi-i un tratament „de şoc" Cum apare prima serie de flori mult-aşteptate înduraţi-vă să le rupeţi pe măsură ce ce se etalează una câte una. Concomitent, aplicaţi-i îngrăşământ care stimulează înflorirea. Lăsaţi-o apoi să-şi revină după „agresiune". Paradoxal, nu după mult timp vă va recompensa cu buchetele de flori mari şi frumoase, mereu altele şi altele... *(A. Popescu)*

Integramă de GHEORGHE POPESCU — REVELAŢII

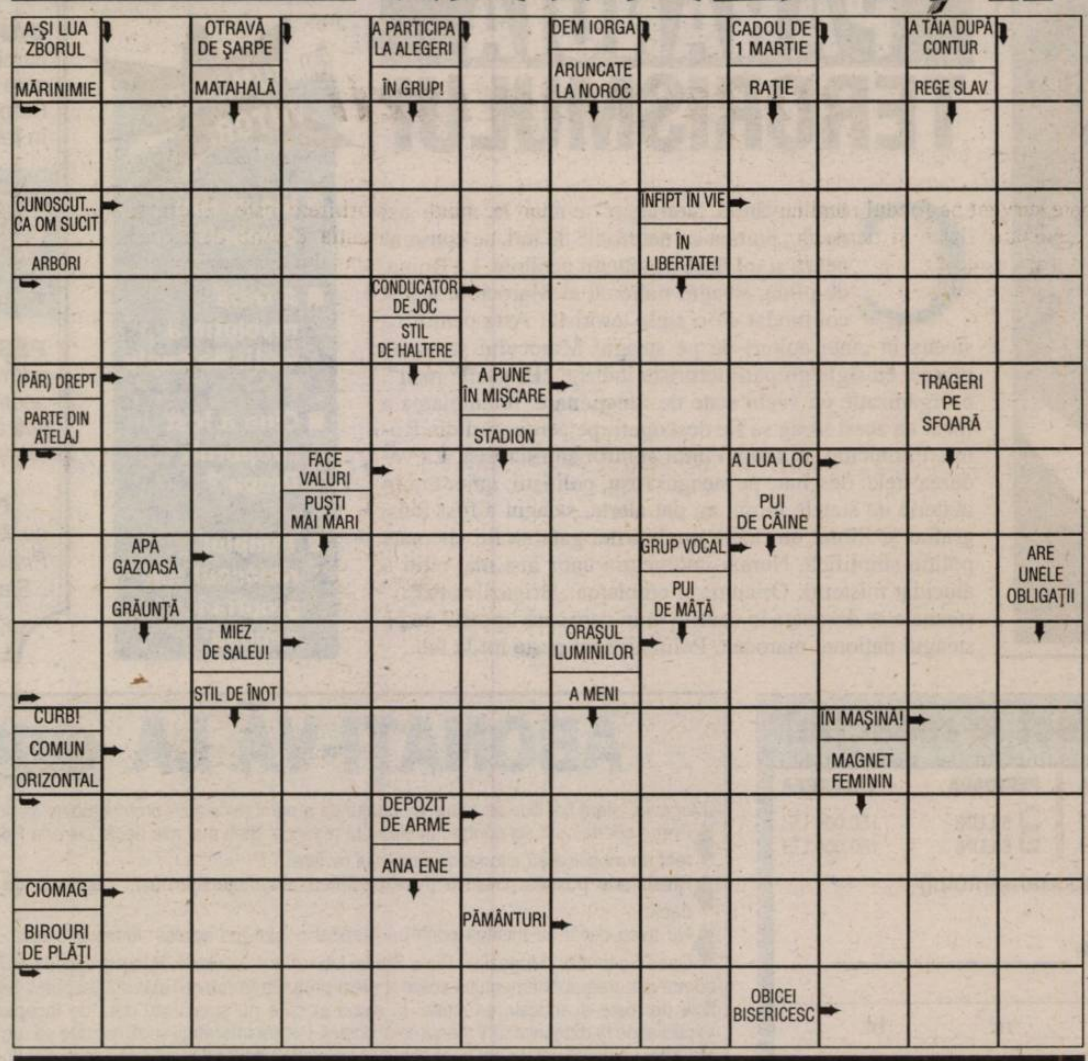

DEZLEGAREA INTEGRAMEI „TRAIECTORII"

Orizontal: D - S - N - G - C - L - DISTRUGATORI - NARI - ERONAT - PAT - MANIA - HR - RUPERI - MIAU - FILE - CUMNAT - O - ARAT - IAR - O - IS - OMIDA - BAB - PANICA - CARN - PIC - CANTA - GA - TEZA - SALVAT - HALA - CARCOTI.

Ultimul loc în CONCORDE

După retragerea (forţată?) a avioanelor Concorde din flotila franceză, a venit rândul flotei britanice să se retragă de pe piaţă. Vinerea trecută avionul Concorde britanic a efectuat ultimul său zbor, pe fondul regretului unanim faţă de acest avion revoluţionar şi unic, singurul supersonic comercial din lume. British Airways a pus în vânzare bilete pentru acest ultim zbor, la un preţ de aproximativ 6.100 euro locul, dar în paralel s-au vândut bilete şi la licitaţie, prin intermediul sitului internet eBay. Organizatorul licitaţiei estima un preţ de 25.000 euro pentru un loc care includea pe lângă biletul pentru ultimul zbor New York-Londra şi două nopţi la un mare hotel din New York, o limuzină cu şofer pentru a ajunge la aeroportul internaţional J. F. Kennedy, un loc mai în faţă la ceremonia de retragere a avionului de pe aeroportul Heathrow, o noapte la un hotel de patru stele din Londra şi un zbor retur cu un avion British Airways. Licitaţia a avut şi o surpriză: ultimele două locuri pentru ultimul zbor al avionului Concorde a fost cumpărat de un american, David Hayes din Toledo (Ohio), cu suma de 60.300 dolari! Beneficiile licitaţiei vor merge, se spune, la fundaţiile caritative pentru copii.

ELVIS MEREU PRIMUL

Deşi a murit cu 26 de ani în urmă, primul star rock al industriei americane de divertisment, Elvis Presley, continuă să ia crema vânzărilor pe piaţa muzicală. „Regele" Elvis continuă să câştige cei mai mulţi bani, dacă ne luăm după ultimul clasament întocmit de revista „Forbes" al celebrităţilor decedate încă profitabile. Elvis se află pentru al treilea an consecutiv în vârful clasamentului, cu o cifră de afaceri de 40 milioane dolari obţinuţi pe dicurile lui în SUA între

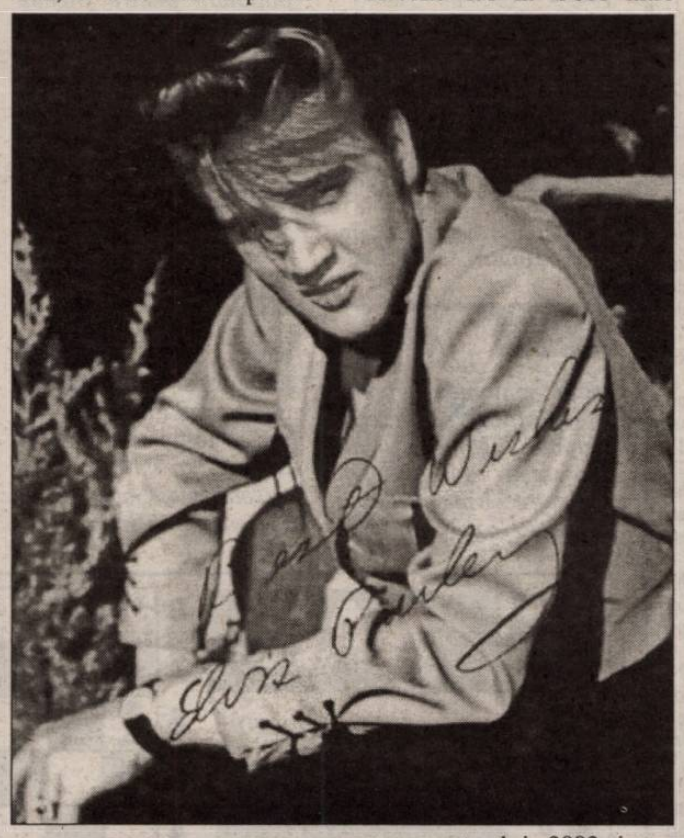

septembrie 2002 şi septembrie 2003. Conţinând hituri ca „Don't be cruel" sau „Jailhouse Rock", ultima compilaţie a „regelui" s-a vândut în peste 9 milioane de exemplare de la lansarea lui în 2002, iar ultimul disc, lansat acum două săptămâni „2nd to None" (în traducere aproximativă „Nepereche") figurează deja în topul celor mai vândute albume.

7 maratonuri în zile!

Exploratorul britanic Ranulph Fiennes şi-a propus o nouă sfidare: să alerge şapte maratonuri în şapte zile pe şapte continente! Această performanţă vine la nici cinci luni după ce Ranulf, în vârstă de 59 de ani, a suferit un infarct cardiac care era să-l coste viaţa. Exploratorul împreună cu medicul Mike Stroud de 48 de ani au plecat din Marea Britanie luând drumul Antarcticii, loc de unde va începe extraordinara aventură, care, în funcţie de vreme, ar trebui să înceapă pe 26 octombrie pentru a se încheia 168 de ore mai târziu, în Parcul Central din New York. Ranulph Fiennes, fost ofiţer în forţele speciale, prevăzuse începerea antrenamentelor pentru această performanţă încă din vară, dar inima l-a lăsat pe 7 iunie, fiind nevoit să facă de urgenţă o operaţie de dublu bypass coronarian. Antrenamentele au fost reluate la jumătatea lui august. După maratonul printre gheţurile Antarcticii, cei doi bărbaţi vor alerga câte un maraton la Santiago, Sydney, Singapore, Londra, Cairo şi în final alături de participanţii la maratonul de la New York de pe 2 noiembrie. Ranulph Fiennes este primul om care a traversat ambii poli pe jos, în 1982, 11 ani mai târziu a devenit primul care a traversat Antarctica pe jos şi neasistat. Banii strânşi de pe urma ultimei aventuri vor fi donaţi unei organizaţii care luptă contra bolilor cardiace.

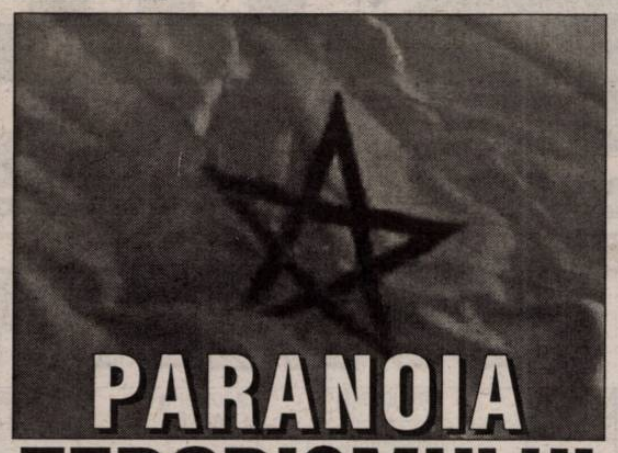

PARANOIA TERORISMULUI

Cum cuvântul „terorism" e mai la modă azi decât „bomba cu neutroni" de ieri, se consemnează şi tot felul de situaţii penibile. La Roma, de pildă, steagul naţional al Marocului a fost confundat cu o siglă teroristă! Asta pentru că steaua în cinci colţuri de pe steagul Marocului seamănă perfect cu sigla grupării teroriste italiene „Brigăzile roşii", o organizaţie cu vechi state de funcţionare. Întâmplarea a făcut ca acest steag să fie descoperit pe aeroportul din Roma, Fiumicino, în timpul unui control anti-terorist. La vederea stelei desenate pe steagul roşu, poliţiştii, ignoranţi în materie de statele lumii, au dat alerta, steagul a fost fotografiat şi filmat din toate unghiurile, gata să fie chemată poliţia ştiinţifică. Numai intervenţia unor inşi mai citiţi a elucidat misterul. Oricum, în emblema „Brigăzilor Roşii" steaua este desenată în centrul unui cerc care lipseşte de pe steagul naţional marocan. Poliţiştii sunt peste tot la fel...

ÎN NUMĂRUL VIITOR:

- Îngeri sau demoni?
- A treia revoluţie a vieţii de cuplu
- Cine a fost „poporul Dropa"?
- Templul renăscut din propria-i cenuşă

HOROSCOP 3 – 9 NOIEMBRIE

BERBEC (21.03-20.04): Două veşti bune se vor întâmpla chiar de la începutul perioadei. Una provine din sfera financiară (veţi primi în curând o sumă frumuşică), iar cealaltă de pe tărâmul iubirii.

TAUR (21.04-21.05): Curba financiară prezintă oscilaţii periculoase, astfel încât este posibil să aveţi un ghinion destul de dur. Pe de altă parte, relaţiile de serviciu cu un Berbec se înrăutăţesc accelerat.

GEMENI (22.05-21.06): Sub influenţa benefică a lui Mercur, se pare că în acest interval veţi avea succes în afaceri şi se întrevede o „lovitură" financiară consistentă – dacă astrele nu mint, se mai întâmplă.

RAC (22.06-22.07): O întâmplare ciudată vă face să cădeţi în braţele unei melancolii aparent incurabile. Poate că o persoană de sex opus este cauza acestei situaţii. Situaţia materială staţionează. Deocamdată.

LEU (23.07-22.08): O bucurie provocată de un eveniment în familie vă va umple de speranţe pentru viitorul apropiat. Pe de altă parte, curba financiară este în plină ascensiune şi are un maxim miercuri sau joi.

FECIOARĂ (23.08-21.09): Curba psihicului este acum cea mai semeaţă şi are un maxim spre finele intervalului. Probabil că o dorinţă mai veche vă este îndeplinită şi asta vă face fericit pentru un timp.

BALANŢĂ (22.09-22.10): Sub influenţa unei persoane de sex opus veţi lua unele decizii bune, dar şi câteva hotărâri care nu vă avantajează. Atenţie cui acordaţi încredere şi acum feriţi-vă de un Scorpion!

SCORPION (23.10-21.11): Mici probleme de sănătate s-a putea ivi pe la mijlocul intervalului, încă nu va fi vorba de nimic alarmant. Pe de altă parte, curba financiară nu vrea deloc să urce la cote „ameţitoare".

SĂGETĂTOR (22.11-20.12): Nimic spectaculos în constelaţia dv., aşa că puteţi sta liniştit până săptămâna viitoare. Singurele clipe de suspans pot apărea în relaţiile cuplului, căci sunteţi prea orgolios.

CAPRICORN (21.12-19.01): Toate curbele astrale principale se situează la cote medii, iar cea a carierei tinde să scadă. Se pare că în mediul profesional se ivesc probleme în relaţiile cu cei sus-puşi.

VĂRSĂTOR (20.01-18.02): Două veşti bune să întâmpină în această săptămână. Prima ştire provine din sânul familiei, iar cea de-a doua din partea unui cunoscut care vă face o surpriză foarte plăcută, după mult timp.

PEŞTI (19.02-20.03): Luni sau marţi veţi primi bani şi vă veţi putea onora datoriile acumulate în ultimul timp. Joi sau vineri veţi avea o întâlnire de afaceri care s-ar putea transforma şi într-un rendez-vous.

Personalităţile săptămânii: *Tudor Muşatescu, Mihail Sadoveanu, Aurel Vlaicu, Ion Brad, Lucian Pintilie, Constantin Esarcu; Albert Camus, Arthur Stanley Eddington (astronom şi fizician englez), Alain Delon, Vivien Leigh, Charles Bronson.*

Abonamente la „Magazin" direct la redacţie!

PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA	PERIOADA	VALOAREA
❑ 1 LUNĂ	30.000 LEI	❑ 3 LUNI	90.000 LEI	❑ 5 LUNI	150.000 LEI
❑ 2 LUNI	60.000 LEI	❑ 4 LUNI	120.000 LEI	❑ 6 LUNI	180.000 LEI

(Marcaţi cu un X perioada dorită a abonamentului)

DATA DE ÎNCEPERE A ABONAMENTULUI: _____

NUME _____ PRENUME _____

ADRESA: str. _____, nr. _____, bl. _____

sc. _____, et. _____, ap. _____, sector _____, localitate _____

cod _____, judeţul _____.

ABONAŢI-VĂ LA magazin

„Magazin" oferă fidelilor săi cititori avantajul de a primi revista cu promptitudine, la adresa dorită.

- Preţul abonamentului contractat direct la redacţie, mult mai mic decât cel prin Rodipet, rămâne neschimbat, indiferent de modificarea ulterioară a preţului revistei.
- Cheltuielile poştale prilejuite de expedierea abonamentului sunt suportate de redacţie.
- Nu aveţi decât să trimiteţi printr-un mandat poştal [pe adresa: Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701] contravaloarea abonamentului solicitat (vezi preţurile în talonul alăturat) şi puteţi beneficia de toate avantajele enunţate. În cazul în care nu specificaţi data de începere a abonamentului, acesta va fi expediat de la data încasării mandatului poştal. Pentru informaţii suplimentare vă rugăm să sunaţi la tel. 021/222.83.36
- Cititorii din străinătate pot contracta abonamente trimiţând, pe adresa redacţiei (Ionescu Simion – la Casa Editorială «Magazin», Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701), un plic cu un cec reprezentând contravaloarea abonamentului dorit (110 $ sau 100 euro, un abonament pe un an, 55 $ sau 50 euro, un abonament pe şase luni).

PUBLICITATE prin Revista „MAGAZIN"!

Doritorii se pot adresa redacţiei la Tel./Fax: 224.39.96; 222.83.36, zilnic între orele 10⁰⁰ – 14⁰⁰

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

SERIE NOUĂ - 650 • ANUL XLVI • 6 NOIEMBRIE 2003 • 16 PAGINI • 8000 LEI Nr. 45 2400

magazin

EMail: magazin@com.pcnet.ro Adresă INTERNET – HTTP://WWW.MAGAZIN.RO

SĂPTĂMÂNAL CULTURAL - ŞTIINŢIFIC INDEPENDENT

Trăind cu patos marile nimicuri şi micile bucurii ale fiecărei zile, aflaţi mereu sub caruselul năvalnic al anotimpurilor care se rotesc deasupra noastră, aproape că era să nu observăm că revista noastră a ajuns la numărul 2400. Un drum lung, oarecum neobişnuit pentru presa noastră, care n-ar fi fost, totuşi, posibil fără cititorii fideli, adevăraţii şi unicii noştri sponsori. Cu speranţa acestei colaborări onorante în suflet, aşteptăm momentul de peste doi ani, când „Magazin" va ajunge la numărul 2500 şi când chiar că o s-o facem lată...

Cine a fost poporul «DROPA»?

Femina club

Idei utile

Şarm englezesc

Sfaturi de sezon

TV

- Pro TV
- România 1
- TVR 2
- Acasă
- Antena 1
- Prima TV
- Tele 7 abc

Puternice erupţii solare au lovit Pământul săptămâna trecută

FURTUNA MAGNETICĂ

Săptămâna trecută, Pământul a fost ţinta unor furtuni magnetice fără precedent în ultimii treizeci de ani, provocate de două puternice erupţii solare. O primă erupţie solară a survenit marţi, ora 11,00 GMT, şi a fost însoţită de un masiv jet de particule ionizate care au atins Pământul miercuri, în jurul orei 6,13 GMT, cu zece ore mai devreme decât prevăzuseră specialiştii. „Furtuna geomagnetică n-a avut nevoie decât de 19 ore pentru a ajunge pe Pământ, este una dintre cele mai rapide furtuni ale acestui ciclu solar", a explicat meteorologul spaţial Larry Combs de la Agenţia americană de studiere a oceanelor şi atmosferei (NOAA). Este vorba despre o furtună magnetică de o intensitate extremă, a mai precizat expertul, clasată G5, nivelul cel mai ridicat existent. Miercuri, specialiştii de la NOAA au detectat o a doua explozie solară, petrecută în jurul orei 20,48 GMT, furtuna magnetică atingând Terra joi, la ora 15,00 GMT. „E ca şi cum Pământul ar sta în faţa unui tun gigantic care este Soarele, care la un moment dat a tras două salve teribile", a explicat fenomenul John Kohl, astrofizician la *Harvard-Smithsonian Center for Astrophisics* şi responsabil al spectometrului ultraviolet aflat pe observatorul american-european SOHO, plasat în spaţiu pentru studierea Soarelui şi a heliosferei. „N-am mai văzut ceva similar în toată cariera mea de astrofizician", a adăugat John Kohl. Furtunile geomagnetice produse de cele două formidabile erupţii solare nu puteau să nu-şi lase amprenta asupra Pământului, şi nu e vorba doar despre apariţia splendidelor aurore boreale, ci şi de perturbarea unor activităţi terestre, cele mai afectate fiind serviciile de telecomunicaţii. Agenţia spaţială japoneză a anunţat că a pierdut legăturile de comunicare cu unul din sateliţii ei aflat pe orbită, Kodama, fapt petrecut chiar miercuri, în momentul când prima furtună magnetică a atins atmosfera Pământului. Particulele ionizate au mai creat câteva interferenţe în reţeaua electrică din nordul SUA şi în Canada, după informaţiile transmise de NOAA. Particulele ionizate emise de erupţiile solare călătoresc cu viteza de 2.000 km/s, în vreme ce razele X străbat spaţiul cu viteza luminii. Cea mai puternică erupţie solară a actualului ciclu solar, un ciclu solar durează 11 ani, a fost observată în luna aprilie a anului 2000, dar furtuna magnetică, spre deosebire de cea de săptămâna trecută, nu s-a îndreptat spre Pământ. Pentru sănătate, furtunile magnetice nu reprezintă nici un pericol, deoarece particulele ionizate sunt absorbite sau deviate de scutul atmosferei terestre.

Agentul 007 era mic copil în comparaţie cu realitatea

MUZEUL C.I.A.

James Bond, eroul plin de carismă al filmelor din anii 70 şi dotat cu cele mai fanteziste tehnici de spionaj, era mic copil pe lângă realitatea oferită de cercetătorii care lucrau pentru CIA (Agenţia americană de spionaj). Aceştia au pus la punct în acei ani, printre altele, diverşi mini-roboţi destinaţi spionajului, cum ar fi o libelulă sau chiar un peşte. Trecând trei decenii şi, oricum, realizările devenind uzate moral, CIA a organizat, la sediul ei central din Langley, o expoziţie pentru a marca aniversarea a 40 de ani de la crearea departamentului său de ştiinţă şi tehnologie. E drept că nu pentru ochii marelui public, ci doar pentru cei avizaţi, printre care şi pentru ochii presei. Cu această ocazie a putut fi admirat „Charlie", peştişorul de cauciuc de opt centimetri lungime care putea efectua diferite misiuni de spionaj, înotând alături de alţi peşti naturali fără a fi depistat. Nu e greu de imaginat că misiunile de spionaj ale lui Charlie rămân şi după trei decenii secrete. „Misiunea lui Charlie rămâne confidenţială, nu putem vorbi despre ea" a declarat şeful muzeului CIA, Toni Hiley. „Tot ce putem spune este că el a reprezentat capodopera noastră în materie de roboţi acvatici". În categoria roboţilor-insecte, CIA a plănuit realizarea unui bondar care să poarte un dispozitiv miniatural de ascultare. Dispozitivul era pus la punct, mai era nevoie de un...bondar. Bondarul a fost construit, dar, în cele din urmă, s-a renunţat la el în momentul în care s-a constatat că insecta avea o traiectorie de zbor cu totul aberantă. Un entomolog amator a propus robotul-libelulă şi prototipul chiar a fost construit, devenind, după spusele lui Hiley, primul aparat de mărimea unei insecte care putea zbura. Roboţelul-insectă era comandat prin laser, iar motorul care punea în mişcare aripile libelulei fusese conceput de un ceasornicar. Totul era perfect, numai că atunci când a fost scos în aer liber pentru a fi testat, sofisticata libelulă-robot era trântită de pământ chiar şi la cea mai mică adiere a vântului. De prisos să mai adăugăm că aparatul n-a fost niciodată utilizat. Cât despre noile tehnologii pe care CIA le pune la punct cu ajutorul armatei sale de cercetători, deocamdată nici un cuvânt...

Biblioteca Judeţeană MUREŞ

divanul galben

TEROAREA NEVĂZUTĂ

Vă prezentam într-un număr trecut al revistei o carte a mai tânărului nostru confrate Gabriel Tudor. Acum, mi-a adus la redacţie o nouă apariţie editorială. De data asta, editura Aldomar extrasenzorial a scos pe piaţă cartea lui Gabriel Tudor intitulată *Fenomenul Poltergeist*, purtând subtitlul „teroarea nevăzută". Ca şi în cealaltă carte prezentată, şi în Fenomenul Poltergeist, Gabriel Tudor se opreşte asupra celor mai tulburătoare cazuri petrecute în România. Înţeleg, pentru că nu sunt un fan al acestui gen de literatură, că în cadrul acestui fenomen, căruia Gabriel Tudor îi acordă toată atenţia, este vorba despre ploile cu pietre, despre obiectele care sfidează gravitaţia, voci din neant sau incendii stârnite din senin. Şi cu toate acestea, nu pot să nu fiu de acord, sută la sută, cu motto-ul cărţii extras din zicerile lui Anatole France: „Este mai bine să înţelegem câte puţin, decât să nu înţelegem nimic". Cartea este întocmită strict, pe principii jurnalistice, cititorul fiind condus cu abilitate prin meandrele „poltergeistului". În prima parte se face „anatomia unui fenomen", o trecere în revistă a celor mai cunoscute cazuri de poltergeist, fiind aminte cazurile povestite de istoricul roman Pliniu cel Bătrân sau de reformatorul bisericii creştine, Martin Luther, precum şi alte poveşti din secolul al XIX-lea sau al XX-lea. Sunt apoi prezentate caracteristicile fenomenului poltergeist şi sunt oferite câteva explicaţii. Partea a doua a cărţii este dedicată câtorva experienţe ciudate petrecute în lume pentru ca, în fine, în ultima parte, să fie enumerate mai mult de o duzină de cazuri de poltergeist petrecute pe teritoriul ţării noastre. Un asemenea caz este cel al „Strangulatorului invizibil", petrecut în satul buzoian Zărneşti. Iată câteva extrase din relatarea lui Gabriel Tudor.

„Enigmaticele fenomene care au constituit, vreme de cîteva luni, cel mai aprins şi mai discutat subiect pe ulițele liniştitei aşezări buzoiene au început, după cîte îşi amintesc martorii oculari, în ziua de 1 iulie 2001, imediat după sărbătoarea creştină a Sfinţilor Apostoli Petru şi Pavel. În acea duminică, pe la orele asfinţitului, două din cele trei fetiţe ale familiei Călin se jucau pe uliţă, sub privirile bunicii lor, Călin Anica, care ieşise „la un pahar de vorbă", cu vecinii, pe şanţul din faţa casei. La un moment dat, surorile, împreună cu alte fete de seama lor de prin vecini, au intrat în curte să se joace cu păpuşile. Cea mai mare, Aurica, în vîrstă de 12 ani, a revenit peste doar cîteva minute, speriată, anunţînd-o pe bunica sa că „se întîmplă ceva ciudat". „A venit într-un suflet la mine, zicîndu-mi: «Mamaie, ne-a luat cineva păpuşile şi le-a înnodat părul... într-o clipită le-a înnodat, dar nu ştim cine-a putut să fie, căci stăteam cu spatele, punînd ordine în rochiile lor, şi cînd ne-am întors, le-am găsit mişcate din loc şi cu părul înnodat! Nu ştim cine-a putut să fie, că noi n-am văzut pe nimeni! Şi apoi, cînd ne-am apucat să le desfacem, am văzut cum mătura s-a ridicat de lîngă noi, de parcă ar fi luat-o cineva nevăzut, şi a plutit uşor, peste gard, ajungînd în curte la vecini... Mamaie, ne e frică tare! Ce să fie asta?» Eu, ce era să le zic, maică, le-am liniştit cum am putut, spunînd că li s-o fi părut lor..."

Continuarea relatărilor lui Gabriel Tudor legate de întâmplarea „Strangulatorul invizibil", din cartea *Fenomenul Poltergeist*, în numărul viitor.

GEORGE CUŞNARENCU

Dialog astrologic

MARCELA C., Iaşi: *„...V-am scris, în primul rând, pentru că situaţia mea este foarte greu de întâlnit în mod normal. Deşi am depăşit vârsta de 30 de ani, încă nu ştiu cum să acţionez atunci când fostul meu soţ, de care am divorţat acum 12 ani, s-a întors la mine şi doreşte s-o luăm de la capăt (...) vrea neapărat să se întâlnească cu mine şi să-mi povestească despre aventurile lui şi despre faptul că am rămas singura femeie în care poate avea încredere. El uită complet comportarea din ultimii doi ani de căsnicie şi vrea serioasă, dar nu m-am hotărât să mă căsătoresc (...) Fostul meu soţ este din zodia Capricornului, eu sunt din Scorpion, iar prietenul meu de acum este din Peşti. Care ar putea fi soluţia? Este posibilă o revenire la prima iubire, chiar dacă s-au petrecut multe lucruri neplăcute? Aş mai dori să vă întreb care este legătura dintre o căsătorie fericită şi Luna? Când eram mai tânără am aflat de la o colegă de serviciu – care fusese la un specialist în astrologie – că Luna joacă un rol esenţial în stabilitatea unui cuplu, indiferent de vârstă. Vă mulţumesc anticipat."*

Luna stimulează viaţa cuplului

– Stimată doamnă, nu ştiu să existe vreo reţetă a fericirii, căci în esenţă despre asta este vorba în aproape toate cazurile acestei rubrici. Însă ceea ce se întâmplă între dumneavoastră şi fostul soţ, după doisprezece ani de la pronunţarea divorţului, este de-a dreptul spectaculos. Dar, aşa cum se produc „minuni" şi-n alte domenii, şi în aşa-zisa chirurgie a sufletului se poate crede.

Părerea mea este că dumneavoastră înşivă sunteţi singura în măsură să detectaţi dacă este sincer şi ce şanse de relansare există... Din punct de vedere astrologic, femeia Scorpion are afinitate maximă faţă de Raci şi Scorpioni şi nu se înţelege deloc cu bărbaţii din Fecioară. La rândul ei, Luna are o importanţă aparte în relaţiile sentimentale, ea contribuind mai mult la dinamica afectivităţii şi sexualităţii decât la stabilirea propriu-zisă a cuplului. Vă mulţumesc pentru emoţionanta dumneavoastră scrisoare şi vă aştept cu o altă epistolă în care să-mi spuneţi ce s-a mai întâmplat din acest punct de vedere.

PAVEL NICOLAE, Piteşti: *„...Am auzit despre clasamentul zodiacal al femeilor şi bărbaţilor în dragoste, dar nu am cumpărat acel număr al revistei dumneavoastră. Aş dori să ştiu dacă bărbaţii din Balanţă sunt cei mai «vânaţi» de femei pentru că sunt foarte docili şi uşor de păcălit. Vă spun cu toată sinceritatea că sunt Balanţă dar că nu sunt deloc uşor de păcălit. Dimpotrivă, sunt încăpăţânat şi până acum am dat papucii unor fete cărora le plăcea mai mult casa mea de la ţară şi faptul că în fiecare vară am ocazia să lucrez pe litoral (...) De curând m-am îndrăgostit de o fată din Peşti care este foarte modestă şi nu doreşte să avem relaţii intime decât după căsătorie, dacă acest lucru se va întâmpla vreodată. Ce credeţi despre o relaţie de lungă durată dintre un bărbat din Balanţă şi o fată din Peşti?"*

Femeia din Peşti – bibelou de porţelan

– Dragă *Pavel*, din scrisoarea ta deduc faptul că ai multă personalitate şi ştii să-ţi impui punctul de vedere fără nici o şovăire, aşa că am să te consider un dominator în cuplu. În acest caz, statisticile astrologice spun că bărbaţii din Balanţă au afinitate maximă pentru femeile din aceeaşi zodie şi, atenţie!, nu au afinitate minimă faţă de nici o altă zodie, ci doar relaţii de intensitate medie, în ambele sensuri. Pe de altă parte, îţi menţionez şi părererea unor vechi cărţi de astrologie despre femeia din Peşti: „frumoasă şi tăcută, această femeie rămâne un mister tot restul vieţii şi foarte greu scoţi de la ea un cuvânt lămuritor... Mamă devotată, ea se poate supăra definitiv de la prima atingere a personalităţii ei." Eu aş spune că este un fel de „bibelou de porţelan", vorba poetului.

MARIA N., Bucureşti: *„...Deşi nu am crezut niciodată în astrologie, ceea ce mi s-a întâmplat mie mi-a răsturnat această concepţie. M-am ferit de bărbaţii din Taur, cei mai mofturoşi, aşa se spune, dar am o căsnicie de 23 de ani foarte bună cu un Taur, eu fiind din Gemeni (...) Culmea este că şi părinţii mei au format exact aceeaşi pereche astrologică şi au fost foarte fericiţi...*

Atenţie la marile ei sensibilităţi!

Taurii ştiu să fie, câteodată, angelici

– Stimată doamnă, cine crede că poate anticipa, prin intermediul astrologiei, viitorul unui cuplu, oricât ar părea el de fericit sau de ciudat la început, se înşală. Şi în cazul dumneavoastră se petrece acelaşi lucru, căci teoria spune că pentru Gemene Taurii sunt diabolici, dar eu consider că probabilitatea este doar de 50 la sută. Dumneavoastră vorbiţi despre un Taur angelic, contrazicând flagrant teoria. Este şansa în viaţă a fiecărui cuplu; astrelor, reci şi prea îndepărtate, le dăm uneori prea multă importanţă.

RADU IANIERI

ANCHETA săptămânii

Te ajută în viaţă ce înveţi în şcoală?

Este greu sau aproape imposibil de evaluat efectul cunoştinţelor dobândite în liceu asupra succesului în viaţă. În viaţa de zi cu zi, dar mai ales în cea profesională. În ce măsură tinerii sunt conştienţi însă de acest lucru, vom putea vedea urmărindu-le opiniile.

◆Dacă e vorba strict de programa şcolară, nu. Corelat cu ceea ce se învaţă suplimentar, cu siguranţă, da. *(Cora Deac, 18 ani)*

◆Procesul informativ-formativ este necesar afirmării personalităţii şi în mod cert te va ajuta în viaţă. *(Olga Buruiană, 22 ani)*

◆Din punct de vedere profesional şi social, da. *(Ducu Pană, 22 ani)*

◆Da, într-o oarecare măsură. Se spune că nu-ţi slujeşte la nimic învăţătura din şcoală şi că şcoala vieţii e mai importantă. Mie, personal, ce mi-a folosit în viaţă, n-am învăţat în şcoală. *(Sorana Badea, 21 ani)*

◆În plan profesional da, în viaţă, personală, nu. *(Elena Cucu, 22 ani)*

◆Cred că da. Adică sigur, da. Numai că rareori, sau poate niciodată, nu ajungi să-ţi dai seama de asta. Istoria neamului sau teoremele matematice nu te ajută efectiv dar îţi imprimă un mod de a gândi care se răsfrânge în ceea ce faci. *(Dumitru Lalescu, 19 ani)*

◆Aş vrea să cred că îmi va folosi. Altfel, aş avea o motivaţie în minus ca să mai învăţ. *(Mariana S., 17 ani)*

◆Nu văd la ce te-ar putea ajuta. Poate la „Cum să devii miliardar". *(Dan, 18 ani)*

◆Nu prea reuşeşti în viaţă dacă te bazezi pe cunoştinţele din liceu sau pe cele din facultate. Mulţi au făcut avere cu patru clase. *(Marian Nuţu, 17 ani)*

◆Da, te ajută să nu te faci de râs în diferite ocazii în care se discută probleme de cultură generală. *(Cristina, 16 ani)*

◆Lăsând la o parte cititul, scrisul, socotitul şi folosirea unei limbi străine, ceea ce înveţi în şcoală te obligă să te comporţi ca un om civilizat şi nu ca o maimuţă. *(Dorel Cozma, 17 ani)*

◆Cea mai mare parte din cunoştinţe se pierde din memorie: cifre, formule, localităţi etc. Rămâi doar cu un soi de inteligenţă, de pricepere în a pune lucrurile cap la cap. În profesie te ajută real doar cunoştinţele dintr-un domeniu în care te specializezi. În viaţă te ajută flerul, experienţa din familie, din gaşcă şi măria sa calculatorul. *(Sorin Medeleanu, 18 ani)*

Grupaj realizat de **DORIN MĂRAN**

CHIMIA PLĂCERII

Se ştie că în linii mari dorinţa sexuală e un „conglomerat" de stimuli senzoriali, afectivi şi mentali, extrem de subtili, care provoacă senzaţii fizice şi chiar imaginare „răscolitoare". Stimulii senzoriali – vizuali, auditivi, olfactivi, tactili sau gustativi – sunt cei mai importanţi în provocarea şi stimularea dorinţei sexuale dar în unele cazuri imaginaţia joacă un rol preponderent. Erotismul nu poate fi însă separat de hormoni, testosteronul, la bărbaţi şi estrogenul, la femei. De libidoul femeii este răspunzător şi un alt hormon denumit estradiol, secretat de ovare. El contribuie printre altele şi la o bună tonifiere a mucoasei vaginale şi la lubrefierea sa. Hormonii sexuali acţionează împreună cu neuro-mediatori – substanţe chimice eliberate în creier – cum ar fi serotonina şi dopamina. O avalanşă de reacţii chimice care ne răscolesc inimile şi ne topesc în creuzetul vrajei fiinţei iubite.

Săptămânalul „Magazin" este editat de

CASA EDITORIALĂ „MAGAZIN" S.R.L.

Înmatriculată la Oficiul Registrului Comerţului Bucureşti sub nr. J/40/2623/1991 din 8 mai 1991. Adresa: Bucureşti sector 1, Piaţa Presei Libere nr.1, cod. 013701.

CONSILIUL DE ADMINISTRAŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU – *Preşedintă*
GEORGE CUŞNARENCU – Administrator
PAUL IOAN – Administrator

REDACŢIA: Telefon: 222.83.21
Mihaela Dorobanţu, Paul Ioan, Dorin Măran, Aurora Popescu, Adrian-Nicolae Popescu, Irina Stoica, Ionel Cojocaru, Maria Rădoi, Elena Ilie, Vasilica Margarita

ECHIPA DE SERVICIU:
Responsabil de număr: Paul Ioan
Secretar de redacţie: Gabriela Niţu

PUBLICITATE: Tel./Fax: 224.39.96
DIFUZARE: Tel./Fax: 222.83.36, Nicuşor Dincă (director), Simion Ionescu, Titi Baboi

FINANCIAR-CONTABIL:
Natasa Munteanu
Cont: 4210100357001 (lei)
• 4210100357002 (USD)
• 4210100357003 (EURO)
Banca Comercială „Ion Ţiriac" S.M.B.

COLEGIUL DE REDACŢIE:
ECATERINA BĂTRÂNEANU
Preşedintă a Consiliului de Administraţie
Tel./Fax: 224.39.96;
GEORGE CUŞNARENCU
Redactor şef
Tel.: 222.51.11;
DOREL DORIAN,
ADRIAN HOAJĂ,
PAUL IOAN

Cititorii din străinătate se pot abona prin Casa Editorială „Magazin" S.R.L. Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, România
Fax: 224.39.96

TEHNOREDACTARE COMPUTERIZATĂ:
„MAGAZIN"
Gabriela Niţu, Rodica Niţu, Teodora Bujor-Panaitescu

Tiparul: **INTACT S.A.**

Redactorii semnatari ai articolelor publicate în revistă sunt direct răspunzători, material şi penal, conform art.205, 206 Cod penal, de exactitatea şi corectitudinea celor relatate. Revista îşi declină orice responsabilitate.

SUA şi-au luat „partea leului”

PREMIILE NOBEL 2003

În fiecare an, luna octombrie aduce cu ea mult aşteptatul anunţ al Premiilor Nobel, una dintre cele mai mari distincţii la care pot aspira oamenii de ştiinţă, literaţii şi personalităţile care se dedică instaurării şi apărării păcii pe planeta noastră. Într-o atmosferă marcată anul acesta de multe evenimente, şi decernarea premiilor a fost una... „agitată”. De aceea, pentru a vă oferi o imagine cât mai completă şi mai fidelă asupra momentului, vă vom prezenta o dublă paralelă, cu ceea ce se întâmpla în domeniu acum o sută de ani şi cu ceea ce se credea în 2003, „la bursa zvonurilor”, că se va întâmpla.

După un secol – în 2003 – pronosticurile, vizând o distribuţie de excepţie, nu erau cu nimic mai prejos, Academia Regală a Suediei neavând, în principiu, decât... dificultatea alegerii! La *Fiziologie-Medicină*, între Robert Gallo şi Luc Montagnier, co-descoperitori ai virusului HIV, Mario Capecchi, Martin Evans şi Oliver Smithies, pionierii unei tehnici care foloseşte gene de şoarece modificate pentru studierea maladiilor umane sau Willem J. Kolff, inventatorul dializei renale. La *Fizică*, între Andrei Linde şi Alan Guth, pentru descoperirea „inflaţiei Universului”, care explică structura sa actuală; Stephen Hawking, pentru descoperirile sale privind găurile negre sau Makoto Kobayashi şi Toshihide Maskawa, pentru explicarea „jocului” între materie şi antimaterie, care a dus la structura actuală a lumii. La *Chimie* lista este la fel de impresionantă: pionierii descifrării codului genetic, marea şansă de înţelegere şi vindecare a maladiilor de origine genetică – Caig Venter, Celera Genomics şi Francis Collins, U.S. National Human Genome Research Institute şi Larry Kricka, Universitatea Pennsylvaniei. Şi dacă *Literatura* cunoaşte un adevărat florilegiu de mari scriitori, printre care Mario Vargas Llosa, Ismail Kadare, Salman Rushdie, Ernesto Sabato, Philip Roth, Norman Mailer, Yves Bonnefoy, Michel Tournier, Premiul pentru *Pace* urma, din nou conform zvonurilor date „ca sigure”, să fie decis între două personalităţi copleşitoare ale Europei contemporane: Papa Ioan Paul II, şi Vaclav Havel. Şi, iată şi rezultatele, anunţate de-a lungul săptămânii 6-10 octombrie a.c.:

PRESUPUNERILE ŞI CERTITUDINILE UNUI PREMIU

Iată Premiile Nobel în 1903 (la a treia lor ediţie!): ◗ *Fiziologie-Medicină:* Niels Finsen – Aplicaţiile terapeutice ale radiaţiilor luminoase); ◗ *Fizică:* Henri Becquerel, Pierre şi Marie Curie – Radioactivitatea naturală; ◗ *Chimie:* Svante Arrhenius ◗ *Literatură:* B. Bjoernson – unul din cei mai mari dramaturgi ai Norvegiei; ◗ *Pace:* William A. Cremer

Fiziologie-Medicină: Sir Peter Mansfield, Paul Lauterbur, pentru cercetările care au dus la punerea la punct a imageriei prin rezonanţă magnetică (lucrări efectuate acum 30 de ani; acest domeniu a mai „beneficiat” de încă trei Premii Nobel!)

Sir Peter Mansfield: „La început nu te gândeşti la câte sute de milioane o vor folosi, te gândeşti pur şi simplu să funcţioneze!”

Paul Lauterbur: „Faptul că metoda noastră a fost dezvoltată de alţii de-a lungul anilor, demonstrează că a fost o idee bună, nu o simplă nebunie...” După ce a aflat de Premiu, a participat la o scurtă conferinţă de presă iar apoi (are 74 de ani!) s-a întors la Universitate pentru a-şi ţine orele de după amiază!

Fizică: Vitaly Ginzburg, Alexei Abrikosov şi Anthony Leggett pentru studiile lor în domeniul fizicii temperaturilor joase, (lucrări efectuate acum 40 de ani; acest domeniu a mai „beneficiat” de încă patru Premii Nobel!)

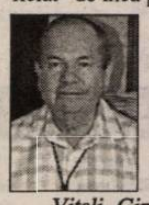

Alexei Abrikosov (care acum are cetăţenie americană): „Toţi trei avem ceva în comun – descoperirile noastre au fost făcute acum foarte mulţi ani (*peste o jumătate de secol!*). Suntem destul de bătrâni şi am lucrat într-o lume practic fără calculatoare...”

Vitali Ginzburg (care a rămas în Rusia): „Partea care îmi va reveni mie din cei 1,3 milioane de dolari îi va face fericiţi pe strănepoţii mei. Oricum, e o sumă pe care un jucător de tenis o poate câştiga într-un singur meci. Sigur, pentru mine este o sumă uriaşă, ca şi pentru oricine în Rusia care nu este un escroc sau un magnat al afacerilor”.

Chimie: Peter Agre şi Roderick MacKinnon, pentru studii care au contribuit la o mai bună înţelegere a proceselor fundamentale ale vieţii.

Peter Agre: „Eram în pijama când am fost sunat, la 5.30 dimineaţa din Suedia. Nu părea să fie o glumă şi de atunci totul s-a transformat într-un haos. Peste o jumătate de oră, bucătăria s-a umplut cu prieteni care turnau mereu şampanie în pahare dar mi-am promis că nu voi bea nici o picătură până deseară...”

◆ ***Economie*** (premiu acordat începând doar din anul 1969): Robert Engle şi Clive Granger, pentru inventarea unor modele de evaluare a riscului investiţiilor.

◆ ***Literatură: J.M. Coetzee,*** (Africa de Sud) „Este o surpriză totală. Nici măcar n-am ştiut că fusesem nominalizat...”

◆ ***Pace:*** Shirin Ebadi, activistă iraniană pentru drepturile omului...

Shirin Ebadi: „Premiul nu-mi aparţine numai mie – el aparţine tuturor celor care luptă pentru drepturile omului şi democraţie în Iran... (şi, după cum se vede) nu există nici o diferenţă între Islam şi drepturile omului”.

În loc de concluzii

Ar fi fost interesant să avem şi declaraţii ale celor care „au ratat” premiile de anul acesta, dar... Oricum, pe lângă regretul exprimat de China (care se pregăteşte să devină a treia ţară din istorie care lansează un om în spaţiu) că niciodată încă nu s-a acordat un Nobel pentru o realizare făcută acolo, mai trebuie notată şi o altă reacţie. Cea care priveşte faptul că din nou SUA şi-au luat „partea leului”. Normal, s-a spus, fiind vorba de o ţară care investeşte din plin în cercetarea fundamentală şi în care, cum se spune într-o celebră piesă de teatru, chiar că „valoarea nu aşteaptă numărul anilor”! Şi rezultatele se văd: şase premii din nouă au luat din nou calea spre Lumea Nouă...

MIHAELA DOROBANŢU

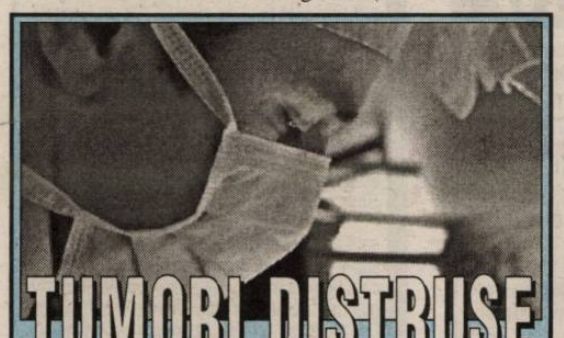

TUMORI DISTRUSE CU TUNURI MINUSCULE

O echipă de chirurgi de la spitalul Caritate din Berlin a reuşit să distrugă integral o tomoare canceroasă folosind nanoparticule pe bază de fier. O premieră mondială!

„Acest rezultat nu ne permite însă să tragem concluzii definitive în ceea ce priveşte fiabilitatea metodei pe care am folosit-o, a declarat Andreas Jordan, şeful grupului de specialişti de la spitalul Caritate, dar rezultatele, deocamdată, sunt spectaculoase. La două luni după intervenţia chirurgicală nu s-a observat nici o urmă de tumoare la pacientul nostru care se simte excelent”. Acesta, în vârstă de 26 de ani, suferea de o tumoare canceroasă aflată sub claviculă pe care nici o terapie tradiţională nu a reuşit să o elimine. Chirurgii berlinezi au injectat în tumoare nanoparticule pe bază de fier, acoperite cu biomolecule, măsurând câţiva nanometri (un nanometru – cuvânt ce derivă din grecescul nannos, adică, mic – echivalează cu o miliardime de metru. Având o mare nevoie de energie pentru a prolifera, celulele canceroase absorb mai rapid nanoparticulele decât celulele sănătoase. După ce au fost injectate, s-a procedat la încălzirea lor cu ajutorul câmpurilor magnetice în urma căreia tumoarea a fost distrusă. Acest experiment reuşit a fost efectuat în cadrul unui studiu asupra eficacităţii nanotehnologiei în lupta împotriva cancerului. Tratamentul pacientului a fost încadrat într-o primă fază terapeutică. Următorul tratament va putea deveni operaţional după ce va fi autorizat de departamentul de resort.

Tehnica de introducere a nanoparticulelor a fost testată în prealabil pe cobai canceroşi care în urma intervenţiilor chirurgicale si-au prelungit viaţa de patru ori mai mult decât le-ar fi permis tumoarea. Oamenii de ştiinţă preocupaţi de această metodă terapeutică consideră că nu trebuie generalizată dar că experimentele trebuie extinse, evoluţia pacienţilor urmând a fi monitorizată timp de câţiva ani şi asta pentru că deşi nanoparticulele pe bază de fier sunt considerate substanţe inofensive pentru organismul uman ele pot avea un potenţial toxic.

În prezent încă 15 pacieni cu tumoare cerebrală sunt supuşi, timp de şase luni, „bombardamentului” cu nanoparticule, tratamentul fiind asociat cu şedinţe de chimioterapie.

DORIN MĂRAN

CÂINELE

cel mai bun văr al omului

La începutul lunii octombrie, pe canalele mediatice a intrat o informaţie ştiinţifică într-un fel şocantă pentru orice *Homo sapiens* de azi, care ştie că rudele sale îndepărtate, din regnul animal, sunt maimuţele primate. Dar iată că un cercetător american, de un talent recunoscut, Craig Venter, vine să afirme că fiinţa considerată cel mai bun prieten al omului – câinele – este mai mult decât atât: este un fel de „văr” apropiat. Argumentul imbatabil al omului de ştiinţă, evident, nu se leagă de fizionomia celor două specii, ci de faptul că mai mult de 18.000 dintre genele câinelui (peste trei sferturi din numărul total) constituie replici ale genelor umane!

Shadow – „umbra” lui Venter

Câinele a mai mărit puţin lista, deocamdată foarte scurtă, a fiinţelor vii care au genomul „cartografiat” în întregime: omul, şoarecele, orezul şi câteva zeci de bacterii. Întâiul prieten al omului care s-a putut bucura de acest privilegiu a fost Shadow („Umbra” – în engleză), câinele caniche al lui Craig Venter. Acesta din urmă recunoscuse cu câteva luni în urmă că genomul uman utilizat pentru prima decodare fusese chiar al său. Dincolo de asemenea detalii nesemnificative, trebuie spus că analizarea genomului câinelui şi al altor specii asupra cărora se lucrează are mai multe scopuri: pe plan teoretic, aceasta va contribui la mai buna cunoaştere a bolilor care – la fel ca epilepsia, narcolepsia, tulburările obsesiv-compulsive, anumite maladii oculare sau cancere – au cauze parţial genetice. Astfel, faptul că 18.473 de gene canine sunt identice cu gene umane (se estimează numărul acestora din urmă la circa 25.000) este deja revelator în privinţa „înrudirii” omului cu câinele. Comparativ cu el, şoarecele nu are „decât” 18.311 gene comune cu noi. Noua disciplină

ştiinţifică orientată către studierea aspectelor de acest gen, se numeşte *genomică comparată* şi capătă o importanţă tot mai mare, pe zi ce trece, datorită cantităţii uriaşe de date ce se adună rapid în contul său.

Speranţe pentru medicină

Datorită realizării lui Craig Venter, se deschid largi căi în biologie, referitoare la evoluţia rasei canine, dar şi în folosul implicit al omului. Astfel, s-a constatat că numărul genelor legate de simţul mirosului este mult mai mare la câine, decât la om. Deşi rămân încă multe nelămuriri de elucidat, în legătură cu această problemă, există deja şi mai numeroase informaţii inedite, ca puncte de pornire în viitoarele cercetări. De exemplu, se ştie de-acum că un câine posedă 39 de perechi de cromozomi (la om, sunt doar 23), care se descompun în 2,4 perechi de bază (la om – 2,9 perechi). De la o rasă la alta, câinii sunt identici în proporţie de 99%; ceea ce simţurile noastre elementare n-ar zice, atunci când am evalua cu privirea, de exemplu, un teckel şi un doberman. De asemenea, se cunosc peste 350 de maladii genetice la câine, mai mult decât la oricare alt animal. Se ştie despre setterul irlandez că 10% din exemplare sunt purtătoarele unei gene care le slăbeşte sistemul imunitar. Între timp, guvernul american a comandat harta genetică a altei rase, boxerul. Toate acestea, deşi par investiţii prea puţin importante pentru oamenii trăitori în mileniul al treilea, sunt menite să aducă elemente în plus, referitoare la evoluţia diverselor specii ale regnului animal şi la relaţiile dintre acestea, ceea ce înseamnă, implicit, posibilitatea stabilirii unor noi căi de „colaborare”, în primul rând pe tărâmul foarte delicat şi solicitat, al tratamentelor medicale, cu prioritate în cancer şi în bolile de inimă.

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

METABOLISMUL TERREI

În fiecare săptămână, NASA publică un bilanţ referitor la metabolismul planetei noastre. Graţie sateliţilor *Terra* şi *Agua*, biomasa vegetală este supravegheată permanent, ea oferind o hartă a cantităţii de carbon asimilate de absolut toate învelişurile vegetale terestre, de la pădurea amazoniană, la fitoplanctonul oceanic.

Implicit, se evaluează circuitul carbonului prezent în foarte mare măsură în schimbările climatice, surprinzându-se precis dinamica metabolismului vegetal şi reactivitatea sa la fenomenele de origine naturală sau umană (inundaţii, condiţii meteo, schimbările curenţilor marini etc.). Cele mai ridicate nivele de absorbţie a carbonului de către plante se înregistrează în zonele nordice (din Canada, până în Scandinavia, Siberia), în estul Asiei, Oceania, Africa Centrală, Amazonia şi zona muntoasă a SUA. Cea mai mare parte a Europei – inclusiv România – „cade” către ariile patologice, în care planeta se sufocă...

CASA INTELIGENTĂ DE LA AGIGEA

Să nu vă mire, dacă veţi afla că pe ţărmul românesc al Pontului Euxin se situează în faza de experiment o realizare demnă de un SF: aşa-numita casă inteligentă. Ea este amplasată la Agigea şi utilizează o mulţime de elemente din domeniul hi-tech, menite să asigure un confort mai mult decât sporit, pentru locatarii săi. Aceştia pot intra în „dialog” de la distanţă cu propria locuinţă, de pildă cu ajutorul telefonului mobil, rugând-o ca la ora întoarcerii de la serviciu temperatura interioară să fie – să zicem – de 23º C. A rămas robinetul deschis la baie, când locatarul grăbit deja a plecat în concediu? Nici o problemă: dulcea casă inteligentă rezolvă problema, iar dacă simte cumva miros suspect de gaze, opreşte imediat furnizarea acestora. Remarcabilă această realizare românească, la care însă nu ştim dacă numeroşii concetăţeni lipsiţi până şi de cei patru pereţi tradiţionali au voie să viseze.

SPERMATOZOIZII AU... „NAS”

Cercetătorii s-au întrebat întotdeauna cum se face că spermatozoizii merg neabătut la întâlnirea impresionantă cu ovulul. Datorită unui simţ propriu al mirosului! – afirmă membrii unei echipe de biologi germani, care au arătat că aceste celule sexuale masculine au unele caracteristici similare cu cele ale neuronilor olfactivi. La suprafaţă, spermatozoizii au un mic receptor capabil să reacţioneze la o substanţă emisă de ovul, ce poate fi numită „atractant”. Imediat ce o

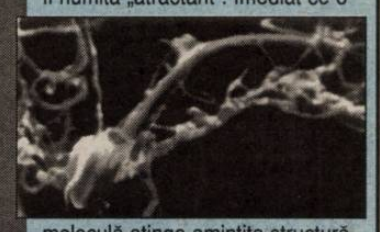

moleculă atinge amintita structură, un mini-canal se deschide în peretele spermatozoidului şi ionii de calciu pătrunşi în celulă modifică mişcarea flagelului („codiţa” care-i permite spermatozoidului să se deplaseze). Cercetătorii au constatat că, astfel, celula masculină urmează traseul indicat de atractant, până când ajunge la sursă, adică la ovul. Un veritabil detectiv! *(A.N.P.)*

Răpiți de OZN-uri

Coincidențe stranii în cazul „Brooklyn Bridge"

La conferința de ufologie de la Laughlin (Nevada), Budd Hopkins și-a început intervenția cu o anecdotă (adevărată?) – Un indian nordamerican a înmânat astronauților care urmau să meargă pe Lună o scrisoare în limba sioux, cu rugămintea s-o dea locuitorilor satelitului nostru, în cazul în care i-ar întâlni. Traducerea textului suna în felul următor: „feriți-vă de acești indivizi! Au venit să vă fure pământul".

Hopkins a adus noi informații despre cazul „Brooklyn Bridge" (descris în cartea sa *Witnessed*) pe care l-am mai relatat în această rubrică a revistei *Magazin*. Reamintim pe scurt că în 30 noiembrie 1989 Linda Cortile (Napolitano) a fost răpită prin geamul apartamentului ei aflat la etajul 12 al unui bloc din New York, în apropierea podului Brooklyn. Cazul a avut mai mulți martori, între care un personaj politic important (s-a presupus că ar fi fost însuși secretarul general ONU) însoțit de doi agenți de securitate. Budd Hopkins a subliniat că atât Cortile, cât și doi dintre martori erau catolici. Cel puțin doi, posibil și al treilea dintre ei s-au adresat Cardinalului din New York în legătură cu acest caz. De menționat că în aceeași zi de 30 noiembrie secretarul general ONU avusese discuții la New York cu Lech Walensa, iar papa l-a primit, la Roma pe Gorbaciov, care a doua zi s-a întâlnit la Malta cu Bush... Budd Hopkins crede că toate aceste evenimente sunt legate între ele.

În atenția extratereștrilor au fost și cei doi copii ai Lindei. Băiatul cel mare i-a spus că a văzut cum într-o noapte doi vizitatori nepământeni stăteau și îi urmărau frățiorul în leagăn. Și mama ei i-a povestit Lindei că atunci când ea era încă în fașă, a lăsat-o în leagăn învelită într-o păturică și a găsit-o după un timp, învelită la fel dar pe podea.

Eroina răpirii scapă cu viață în catastrofa din 11 septembrie

Linda Cortile a mai trecut printr-o întâmplare dramatică. Pe 11 septembrie 2001, la ora nouă, era programată pentru un interviu la o firmă (la care lucrau deja patru rude ale ei) în turnul nr.1 al *World Trade Center*. Sosită mai devreme, momentul impactului primului avion cu clădirea a prins-o în holul de la parter. Agenții de pază nu i-au dat voie să iasă din clădire, pentru a nu fi rănită de obiectele care plouau din cer. Totuși după un timp o voce interioară, care i-a copleșit orice alt gând, i-a spus Lindei să plece cât mai repede de aici. Paznicul a oprit-o din nou dar femeia l-a amenințat cu un spray cu piper, (pe care după pățaniile avute cu martorii răpirii îl purta mereu la ea) reușind să iasă. A avut chiar puterea să ajute și un bătrân care se lupta să scape din acest infern. După câțiva pași a fost stropită de sângele unui trup care, zburând de la etajele superioare, s-a zdrobit la câțiva metri de ea, dar a reușit să ajungă în cele din urmă într-un loc sigur. Rudele ei din clădire au pierit.

O răpire traumatizantă

Budd Hopkins a mai descris un caz de

răpire OZN, cel al lui „Jim" din zona New York. Jim devenise de trei ani clientul constant al medicilor și consuma în permanență antidepresive, din cauza unui sindrom de stres posttraumatic. Totul a început când a mers să-și viziteze un prieten internat în spital. Nu-și amintea decât că a tras, fără să știe de ce, mașina pe acostamentul șoselei, ca apoi, după un timp – în care nu ținea minte ce s-a întâmplat – să revină de pe acostament pe șosea, plin de sânge pe față și pe pantaloni. Medicul la care s-a prezentat i-a găsit, pe lângă hemoragia nazală, o rană și spermă în vezica urinară.

Sub hipnoza efectuată de Budd Hopkins, Jim s-a văzut întins pe o masă în interiorul unui vehicul nepământean. Lângă el stătea o creatură semănând cu o lăcustă uriașă, care i-a spus „te va durea puțin deci înțelegi că trebuie să cooperezi cu noi". I-au introdus o sondă în vezică, probabil vizând colectarea de spermă. Apoi un omuleț cenușiu i-a pus mâna deasupra capului. Durerea a dispărut aproape instantaneu. După aceasta i-au împins un alt obiect, prin nas, până sus în creier. Medicii care l-au examinat pe Jim au găsit cazul său atât de neobișnuit, încât au decis să-l publice într-un periodic de specialitate.

DAN D. FARCAȘ

DOSARUL VIITORULUI POSIBIL

Câte ceva despre cifra „13"...

„Am visat într-o noapte că mă aflam într-o cameră circulară și că în fața mea erau o mulțime de uși, 13, ca să fiu mai precis. Mi-era frică să le deschid și chiar să mă opresc în fața lor. Mi-era și mai frică de ce aș fi putut găsi dincolo de ele. Apoi mi-am luat inima în dinți și am deschis-o pe cea din fața mea. În cameră nu era nimic... Puțin dezamăgit, am închis ușa la loc și m-am întors în sufragerie. Dintr-o dată însă o lumină puternică s-a aprins în interiorul minții mele și am început să văd tot felul de lucruri din viața unuia din prietenii mei cei mai apropiați..."

Interesant în acest vis este și prezența ușilor și mai ales numărul lor! Căci de multe ori se vorbește de 13 poziții la care putem avea acces în timpul practicării unui act de divinație, indiferent că „ținta" suntem noi înșine sau o altă persoană. Structurarea „citirilor" pe care diferitele instrumente la care se recurge o fac posibilă este cea mai recomandabilă: ne fixăm pe un prim obiect, influența trecutului, de pildă, și ne concentrăm asupra lui până epuizăm toată informația pe care ne-o poate oferi. Apoi trecem la altele, dinspre prezent spre viitorul din ce în ce mai îndepărtat. Și de fiecare dată fixăm „poziția" obiectului respectiv în schema pe care ne-am stabilit-o: este „inima" întrebării, un alt obiect este „corpul", altul este „sufletul"... Apoi, se poate stabili o întreagă rețea de poziții care să ne fixeze momentul de timp la care ne referim și a cărui semnificație încercăm să o dezvăluim.

Ca să revenim la visul relatat, de la gaura cheii și numărul de uși până la poziția și forma mânerului, avem o mare varietate de alegeri care ne pot furniza informații de multe ori extrem de surprinzătoare!

Divinația, să nu uităm, este de fapt rezultatul dialogului cu „sinele nostru cel înțelept" și acest dialog, această comunicare pe care o deschidem noi, exact așa cum deschidem o ușă, se face de cele mai multe ori într-un mod pur simbolic. De ce? pentru că așa este și conștiința noastră! Care ne oferă mult mai multe dimensiuni, căi de acces și posibilități de interpretare decât simpla „practică zilnică" a vieții noastre în societatea „obișnuită"! Aici, în această nouă lume care ni se deschide, intuiția și imaginația sunt „instrumentele" principale la care trebuie să recurgem...

Se poate greși? Cu siguranță! Ca în orice altă activitate în care obiectul cercetării este psihicul uman. Recomandarea cea mai bună pe care o oferă cei care au verificat de multă vreme și de multe ori modul de a interpreta simbolurile care ni se prezintă este una puțin surprinzătoare, dar făcută cu toată seriozitatea: totul trebuie organizat... ca un joc! De ce? Pentru că așa devenim mai puțin preocupați „să nu greșim", mai liberi în gândire și în interpretări. Dacă am învăța repede o limbă străină pentru a prezenta, unei audiențe oarecare, un mesaj, avem toate șansele ca mesajul să fie deformat de inerentele greșeli de începători în stăpânirea limbii respective. Și ce altceva este divinația decât încercarea de a ne obișnui și de a învăța o altă limbă în care să vorbim cu noi înșine și cu ceilalți?

EUGEN CELAN

Ați dori să știți cum își pun astrele amprenta asupra destinului vostru? Doriți să știți ce bucurii și ce necazuri „sunt scrise" în existența voastră? Curiozitatea vă poate fi satisfăcută de BRĂȚARA, vrăjitoarea și clarvăzătoarea care nu a cunoscut eșecuri cu harul și cu arta ei magică. Este prețuită chiar și peste hotare, ca o superdotată care vă poate da informațiile dorite despre viața, destinul, greutățile, necazurile, succesele și insuccesele dumneavoastră, despre boli și trecut, despre șanse și viitor.

Testată de mii de ori, BRĂȚARA i-a uimit, pe cei care au solicitat-o, prin precizie și rezultate. Ea vă poate oferi și dv. informațiile solicitate. Pentru aceasta trimiteți pe adresa revistei „Magazin" o scrisoare detaliată referitoare la ceea ce doriți de la BRĂȚARA, o fotografie și talonul alăturat, completat cu datele astrologice exacte: nume și prenume, anul, luna, ziua nașterii și localitatea.

Răspunsul îl veți primi prin poștă, la adresa indicată de dumneavoastră, după achitarea mandatului poștal.

Costul acestor servicii este de 225.000 lei. Suma respectivă trebuie trimisă printr-un mandat poștal pe numele IONESCU SIMION, Piața Presei Libere nr. 1, sector 1, București, cod 013701. Pentru alte detalii puteți telefona la 2243996 și 2228336.

BRĂȚARA a făcut sute de cupluri fericite, a vindecat de epilepsie, argint viu, disfuncții sexuale. Cu puterile ei magice, dăruite exclusiv magiei albe, și-a consacrat un nume în lumea vrăjitoarelor și a clarvăzătorilor.

NOTA REDACȚIEI: Pentru a primi răspunsul solicitat cât mai rapid vă rugăm să expediați în același timp scrisoarea și mandatul poștal. În acest moment multe scrisori neînsoțite de mandat sunt „în așteptare". Dacă ați uitat să expediați mandatul, grăbiți-vă!
Încă o precizare: numai prin intermediul nostru intrați în legătură cu adevărata Brățara. Pentru că, atenție!, mai multe persoane din Craiova, București etc., lipsite însă de puteri magice, și-au luat acest pseudonim.

NUME _____ PRENUME _____
ANUL ___, LUNA ___, ZIUA NAȘTERII ___ și LOCALITATEA _____
ADRESA: str. _____ nr. ____, bl. ____,
sc. ____, et. ____, ap. ____, sector ____, localitate _____,
cod _____, județul _____.
M/45

Halucinații sau legende?

Focul prezicător

Pare incredibil, dar și astăzi se mai practică o străveche metodă ocultă de ghicire a viitorului care folosește „siluetele" flăcărilor și chiar „șoaptele". Persoane care-și spun „magicieni moderni" organizează adevărate spectacole pentru creduli, care se transformă în clienți pentru șarlatanii care știu să le smulgă atât suspine, cât și o încredere oarbă.

Astfel de manifestări grandioase în aer liber depășesc până și imaginația vechilor greci și romani, care doreau să afle astfel deznodământul viitoarelor războaie, testau fidelitatea supușilor etc. prin mijloace mult mai modeste. Unele grupuri de „magicieni" din America de Sud (în special) se înarmează cu rezervoare de gaz metan și, folosind un decor cât mai impresionant, susțin că pot afla elemente esențiale despre evoluția omenirii, căci ei nu-și pierd timpul cu tot felul de fleacuri pe care le lasă în seama altora. În zbuciumul flăcărilor, acești impostori pot „vedea" evenimente și chiar persoane, ca să nu mai vorbim despre data și locul petrecerii unor catastrofe... Ce-i drept, protagoniștii acestei metode de divinație nu bagă mâna în buzunarul nimănui, dar atunci când afirmă că „citesc" în foc precum într-o carte deschisă, nu-ți poți stăpâni un zâmbet compătimitor.

PAUL IOAN

Invazia lumilor paralele

PUTEREA SUGESTIEI

Două dintre persoanele extrem de cunoscute în sec. XIX pentru tulburătoarele lor stări de extaz au rămas până astăzi cazuri complet neelucidate. Marie de Moerl și-a petrecut viața la Kaltern, în Tirol (1812-1868). A devenit extatică la vârsta de 20 de ani și aceasta a rămas condiția sa obișnuită timp de 35 de ani. „Ieșea" din această stare doar la comanda, uneori doar mentală, a unui călugăr franciscan și aceasta numai pentru a se îngriji de treburile casei (avea o familie foarte numeroasă). De cele mai multe ori era văzută îngenuncheată lângă pat, cu mâinile încrucișate pe piept și o expresie de totală mulțumire pe figură, care impresiona evident pe cei care o priveau. Unii au scris despre ea în câteva dintre marile cotidiane ale vremii. La 22 de ani a primit stigmatele.

Louise Lateau, pe de altă parte, a locuit într-un sat din Belgia, Bois d'Haine (1850-1883). Când avea doar 16 ani s-a dedicat îngrijirii victimelor holerei, abandonate de restul lumii. O lună întreagă a avut grijă de zece dintre bolnavi, în final i-a îngropat de una singură pe toți. La 18 ani devenea și ea extatică, ceea ce nu a împiedicat-o niciodată să se achite perfect de datoriile de familie. Dacă pentru Marie de Moerl ziua de „chin divin" era joi, pentru ea extazul atingea punctul culminant vineri. Timp de 12 ani nu a primit și nu a avut nevoie de nici un fel de hrană, cu excepția împărtășaniei săptămânale. De băut, bea doar câteva pahare cu apă pe săptămână. Nu dormea niciodată - toată noaptea o petrecea rugându-se, în contemplație totală, îngenuchiată lângă patul ei...A fost tot timpul ținută sub strictă observare medicală.

Fiziologia nu poate explica singură asemenea lucruri. Au fost formulate uneori ipoteze, de obicei arbitrare și bazate pe fapte prezentate incomplet și neverificate. Progresele actuale ale medicinii și psiho-fiziologiei pot ridica tot felul de obiecții, dar un lucru este sigur: nici religia, nici misticismul nu se dovedesc dependente de rezolvarea unor asemenea cazuri. Iar în cadrul procesului de canonizare efectuat mai ales de Biserica Catolică, stigmatele, de exemplu, nu sunt acceptate ca miracole indiscutabile. Deci nu poate fi vorba de o încercare de a „expedia" asemenea comportări-limită în scopul de a „îmbogăți" calendarul bisericesc!

Sigur, s-au încercat interpretări și explicații inclusiv din partea unor oameni de știință sau a unor medici, cum ar fi autosugestia care determină secreții puternice ale unor glande, sau același efect obținut sub hipnoză. Dar dacă așa este, de întâmplat s-a întâmplat numai în cazul unui surplus de transpirație sau al secreției salivare. Niciodată nu s-a reușit, de pildă, generarea, prin puterea exclusivă a unui om, de sângerări, oricât de puțin abundente. Omul se dovedește neputincios în asemenea cazuri. După cum nici măcar o suferință sporită dar total obișnuită nu a putut fi generată în mod artificial „la comanda" unui medic, a unui psiholog sau a unui magician...

Și dacă vi se pare că vorbim doar de situații demult petrecute și prea puțin documentate, prin comparație cu ceea ce avem la dispoziție astăzi, să ne amintim de Georgio Bongiovani, care beneficiază de o serie de fotografii cu stigmatele prezente pe corpul său. În anul 1996, în timpul unei conferințe desfășurate în Statele Unite, un medium, adică o persoană cu capacități extrasenzoriale, a avut posibilitatea să se apropie de el. „Am simțit un puternic flux de energie vindecătoare, degajându-se din corpul său", avea el să spună, exprimându-și totodată convingerea că rănile și stările de extaz erau perfect reale...

MIHAELA DOROBANȚU

Crimă împotriva umanității?

ÎNGERI SAU DEMONI?

Lumea începuse cumva să dea uitării marile scandaluri legate de clonarea umană, când dr. Panaiotis Zavos, (colaborator apropiat al celebrului prof. Severino Antinori), directorul Institutului de Andrologie American și director asociat al Centrului de Medicină Reproductivă și Fertilizare in Vitro din Kentucky, anunța de curând: „Am creat primul embrion uman în scopuri reproductive". Pus... „la frigider", acesta așteaptă implantarea într-o mamă-surogat și, în consecință, nașterea primei „adevărate" clone umane...

Pe de altă parte, Bob Lanza, directorul științific al Institutului de Tehnologie Celulară Avansată din Worcester, Massachusetts, declară că anunțul „nu are nici un merit științific", că este o pură nebunie, dar reacția nu se lasă așteptată.

Monștri pe bandă rulantă?

Zavos a respins vehement orice aluzie că cercetările și hibrizii săi (obținuți prin fuziunea celulelor umane cu ovule de vacă golite de material genetic) ar fi neetice: „Nu urmărim să creăm monștri", spune el. Dar probabil că nu putem uita atât de repede scenele din Frankenstein, care aproape că se repetă aici, cu secvența de șocuri electrice care declanșează fuziunea celulelor cu ovule goale!

Zavos afirmă, este adevărat, că nici un embrion uman nu va fi implantat fără un test amănunțit pentru depistarea oricăror defecte cromozomiale sau de altă natură. În schimb dr. Lanza este de părere că orice încercare de clonare reproductivă (care să ducă la nașterea unei clone) este periculoasă și, din punct de vedere științific, iresponsabilă, indiferent că se efectuează sau nu controlul cromozomial: „Am văzut anomalii și defecte la practic fiecare specie clonată și nu văd de ce oamenii ar fi diferiți", spune el.

Dar Zavos nu cedează însă și, deși nu a precizat în ce țară va avea loc evenimentul (nu SUA, Anglia, Franța sau Germania), susține cu tărie nu doar că nimic din ce face nu este ilegal, ci și că intenționează să respecte în modul cel mai riguros legea!

Apel disperat

Și cum Institutul Național al Sănătății din SUA a hotărât tot de curând să finanțeze din fonduri guvernamentale cercetări pe celule stem în trei institute americane (cercetări controversate deoarece TOTUȘI se lucrează cu embrioni umani, chiar dacă sunt extrem de mici), oponenții au recurs la un pas extrem. S-a făcut astfel apel la... ONU pentru a cere declararea ORICĂREI forme de clonare ca o... crimă împotriva umanității!

„Cercetătorii americani au nevoie de instrumente puternice pentru a putea diagnostica și trata mai bine diversele probleme de sănătate spun specialiștii. „Curtea Internațională de Justiție este autoritatea supremă în ceea ce privește dreptul internațional și orice punct de vedere exprimat de ea poate da o mare putere legală și morală în lupta cu așa-zișii clonatori. Clonarea umană trebuie declarată o crimă împotriva umanității", susține grupul de inițiativă condus de procurorul Bernard Siegel, Coral Gables, Florida, cel care a dat în judecată și celebra companie Clonaid, care pretinde în prezent că a clonat cinci oameni!

America vs. Europa

Inițiativa lui Siegel apare exact în momentul când o încercare de realizare a unui tratat global împotriva oricărei forme de clonare de către ONU pare să nu aibă prea mare succes.

Deși un grup de aproape 40 de țări, condus de Costa Rica și SUA și provenit din grupările anti-avort din Statele Unite, a solicitat o interzicere totală a clonării reproductive cât și a celei terapeutice (destinată studiilor medicale și creării de organe pentru transplant), o puternică opoziție s-a întâmpinat din partea unor țări din afara Continentului american.

14 guverne, cele mai multe europene, dar și Japonia, Brazilia și Africa de Sud, au declarat că prioritatea principală ar trebui să fie interzicerea clonării oamenilor, lăsând la latitudinea diferitelor guverne să decidă dacă și cum să reglementeze clonarea terapeutică.

Vorbeam de Frankenstein: poate că, având în vedere dificultatea de a pune în balanță avantajele și pericolele acestei idei, mai curând avem de-a face cu dr. Jekill și Mr. Hyde. Ceea ce în nici un caz nu ușurează decizia și nu fac problema mai simplă...

MIHAELA DOROBANȚU

ȘI OMUL SECRETĂ FEROMONI?

Adevărul e că, de la o anumită vârstă, când povestea cu barza devine desuetă, o asemenea întrebare este absolut justificată. Feromonii – acele molecule purtătoare de mirosuri specifice ce servesc, între altele, la găsirea unui partener de cuplu – se întâlnesc la majoritatea insectelor, a păsărilor, a mamiferelor. La om, însă, nu! Cercetătorii au constatat că până și micuțul șoarece posedă mai mult de 140 de gene asociate detecției feromonilor. De ce noi suntem privați (?) de așa ceva?

Biologul Jianzhi Zhang, de la Universitatea Michigan, a lansat în acest sens o teorie inedită, conform căreia vederea în culori ar fi făcut inutili feromonii la specia umană. Ce legătură are mirosul cu nuanțele cromatice? Feromonii „se plimbă" prin aer cu totul la întâmplare și subiecții care i-ar putea detecta nu aparțin cu certitudine de zona de proveniență; un fel de „nepotrivire de caractere", sută la sută! În schimb, utilizarea culorilor țipătoare constituie un semnal precis, permițând atragerea partenerilor chiar și de la distanțe foarte mari. Echipa prof. Zhang a descoperit, de asemenea, că genele asociate feromonilor au cunoscut o „deteriorare evolutivă" la strămoșii omului de azi, mutație ce i-a făcut pe aceștia inutilizabili, începând cam acum 23 milioane de ani. O fi de bine? O fi de rău?

ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Trezirea la realitate

VIAȚA DE CUPLU a treia revoluție

- ***Un celebru psihiatru elvețian, Willy Pasini, dezvăluie fără menajamente noua orientare (revoluție) a cuplurilor secolului XXI***
- ***Eliberarea de orice „cătușe" (cutume) specifice familiei tradiționale este o șansă pentru reușita în carieră și, implicit, pentru societate – afirmă specialistul***
- ***Paradoxal, noile mentalități ale bărbatului și femeii salvează cuplul, nu îl distruge, căci promovează eliberarea de orice frustrări sexuale nepatologice***

Triumful senzațiilor tari – o idee scandaloasă

Autor al unor recente cărți de mare succes („La ce mai servește cuplul?", „Forța delirului" și „Noile comportamente sexuale", apărute în 2002 și 2003), prof. Willy Pasini (Universitatea din Geneva) a acordat un amplu interviu hebdomadarului „Le Nouvel Observateur", în care și-a expus observațiile și teoriile sale privitoare la tendințele vieții de cuplu. Denumirile pe care omul de știință elvețian le-a dat celor trei etape (revoluții) ale vieții dintre un bărbat și o femeie sunt elocvente pentru concepțiile sale; este vorba despre *cuplul instituționalizat, cuplul romantic și cuplul senzorial* – cel care, spune el, va caracteriza secolul XXI. Practic, toate tipurile de relații coexistă într-un cuplu tradițional și în nici o perioadă istorică nu a fost exclusă vreo nuanță. Chiar și „instituția" haremului, cea a „favoritelor" sau a „amantei oficiale" se încadrează în aceste forme pentru că, explică prof. Pasini, definiția romantismului este foarte elastică în varii epoci istorice.

De ce câștigă teren în lumea modernă cuplul senzorial? Ce legătură este între concepțiile despre sex, comportamentul sexual și reușita în carieră sau stabilitatea locului de muncă? Expertul în psihiatrie, șocând opinia publică, susține că este necesară

democratizarea adulterului pentru salvarea armoniei psihice și sexuale a cuplului. El pleacă de la o exclamație pe care milioane de femei o fac cel puțin o dată în viață: *„Soțul meu este un monstru!"* Această lamentație este sinonimă cu afirmația atât de des auzită în confesiunile dintre neveste: „Soțul mă neglijează, precis că a găsit pe altcineva..." Soluția lui Pasini? Senzațiile tari în afara cuplului instituționalizat salvează căsnicia! și asta pentru că din monotonia vieții sexuale conjugale nu se poate ieși prin senzații tari, existând piedici psihologice în a încerca ceva „exotic" cu femeia cu care trăiești de ani sau zeci de ani. „Sunt foarte contrariat de ceea ce se întâmplă acum în societate. Trăim într-o lume în care vrea să ne facă să credem că trebuie să facem sex între anumite limite, iar eu militez pentru o liberalizare sexuală controlată, în sensul că dragostea e una, iar sexul e alta", mai spune prof.Pasini. „Un act sexual împlinit este o mare motivație psihologică și organică pentru o mai intensă și mai eficace activitate profesională... Atât bărbatul, cât și femeia ar trebui să accepte că senzațiile tari nu pot apărea în cadrul cuplului instituționalizat, ci în cuplul senzorial."

Sistemul Jean-Paul Sartre – Simone de Beauvoir

Acuzat de opinia publică de faptul că înalță imnuri adulterului, prof.Willy Pasini ne aduce aminte de un faimos precedent pe care-l ia drept model: relațiile esențiale dintre ei au rămas armonioase, pline de tandrețe și nici unul nu a obiectat față de „aventurile fără viitor" (filosoful francez spunea „des aventures sans lendemain"). Oprindu-ne aici cu ideile prof. Pasini (fără să le comentăm), am dori să cunoaștem opiniile cititorilor noștri despre conceptia de cuplu senzorial. Vă așteptăm cu interes scrisorile, pe care le vom comenta într-un număr viitor.

PAUL IOAN

Anatomia secundei

Doamna Cosmos își ridică pânzele...

Una dintre personalitățile sclipitoare ale veacului al XX-lea a fost astro-fizicianul, scriitorul, scenaristul și actorul Carl Sagan, plecat, din păcate, cu câțiva ani în urmă, spre un univers paralel, unde, cu siguranță, studiază adâncurile unui cer paralel cu noi și spune, făpturilor raționale paralele, povești minunate despre știința paralelă de acolo. De la el ne-au rămas, între altele, observații științifice de mare amploare, o organizație neguvernamentală pe nume „Planetary Society" și un serial de televiziune pur și simplu dumnezeiesc, pe care ni l-a transmis pe ecrane Televiziunea Română din alte timpuri – cele când chiar făcea serviciu public – cu vocea inconfundabilă a lui Florian Pittiș, suprapusă peste vocea – inconfundabilă, și ea – a povestitorului-scenarist.

Dar Carl Sagan nu a plecat cu totul. Cei 100.000 de membri (!) ai ONG-ului „Planetary Society" i-au preluat ideile și, parțial, le-au pus în practică. Pe nume „Cosmos 1", un artefact șurubărit de cosmo-ingineri particulari, pe cheltuială proprie, a fost ridicat spre ceruri de o... fostă rachetă balistică intercontinentală sovietică, reciclată pentru acțiuni pașnice, s-a instalat pe orbită și se rotește în jurul Pământului, fără combustibili la bord, mai mult, fără electromotoare energizate în vreun fel. Are în schimb, acest „Cosmos 1", opt panouri lungi și subțiri, făcute dintr-un material compozit din categoria mylar-ului. Razele soarelui "bat" în pânze iar ploaia de fotoni face corabia să înainteze maiestuos pe cer, sclipind magnific în noapte. „Cosmos 1" nu este decât o repetiție, un test pentru o viitoare „corabie stelară cu pânze", vechi vis al lui Carl Sagan și al fizicianului-scriitor de SF, Gregory Benford. Aventura a fost finanțată de o comapnie de mass-media, „Cosmos Studios", iar director al întreprinderii este Ann Druyan, văduva și colaboratoarea cea mai apropiată a marelui dispărut.

Revista americană „Discover" realizează un interviu cu această adevărată „doamnă a Cosmosului" iar Ann Druyan le vorbește parcă cititorilor cu vocea lui Carl Sagan. Să liberăm puterea științei, spune Ann, și să încercăm să stimulăm „bătrâna" NASA – poate cel mai formidabil organism din istoria civilizației – și să o facem să redevină vârful de lance al străpungerii Cosmosului de către specia umană. Dragostea pentru cunoaștere pe care a transmis-o Carl, prin episoadele serialului „Cosmos" trebuie întreținută: nu ne dorim o privatizare a cosmosului din jurul Pământului, ci acțiunile gigantice pe care le merită Homo sapiens, cele oprite o dată cu încetarea Programului Apollo și a competiției sovieto-americane. Acest adevărat Dumnezeu care a fost Renașterea trebuie să continue, spune Ann Druyan, dar în afara Pământului. Cu speranță, cu entuziasm dar nu cu mistificare, nu cu superstiție și obscurantism, ci cu disciplina științei. În studiourile noastre – „Cosmos studios" – fabricăm filme și seriale TV pentru copiii de toate vârstele, ca să-i incităm să vrea să plece din străvechiul leagăn al civilizației omului. „Clubul" oamenilor de știință, observați, nu mai este atât de ermetic, dimpotrivă, coboară în mințile tuturor oamenilor, spune văduva lui Sagan. Și adaugă, făcând o sublimă caracterizare științei, ca fenomen: este cel mai revoluționar mecanism social, aplicabil în absolut toate domeniile vieții; ea, știința, conferă cele mai înalte onoruri tocmai celor care hulesc, contrazicând cele mai răspândite și acceptate dogme și înlocuindu-le cu adevăruri noi; are capacitatea ultrademocratică de a permite oricui, oricând, saltul înainte și demararea unei revoluții ce poate întoarce pe dos cunoașterea...

...Și își încheie mesajul cu un avertisment: să ne temem, spune Ann Druyan, de erodarea separației dintre stat – oricare stat – și biserică – oricare biserică – dacă vrem ca progresul societății umane să fie continuu...

ALEXANDRU MIRONOV

E bine de ştiut

SFATURI DE SEZON

O dată cu scăderea temperaturii, căderea brumelor ori a zăpezii, se resimte negativ influenţa vremii, asupra sănătăţii noastre. Unele suferinţe ale aparatului respirator şi cardio-vascular se acutizează.

Astfel, persoanele care suferă de: bronşită, emfizem pulmonar, astm bronşic, congestie pulmonară sunt acum, în pragul iernii, mult mai sensibile, mai ales dacă se expun la frig şi la umezeală.

Suferinzii, care până acum erau într-o stare mai bună de sănătate, pot face rapid un episod de insuficienţă respiratorie, cu forme din cele mai grave.

Aşa se declanşează dispneea, durerile toracice, tusea cu expectoraţie şi urme uşoare de sânge şi – cel mai frecvent învineţirea extremităţilor.

Persoanele care suferă de cardiopatie ischemică acuză dureri în zona inimii, sunt permanent parcă obosite şi fără poftă de viaţă. La fel cei care au circulaţie periferică defectuoasă, resimt, mai ales la mersul pe jos, dureri în zona gambelor, obosesc frecvent şi totul este cauzat pe fondul temperaturilor scăzute, normale, acum, în prag de iarnă.

Dar anotimpul rece aduce dureri, mai ales persoanelor reumatice, în special vârstnicilor dintre care mulţi sunt meteorosensibili. În simple răceli, bronşite, congestie pulmonară, gripă, astm, se declanşează, ca semn distinct, tusea. Acest simptom nu este un pericol dar deranjează somnul, aduce dureri musculare, uneori epuizante.

Evaluată în funcţie de afecţiunea care o declanşează, tusea trebuie tratată. Infuzii din flori de tei şi de muşeţel, îndulcite cu puţină miere, băute fierbinţi, cu sorbituri mici, aduc calmarea stării de tuse, dar nu vindecarea cauzei de fond. Purtarea de îmbrăcăminte călduroasă, încălţăminte îmblânită, comodă, respectarea tratamentului antireumatic – recomandat de medic – reduc sensibilitatea bolnavilor la frig şi la umezeală.

Şi totuşi, o recomandare deosebită se impune bolnavilor a căror sănătate se deteriorează în anotimpul rece şi anume; respectarea regimului alimentar bogat în vitamine, minerale şi grăsimi.

Se vor consuma cu preponderenţă: brânzeturi, carne albă – de pasăre şi peşte – legume, fructe în special citrice (atât de bogate în vitamina C) ca şi compoturi de tot felul.

Este una din formulele prin care sănătatea va fi mereu şi insistent susţinută iar acutizarea stărilor de boală va fi traversată în forme mai uşoare.

Dr. VALERIU MANTA

Șarm englezesc

Satinul, un material senzual, se poartă în acest sezon la orice oră. Pantaloni din satin, fuste, tunici foarte fluide, toate sunt în mare vogă. În privinţa fustelor mini trebuie să recunoaştem că au o viaţă foarte lungă. Atât de potrivite fetelor foarte tinere, fustele mini, plisate sau evazate, uni, în carouri sau în dungi fine pot fi adaptate, fără rezerve, când este vorba despre o ţinută sport dar se armonizează perfect şi la o ţinută elegantă.

Amestecul de tweed, velur şi shetland, în tonuri de gri sau arămiu aminteşte de şarmul englezesc. Creatorii sunt convinşi că dacă veţi adopta modelele pe care vi le prezentăm, deveniţi irezistibilă... Încercaţi.

Pentru dumneavoastră, doamnă

FITOESTROGENII, o soluţie benefică?

Cuvântul „estrogen” reprezintă pentru multe femei, aproape în mod magic, sinonimul tinereţii şi dinamismului. Ideea, dezvoltată de dr. David Elia într-o carte de succes, nu este departe de adevăr. Dacă aceste virtuţi sunt atribuite estrogenilor este pentru că vorbim, de fapt, despre hormonii cheie ai feminităţii. Fabricaţi, până la menopauză, de ovare, ei asigură hidratarea şi elasticitatea pielii, dar şi ceva din apetitul sexual.

Consideraţi hormoni ai tonusului, estrogenii sunt un fel de „antidepresivi fiziologici” ai creierului feminin. De asemenea, au unele virtuţi ce conduc la prevenirea decalcifierii osoase, influenţează calitatea somnului, a memoriei, a sistemului vascular. În lipsa acestor estrogeni pot apărea unele simptome neplăcute: bufeuri, dureri articulare, insomnii, scăderea formei fizice şi a celei psihice. Câţiva ani mai târziu unele femei pot acuza decalcifieri osoase. În sfârşit, un alt inconvenient al dispariţiei estrogenilor îl reprezintă o anumită vulnerabilitate, progresivă, a aparatului cardio-vasculat feminin.

Pentru a preveni sau îndepărta în timp apariţia acestor inconveniente femeile apelează la estrogenii de sinteză. Numai că, la rândul lor aceştia generează efecte nu tocmai agreabile, cum ar fi îngrăşarea. Apoi, pot avea efecte nocive asupra sânului (cancer, dureri) şi a uterului (sângerări intempestive). Lucru foarte important, responsabilitatea tratamentului hormonal în creşterea riscului de cancer mamar reprezintă una dintre cele mai aprinse polemici în lumea ştiinţifică. Pe acest fundal controversat al estogenilor de sinteză cercetătorii şi-au îndreptat atenţia spre hormonii vegetali. Aceşti hormoni naturali, prezenţi în unele plante (în special în soia), au efecte benefice asupra stării generale a femeilor menopauzate. În plus, fitoestrogenii scad procentul colesterolului „rău”. De asemenea, unele cercetări de laborator, efectuate în Italia, conturează speranţe în privinţa protecţiei împotriva decalcifierilor şi a cancerului mamar. În acest context este invocat exemplul Japoniei unde femeile, mari consumatoare de fitoestrogeni (din soia), fac de cinci ori mai rar un cancer mamar decât cele din în Europa. Chiar dacă unii cercetători sunt rezervaţi în privinţa efectului major al fitoestrogenilor asupra sistemului osos şi a aparatului cardio-vascular, alţii îi consideră o soluţie mai bună decât estrogenii de sinteză.

Gastronomice

Cititoarea noastră fidelă, Matilda Schuster Tudoriu, din Cluj-Napoca ne oferă alte reţete.

Salată de conopidă crudă

1 conopidă, 3-4 linguri ulei, suc de lămâie, sare, piper, pătrunjel verde tocat mărunt.

Se curăţă conopida, se desface în buchetele şi se ţine în apă rece cu sare. Se aşază într-o salatieră. Se consumă crudă cu un sos preparat din ulei, sare, piper, suc de lămâie care se toarnă peste conopidă. Se pune pătrujel verde tocat şi se amestecă. Cine doreşte se poate folosi, în loc de sos, maioneză.

Salată de legume, cu maioneză

200 g şuncă de curcan sau parizer de pasăre, 1 conopidă, 1-2 morcovi, 1 pătrunjel, 1 ţelină mijlocie, 1 măr, 2 castraveciori muraţi, 2 ouă, 1 linguriţă de muştar, 1 gogoşar, suc de lămâie.

Mezelul se taie cubuleţe. Morcovul, pătrunjelul se fierb. Ţelina şi mărul se dau pe răzătoarea cu găuri mari. După ce s-au răcit morcovul şi pătrunjelul se taie cubuleţe. Conopida se fierbe şi apoi se desface în buchetele mici. Într-un castron se amestecă totul cu sare, piper, suc de lămâie. Se adaugă castraveciorii tăiaţi cubuleţe şi gogoşarul tăiat feliuţă.

***Pentru maioneză:** 1 gălbenuş fiert şi 1 gălbenuş crud se freacă împreună cu uleiul şi o lingură muştar, puţin câte puţin, până obţinem o maioneză consistentă. Se amestecă ¾ maioneză cu carnea şi legumele, adăugăm muştar, sare, piper şi suc de lămâie după gust. Se aranjează în salatieră amestecate bine. Deasupra se acoperă cu un strat de maioneză şi se garnisesţe cu feliuţe de albuş de ou fiert în apă cu sare sau albuşul fiert se dă pe răzătoare peste maioneză. Se ornează cu castravete, morcov, gogoşar etc.*

Pastramă de oaie

Se scoate carnea de pe oase, se sărează şi se ţine câteva zile, după care se atârnă într-un loc uscat, cu curent de aer, ca să se usuce. Toamna se creştează bucăţi de carne. Se fierb cu vin (sau oţet) cu mirodenii. După ce au fiert se lasă să se zvânte şi se prăjesc pe grătar. Pastrama se serveşte cu mămăliga şi cu must.

Frigărui de oaie

500 g carne de oaie sau berbec, sare, piper, 1 ceapă, felii de slănină.

Se spală carnea, se opăreşte, se fierbe în oţet de vin diluat, cu foi de dafin, cimbru, busuioc, 1 ceapă. După ce a fiert se lasă la răcit, se şterge cu un prosop de bucătărie curat. Se taie bucăţile, se sărează, se piperează şi se înfig în vergeaua pentru frigărui, câte o felie de carne, una de ceapă şi una de slănină şi tot aşa până s-a umplut vergeaua. Se ţine deasupra jarului sau într-o tigaie la aragaz acoperită cu un capac.

Pulpă de oaie la cuptor

Se spală carnea, se opăreşte, se fierbe cu zarzavat, vin sau oţet diluat, foi de dafin. Apoi se dă la cuptor să se frigă. Se amestecă ulei cu usturoi pisat, pătrunjel tocat fin, roşii curăţate de pieliţe şi tăiate în două. Ciupercile se frig pe grătar şi se pun în cuptorul cald deschis. Se prăjesc pe grătar şi rinichi şi se pun în tavă la cuptor cu feliuţe de slănină. Când pulpa a fost friptă se scoate, se taie felii. Se aranjează pe o farfurie mare feliile de pulpă, de slănină, se pune câte o ciupercă şi ½ roşie. Între felii se aranjează rinichii. Se serveşte cu sosul de usturoi şi cartofi pai.

Dosarele frumuseţii

Ţinte tangibile

Un mers de regină, un corp suplu şi dinamic, toate sunt ţinte tangibile. Este suficientă respectarea cu consecvenţă a câtorva reguli. Pentru a spune despre cineva că are o siluetă echilibrată ar trebui ca, stând în picioare, gambele, centura abdominală, umerii şi capul să se înscrie în axe verticale perfecte. Umerii bine traşi spre spate, pieptul, uşor înainte, partea dorsală, bine întinsă fac posibil ca greutatea corpului să se deplaseze spre înainte.

Pentru a întreţine o siluetă frumoasă, zilnic ar trebui să efectuaţi un exerciţiu extrem de simplu: cu mâinile pe şolduri, cu spatele drept, mergeţi pe vârful picioarelor cel puţin 15 minute. Şi „secretul” unui mers frumos, elegant pare a fi uşor de deprins. Astfel, „se atacă” solul cu tocul pantofului, iar vârful piciorului va fi uşor îndreptat spre exterior, la fiecare pas. Mergeţi cu paşi suficient de ampli. La fiecare pas, piciorul din spate trebuie să fie în extensie maximă.

Urcatul scărilor, cu muşchii abdominali contractaţi, reprezintă un excelent exerciţiu pe care îl puteţi realiza zilnic.

Oricum, nu uitaţi că mersul uşor, dinamic şi ţinuta corectă vă conferă distincţie şi un aer tineresc.

Idei utile

O husă poate schimba cu totul aspectul interiorului. (În cazul în care agreaţi ideea huselor.) Plasate peste tot în casă, cele mai banale scaune pot căpăta un aspect original. Făcute din materiale uşoare, din coton uni sau în dungi, în culori calde sau neutre (prună, olive), husele pe care vi le prezentăm au modele deosebite, cu finisaje îngrijite şi pasmanterie asortată.

Pagină realizată de **ECATERINA BĂTRÂNEANU**

Remedii naturale...

Leacuri pentru bătături

Îngroşările pielii, cauzate de rosături sau presiuni ale încălţămintei asupra picioarelor pot fi înlăturate fie folosind produse farmaceutice create în acest scop, fie remedii practicate de medicina populară.

◆ Se aplică *pe bătătură o felie de lămâie* şi se ţine toată noaptea sub formă de compresă. Se repetă procedeul câteva seri la rând, până când pielea se înmoaie şi, prin frecare uşoară bătătura se desprinde cu „rădăcină" cu tot.

◆ Se fac *băi la picioare* şi se aplică şi *cataplasme cu decoct din frunze şi ramuri de măceş* –2 linguri plantă la 200 ml apă.

◆ Se aplică *pe bătături coajă de pe ramuri tinere de nuc*, pisată, şi se fixează cu pansament. Se repetă zilnic operaţiunea, până când bătătura se desprinde iar pielea se subţiază în zona respectivă.

◆ Se *ung zilnic bătăturile* cu suc proaspăt de *rostopască*.

◆ Se aplică peste noapte o cataplasmă cu *usturoi zdrobit*, timp de 15 zile.

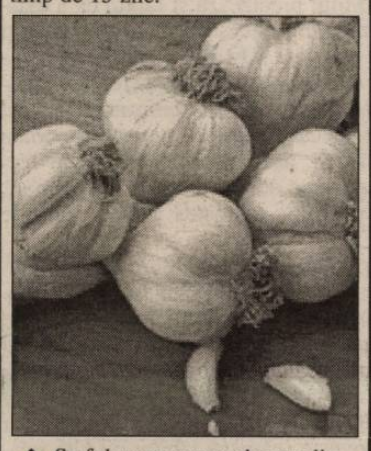

◆ Se foloseşte o cataplasmă din *frunză de varză proaspătă*, zdrobită. Se repetă până când se obţine efectul urmărit.

◆ Se ung bătăturile cu *ulei de ricin*, apoi se aplică puţin *propolis topit*, se bandajează şi se lasă să acţioneze peste noapte.

◆ Monturile cu piele îngroşată se acoperă cu *comprese – pansament înmuiat în oţet de mere* şi presărat cu *pulbere de tămâie*.

◆ Pielea îngroşată de pe călcâie sau de la baza degetelor se subţiază cu *macerat de praz* – se pune o zi şi o noapte la macerat în oţet o frunză de praz, se spală bine zona dureroasă a pielii, se aplică o cataplasmă cu praz şi se păstrează toată noaptea. Dimineaţa se scoate bandajul o dată cu frunza. Se repetă tratamentul câteva seri la rând, apoi se pileşte uşor locul cu o pilă de unghii.

VIAGRA

5 ani de senzaţii tari

Celebra pilulă albastră destinată remedierii disfuncţiilor erectile a împlinit vârsta de cinci ani. Produsă de compania Pfizer, Viagra şi-a făcut intrarea în lume cu mare tam-tam, ca un copil mult dorit, aşteptat de tineri, adulţi sau vârstnici care şi-au legat speranţele de acest aliat apt să le facă viaţa din... albastră mai roz. Pilula albastră a fost prezentată iniţial ca fiind lipsită de contraindicaţii majore şi, totodată lipsită de efecte secundare. Accidentele care au însoţit ulterior tratamentul cu Viagra – probleme cardiace sau diminuarea capacităţii vizuale – au fost şi n-au fost puse în cele din urmă pe seama miraculosului medicament. Acum, la aniversarea a cinci ani de existenţă, Viagra este prezentată în continuare ca un medicament recomandat în disfuncţiile erectile de toate gradele, putând fi folosită chiar şi de persoanele care suferă de diferite maladii cronice, cum ar fi diabet, boli cardiovasculare sau depresie. Totodată, specialiştii susţin că tratamentul disfuncţiilor erectile cu acest medicament a deschis căile unui nou tip de abordare atât a bolii în sine, cât şi a relaţiei medic-pacient.

Când pot să apară disfuncţiile erectile?

Cu unele excepţii, în sensul vârstelor mai tinere, problemele îşi fac apariţia după 35 de ani, procentul celor afectaţi fiind de 20-25%, fenomen considerat de oamenii de ştiinţă subevaluat, deoarece statisticile se bazează pe studiile realizate numai în ţările occidentale.

Singurul studiu existent pentru România şi alte patru ţări din Europa Centrală şi de Est, datând din 1998, anul lansării Viagrei în aceste ţări, a

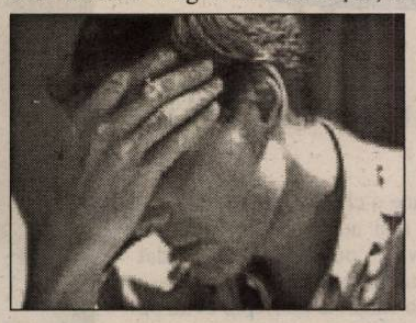

relevat că populaţia masculină între 25 şi 75 de ani suferă de disfuncţii sexuale în proporţie de 25%.

O recentă reuniune internaţională a luat în discuţie şi disfuncţiile sexuale la femei. Ce s-a constatat? Că după menopauză, în proporţie de 22 până la 63% femeile se confruntă şi ele cu tulburări de sexualitate. Realitatea este că o cuantificare cât mai exactă a disfuncţiilor erectile nu este chiar simplu de

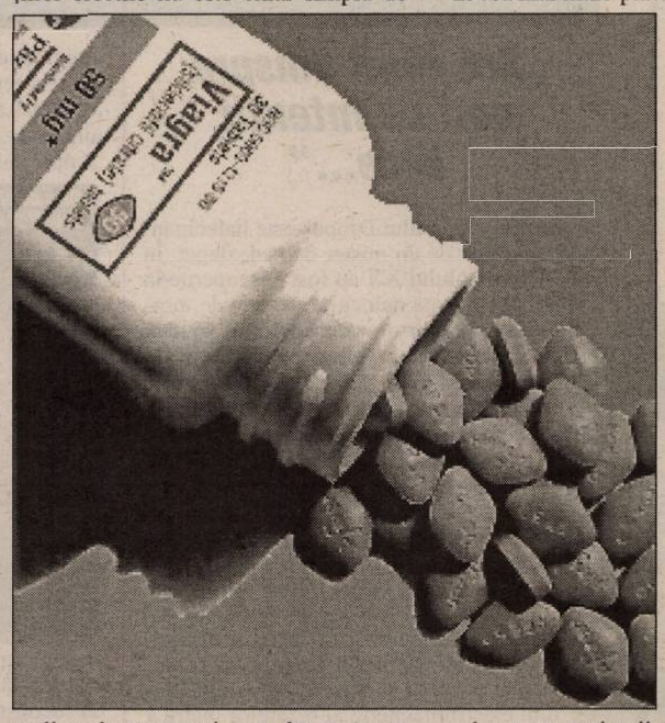

realizat deoarece există multe persoane care nu fac o diferenţiere corectă între lipsa de apetit sexual şi problemele de erecţie. De aceea, susţin medicii, disfuncţiile sexuale trebuie abordate multidisciplinar iar educaţia sexuală se impune a fi făcută cât mai timpuriu.

Care sunt „performanţele" pilulei albastre?

Viagra îşi păstrează efectul aproximativ 12 ore, însă cercetările continue pe marginea acestui subiect aduc dovezi că acţiunea acesteia s-ar menţine de fapt de două ori mai mult timp.

Acuzaţiile mai stau în picioare?

Controversele referitoare la efectele nefaste ale Viagrei asupra bolnavilor cardiaci au cunoscut de-a lungul celor cinci ani momente de război şi de pace. În ceea ce priveşte preocuparea specialiştilor din ţara noastră privind acest aspect, cardiologii au consemnat eventualele suspiciuni privind legătura dintre un infarct, atac cerebral etc. şi administrarea de Viagra. Medicii de la Institutul de Cardiologie din Timişoara, de exemplu, au ajuns la concluzia că, în cea mai mare parte, pacienţii care au această neşansă se confruntă de fapt cu o problemă vasculară. În general diabeticii, hipertensivii, bolnavii cardiovasculari, cei cu infarct miocardic sau accidente vasculare pot prezenta şi o problemă serioasă sexuală. Sunt destule cazuri care provin din aceste categorii de pacienţi care, în timpul actului sexual, deşi nu folosesc Viagra, fac atacuri cardiace sau cerebrale, cauza fiind efortul fizic. De altfel, studii recente au relevat că pacienţii cu probleme mari cardiace, dar care nu au interdicţie la efort fizic, pot să ia Viagra, având chiar beneficii pentru afecţiunile cardiace. Mai exact, cei care pot merge un kilometru în 15 minute şi care apoi pot urca 20 de trepte în zece secunde pot lua Viagra. Atenţie însă! Nu şi cei care folosesc nitroglicerina pentru a-şi regla ritmul cardiac după un efort sau o emoţie mai puternică. Ei nu pot lua Viagra.

O atenţie specială în privinţa administrării, sau nu, a Viagrei se impune şi în cazul diabeticilor. Un studiu efectuat în anul 2000 de specialiştii în diabetologie, din Craiova, pe pacienţii cu diabet, a relevat că 50-60% dintre aceştia prezintă disfuncţii sexuale. Faţă de 10% din populaţia generală care se confruntă cu disfuncţii erectile, diabeticii care sunt afectaţi de forme severe de disfuncţii erectile se situează la cota de 20%, diabetul fiind din nefericire una din bolile răspunzătoare de declanşarea de disfuncţii sexuale organice.

Date fiind toate aceste... „capcane" ale Viagrei, medicii din ţara noastră susţin că medicamentul ar trebui să se vândă în farmacii numai pe bază de

reţetă, ceea ce până în prezent nu s-a întâmplat cu titlu de „lege": 80% dintre farmacii vând Viagra fără reţetă.

A cucerit Viagra bărbaţii?

Chiar dacă nu peste tot în lume acest medicament revoluţionar a avut la fel de mulţi adepţi, statisticile arată că peste 20 de milioane de bărbaţi folosesc Viagra cu regularitate şi declară că aceasta le-a schimbat viaţa în bine. În SUA unul din cinci bărbaţi, în vârstă de peste 40 de ani, a încercat acest medicament. În medie, în fiecare secundă, se vând nouă pastile de Viagra.

Dr. ANDREI ONU vă răspunde

Tania Goriţă din Bucureşti. Alergiile doar par să aibă cauze imprecise şi să fie expresia emoţiilor, a stresului sau a altor manifestări psihice. De aici şi existenţa numeroaselor concepţii greşite despre cauzele şi tratamentele alergiilor. În realitate alergia este o afecţiune medicală reală, care implică sistemul imunitar. Deşi rinita alergică afectează ochii şi nasul şi se manifestă cu predilecţie sub imperiul emoţiilor şi al

MITURI DESPRE ALERGIE

stresului, mai mult ca sigur că aceasta nu este „doar în capul dv.", ci are o cauză organică încă nediagnosticată. Pe de altă parte, ceea ce aţi auzit – că dacă plecaţi într-o zonă cu aer curat – scăpaţi de manifestările alergice, e posibil numai în măsura în care, cu totul întâmplător, acolo unde intenţionaţi să vă duceţi, nu există alergenul care vă dă de furcă. De exemplu, dacă sunteţi alergică la polen sau la vreun tip de mucegai, puteţi (sau nu) să întâlniţi acelaşi „inamic" şi în altă parte. Eronat este şi faptul că susţineţi că animalele cu blană cu păr scurt nu provoacă alergii. În general, specialiştii consideră că nu lungimea părului de animal favorizează declanşarea crizelor alergice, ci mătreaţa, uneori chiar şi saliva sau urina animalelor de casă. Ca să scăpaţi de îndoieli şi ironia membrilor familiei ar trebui să apelaţi la un consult medical de specialitate, să vedeţi dacă într-adevăr suferiţi de alergie, să vi se identifice (dacă e cazul) alergenul la care sunteţi sensibilă şi abia apoi să luaţi măsurile – în deplină cunoştinţă de cauză – care se impun.

Cum să folosim corect prezervativul

– Astăzi rubrica noastră va fi ocupată numai de răspunsul pe care-l dăm unei singure scrisori. De ce? Nu din cauză că nu avem scrisori ci datorită faptului că dl G. (Bucureşti), vechi şi atent cititor al nostru, ne-a trimis o epistolă foarte cuprinzătoare. Trecem fugar peste partea în care apreciază pozitiv rubrica noastră pe care o consideră ca un „mini-îndreptar în sexualitate" făcut cu profesionalism. Acest fapt ne-a bucurat bineînţeles şi ne dă curaj şi pe mai departe.

– Dle Dan G. ne adresaţi mai multe întrebări: una dintre ele se referă la prezervative (condoame) şi utilizarea lor corectă. Prin cabinetul meu se perindă mulţi bărbaţi cu diferite forme de uretrită, prostatită microbiană sau nonmicrobiană, care s-au infectat în urma unui contact sexual întâmplător neprotejat. Cum trebuie să se protejeze? Simplu. Cu un prezervativ.

Pentru mulţi bărbaţi prezervativul este o pacoste neplăcută, dar urmările sunt şi mai neplăcute.

Rolul de protecţie pentru sarcini nedorite este din punctul meu de vedere secundar. Există mai multe metode contraceptive: pilula

Dr. NICOLAE CALOMFIRESCU
Şeful Secţiei de Urologie (Spitalul „D. Gerota")

orală, steriletul (dispozitivul intrauterin), contracepţia vaginală, metoda calendarului, sterilizarea chirurgicală la femeie sau bărbat, etc. Unele metode sunt mai agresive (cele chirurgicale), altele sunt mai elegante (pilula orală pentru femeie).

Metoda contraceptivă şi-o stabileşte fiecare femeie sau bărbat, separat sau în cuplu. „Pelerina", „fâşul", „anvelopa" cum uneori unii pacienţi mai glumeţi denumesc prezervativul, sunt necesare şi utile, întotdeauna când trebuie să ne ferim mai ales de infecţiile cu transmitere sexuală (gonoree, trichomonas, candida, clamidia, sifilis, şancrul, hepatita tip B şi C, Sida, etc.).

D-le Dan G. ne întrebaţi despre utilizarea corectă a prezervativului. „Anvelopa" trebuie montată pe penisul erect înainte de prima intromisiune (introducere) vaginală. Această manieră protejează în primul rând infecţios şi apoi este contraceptiv. Greşelile de utilizare ţin de folosirea unor prezervative neadecvate prea mici (strâng, sunt dezagreabile) sau mari (care nu rămân fixate la nivelul penisului erect, alunecă). De asemenea, montarea lor după o primă parte erotică neprotejată şi ulterior montate pentru momentul ejaculării.

Sunt maniere şi maniere, aceasta a doua este posibilă la bărbaţii ce-şi pot controla foarte bine ejacularea, iar utilizarea în acest caz este strict contraceptivă. Problema este controlul ejaculării!

Apropo de accidente – sunt prezente mai ales la condoamele de proveniență dubioasă, ca la orice articol.

Nu vreau ca aceste rânduri să fie „ODĂ PREZERVATIVULUI", ci o pledoarie spre înţelepciune şi disciplină personală.

Ne mai întreabaţi şi despre un lichid pe care-l eliminaţi la excitaţie. Nu aţi precizat clar despre ce este vorbă dar cred că vă referiţi la secreţia ce apare la orificiul uretral. Această secreţie variază de la individ şi în funcţie de vârstă la aceeaşi persoană. „Lichidul" acesta, care apare primul în cadrul ciclului de răspuns sexual la bărbat, este produsul glandelor bulbouretrale şi uretrale (nu conţine spermatozoizi) şi are rol dezinfectant pentru uretră şi gland, pregătindu-le pentru trecerea lichidului seminal. Joacă rol de „Mr. Proper" astfel spus. Este o secreţie necesară.

Cam atât pentru astăzi, datorită spaţiului editorial, dar trebuie să-i mai răspundem prietenului nostru fidel şi o s-o facem cu altă ocazie.

MIHAELA DOROBANŢU

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

TRADIȚII

Unul dintre triburile care trăiesc în zonele limitrofe ale deșertului Kalahari, pe nume Xumasi, păstrează o ciudată tradiție privitoare la „fantomele nisipurilor". O dată sau de mai multe ori pe an, în funcție de slabele precipitații care cad în această regiune a Africii. În legendele tribale există multe cazuri de oameni care au încercat să traverseze deșertul spre o anume oază unde s-ar găsi apă și posibilități de hrană din belșug, dar care nu s-au mai întors niciodată. Acea oază ar fi stăpânită de spirite care nu vor să se afle unde se ascund și de aceea îi ucid pe temerarii care le-au aflat sălașul.

Bărbații și femeile Xumasi își colorează fața cu vopsea albă, pentru a fi „transparenți", și își comemorează astfel victimele care au încercat să afle drumul spre prosperitate. Toți cred că după dansurile și cântelece lor se vor aduna câțiva nori și va ploua, pentru a nu fi obligați să mărșăluiască prin deșert după cele necesare existenței. Expedițiile de cercetători care au locuit un timp alături de Xumasi spun că acești oameni mai venerează o varietate anume de gândaci albi, care știu să păstreze în „carapace" câteva boabe de rouă, iar insectele ar fi aflat acest secret tocmai de la temutele fantome...

Lupta cu fantomele

ATELIER DE DEZLEGAT ENIGME

CINE A FOST POPORUL „DROPA"?

În zona Tibetului numită Baian Kara-Ula au fost descoperite urme ale unei civilizații necunoscute, știute sub numele de „Dropa" ○ Pe unele obiecte perfect circulare, aparținând dropaizilor, s-au găsit inscripții vechi de 11-12 mii de ani ○ Atunci când au fost descifrate „hieroglifele" respective, oamenii de știință au refuzat să creadă că era vorba despre membrii unei rase nemaiîntâlnite pe Pământ

În zona tibetană Baian Kara-Ula trăiesc, se pare, urmași ai poporului Dropa, recunoscuți după o fizionomie aparte

„Am venit dinspre nori cu intenții bune..."

Istoria „poporului Dropa" este halucinantă și acoperită de un mister de nedezlegat. În anii 40 ai secolului XX au fost descoperite în Tibet, într-o zonă nelocuită, o serie de morminte săpate într-o peșteră. În mod ciudat, toate scheletele măsurau între 1,2 și 1,3 metri, ca și cum ar fi fost vorba despre niște copii. În apropierea acestui cimitir extrem de discret au fost descoperite și mai multe pietre circulare de 22,7 cm diametru. Analiza acestora a condus la o vechime de 11-12 mii de ani, însă cel mai spectaculos lucru a fost reprezentat de inscripțiile gravate pe acele discuri. Prima întrebare legitimă a experților a fost legată de posibilitatea ca, în urmă cu 12 milenii, locuitorii necunoscuți ai acelei regiuni să fi cunoscut o formă de scriere. Mai mult, studiul electromagnetic al bizarelor pietre a condus la concluzia că sunt foarte bogate în cobalt și că oscilațiile care le generau indicau faptul că ar putea fi vorba despre o civilizație avansată... Să se fi strecurat vreo eroare de apreciere?

După mai multe decenii, în care nimeni nu a luat în seamă această descoperire enigmatică, un expert rus a reușit să descifreze respectiva scriere, iar „traducerea" sa, necontrazisă de nici un alt om de știință, a fost uluitoare. Din textele publicate de Viaceslav Zaițev reiese că ființe venite pe Pământ cu

Disc de piatră vechi de 12 mii de ani, impregnat cu cobalt și având bizare proprietăți electromagnetice

nave spațiale, Dropa, au eșuat în regiunea himalaiană a Tibetului și că nu au mai reușit să reconstruiască vehiculul zburător. Dropaizii au intrat în conflict cu băștinașii, deși „cronicile" de pe discuri spun că „am venit dinspre nori cu intenții bune"... Să fie vorba despre o cacealma precum cazul Roswell?

În milenara tradiție chineză a regiunii Sihuan există o legendă care amintește despre un popor necunoscut, de mică statură și cu trăsături total diferite de cele pe care le cunoșteau. Mitul precizează și faptul că a existat un război între acești necunoscuți numiți Dropa și triburile Khams, a căror origine a rămas și ea necunoscută. Se pare că deznodământul sângeroaselor confruntări a fost dispariția fizică a acestor străvechi popoare himalaiene. Și, așa cum și în Biblie se vorbește despre care de foc alergând printre nori, și poporul Dropa cunoștea acest mijloc de deplasare...

Din păcate, urmarea tuturor interpretărilor care s-au dat incredibilelor probe materiale găsite în Baian Kara-Ula a fost distrugerea acestora. Interesul uriaș arătat de mai mulți cercetători occidentali nu a mai putut fi satisfăcut. Autoritățile chineze nu au nici o înregistrare oficială a „dovezilor Dropa", dar această poveste seamănă izbitor cu alte relatări despre paleoastronautică, din alte colțuri ale lumii.

Gânduri „albastre" de pe fluviul Galben

Are un nume greu de pronunțat, însă operele sale au determinat publicul și criticii de specialitate să-l rețină. Și asta pentru că pictorul chinez Xue Jiye (în transcriere anglo-saxonă) este unul dintre cei mai reprezentativi artiști contemporani ai Chinei în domeniul uleiului pe pânză. Anul 2003 a reprezentat pentru el consacrarea definitivă și situarea lui printre cei mai interesanți exponenți ai „valului de îngeri triști", după cum a fost încadrat de experți.

Născut în 1965 într-o localitate din apropiere de fluviul Galben (Huang he), Xue a absolvit în 1988 Academia de Arte Frumoase din Beijing și, după mai multe expoziții premiate în China a răzbătut în crunta concorență din SUA, triumfând la mari expoziții internaționale precum cele din San Francisco (2002) și Miami (2003). Vorbind despre sine, pictorul chinez spune că știe să facă doar două lucruri în viață: să viseze cu ochii deschiși și să picteze. Visele la lumina Soarelui – pe care Xue le numește „cascada mea de gânduri albastre – sunt dominate de un vis din adolescență. „Se făcea, spune el, că merg în urma unei fete și că la un moment dat ea alunecă și cade pe asfalt. Atunci mă reped și o prind de mâini, dorind s-o ridic, însă palmele ei alunecă mereu dintr-ale mele, iar eu mă străduiesc în zadar s-o ajut..."

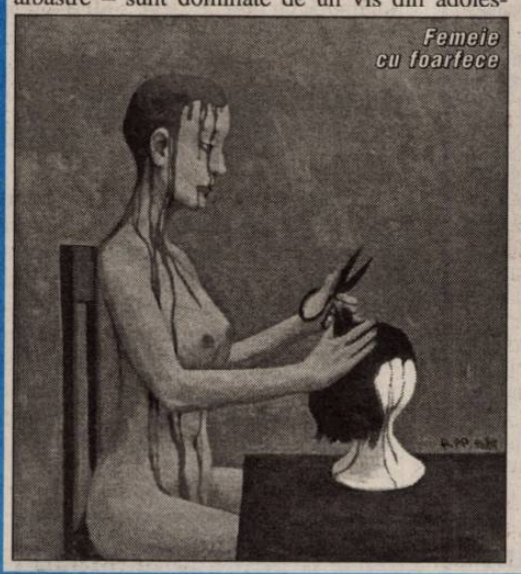

Femeie cu foarfece

Autoanaliză

Xue Jiye este atât de preocupat pentru a găsi teme noi și spectaculoase, încât de multe ori, privind un meci de fotbal sau baschet, se întrerupe și se duce repede să schițeze ideile care l-au copleșit. „Nu sunt un artist profund, dar cred că în creierul meu se produce o chimie a tristeții și deseori a grotescului", mai adaugă Xue într-unul dintre puținele interviuri pe care le-a acordat presei americane. El nu-și explică de ce este așa de trist, pentru că are o sănătate de fier și evită pe cât poate stresul din jurul său. Dar dorința de singurătate este un bumerang și Xue spune că vrea să scape de solitudine pictând doar câte un personaj în tablourile sale de multe ori dominate

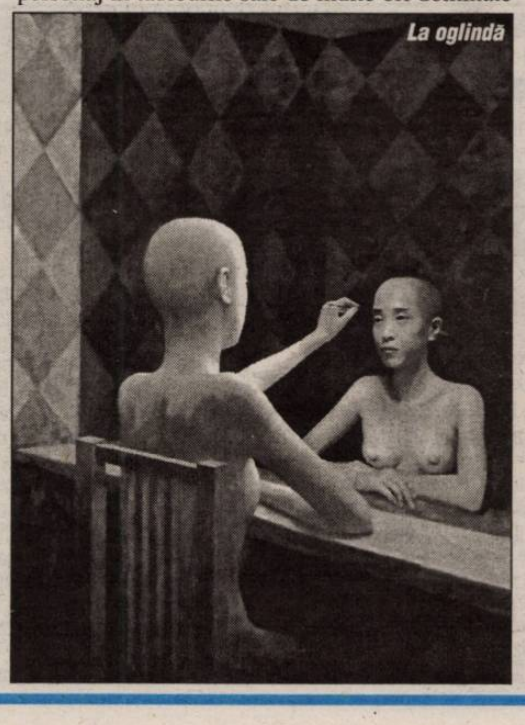

La oglindă

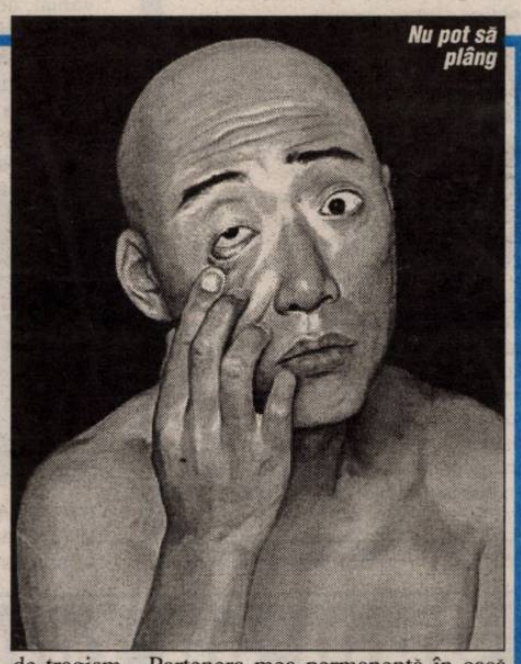

Nu pot să plâng

de tragism. „Partenera mea permanentă în casă este doar muzica", subliniază artistul, iar la sfârșitul fiecărei pânze îmi aprind o țigară și încerc să retrăiesc senzațiile din timpul în care pictam..."

Operele lui Xue Jiye nu au darul să ne creeze un moment de divertisment, lumea personajelor sale pare una atinsă de melancolie și disperare – spun criticii. Artistul parcă te obligă să-ți golești mintea și s-o reumpli doar cu senzația de frig interior. „Fără să vrea, afirmă criticul american Don Wright, Xue te trimite la nefericirea de tip hamletian, la mintea plină de îndoieli și întrebări răscolitoare". Fie este vorba de o femeie la oglindă, de un copil adormit dezbrăcat sau de un bărbat cu o grimasă hidoasă, toate personajele sale tind să fie alter-ego-uri ale unui artisat modern, mereu în căutarea propriei identități. „Nimic nu mi-a plăcut mai mult în copilărie decât jocurile cu labirinturi; știi să intri, dar nu mai știi dacă poți ieși și nici măcar nu mai poți să te întorci. Așa este și viața, cel puțin a mea."

Pagină realizată de PAUL IOAN

Știați că...

◆ *...capitala statului Sri Lanka este orașul Colombo (Kolamba)? Are o populație de peste 600.000 de locuitori.*

◆ *...presura este un gen de pasăre de mărimea unei vrăbii, din familia fringilidelor? La noi trăiesc mai multe specii, cele mai cunoscute fiind presura sură și presura de stuf.*

◆ *...paraua este o monedă mică, turcească de argint? A circulat în țările române în secolul al XVII-lea și începutul secolului al XIX-lea.*

◆ *...nefritul este o rocă metamorfică utilizată în trecut la fabricarea unor unelte? Este o piatră semiprețioasă.*

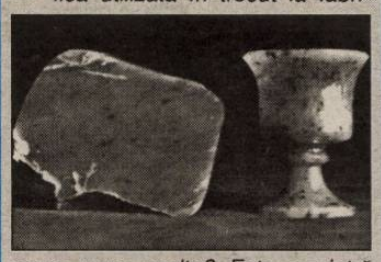

◆ *...în horticultură prin smicea se înțelege o ramură roditoare la măr sau la păr, lungă de 10-30 cm? În vârf poartă un mugure vegetativ care, în timp de 1-2 ani, se transformă în mugure de rod.*

◆ *...orașul Madrid, capitala Spaniei, este străbătut de râul Manzanares? Acesta este un afluent al fluviului Tajo.* (I.S.)

Colina Palatină

Dintre cele șapte coline pe care este așezată Cetatea Eternă, Palatinul se bucură, fără îndoială, de o faimă aparte. Legenda spune că aici a fondat Romulus miticul oraș care, din secolele IX-VIII î.Ch., s-a dezvoltat fără întrerupere, ajungând una dintre cele mai înfloritoare capitale ale lumii. Palatinul a devenit unul dintre cele mai exclusiviste districte rezidențiale, în jurul somptuosului palat imperial înflorind mulțimea vilelor care aparțineau unor patricieni de marcă.

În timpul secolului al XVI-lea cea mai mare parte din aceste splendide locuri au devenit reședințe ale familiei Farnese, un adevărat stat în stat.

Ruinele Palatului Imperial al lui Domițian, construit în secolul întâi al erei creștine, este mărturia unei bogății fără egal și a unei preocupări ardente pentru frumos. Celebrul complex includea Palatul Imperial, reședința privată a împăratului, construcție impunătoare dominând Circus Maximus, aflat în stricta apropiere. Tot aici se aflau Hipodromul, având o lungime de 160 de metri și elegantele edificii Domus Flavia și Domus Augusta. Impresionante sunt, de asemenea, labirintul octogonal și fântâna ovală aflate în centrul curții imperiale. Drumul care coboară din dreptul Palatului este pavat cu aceeași măiestrie de care s-a dat dovadă în realizarea celebrei Via Appia, dalele de piatră rezistând de 2.000 de ani.

De cealaltă parte a Palatinului, în mijlocul unei vegetații luxuriante, se înalță Templul Cybelei, construit în anul 204 î.Ch. în onoarea zeiței mame a Pământului, Magna Mater. Tot aici se afla Casa Liviei, soția lui Augustus. Din eleganta locuință au supraviețuit câteva fresce, păstrându-și intactă prospețimea.

Pe lângă ruinele antice, o biserică din secolul al XIV-lea îți atrage atenția prin eleganța și prospețimea ei. Este vorba de Santa Maria d'Aracoeli, a cărei fațadă dreaptă, fără alte ornamente în afară de ancadramentul micii uși de la intrare, este legată parcă de scările largi, impunătoare, urcând spre vestitul locaș. Acesta a fost ridicat chiar pe locul unde, conform legendei, Sibila i-a prezis împăratului Augustus apariția Fiului Domnului în lumea noastră pământeană.

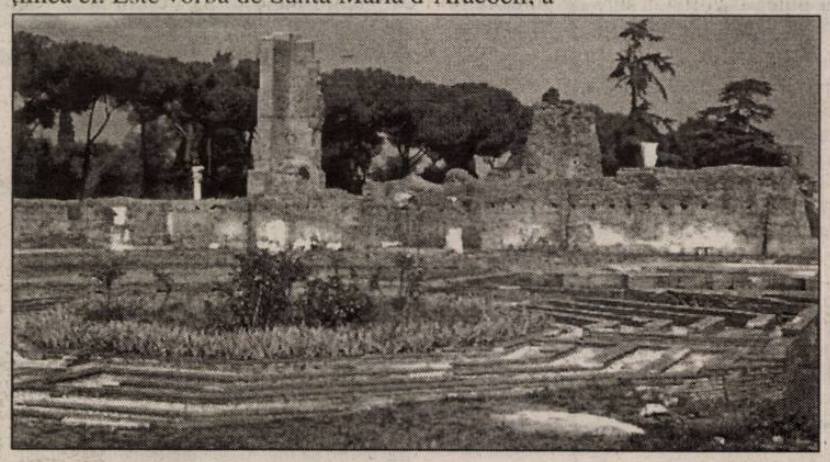

Interiorul bisericii este împodobit cu coloane suple, de mare rafinament și cu minunatele fresce ale lui Pinturicchio.

Colina Palatină, încărcată de istorie și artă, se învecinează cu altele la fel de pline de semnificații. Este vorba de Colina Capitolină și dealurile Esquiline. În locul unde acestea se întâlnesc, pământul este de asemenea presărat cu grădini, arcuri de triumf, statui, pietre tombale, coloane, totul evocând un trecut la fel de glorios ca al Atenei, o altă capitală a artei și echilibrului. Din aceste două orașe pare să fi pornit în lumea noastră o frumusețe fără egal.

IRINA STOICA

Cetatea Devei

Pe un deal masiv, dominând parcă întregul oraș, se află Cetatea Devei ale cărei ruine sunt mărturia unui trecut zbuciumat.

Așa cum arată documentele, Cetatea a fost construită la mijlocul secolului al XIII-lea, fiind atestată prima dată în 1269. Inițial a fost proprietate regală, aparținând apoi unor familii de nobili.

În timpul răscoalei lui Horea, Cloșca și Crișan, țăranii au atacat Cetatea, dar, cu tot sprijinul orășenilor au fost respinși lăsând în urmă 72 de morți și 86 de prizonieri.

Mai târziu, în 1600, Mihai Viteazul, în drum spre Praga, după ce pierduse tronul Moldovei și pe cel al Țării Românești, a fost atacat din Cetate.

În 1849 însă zidurile construcției au sărit în aer, după ce a explodat pulberăria, iar Cetatea a fost părăsită împreună cu mica garnizoană de aici. *(I.S.)*

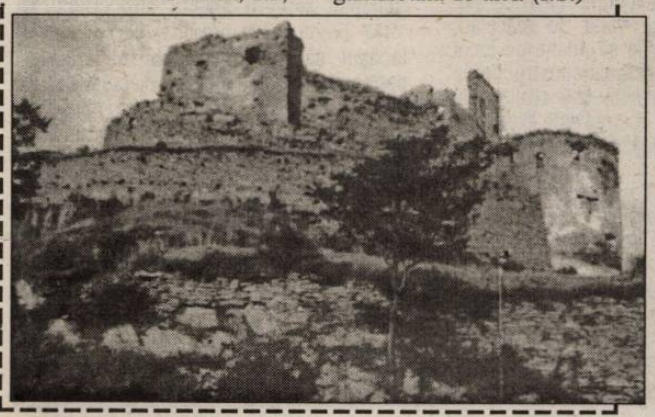

Viitorul aparține spațiului

STRATOSFERA „izvorul" climei

Pornind de la datele înregistrate și transmise de sateliții meteorologici și unele tipuri de rachete de sondaj, specialiștii Agențiilor americane NASA și NOAA (National Oceanic and Atmospheric Administration) au ajuns la concluzia că responsabilă de modificările climatice și ale vremii este... stratosfera!

Susținută de un grup de oameni de știință în frunte cu Dr. G. Baldwin, cercetător principal la Societatea de cercetări de Nord-Vest, cu sediul la Washington –, această ipoteză a fost dezvoltată și fundamentată științific în numărul din august a.c. al prestigioasei reviste SCIENCE.

Dr. Baldwin și colaboratorii susțin că modificările ce se produc în circulația straturilor superioare de aer din stratosferă, afectează caracteristicile principale ale vremii pe perioade de aproximativ o lună, în timp ce situația din stratosfera inferioară are tendința de a schimba clima și „timpul" în imediata vecinătate a Pământului.

De îndată ce vânturile din stratosfera inferioară devin neobișnuit de intense sau de slabe, acestea prezintă tendința de a influența pe duratele menționate mai sus. Dr. Baldwin a subliniat că, pentru a înțelege cum este influențată clima de către stratosferă, trebuie înțeles că mișcările „largi" de unde, care provin din troposferă (strat al atmosferei cel mai aproape de Terra), sunt foarte sensibile la cele mai mici modificări ale vânturilor din stratosferă, contribuind efectiv la schimbarea timpului și a climei la suprafața Pământului. Acest raționament permite obținerea unor foarte precise predicții ale vremii pe intervale de 8-10 zile, studiul circulației stratosferice permițând spre exemplu, evaluarea evoluției pe durate până la două luni, ale fenomenului cunoscut sub denumirea El Niño. Cunoașterea influențelor stratosferei asupra atmosferei permite stabilirea influenței asupra vremii a diminuării stratului cunoscut sub numele ozonosferă *(vezi ilustrația)*, sau a erupțiilor solare sau vulcanice, ansamblu de fenomene numit „vârtejul stratosferic".

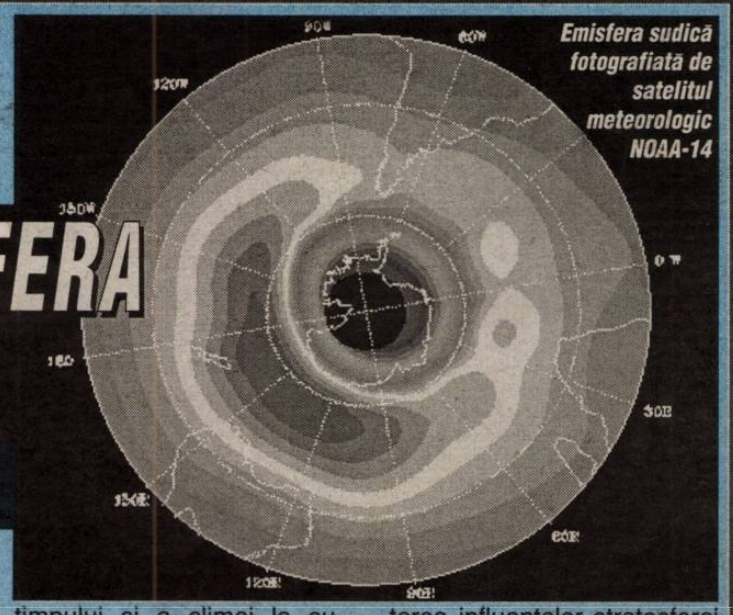

Emisfera sudică fotografiată de satelitul meteorologic NOAA-14

Prof. dr. FLORIN ZĂGĂNESCU

TEMPLUL RENĂSCUT din propria-i cenuşă

În situl din Angkor (Cambodgia) arhitecţi şi muncitori încearcă să reconstituie un celebru templu în formă de piramidă, dărâmat în urmă cu 43 de ani. În acest an s-a ajuns la baza celui de-al treilea (şi ultimul) nivel.

La adăpostul celor 10 hectare de pădure tropicală, printre pietrele din Angkor, o mulţime de arheologi şi muncitori încearcă să reconstituie „templul-munte" înălţat în secolul XI de regele khmer Udayâdityvaran II. Din acest templu, o piramidă înaltă de 50 m, pe trei nivele, n-a mai rămas la un moment dat decât o colină de nisip. În urma prăbuşirilor de teren survenite de-a lungul secolului trecut, s-a luat hotărârea în 1960, să se demonteze marele templu, piatră cu piatră, pentru a se proceda la consolidarea structurilor sale înainte de a fi reconstruit. Dar în 1974 khmerii roşii au luat puterea iar arheologii au fost nevoiţi să părăsească situl. În urma conflictelor care au avut loc în această regiune, toate planurile templului şi registrele de evidenţă a pietrelor au fost pierdute. În 1993, arheologii care revin pe şantier se regăsesc în faţa unui imens puzzle format dintr-o faţadă pe jumătate îngropată în nisip şi o mulţime de pietre împrăştiate. În anul construcţiei templului (1060), arhitecţii khmeri au făcut o serie de erori de concepţie. În primul rând au ignorat construirea unui dispozitiv de drenare a apei ceea ce a condus la infiltrarea acesteia în subsol. Pe de altă parte, pereţii insuficient de groşi, n-au rezistat presiunii interne a nisipului. La erorile iniţiale ale arhitecţilor s-au adăugat intervenţiile religioase: în secolul XII cambodgienii trec de la cultul Shiva la cel al lui Buddha iar patru secole mai târziu vor dărâma toată galeria primului etaj pentru a folosi pietrele în construirea unei statui a lui Buddha (un Buddha culcat) lung de 75 metri. Arheologii au încercat să reconstituie templul cu ajutorul unor programe informatice şi a unor planuri de construcţie ale unor piramide din secolul XII. Rezultatele nu au fost însă cele scontate. A fost nevoie în cele din urmă să se facă apel la memoria arheologilor din perioada anilor'60. Pe de altă parte era nevoie de recuperarea pietrelor dispersate. Peste 100 de muncitori au participat la această acţiune reuşind să recupereze în ultimii şapte ani 70% din pietrele templului. Din aceste perspective, reconstrucţia acestuia e deosebit de dificilă, mai ales acolo unde lipsesc „piesele" originale, singura soluţie fiind reconstituirea lor, bucată cu bucată.

DORIN MĂRAN

Pagini secrete ale omenirii

LEGĂTURA MISTICĂ A GENERAŢIILOR

Aflat în faţa vitrinei în care era expusă Sfânta Lance, Hitler a avut subit revelaţia unei legături mistice între toate generaţiile de cuceritori germanici care îl precedaseră. Cum era de aşteptat, unul din primele lucruri pe care le-a făcut după anexarea Austriei la noul său „Imperiu" nazist, a fost să ...rechiziţioneze Lancea. Era anul 1938 şi preţioasa relicvă lua drumul exilului. Împreună cu toată comoara Habsburgilor, colecţia „se muta" la Nürenberg, chiar în inima mişcării naziste.

La 13 octombrie, comoara este încărcată într-un tren special. Destinaţia: biserica Sfânta Ecaterina. Avea să rămână aici de-a lungul celei mai înfloritoare perioade a campaniilor militare ale Führerului. Când însă în octombrie 1944, balanţa a început să atârne de partea aliaţilor, Lancea şi restul obiectelor capturate au fost depozitate într-o criptă subterană secretă, construită special pentru a le proteja de bombardamente.

Doar şase luni mai târziu, însă, la 30 aprilie 1945, ora 14:10, forţele armate americane descoperă cripta şi la rândul lor devin stăpânii Sfintei Lănci şi a celorlalte comori. 80 de minute mai târziu, fără să ştie nimic din ce se întâmplă afară, Hitler se sinucide în buncărul său din Berlin. Încă un Imperiu menit să trăiască o mie de ani îşi sfârşea existenţa!

Unde se află astăzi Sfânta Lance? La Muzeul Hofburg, graţie americanilor care au înapoiat-o imediat după război. Dar o întrebare nu poate fi ocolită: este ea oare Lancea cea adevărată? Celebrul comandant american, Generalul George S. Patton, a afirmat tot timpul că nimeni nu s-a atins de ea şi că în orice caz nimeni nu a schimbat-o. El a devenit, în momentul când a auzit pentru prima oară legenda, unul din împătimiţii cercetători ai istoriei sfintei relicve, dedicându-şi o mare parte din timp refacerii traseului acesteia.

Astăzi, urmărind firul evenimentelor, se pune şi o altă întrebare: chiar a crezut Hitler că aflându-se în posesia Sfintei Lance, acest lucru îl va ajuta să câştige războiul? Mulţi istorici consideră că tot ce a întreprins Trevor Ravenscroft şi a descris în cartea sa „Lancea Destinului", trebuie pus sub semnul întrebării. Cartea însăşi este puternic controversată. Altă interpretare posibilă? Alan Baker, autor al unei alte cărţi, „Vulturul invizibil, sau istoria ocultismului nazist". este de părere că mai curând Hitler era interesat în comoara de la Hofburg din motive pur financiare, mai curând decât din raţiuni oculte: banii erau cei care îi trebuiau lui!

Aşa că specialiştii în acest gen de studii continuă să se întrebe dacă într-adevăr Lancea are o putere mistică sau este doar o simplă armă care a aparţinut unui soldat roman... Şi dacă în scrierile sfinte nu se găsesc indicaţii că ar fi altfel şi nu se vorbeşte de puterile sale speciale, istoricii mai vin cu încă un argument: războiul fusese pierdut de Hitler încă înainte de a pierde Lancea! Puterea mistică a Sfintei Lănci s-ar afla atunci doar în mintea celui care o posedă! Poate că aşa este. Poate că, pe de altă parte, ar trebui să căutăm mai atent dacă există specificaţii precise privind puterea Graalului, a Cămăşii lui Iisus, a Sfântului Giulgiu şi a altora asemenea...

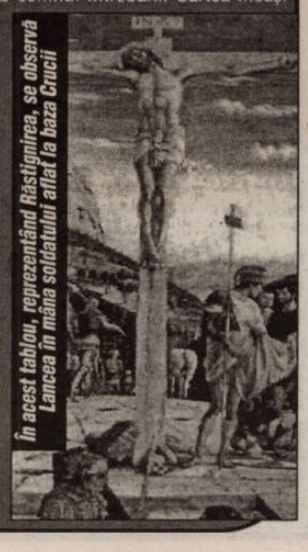

În acest tablou, reprezentând Răstignirea, se observă Lancea în mâna soldatului aflat la baza Crucii

MIHAELA DOROBANŢU

Splendorile naturii

Peştera Veterani

Cu un istoric de excepţie, *Peştera Veterani* poate fi vizitată cu multă greutate datorită degradării şi a faptului că este accesibilă doar cu barca sau şalupa. Situată în versantul stâng al Dunării, în Muntele Ciucaru Mare (Cazanele Mari), această cavitate a folosit drept adăpost pentru animalele locuitorilor din zonă, multă vreme. Istoriceşte vorbind, dacii o considerau, pare-se, un sanctuar al zeului Zalmolxis. Uneltele găsite la baza pantei de sub intrarea în peşteră, ne dau certitudinea că a fost cunoscută încă din timpuri preistorice. Încă mai circulă legenda că imediat după cucerirea Daciei, soldaţii lui Traian ar fi adâncit-o şi folosit-o drept adăpost.

Prima descriere a peşterii, chiar planul de fortificaţii, a fost publicată în 1740 de A.F.Marsigli iar cele dintâi cercetări ştiinţifice le-au făcut M.Munk în 1872 şi O. Herman în 1879. Fiind situată aproape de şosea peştera a putut fi uşor vizitată de cercetători, în special zoologi, care o amintesc ca *„Peştera Veteranilor"*. Planul peşterii întocmit de oamenii lui Veterani în 1692 este, probabil, cel mai vechi plan de peşteră din lume.

Peste tot în această peşteră există săpături. O parte din ele aparţine căutătorilor de comori care au scotocit-o cu mult înaintea arheologilor. Se crede că ar fi fost găsit, în locul numit *Comoara Pemului*, multe podoabe şi monede de aur ascunse de haiduci. Pe pereţii peşterii se pot vedea iscălituri ale unor persoane ajunse aici.

Intrarea largă şi destul de joasă ne conduce spre o galerie scurtă apoi într-o sală de mari proporţii, lată de cca. 28 m şi lungă de 37 m, înaltă de peste 20 m. În dreapta, se deschide, chiar în perete, o *Fereastră* naturală care luminează toată sala. Spre vest se deschide o altă galerie care se înfundă cu concreţiuni iar, spre nord se arată un tunel la capăt cu un bazin plin de apă.

Cât priveşte concreţiunile, peştera nu se arată prea bogată chiar dacă, după cum o descrie călătorul italian Griselini, acum vreo 200 de ani, ele existau şi erau deosebit de frumoase.

Săpăturile arheologice ne-au arătat că *Peştera Veteranilor* a fost locuită, cândva, de omul primitiv.

IOANA PROCA FLORIA

Amprente ale spiritualităţii

Biserica Batiştei

În mijlocul Capitalei, pe strada cu acelaşi nume, se află Biserica Batiştei, având hramurile „Adormirea Sfintei Ana" şi „Cuvioasa Paraschiva". Este una dintre cele mai vechi aşezăminte ortodoxe din oraş, mărturie a credinţei locuitorilor.

Locaşul a fost înălţat iniţial din lemn, ca mai toate construcţiile de acest fel. Evenimentul s-a petrecut în timpul lui Matei Basarab (1632-1654) iar iniţiatorii săi au fost locuitorii de aici, în cea mai mare parte crescători de vite. Biserica s-a ridicat pe pământul bătătorit de picioarele animalelor, de unde şi numele ei, Batiştei, de la verbul „a bate".

Necazurile nu au ocolit-o. Incendiile devastatoare din Bucureştii acelor vremuri au mistuit-o de două ori, între anii 1659-1696.

Între anii 1726-1727 a fost restaurată de domnitorul Constantin Mavrocordat. În 1763, Manciu, vătaf de măcelari, împreună cu familia sa, înalţă pe locul bisericii de lemn actuala construcţie de zid. La timpul respectiv este realizată şi pictura bisericii. Lucrarea este executată cu o artă deosebită dar, din nefericire, numele pictorului a rămas necunoscut.

Construcţia a fost terminată în acelaşi an în luna octombrie şi de atunci datează o icoană de hram reprezentând-o pe Sfânta Paraschiva.

Ulterior, biserica a fost înzestrată cu multe alte odoare de către oameni generoşi. Astfel tâmpla de lemn, montată în 1850, este donaţia unor boieri. În acelaşi an pictorul Ioanid a realizat icoana de hram „Adormirea Sfintei Ana"

Tot în secolul al XIX-lea a fost adus în sfântul locaş un jilţ împărătesc sculptat din lemn de trandafir, executat în zona Horezu.

Exteriorul bisericii a schimbat de câteva ori detalii din înfăţişare dar a menţinut liniile generale. Actualmente construcţia este zugrăvită în alb, împărţită de un brâu în două registre inegale. Este luminată de ferestre şi decorată cu firide. Pridvorul, închis în părţile laterale este susţinut de două coloane masive. Deasupra, peretele este înfrumuseţat de câteva medalioane cu chipuri de sfinţi. Cele două turle, cu ferestre prelungi, sunt aşezate, fiecarre pe câte un soclu pătrat.

Secolul trecut a însemnat şi pentru Biserica Batiştei o perioadă de grele încercări. O mare contribuţie la păstrarea Sfântului locaş a adus-o între 1903-1947 preotul G.Negulescu, pentru ca, locaşul să cunoască apoi o lungă perioadă în care nu s-a mai executat aici nici o lucrare de întreţinere. La 1 iulie 1984 preotul paroh Mircea Despoiu a iniţiat o largă acţiune de transformări, consolidări şi restaurări. După 10 ani de muncă asiduă, biserica şi-a recăpătat frumuseţea discretă de odinioară fiind echipată chiar cu instalaţii moderne de aer condiţionat şi invitând credincioşii la un moment de reculegere.

IRINA STOICA

Ce le trece unora prin minte?

◆ *Leslie Donovan este un pasionat al evului mediu european şi un american cu idei mai trăsnite decât ale altora. Îmbrăcat precum un cavaler gata-gata să purceadă la un turnir sau să-şi apere onoarea într-un duel, Leslie a parcurs pe jos, călare şi cu autostopul peste cinci mii de kilometri de-a lungul şi de-a latul SUA. Şansa acestei unice călătorii „culturale" a fost că mulţi americani sunt fascinaţi de o perioadă istorică de care ei n-au avut parte şi peste tot a fost primit cu braţele deschise atât prin moteluri, cât şi pe la fermele întâlnite în cale. Printre altele, acest bărbat cu iniţiativă s-a ales, după propriile-i spuse, cu peste 150 de cereri în căsătorie...*

◆ *Australienii Chris Potter şi Louis Claire şi-au întrecut puterile în confruntarea numită skandenberg timp de opt ore şi douăsprezece minute! Cum s-a ajuns la acest record? Ei şi-au pus în gând să câştige mai mulţi bani pe seama spectatorilor şi au prelungit în mod intenţionat partida, folosindu-se de trucuri menite să întreţină tensiunea. Iar publicul consuma în tot acest timp din gustările anume pregătite de nevestele lor, şi nu pe gratis. Dar nimeni nu s-a supărat când cacealmaua a ieşit la iveală.*

◆ *Acuzat că nu este văzut zâmbind, spaniolul Ferdando Ramon şi-a propus să facă pe placul cunoştinţelor sale, şi mai ales să-şi destindă soţia cu un surâs de neuitat. Şi cum nimeni nu era în stare să facă o glumă care să-l satisfacă, Fernando a recurs la procedeul „zâmbet cu cârlige". Observând fotografia, nu ştim dacă acest bărbat cumpătat a făcut pe placul cuiva sau s-a răzbunat pe cineva. Se pare că el a rezistat câteva minute în această postură şi de atunci nu i se mai face nici un reproş pe tema veseliei de pe chipul său.* (P.I.)

CU METEORITUL ÎN CASĂ!

La cei 59 de ani ai săi, Roy Fausset nu-şi imagina probabil să trăiască aşa ceva! Casa din New Orleans în care locuieşte era plină de praf şi de cărămizi sfărâmate parcă de o bombă. Plecat la cumpărături, când a revenit acasă a observat, este drept, un obiect înfipt în acoperiş, care produsese o gaură cam de mărimea unei mingi de baschet. A crezut la început că explodase o conductă de apă – dar nimic nu era ud. Apoi şi-a dat seama că nu era nici bombă, nici un atac terorist: era ...un meteorit care căzuse chiar pe casa lui! Trecuse prin tot etajul superior, de fapt chiar prin camera copiilor, şi se înfipsese undeva în pivniţă. La început a crezut că era un obiect căzut dintr-un avion şi a chemat poliţia. Agentul venit să constate ce se întâmplase a spus de la bun început: „este un meteorit".

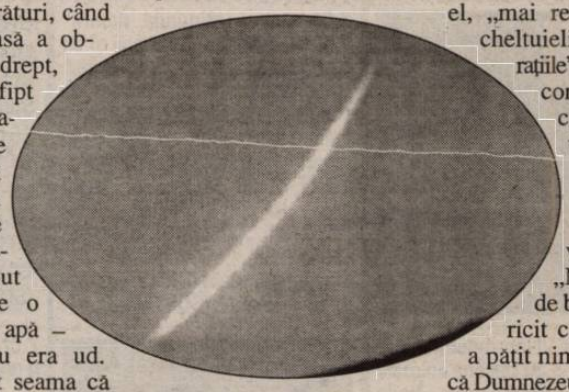

Bănuiala a fost confirmată de cercetătorii de la Universitatea Tulane

Fausset a strâns cu grijă toate bucăţile, dar a fost dezamăgit să afle că nu era un meteorit desprins din Marte sau Venus, care se vinde cu 1.500 de dolari gramul, ci că provenea doar dintr-un asteroid, preţul de vânzare fiind de numai 3-10 dolari pentru un gram! „Bine şi aşa" şi-a spus el, „mai recuperez din cheltuielile cu reparaţiile". Dar Fausset continuă şi acum să se întrebe de ce tocmai lui i s-a întâmplat aşa ceva! Şi a spus: „Nu-mi pasă de bani. Sunt fericit că nimeni nu a păţit nimic. Probabil că Dumnezeu a vrut să-mi transmită ceva. Voi merge la biserică şi de acum înainte nu voi mai lua cu uşurinţă nimic din ce ţine de credinţă, cum făceam când eram tânăr şi cam nebun..." *(M.D.)*

O lume nebună

Compania japoneză Aeon Co. Ltd. nu vrea să-şi dezmintă faima, aşa că s-a gândit să aibă mai multă grijă de nevoile cumpărătorilor, din ce în ce mai mulţi oameni care trăiesc singuri şi nu au nevoie de o varză sau de altă legumă mare cât toate zilele. Drept pentru care a hotărât să comercializeze legume „pitice". Aeon a luat această decizie după ce a observat că din ce în ce mai mulţi cumpărători din Tokyo cer cel mult o jumătate de „daikon" – un soi de ridiche japoneză mare, cu o lungime de până la 50 cm. În colaborare cu o societate elveţiană, Aeon a pus aşadar la caie obţinerea unor ridichi de maximum 20-25 cm lungime, nemodificate genetic. Primele „piticanii" se vor pune în vânzare în această lună, în 270 de magazine ale lanţului de supermarcheturi nipone Jusco. Vor urma verzele mici, de maximum 800 g, şi alte legume. Se va face astfel şi o economie de ambalaje, în Japonia cea mai mică legumă sau fructă fiind în mod obligatoriu învelită în celofan. Ultimele statistici arată că în 41 din căminele din Tokyo trăieşte câte o singură persoană.

Un canal de televiziune din Germania a difuzat între orele 3 şi 5 dimineaţa o emisiune conţinând imagini ale unui şemineu incendiat, cu un impact emoţional atât de mare încât o telespectatoare a avut impresia că e vorba de un incendiu adevărat în propria-i casă şi a chemat pompierii. Femeia s-a trezit din somn tocmai când pe ecran se derulau imaginile respective şi a avut impresia că a luat foc televizorul., motiv pentru care şi-a alertat vecinii şi a telefonat la pompieri. Echipa de intervenţie s-a prezentat în câteva minute la adresa cu pricina şi singura lor treabă a fost la acţionarea telecomenzii. Au... stins televizorul. *(A.P.)*

ASALTUL TATUAŢILOR

Un sondaj recent realizat în SUA arată că peste 16% dintre americani (aproximativ 45 milioane) au cel puţin câte un tatuaj pe corp. Un sfert dintre participanţii la sondaj au declarat că tatuajele „îi fac mai sexi", iar 29% consideră că astfel capătă un aer „mai rebel". Interesant este că doar 5% dintre tatuaţi au impresia că desenul imprimat pe piele îi face mai inteligenţi. Din cele 282 milioane de locuitori din SUA, 16% dintre femei şi 15% dintre bărbaţi sunt tatuaţi, cei mai interesaţi de acest aspect fiind indivizii cu vârste cuprinse între 25-30 de ani, urmaţi de cei de 30-39 de ani. Adepţii politicii democratice sunt de asemenea mai atraşi de tatuaje: 18% dintre democraţi au cel puţin un tatuaj în comparaţie cu 14% dintre republicani. 24% dintre republicani regretă că au făcut acest pas... De altfel, din numărul total al tatuaţilor, 17% regretă, mai ales dacă tatuajul constă în inscripţionarea numelui unei persoane dragi cândva... *(A.P.)*

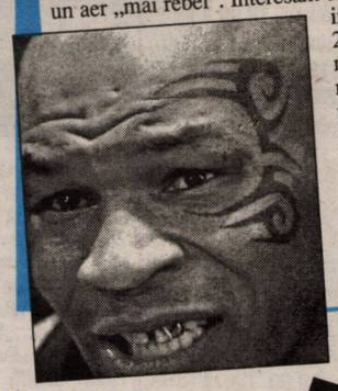

Un harpagon

LA CURTEA REGINEI ELISABETA

Nu ştim dacă bătrânul Joseph Leek, care a murit la respectabila vârstă de 90 ani, avea în celule gene de scoţian, cert este că o anume însuşire proverbială a „muntenilor", el a ridicat-o, cum s-ar zice, la rang de artă. Harpagonul de pe Tamisa era zgârcenia întruchipată. Trăia într-o casă gata să cadă peste el, îşi cumpăra numai haine vechi, la preţuri de chilipir şi se ducea prin vecini să se uite la televizor, ca să economisească astfel curentul electric. Dar, pe deasupra, el a economisit incredibila sumă de peste un milion de lire sterline (în total, aproape 57 miliarde de lei!), despre existenţa căreia absolut nimeni nu ştia. Nici măcar cele două fiice ale sale, care însă n-au primit – vorba românului – nici o para chioară, din exorbitanta avere.

„Nu ne puteam închipui că tata avea o asemenea bogăţie. El refuza să i se facă vreo treabă în casă şi interzicea orice cheltuială pe care o considera inutilă" – a declarat ulterior Patricia, una dintre dezmoştenite. Şi ea, şi Josephine s-au arătat dezolate de situaţia relevată post-mortem de părintele lor, însă au spus că respectă decizia acestuia. Decizie care – ţineţi-vă bine! – a însemnat donarea întregii sume către „Guide Dogs for Blind Association"; mai pe românește, o asociaţie de ocrotire a patrupedelor lătrătoare. Nici măcar Hagi Tudose al nostru n-ar fi fost în stare să se gândească la o asemenea grozăvie! *(A.N.P.)*

Un elefant numit BRIGITTE BARDOT!

Unui pui de elefant de şase săptămâni dintr-o grădină zoologică din Bangkok i s-a pus numele celebrei actriţe franceze, în semn de omagiu pentru sprijinul financiar acordat de fundaţia sa apărării elefanţilor din Thailanda. În urmă cu câteva luni, actriţa a făcut o donaţie de 63.000 euro pentru medicamente şi alimente destinate unui număr de cinci elefanţi răniţi de explozia unor mine antipersonal. Unul dintre ei, aflaţi în provincia Lampang, a fost intens mediatizat, stârnind valuri de compasiune în întreaga ţară după ce a fost grav rănit de o mină aflată în apropierea frontierei cu Birmania, în urmă cu patru ani. Femela, numită Motala,a fost salvată după îndelungi intervenţii chirurgicale în care s-a recurs la o amputare parţială. Cea care a avut iniţiativa botezului puiului de elefant a fost secretara generală a fundaţiei „Prietenii elefanţilor din Asia", care a încercat şi pe această cale să-i mulţumească marii iubitoare de animale care este Brigitte Bardot. Aceasta, după cum bine se ştie, militează activ de ani buni pentru protecţia animalelor, elefanţii numărându-se printre cele preferate. În Thailanda se mai află aproximativ 2.000 de elefanţi faţă de 150.000 înregistraţi în urmă cu un secol. În fiecare an, aici mor în jur de 150 de exemplare, cele mai multe în urma braconajului şi a exploziei minelor antipersonal. *(D.M.)*

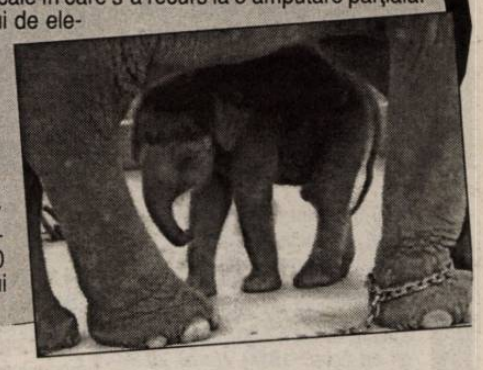

VIGILENŢĂ ŞI FLER

Pe aeroportul din Sydney vameşii au dovedit nu doar vigilenţa ci şi un fler de care ar avea nevoie orice lucrător în această branşă. Oprind un suedez pentru un control mai riguros ca de obicei, au descoperit că omul, în vârstă de 28 de ani, se pregătea să introducă în ţară opt şerpi veninoşi. Şerpii erau bine împachetaţi iar „coletele" respective erau ascunse în pantaloni, fixate ceva mai jos de centură. Printre cei opt şerpi se aflau patru cobre regale, reptile, putând atinge o lungime de peste şase metri. Cobrele regale nu trăiesc în Australia în stare sălbatică, dar pericolul de a se adapta uşor este imens. De aceea vigilenţa vameşilor a prevenit o adevărată catastrofă ecologică. Suedezul, al cărui nume nu a fost dezvăluit, a apărut în faţa unui tribunal şi, acuzat de violare a legilor protecţiei mediului, el riscă o pedeapsă de până la 10 ani de închisoare şi o amendă de 74.000 de dolari americani. *(I.S.)*

Nu-i stresaţi pe hipopotami!

De curând, o asociaţie pentru protecţia animalelor a denunţat la Strasbourg condiţiile grele de viaţă ale hipopotamilor din circurile franceze, în special din cauza claustrării lor în regim de temniţă: câte un exemplar, singur, într-o cuşcă de zece metri pătraţi, dotată cu puţină apă într-un colţişor. S-a cerut chiar interzicerea folosirii unor asemenea animale în circuri, invocându-se mizeria fiziologică şi depresiile ce le caracterizează viaţa în captivitate. Şi, ca să arate că un asemenea tratament... inuman poate declanşa reacţii agresive la aparent paşnicii hipopotami, reprezentantul asociaţiei a amintit de evadarea unui mascul de la un circ dintr-un orăşel sudic, vara trecută. Probabil valul de căldură care ne-a bulversat şi pe noi, oamenii, l-a îndemnat pe îndrăzneţul fugar să caute o oază de răcoare acvatică. Dar, cum ideea de ştrand îi era străină, a plonjat cu toate kilogramele sale într-un râu unde tocmai se antrenau câteva echipaje de caiac-canoe. Valurile stârnite de îmbăierea hipopotamului n-au produs daune sportivilor, dar au provocat o anchetă serioasă, din partea autorităţilor. Împotriva proprietarului său, animalul a avut câştig de cauză, întrucât s-a constatat că abia primea, pentru toaleta sa cotidiană, vreo 20 litri de apă, pe când specialiştii estimează nevoile sale la cel puţin 5.000 litri! O asemenea asociaţie ar trebui să se ocupe şi de unele mamifere bipede de pe plaiurile noastre cele mioritice... *(A.N.P.)*

	România 1	PRO TV	antena 1	prima	acasă	2	Tele 7
VINERI - 7 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.30 Ex Libris 16.30 România politică 17.00 Interes general 18.00 Sănătate pentru toţi 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „Ultimul stinge lumina!" 20.30 Film: „Familie de poliţişti" (ultima parte) 22.05 Spectacol „Sangre ardiente" (II) 23.30 Taverna.	7.00 Ştirile ProTV 9.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" (r) 10.30 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Film: „Jurăminte fatale" (SUA, 1987). Cu: Melissa Gilbert 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Al cincilea element" (coprod.). Regia: Luc Besson. Cu: Bruce Willis, Gary Oldman 22.45 Chestiunea zilei 23.15 Film: „Amintiri vituale" (SUA, 1995). Cu: Ralph Fiennes 2.15 Film: „Bird saxofonistul" (SUA, 1988).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Film: „Tatăl fantomă" (SUA, 1990) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Terminatorul II" (SUA, 1991). Cu: Arnold Schvarzenegger 22.30 Film: „Liliecii" (SUA, 1999) 0.30 Film: „Oraşul Dancer" (SUA, 1998) 6.30 Serial: „Ispita" (ultimul ep.).	7.00 Video Star 8.00 Star 30 airplay 9.00 Filmul & televiziunea 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Fotbal 22.00 Focus Plus 22.30 Comedie surpriză 23.30 Miercea şi Oreste Show 0.45 Câştigul nopţii.	6.00-11.10 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Un bărbat adevărat 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Dacă 0.15 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 12.30 Insolit (r) 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 15.00 Împreună în Europa 16.00 Autostrada Banilor 16.30 Doc.: „Centre istorice" 17.15 Diplomatic club 18.00 Via Sacra 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Barometru 21.30 Semne 22.00 D'ale lu' Mitică 23.00 Film: „Ograda plină" (Germania, 2001).	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Documentar 15.30 Videoclipuri 17.30 Documentar 18.15 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Prin lume călător - Dubai 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Cutia muzicală.
SÂMBĂTĂ - 8 noiembrie	7.00 Ceasul deşteptător 8.00 Desene animate 9.00 Întâlnire de basm 10.15 Debut 50 Plus 12.00 Spectacolul lumii 12.30 Caravana premierelor 13.00 Lumea-n care trăim 14.30 Festivalul Internaţional de Circ de la Monte-Carlo 16.30 Drumul spre glorie 17.00 Eurovision Junior, 2003 (I) 18.00 Teleenciclopedia 19.00 Jurnal 20.00 Surprize, surprize! 23.30 Concert Iris (I) 0.40 Film: „Am fost cândva soldaţi... şi tineri" (SUA, 2002).	8.15 Desene animate 10.30 Raliu - Marea Britanie 11.00 Promotor 11.30 Provest 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 14.00 Serial: „Jack şi Jill" 15.30 Film: „Crima din Orient Expres" (SUA, 2001) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Kickboxer" (SUA, 1989). Cu: Jean-Claude Van Damme 22.00 Chestiunea zilei 22.30 Film: „Copiii ladului" (SUA, 2000). Cu: Adam Sandler, Patricia Arquette 0.30 Concert Texas 1.30 Film: „Răzvrătirea" (SUA, 1990).	8.00 Doc.: „Minunile naturii" 9.00 Fir întins 10.30 Vreau şi eu 12.00 Viaţa în roz 13.45 Serial: „Îngerul păzitor" 15.00 Casa de copii nu e acasă 16.00 România mea 17.20 Film: „Până când moartea ne va despărţi" (SUA, 1996) 19.00 Observator 20.00 Film: „Rambo II" (SUA, 1985) 22.00 Film: „Colecţionarul de oase" (SUA, 1999). Cu: Denzel Washington, Angelina Jolie 0.30 Film: „Pierdut în Yonkers" (SUA, 1993).	7.00 Desene animate 8.00 Minute de milioane 9.00 Ora nouă a României 11.00 Sport Magazin 14.00 Fotbal 16.00 Cronica cârcotaşilor (r) 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Văduva neagră" (SUA, 1986) 22.00 Focus plus 22.30 Film: „Cod roşu" (SUA, 1999).	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 11.15 Serial (r) 12.30 Serial: „Profu'" 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Serial: „Sărmana Maria" 22.00 Serial: „Fetele Gilmore" 23.00 Serial: „Schimbul trei".	8.00 Lecţia de privit 9.30 Rugby 13.45 Fotbal: Apulum Unirea Alba Iulia - F.C. Braşov 15.45 Atenţie, se cântă! 17.00 Film Puzzle 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 19.45 Telejurnal 20.30 Film: „David Copperfield" (SUA, 2000) 22.10 Film: „Fără identitate" (SUA, 2000) 0.00 Serial: „Identitate greşită" 1.10 O toamnă cu peripeţii.	9.00 Aventurile ştiinţei 12.00 Oglinda poveştilor 13.30 Folclorul la români 15.30 Cum ar trebui să trăim 18.00 Abecedarul părinţilor 19.20 Şapte ştiri 20.00 Periplu britanic 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.00 Film: „Seminţia întunericului" (SUA, 1996) 0.00 Cutia muzicală (r).
DUMINICĂ - 9 noiembrie	7.00 Universul credinţei 8.30 Desene animate 9.30 Jocul planetelor 10.30 Viaţa satului 12.00 Tezaur folcloric 13.00 Cafeneaua politică 14.00 Bravissimo! 16.05 Serial: „Felicity" 16.55 Fotbal: Steaua Bucureşti - Oţelul Galaţi 19.00 Jurnal 20.00 Serial: „CSI - Investigaţii" 21.00 Drumul spre glorie 22.00 Minutul 91 23.25 Film: „Încredere pierdută" (Canada, 1995).	6.45 Film: „François Villon, poetul vagabond" (partea a II-a) 8.20 Desene animate 9.35 Serial: „Lassie" 10.00 Serial: „Noile aventuri ale lui Robin Hood" 11.00 Parte de carte 12.00 Profeţii despre trecut 13.00 Serial: „Norm încurcă lume" 13.30 Serial: „Nikki" 14.00 Miss România World 2003 14.30 Bucătăria lui Radu 15.00 Film: „Danille Speel - Vedeta" (SUA, 1993) 17.00 Film: „Umbrela lui Gregoire" (Franţa, 1980) 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Fotbal: F.C. Petrolul Ploieşti - F.C. Dinamo Bucureşti 22.00 Vacanţa Mare 23.00 Procesul etapei.	7.30 Serial: „Galidor" 8.00 Serial: „Pe cont propriu" 9.00 Desene animate 11.00 Serial: „Dinozaurii" 11.30 Serial: „Seaquest" 13.20 Serial: „Salvamontiştii" (ultimul ep.) 14.30 Serial: „Împotriva destinului" 15.30 Film: „Unul nu vede, celălalt nu aude" (SUA, 1989) 17.40 Cutia neagră 19.00 Observator 20.00 Divertis Parc 21.00 Canalul de ştiri 22.00 Serial: „Expertul" 23.00 Recursul etapei.	7.00 Tradiţiile românilor 9.00 Ministar 11.30 Excelenţa sa, gastronomia 12.00 Evenimentul săptămânii 13.30 Academia mămicilor 15.30 Cu Irina la cafea 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Ce vor fetele? 21.30 Film: „Proiectul X" (SUA, 1987). Cu: Matthew Broderick, Helen Hunt 23.30 Film: „Miza jocului" (SUA, 1973).	9.15 Serial: „Vei fi a mea, Paloma!" 13.30 Serial: „Luz Maria" 15.30 Serial: „Hoţul de inimi" 17.30 Poveştiri adevărate 18.00 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 20.00 Film: „Dragoste şi război" (SUA, 1996). Cu: Sandra Bullock 22.15 Serial: „Totul despre sex" 23.00 Serial: „Schimbul trei" 0.00 Serial: „Vărul din străinătate".	7.00 Doc.: „Între cer şi deşert" 8.30 Ferma 9.30 Rugby 13.45 Fotbal de sală: A.F.C. Bodu - Pandurii Tg. Jiu 15.15 Piersic Show 17.00 Doc.: „memoria cărţilor" 18.00 Serial: „Saint Tropez" 19.00 Serial: „Stăpânul animalelor" 19.45 Telejurnal 20.00 Salut America - Concert 21.00 Serial: „Cracker - psihologia crimei" 22.00 Film: „Micuţa toboşară" (SUA, 1984). Cu: Diane Keaton 0.15 Remix.	9.00 Mapamond creştin 12.00 Documentar 14.00 Pastorul cel bun 15.30 Auto Motor Sport 17.30 Caleidoscopul artelor 19.20 Şapte ştiri 21.00 Serial: „Staţia Spaţială 1" 22.15 Film: „Lovitură directă" (SUA, 1991).
LUNI - 10 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 11.00 Surprize, surprize! (r) 14.30 Teleenciclopedia (r) 15.30 Pro Patria 16.00 Kronika 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 18.30 Ochiul magic 19.00 Jurnal 20.00 Iartă-mă! 21.00 Teatru în serial: „Adio, Europa!" 22.00 Maşina de tocat 23.30 Profesioniştii 0.30 Film: „Căzut în cap" (SUA, 1997).	7.00 Ştirile ProTV 10.30 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" (ep.1) 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoare bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Un peţitor numit Wanda" (SUA, 1988). Cu: Jamie Lee Curtis 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.50 Serial: „Alias" (ep.1) 0.45 Serial: „Forţa întunecată".	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Film: „Unul nu vede, celălalt nu aude" (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „American Ninja V" (SUA, 1992) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe 3.45 Serial: „Ispita".	8.00 Video Star Bună dimineaţa 9.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Star Factory 22.30 Serial: „Pitici şi tătici" 23.00 Fotbal din Prima.	6.00-12.15 Reluări 13.15 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 21.45 Căsătorie de probă 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Cucerirea" 0.15 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 9.30 Documentar (r) 12.30 Zestrea românilor 13.15 Piersic Show (r) 15.00 Primul pas 16.30 Eco-magazin 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.05 Foloarea din grădină 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Auto Club 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Teatru: „Cadavrul viu" de Lev Tolstoi 0.05 Serial: „Mafia din Sankt Petersburg".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 11.30 Auto Motor Sport (r) 12.30 Jurnal european 16.00 Videoclipuri 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Gaşca din Pound Hill" 21.30 Viitorul azi 23.15 Film (r).
MARŢI - 11 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 15.00 Alege viaţa! 15.30 Kronica 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Ochi de şarpe" (SUA, 1998). Cu: Nicolas Cage 22.00 Maşina de tocat 23.30 Poveste fără sfârşit 0.30 Film: „Casa îngheţată" (SUA, 1989). Cu: Melissa Gilbert.	7.00 Ştirile ProTV 10.30 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoare bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „Kickboxer II - Înfruntarea" (SUA, 1990) 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.50 Serial: „Alias" 0.45 Serial: „Forţa întunecată" 2.30 Film: „Strada franceză" (Italia, 1977).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Canalul de ştiri (r) 15.00 Divertis Parc (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Din dragoste 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.	8.00 Video Star Bună dimineaţa 9.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Film: „Evadata" (SUA, 1999) 22.00 Focus Plus 22.30 Serial: „Trăsniţi în NATO" 23.30 Mircea şi Oreste Show.	6.00-11.10 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Cucerirea" 0.15 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Magazin cultural pentru minorităţi 16.30 Răscruci 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.00 Doc.: „Istoria civilizaţiilor - Egipt" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Pe mâine" (Franţa, 1992) 0.00 Serial: „Poliţiştii de la «Blue Murder»".	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 10.30 Serial (r) 13.00 Film (r) 14.35 Videoclipuri 17.30 Documentar (r) 18.00 Serial: „Pe strada felinarelor sparte" 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Fanny Crosby" 22.00 EuroMaxx.
MIERCURI - 12 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Oameni ca noi 15.00 Convieţuiri 16.30 Controversele istoriei 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Film: „Un ginere de împrumut" (SUA, 1993) 22.00 Maşina de tocat 23.30 Nocturne 0.30 Film: „Atac în plină vară" (SUA, 1982).	7.00 Ştirile ProTV 10.30 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoare bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „În ring" (SUA, 1990) 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.50 Serial: „Alias" 0.45 Serial: „Forţa întunecată" 2.30 Film: „Legea mişcării" (SUA, 1993).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.00 Casa de piatră (r) 11.30 Vreau să ştiu (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Din dragoste (r) 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Film: „Vulturul de fier 3" (SUA, 1992) 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.	8.00 Video Star Bună dimineaţa 9.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Cronica cârcotaşilor 22.00 Focus Plus 22.30 Tilică steluţă de cinema 23.30 Mircea şi Oreste Show.	6.00-11.10 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Cucerirea" 0.15 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 15.00 Uşa turnantă 16.00 Conferinţa de presă 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.00 Doc.: „Roma, putere şi glorie" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 20.30 Acces la succes 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Aventurile locotenentului Sharpe" (partea a VI-a) 0.00 Eurofotbal.	8.30 Desene animate 9.30 Videoclipuri 12.30 Dosarele Terrei 13.00 Film (r) 14.50 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.45 Vacanţe de pomină 19.20 Şapte ştiri 20.00 Film: „Escaladarea" 22.00 EuroMaxx 23.45 Videoclipuri.
JOI - 13 noiembrie	7.00 Jurnalul de dimineaţă 7.30 Bună dimineaţa, România! 9.20 Desene animate 13.00 Serial: „Destine secrete" 14.30 Aventura sunetelor 15.00 Akzente 17.00 TVR în direct 17.30 Serial: „Sânge de ţigan" 19.00 Jurnal 20.00 Starea naţiunii 21.00 Film: „Regina africană" (coprod., 1951). Cu: Katharine Hepburn, Humphrey Bogart 23.40 Garantat 100% 0.55 Film: „Teddy" (SUA, 1986).	7.00 Ştirile ProTV 10.30 Doc.: „Faţa neştiută a Terrei" 12.00 Serial: „Maddie şi David" 13.30 Serial: „Diagnostic: crimă!" 14.30 Doc.: „Insule de vis" 15.00 Doc.: „Savoare bucătăriilor europene" 16.00 Serial: „Tânăr şi neliniştit" 17.45 Teo 19.00 Ştirile PRO TV 20.00 Film: „O dădacă musculoasă" (SUA, 1993). Cu: Hulk Hogan 22.00 La Bloc 22.30 Serial: „Familia Bundy" 23.50 Serial: „Pentru o cauză dreaptă" 0.45 Marcă înregistrată 1.15 Serial: „Forţa întunecată" 3.00 Film: „Preţul tăcerii" (SUA, 1996).	7.00 Observator 9.00 Serial: „Soledad" 10.00 Serial: „Isabella" 11.30 B.I.T. (r) 12.00 Serial: „Zile din viaţa noastră" 13.15 Tonul câştigător 14.15 Film: „Ziua cârtiţei" (SUA, 1993). Cu: Bill Muray, Andie MacDowell 16.15 Serial: „Păcatul" 17.30 Madam 19.00 Observator 20.00 Ciao Darwin 22.00 Marius Tucă Show 23.30 Gheorghe.	8.00 Video Star Bună dimineaţa 9.00 Video Star 11.15 Serial: „Luna sălbatică" 12.30 Serial: „Prietene şi rivale" 14.00 Minute de milioane 16.00 Serial: „În familie" 17.00 Serial: „Roseanne" 18.00 Focus 19.00 Serial: „Sunset Beach" 20.00 Al şaselea simţ 21.00 Poliţia în acţiune 22.00 Focus Plus 22.30 Comedie surpriză 23.30 Mircea şi Oreste Show.	6.00-11.10 Reluări 12.30 Serial: „Iubire fără de păcat" 13.30 Serial: „Între iubire şi ură" 14.30 Serial: „Dragoste şi putere" 16.30 Serial: „Totul despre Camila" 17.30 Poveştiri adevărate 18.05 Serial: „Amazoana" 19.00 Serial: „Valentina, grăsuţa mea frumoasă" 21.00 De 3 x femeie 22.00 Serial: „Amor real" 23.10 Serial: „Cucerirea" 0.15 Serial: „Clona".	8.00 Telejurnal 9.30 Serial (r) 10.30 Tonomatul DP2 13.15 Magazinul studiourilor teritoriale 14.00 Desene animate 15.00 Siesta 16.00 Tribuna partidelor parlamentare 17.10 Serial: „Saint Tropez" 18.00 Doc.: „Povestiri incredibile" 19.00 Serial: „Miracole" 20.00 Telejurnal 21.00 Serial: „Rauzan" 22.00 Film: „Unchiul din America" (partea a V-a) 0.00 Serial: „Nemuritorul".	8.30 Desene animate 9.00 Videoclipuri 12.30 Cocktail japonez 13.00 Film (r) 15.00 Videoclipuri 17.00 Cartea Cărţilor (r) 18.00 Serial: „În căutarea «Cenuşăresei»" 19.20 Şapte ştiri 20.00 Destine pierdute 20.30 Film: „Surprins".

MELISSA GILBERT
– marți, 0.30 –

RALPH FIENNES
– vineri, 23.15 –

SANDRA BULLOCK
– duminică, 20.00 –

MATTHEW BRODERICK
– duminică, 21.30 –

ANGELINA JOLIE
– sâmbătă, 22.00 –

LUC BESSON *(regia)*
– vineri, 20.00 –

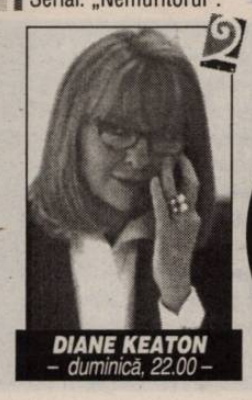

DIANE KEATON
– duminică, 22.00 –

„MAGAZIN" nu răspunde de modificările efectuate ulterior de către posturile de televiziune

LEGĂTURI PERICULOASE

în lumea filmului

Romanul epistolar „Legături periculoase", scris în 1782 de Choderlos de Laclos, a fascinat cea de-a 7-a artă, de vreme ce subiectul a fost reluat în nenumărate versiuni pentru marele ecran. Să ne amintim câteva dintre acestea:

1960. FRANŢA

■ *Titlul original:* „Les Liaisons Dangereuses"
■ *Regizor:* Roger Vadim
■ *Durata:* 1h45

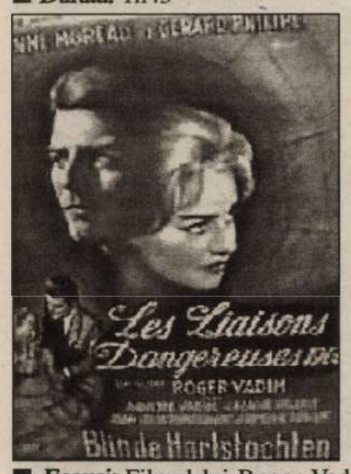

■ *Epoca în care este plasată acţiunea:* anii 1960
■ *Distribuţie:* Gérard Philipe (Valmont), Jeanne Moreau (Juliette de Merteuil), Annette Vadim (Marianne), Jeanne Valérie (Cécile), Jean-Louis Trintignant (Danceny), Simone Renant (Mme Volanges) şi Boris Vian (Prévan)
■ *Ecouri:* Filmul lui Roger Vadim a declanşat un mare scandal imediat după lansare, ca de altfel şi romanul apărut la sfârşit de secol 18. Interzis timp de 16 ani în cinematografele din Franţa, versiunea modernă a... legăturilor periculoase s-a situat totuşi în fruntea clasamentelor de box-office din sezonul 1959-1960.

1988. SUA

■ *Titlul original:* „Dangerous liaisons"
■ *Regizor:* Stephen Frears
■ *Durata:* 2h00
■ *Epoca în care este plasată acţiunea:* secolul 18
■ *Distribuţie:* Glenn Close (marchiza de Merteuil), John Malkovich (viconte de Valmont), Michelle Pfeiffer (Madame de Tourvel), Uma Thurman (Cécile de Volanges), Keanu Reeves (cavalerul Danceny), Swoosie Kurtz (Madame de Volanges), Mildred Natwick (Madame de Rosemonde).

■ *Ecouri:* Până şi francezii au recunoscut că Stephen Frears a realizat o splendidă adaptare a romanului scris de Choderlos de Laclos, la care au contribuit din plin măiestria interpretativă a actorilor, precum şi frumuseţea costumelor şi a decorurilor. Michelle Pfeiffer a făcut în acest film unul dintre cele mai bune roluri din întreaga sa carieră artistică, punându-şi în valoare pe deplin puritatea şi fragilitatea care o caracterizează, în timp ce cuplul Glenn Close-John Malkovich funcţionează la unison prin toţi porii când e vorba de manipulare şi imixtiuni machiavelice în viaţa altora.

1989. FRANŢA-SUA

■ *Titlul original:* „Valmont"
■ *Regizor:* Milos Forman
■ *Durata:* 2h20
■ *Epoca în care e plasată acţiunea:* secolul 18
■ *Distribuţie:* Annette Benning (marchiza de Merteuil), Colin Firth (viconte de Valmont), Meg Tilly (Madame de Tourvel), Fairuza Balk (Cécile de Volanges), Henry Thomas (Danceny), Sian Phillips (Madame de Volanges), Jeffrey Jones (Gercourt)

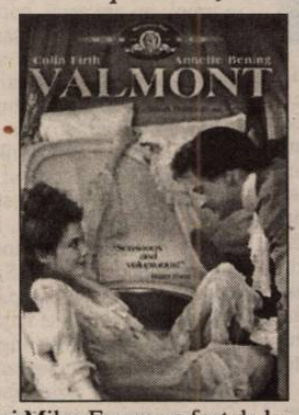

■ *Ecouri:* Ecranizarea lui Milos Forman a fost de la bun început urmărită de ghinion. Lansarea în cinematografe a fost programată la un an după creaţia lui Stephen Frears care cucerise deja inimile spectatorilor, aplauzele unanime ale criticii şi laudele presei. Cu toate acestea, *Valmont* aduce în faţa spectatorului o versiune mai proaspătă şi mai lejeră, cu personaje mai nuanţate în acţiunile şi motivaţiile lor interioare, în comparaţie cu celelalte două *Legături primejdioase*, care l-au precedat, în care împărţirea în „răi" şi „buni" e mai netă.

FILMUL GERMAN A LUAT SCOICA DE AUR

Pelicula germană „Schussangst", semnată de regizorul Dito Tsintsadze, a repurtat la finalul celei de-a 51 ediţii a Festivalului filmului internaţional de la Saint-Sebastien (27 septembrie) un succes deosebit, fiind onorat cu trofeul Scoica de aur. Desemnarea acestei creaţii drept câştigătoare a competiţiei la care participaseră 16 lungmetraje a fost nu numai pe gustul juriului prezidat de regizorul argentinian Hector Babenco (*Carandiu*), ci mai ales al majorităţii presei care îl desemnase pe Dito Tsintsadze – regizor de origine georgiană, aflat la cel de-al treilea film al său – marele favorit. Criticii nu au împărtăşit însă părerea acestora, aşa că la ceremonia de decernare a premiilor s-au mai auzit şi unele fluierături în semn de dezaprobare a acestei... „surprize".

Într-o atmosferă foarte sumbră, pe fondul căreia se mişcă personaje extravagante, amatoare de umor negru şi evoluând într-un context deosebit de realist, filmul lui Tsintsadze este povestea lui Lukas, un tânăr care îşi efectuează serviciul militar în lumea civilă, fiind investit cu misiunea de a servi masa persoanelor în vârstă şi bolnave. Foarte solitar de fel, o întâlneşte pe Isabella, o tânără melancolică şi vulnerabilă, de care se îndrăgosteşte. Unicul lui scop de-aici înainte este să-i asigure fiinţei iubite protecţie... Viaţa şi-ar fi urmat poate cursul ei molcom şi previzibil dacă nu se întâmpla ca existenţa eroului nostru să fie brusc tulburată de demersul unui ofiţer de poliţie a cărui misiune este să-l anchetheze pe Lukas pentru un presupus jaf. Soldatul pacifist se pierde cu firea, chiar cumpără o armă şi, în mod inexplicabil, acţionează contrar tuturor principiilor sale.

Printre ceilalţi laureaţi ai festivalului – cel mai vechi şi cel mai prestigios din lumea hispanică – s-a numărat şi *The Station Agent*, film independent al americanului Tom McCarthy, căruia i s-a decernat Premiul special al juriului. Această comedie dulce-amară a fost fără excepţie pe gustul tuturor!

La categoria cei mai buni actori, spaniolii Luis Tosar şi Laia Marull au primit premiile de interpretare pentru rolurile susţinute în *Te doy mis ojos* (Îţi dau ochii mei) de Iclar Bollain.

NADINE TRINTIGNANT

spune adevărul

După tragica moarte a fiicei sale, Marie Trintignant, victimă a agresiunii iubitului ei Bertrand Cantat, cineasta Nadine Trintignant a găsit puterea să retrăiască momentele dramatice ale pierderii suferite scriind o carte pe care editura Fayard a şi publicat-o. A intitulat-o simplu: „Ma fille, Marie" (Fiica mea, Marie), intenţia sa fiind să spună lumii întregi „adevărul mamei unei victime". La rândul său, într-un interviu acordat agenţiei de ştiri AFP, Claude Durand – preşedintele editurii Fayard a ţinut să precizeze că în această carte, de 150 de pagini şi într-un tiraj de 140.000 de exemplare, sunt povestite evenimentele de la Vilnius, aşa cum au fost ele trăite, autoarea centrându-şi atenţia în special pe trăirile fiicei sale dinainte de trauma care a împins-o în nefiinţă. În ceea ce-l priveşte pe Bertrand Cantat, membru al formaţiei Noir Desir, care, în urma unei dispute cu Marie Trintignant, i-a aplicat acesteia loviturile fatale, autoarea cărţii nu l-a numit niciodată altfel decât „ucigaşul". Claude Durand a mai asigurat pe toată lumea că lucrarea, care începe cu un mesaj al mamei către fiica sa, „păstrează de la un cap la altul un ton foarte demn şi exprimă voinţa de a spune adevărul". Întrebat dacă nu a avut eventuale reticenţe de a publica această carte înainte de finalizarea procesului aflat pe rol împotriva lui Bertrand Cantat, Claude Durand a recunoscut că s-a întrebat la început dacă e bine ce face, dar că în cele din urmă a considerat că a spune adevărul mamei victimei ar putea fi un factor important de îndreptare a tot ceea ce o parte a mass-mediei a deformat, de câte ori a abordat acest subiect fierbinte. Georges Kiejman, avocatul familiei Trintignant, a fost şi el consultat în privinţa acestui demers.

Reamintim că agresiunea s-a petrecut în noaptea dintre 26 şi 27 iulie, în camera unui hotel din Vilnius, localitate în care Marie Trintignant se afla pentru finalizarea filmărilor la *Colette*, lung-metraj regizat de mama sa. Actriţa a decedat pe 1 august, în urma unei masive hemoragii cerebrale. *Colette* va fi lansat în Franţa la începutul anului viitor, în prezent lucrându-se la montarea sa.

Cineasta Nadine Trintignant nu se află la prima ei carte scrisă în urma unei tragedii de familie. În 1997, publica, tot la editura Fayard, „Ton chapeau au vestiaire" (Pălăria ta la vestiar) şi se referea la fratele său, actorul Christian Marquand, afectat grav de maladia Alzheimer. Aşadar, tot o carte... de exorcizare.

Nu se teme că îmbătrâneşte, ci că ar putea să-şi piardă energia, a mărturisit Catherine Deneuve pe 22 octombrie, cu ocazia împlinirii vârstei de 60 de ani. „Când mă uit la mama mea, mă liniştesc, a mai adăugat actriţa. Îmi spun că am moştenit gene bune... şi am constatat că de când copiii mei au crescut, eu am regăsit o oarecare formă a adolescenţei. Iar la 60 de ani trăiesc o adolescenţă tardivă..." Fără teama că ar putea fi contrazisă, actriţa a mai amintit că ea niciodată nu şi-a ascuns vârsta, „pe de-o parte pentru că asta era realitatea iar pe de alta din orgoliu. Cred că de fapt teama de a nu fi prinsă în flagrant delict m-a făcut să spun adevărul. N-aş suporta ideea de a mi se spune: «Catherine, ce tot vorbeşti, tu eşti mai în vârstă decât spui!» Mi-ar fi prea ruşine să trec prin aşa ceva. Şi apoi, să minţi în legătură cu vârsta îţi creezi singură tot felul de probleme şi eu am şi aşa destule".

FLASH

După Angelina Jolie, considerată, potrivit multor sondaje americane, cea mai sexi femeie din lume, a venit rândul cântăreţei Shakira, care înfierbântă imaginaţia multor bărbaţi, să fie cooptată în „armata" celor mai potriviţi ambasadori ai UNICEF. La 26 de ani, provocatoarea columbiană a fost investită în această funcţie şi astfel, la palmaresul ei a adăugat încă două titluri de glorie: este prima dată când unui cetăţean din ţara ei i se atribuie această misiune şi, la numai 26 de ani cât are, devine cea mai tânără ambasadoare din istoria UNICEF. Cine şi-ar fi imaginat că rebela Shakira se va încolona în şirul starurilor alese de UNICEF de-a lungul timpului să reprezinte această prestigioasă instituţie? Şi totuşi, ea a fost deja înscrisă pe o listă cu nume sonore, cum ar fi Vanessa Redgrave, Audrey Hepburn, Mia Farrow, Harry Belafonte, Sidney Poitier, Claudia Cardinale, Angelina Jolie, ca să nu mai amintim de prinţesa Diana...

Pagină realizată de
AURORA POPESCU

METODA SILVA – sănătatea mileniului trei

***SILVA MIND CONTROL** sau Metoda Silva (MS) nu reprezintă o terapie în sine, dar efectele practicării ei se remarcă preponderent în sănătatea organismului uman şi în viaţa socială, care oricum condiţionează starea generală de bine. Deşi în Occident s-a extins foarte mult, abia din 1994 ea a pătruns şi la noi, datorită unui om cu sufletul mare, Rajko Kuzmanovič – instructorul Silva pentru România. Domnia sa a avut amabilitatea să ne ofere cele mai importante informaţii referitoare la această tehnică a mileniului trei, extrem de utilă oricui – tânăr sau vârstnic, bolnav sau sănătos.*

Relaxarea controlată întăreşte sistemul imunitar

Spuneam că MS nu înseamnă o metodă terapeutică, dar la curs vin numeroase persoane cu diverse afecţiuni, de la migrene la ulcer, de la varice la probleme cardiace, inclusiv cu cancer. Vorbim despre curs, deoarece absolvenţii acestuia nu devin terapeuţi, ci învaţă să lucreze cu propria persoană, acţionând asupra cauzelor problemelor (boli pe fizic sau pe mental, tulburări de comportament etc.). Ei nu vor trata efectiv alte persoane, dar implicit vor influenţa pozitiv viaţa celor din jur, datorită noului mod de existenţă care îi caracterizează în urma schimbării mentalităţii şi plasării ei exclusiv în sfera beneficului, dar şi propunându-le mental proiecte pozitive, cum vom vedea mai jos.

Principiul de bază al MS, confirmat ştiinţific, se leagă direct de funcţionarea normală a creierului uman pe patru frecvenţe diferite: *beta* (14-21 Hz) – caracteristică stării de veghe, activităţilor fizice, discuţiilor; *alfa* (7-14 Hz) – relaxare; *theta* (4-7 Hz) – starea premergătoare somnului, visul, visul „cu ochii deschişi"; *delta* (0,1-4 Hz) – somnul profund. Controlul conştient asupra frecvenţei α, stare obtinută prin relaxare fizică şi mentală, aduce imense avantaje organismului, al cărui sistem imunitar se întăreşte considerabil. Este ceva similar cu stările credincioşilor care se roagă, indiferent de religie, sau cu cele ale yoghinilor. Marele avantaj al practicanţilor MS este că ambele emisfere cerebrale lucrează în α, concomitent, aşadar logicul şi raţionalul „cooperează" cu gândirea intuitivă şi imaginativă.

Creierul este un computer programabil

De ce este atât de important acest detaliu? Să luăm un exemplu elementar. Dintotdeauna, omul a dorit să zboare. Logica însă se opune imaginaţiei: omul e greoi, nu are aripi, corpul nu seamănă deloc cu cel al unei păsări etc. Totuşi, intuiţia şi imaginaţia au sfidat interdicţiile raţionalului şi iată că azi omul a găsit multiple soluţii pentru a zbura. „Natural este să gândeşti imaginativ şi să acţionezi logic şi raţional" – remarcă Rajko Kuzmanovič". Pe de altă parte, în α procesul de memorare şi de reproducere a informaţiilor este mult mai rapid şi mai eficient. Din această stare, avem acces la subconştient, unde se află stocate toate programele pe care le avem. De altfel, José Silva – autorul metodei ce-i poartă numele – compară creierul cu caculatorul, stabilind că omul se naşte cu aproximativ 2.000 de programe (respiraţie, digestie, puls ş.a.m.d.), dar pe parcursul vieţii se creează nenumărate alte programe, prin repetarea fizică sau în gând a unei comenzi. Din nefericire pentru noi, printre ele se strecoară şi unele negative, care ne pot influenţa nefast comportamentul şi sănătatea. Şi chiar o fac, cu „acordul" nostru conştient sau inconştient.

Conexiunile inverse ale mentalităţii noastre

Deseori, problemele ni le atragem singuri, printr-o gândire negativistă exprimată în mod repetat. De exemplu, se utilizează frecvent o expresie „clasicizată": „Mă doare capul de-atâta treabă!". După reluarea cu convingere a acestui program, se va realiza conexiunea între cele două idei: *treabă multă* înseamnă *durere de cap;* prin urmare, durerea va veni şi atunci când vom spune „Am avut multă treabă, dar mi-a ieşit totul bine." Este ca în cazul celor ce susţin că nu le place carnea de oaie, dar o mănâncă, dacă nu ştiu ce au în farfurie. Ei, bine, avantajul MS este că practicantul are acces la programul negativ şi îl poate înlocui cu unul pozitiv.

„Adevărul este că – spune Rajko Kuzmanovič – societatea este pusă, cum s-ar zice, cam pe invers, ca mod de a gândi şi de a reacţiona la unele informaţii. Avem, de pildă, practicanţi ai MS care au scăpat de pietrele la rinichi; se bucură, firește, dar ei ştiu că „minunea" nu este aceasta, ci faptul că în corpul lor au apărut pietrele din nimic. Altfel spus, normal nu e să ai o boală cu care să te lupţi şi să ai satisfacţia că ai învins-o; normal este să fii sănătos! De altfel, în China antică, adevăratul medic era considerat cel ce se ocupa cu terapiile preventive, nicidecum cel ce trata boli deja instalate în organism." În privinţa bolilor manifestate deja pe corpul fizic, astăzi din ce în ce mai mulţi medici şi terapeuţi recunosc că stresul reprezintă o cauză principală, cu care se luptă din greu. În cadrul MS există un program anti-stres, ca şi împotriva altor afecţiuni, lucruri despre care vom vorbi într-un articol viitor.

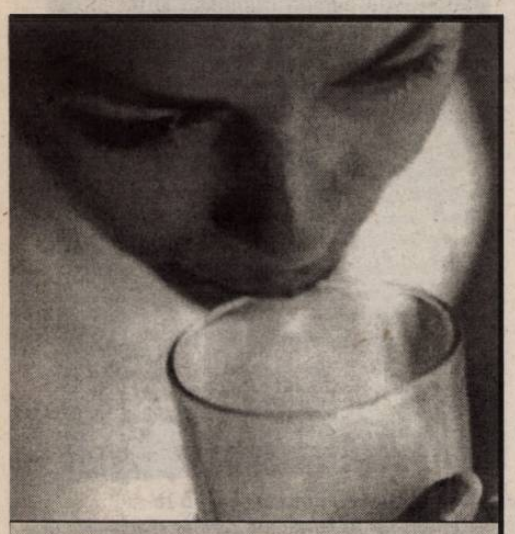

LAPTELE sau mişcarea?

Pentru prevenirea acelei boli cumplite care „macină" ţesutul osos, mai ales la persoanele vârstnice şi mai ales la femei – osteoporoza – nutriţioniştii recomandă consumul unor cantităţi mari de calciu în perioada copilăriei şi a adolescenţei. Totuşi, un studiu de specialitate având drept subiecţi 81 de tinere în vârstă de 18 ani sugerează că densitatea minerală osoasă din zona şoldurilor nu reflectă consumul mediu cotidian de calciu – substanţă vitală pentru om, aflată în cantităţi importante în lapte şi în produsele sale derivate. Există în schimb o explicaţie şi totodată o soluţie legată de asocierea primelor vârste biologice cu asimilarea şi acumularea de calciu: mişcarea. Dinamismul deosebit, specific copiilor şi adolescenţilor (cu precădere, în perioada 12-18 ani) stimulează acest proces important pentru întreaga existenţă. Este vorba, desigur, despre ceea ce numim mişcare în aer liber, dar şi despre practicarea unor sporturi în cadru organizat, astfel încât să se pună la lucru întregul organism, după strategii bine cunoscute de specialişti. Iar între aceştia din urmă, învaţătorii şi profesorii de sport ar trebui să fie principalele pârghii, în şcoli; adică, exact acolo unde din nefericire orele respective se înlocuiesc frecvent cu alte activităţi, statice, ori necoordonate firesc. Ceea ce ar trebui să le dea de gândit mai întâi părinţilor şi mai ales închipuindu-şi cu ce probleme de sănătate se pot alege copiii lor peste câţiva ani. Cu sănătatea nu e de glumit, aşa că, stimaţi părinţi, daţi-le copiilor dumneavoastră şi laptele cel de fiecare zi, dar „asortat" cu o raţie zdravănă de educaţie fizică!

IRISUL
cartea noastră de identitate

Dr. Ludmila Botezat şi *Dumitru*, soţul său, sunt terapeuţi recunoscuţi prin rezultatele lor deosebite în tratarea multor boli grave, un domeniu extrem de important, însă destul de puţin abordat ca atare, fiind deparazitarea organismului. Cei doi folosesc tehnici diverse, între care bioterapia, chiroterapia (corectarea coloanei vertebrale şi a luxaţiilor), reflexoterapia, psihoterapia, dietoterapia ş.a. Dar, cum se ştie că pentru orice bolnav este esenţial ca mai întâi să i se fixeze corect diagnosticul, soţii Botezat şi-au însuşit foarte bine şi iridologia şi elementele de medicină astrologică, de mare folos pentru întreaga procedură terapeutică.

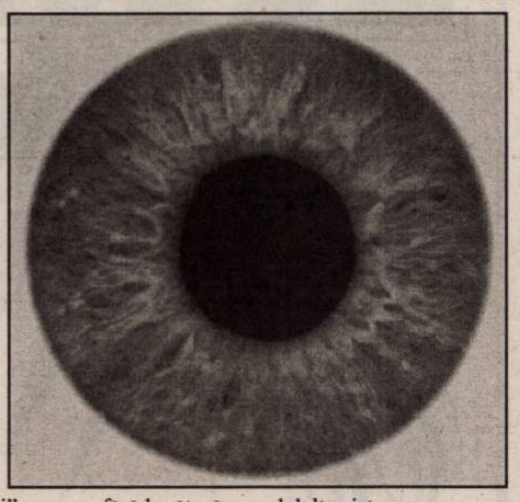

Diagnosticarea pe iris are o vechime de milenii, Antichitatea beneficiind la un anumit nivel de precizia acesteia. Explicaţia este că ochii, numiţi şi „oglinda sufletului" reprezintă totodată şi „oglinda" sănătăţii organismului. Pe harta multicoloră întruchipată de iris, organele interioare sunt reflectate în starea lor reală de sănătate. Indiferent de modalitatea de citire a desenelor respective (există mai multe sisteme de decodare), finalitatea rămâne aceeaşi, la fel de eficientă, chiar imposibil de a da erori, după cum susţin iridodiagnosticienii. Datorită acestui lucru, se pot realiza explorări informaţionale profunde, depistarea afecţiunilor producându-se în faze incipiente, mai ales că vizualizarea organelor interne se face integral, adică din perspectiva legăturilor de interdependenţă funcţională. Pentru că, se ştie, buna sau slaba funcţionare a unui organ nu trebuie apreciată fără legătură cu celelalte sisteme, întrucât orice boală are cauze şi efecte multiple. În plus, diagnosticarea pe iris este o metodă simplă, care nu afectează, sub nici o formă, nici pacientul, nici operatorul.

Cazuistica bogată înregistrată de soţii Botezat include din păcate şi situaţii când pacienţi sceptici, în legătură cu diagnosticarea unor boli încă nemanifestate concret (diagnosticare făcută pe iris), după circa şase luni au suferit grav exact de pe urma problemelor neluate în seamă (cazul unui bărbat cu pancreasul grav afectat – ulterior, degenerat în pancreatită şi cel al unei paciente care-şi ştia inima perfect sănătoasă, a ignorat avertismentul terapeuţilor şi a căzut victimă unui atac de cord). În schimb, Cristina P. din Reşiţa, care de 5 ani nu-şi mai simţea piciorul drept, a acceptat diagnosticul şi tratamentul propus şi după 15 şedinţe şi-a revenit total. De asemenea, o altă pacientă, din Piteşti, fusese diagnosticată clinic cu ciroză. Soţii Botezat i-au citit însă pe iris o adevărată invazie de paraziţi. Tratamentul care a urmat a confirmat diagnosticul terapeuţilor, pacienta eliminând în repetate rânduri şi pe căi diferite, un mare număr de paraziţi. De altfel, exemplele de acest gen sunt numeroase, iar eficacitatea tratamentelor combinate elimină din capul locului orice suspiciune. În plus, aşa cum vom vedea, domeniul numit astrologie medicală – care în ciuda aparenţelor nu include nimic ocult sau misterios – poate aduce imense avantaje organismului uman, atunci când este abordat cu seriozitate şi competenţă.

Pagină realizată de
ADRIAN-NICOLAE POPESCU

Consultaţii parapsihologice

OCHIUL RĂU, VORBA OTRĂVITĂ

Despre blesteme am mai scris în această rubrică, şi nu întâmplător ori de dragul senzaţionalului. Nu puţini sunt cei ce trec prin necazuri semnificative (boli, conflicte familiale, eşecuri profesionale etc.) şi – aşa cum de altfel este cel mai comod – se grăbesc să caute „vinovaţii". Mai mereu, ajung la convingerea că starea lor se leagă de un conflict avut cu o rudă, cu o vecină, cu un coleg de serviciu – persoană văzută dintr-o dată ca malefică şi care „sigur" i-a făcut subiectului farmece. Este foarte adevărat că asemenea practici nu au rămas îngropate în întunecatul ev mediu, ci se utilizează şi azi, în era calculatoarelor. Ceea ce însă nu înseamnă că la orice colţ de bloc stă la pândă o vrăjitoare gata să-şi asmută spiriduşii pe omul de rând, care va fi călcat şi el cumva în strâchini. Ideea obsedantă a farmecelor ajunge să dezechilibreze cu totul existenţa unor persoane, altfel, inofensive, care-şi caută scăparea la cunoscătoare ale ritualurilor de dezlegare şi de contracarare a influenţelor nefaste. Numai că aceşti – să le spunem – pacienţi nu ştiu sau ignoră total un lucru semnificativ: de cele mai multe ori, cauza necazurilor se află (şi se dezvoltă) în ei înşişi.

Practicile populare în acest domeniu considerat ocult (mai exact, oprit cunoaşterii generale, pentru a se preîntâmpina folosirea lor cu intenţie negativă) se reflectă în sintagme precum „ochiul rău" sau „vorbă otrăvită", ce spun foarte multe. La cabinetul Emiliei VLĂDESCU – psiholog, parapsiholog, bioterapeut şi medium – se prezintă deseori persoane care acuză simptome puse în relaţie cu presupuse farmece, dar, cum spuneam, adevărul trebuie căutat în altă parte. Privirea, cuvântul şi gândul reprezintă forţe extraordinar de puternice. Noi nu ne închipuim cât rău îi facem, de exemplu, propriului copil, atunci când efectiv îl atacăm cu vorbe aspre, cu invective, vârsându-ne pe el nervii, chiar dacă el a făcut o năzbâtie caracteristică vârstei. Privirea înrăită, cuvintele aruncate, gândurile întunecate nu mai ţin seamă de acea barieră afectivă numită iubire şi lovesc. Altfel spus, ele alcătuiesc un val puternic, o emisie de energie negativă, ţintită foarte clar către copil. Exemplul însă se poate extinde în orice altă situaţie conflictuală. Aţi observat, desigur, cum la o coadă, într-un magazin, oameni ce nu se cunosc ajung să se certe ca din senin, atrăgând în incident şi persoane străine de subiect. Ei, bine, o asemenea reacţie în lanţ constituie consecinţa directă a unei emisii negative, fie prin privire, fie prin cuvintele rostite, fie printr-un gând ce ascunde invidie, aversiune, dispreţ ş.a.m.d., motivate sau nu.

Informaţia se propagă prin cele mai nebănuite moduri şi medii; iar informaţia poate fi pozitivă sau negativă. Persoanele cunoscătoare o pot introduce într-un mediu foarte potrivit pentru aşa ceva (de pildă, apa, sarea, flacăra etc.) şi o pot trimite apoi către o adresă precisă. Ceea ce am semnalat mai sus se produce însă accidental, neconştientizat, dar în mişcare se pun, de asemenea, energii care fac bine sau rău. Deochiul ar fi un alt exemplu străvechi, în acest sens. Ce nu se prea ştie este că Divinitatea nu a lăsat lumea chiar în voia sorţii şi a reglementat asemenea raporturi prin legi universale foarte riguros respectate de materia vie sau nevie. Una o putem descrie ca pe un efect de bumerang: ceea ce emiţi se întoarce către tine. Iubirea, gândul bun, ocrotirea dezinteresată ne aduc în viaţă linişte, înţelegere cu cei din jur, reflectată în organism prin starea de sănătate. Dimpotrivă, orice rău făcut ne va lovi mai curând sau mai târziu, fie prin boli, fie prin alte necazuri adresate direct nouă sau celor ce ne sunt dragi: Aşadar, nu e o răzbunare a nimănui, ci consecinţa propriilor noastre fapte, lucru care ar trebui să ne dea de gândit serios!

Vom continua să vă prezentăm asemenea cazuri, lansându-vă în acelaşi timp o provocare; şi anume, să vă adresaţi colaboratoarelor noastre în condiţiile precizate mai jos, dar şi făcând în aşa fel încât experienţa dumneavoastră s-o putem face cunoscută şi celorlalţi cititori ai revistei „Magazin". Aceasta, numai cu acordul dumneavoastră scris, care va însemna, firesc, şi o lecţie de viaţă în plus pentru oricine ne va citi. În acest sens, vă invităm pe toţi cei ce simţiţi nevoia de a intra în dialog cu cineva, de a primi sfaturi, îndrumări sau ajutor, să vă adresaţi *Emiliei Vlădescu* – psiholog şi parapsiholog, medium şi bioterapeut, care vă stă la dispoziţie prin intermediul revistei „Magazin". Pentru a primi răspunsul dorit, vă rugăm să expediaţi pe adresa redacţiei o scrisoare (însoţită de o fotografie cât mai recentă), în care să precizaţi exact numele şi datele personale, precum şi solicitările, detaliind evenimentul, starea, contextul avut în vedere. Pe aceeaşi adresă *(Ionescu Simion, Piaţa Presei Libere nr.1, sector 1, Bucureşti, cod 013701)* trebuie să expediaţi un mandat poştal în valoare de 200.000 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor.